உ

கடவுள் துணை.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

இவை,

இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானம்-ம-௱-௱-ஸ்ரீ

பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள்

அனுமதியினால்

முன்பதிப்பித்த பற்பலபிரதிகளைக்கொண்டும்

இன்னுஞ் சிலபாடல்களும் நூதனமாகச்சேர்த்து

இஃது,

மணிமங்கலம்

வடிவேலுமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகஷாப்.

P. N. C. கடைக்காரியம்.

V குருசாமிநாயுடு அவர்களால்

பிடாரித்தாங்கல்

நாராயணசாமி முதலியாரவர்கள் குமாரர்

சிதம்பரமுதலியாரவர்களது

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

சென்னைபிரம்பூர்குயப்பேட்டை 65 வது நெ-வீடு.

உ

கடவுள் துணை.

கேட்லாக்கிலுள்ள சாமான்களின்

விளம்பரம்.

குணவான்களே! சென்னை பெரம்பூர் குயப்பேட்டை படவேட்டம்மன் கோவில்தெருவு 64-வது, எம்முடைய வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வி-பி கம்பெனியில தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்தம், துலுக்குமுதலிய புஸ்தகங்களும், ஸ்மார்த்த வைஷ்ணவர்களுக்கு வேண்டிய புஸ்தகங்களும் பாலியர்களுக்கு வேண்டும் காலேஜி புஸ்தகங்களும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வேண்டும் ஆக்டுபுஸ்தகங்களும், இஸ்லாமானவர்களுக்கு வேண்டும் தமிழெழுத்தில் துலுக்குபுஸ்தகங்களும், காவலர், பாவலர், நாவலர் யாவருக்கும் வேண்டும் இலக்கணம், இலக்கியம், புராணம், கதை, அம்மானை, நாடகம், விலாசம், கீர்த்தனை, அந்தாதி, கலம்பகம், கோவை, தூது, வெண்பா, சதகம், கும்மி யென்னும் அநேகம் தினுசுகளும், அத்வைத சாஸ்திரமும், ஆறுமுகநாவலர் புஷ்பரதசெட்டியார் ஸை-இரத்தினசெட்டியார் இவர்களுடைய அச்சுக்கூடங்களிற் பதிப்பித்த உயர்ந்த புஸ்தகங்களும், வியாதிகள் சொஸ்தப்படும்படி தக்க அவிழ்தங்களும், அவரவர் பேர்களுக்குத் தக்கதாய் ரொம்பவும் அழகான வேலைசெய்த றப்பர் சீல்களும், ஜெர்மன் சில்வரால்செய்த நகைகளும், சாமான்களும், நல்ல வாசனை பொருந்தியதாயும் நாள்பட்டிருந்தால் கெடாமலிருக்கும்படியாயும், உள்ள அத்தர் தினுசுகளும், பூசு பிலைகளும், வாசனைவத்திகளும் இவைகளெல்லாம் தயாராயிருப்பதால் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட எனது மேல்விலாசத்திற்கு எழுதினால் உடனே வி-பி தபாலில் அனுப்பக்கூடும் என்னுடைய கேட்லாக்கு வேண்டுமானால் அரையணா ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

ஒவ்வொருவரும் எங்களுக்கு விஷயந் தெரியும்படி தெளிவாய் ஒவ்வொரு முறையிலுந் தங்கள் பேர் ஊர், இருப்பிடம், போஸ்டாபீஸ், தாலுக்கா, ஜில்லா முதலியவைகளோடே விலாசத்தைக் கட்டாயமெழுத வேண்டும்.

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தலைவர்.

பெரம்பூர் போஸ்டு மதருஸ்.

☞ பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்.

உ

ஸ்ரீலக்ஷ்மீகடாக்ஷரக்ஷாஸ்து.

ஸ்ரீமகாபாரதகீர்த்தனஞ்செய்த

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, முத்துராமமுதலியாரவர்கள் தமையனார்குமாரர்

கோ, சபாபதிமுதலியாரவர்கள் இயற்றிய

சிறப்புப் பாயிரம்.

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தண்ணளிமிழற்றுபைங் கற்பகநீழலிற் றனியரசுபுரியிந்திர
னும், தலைமைசேரும்ராமநாதபுரநற்சமஸ் தானமாமகேசரெனனும், அ
ண்ணன்மதவேள்பொன்னுசாமிதேவப்ரபலர் அமராமகிலத்திறோர்,
அகமகிழ்ந்துட்கொளத்திருமாலெனுந்திலையம்பூரரும்புவிதுதி, பண
ணவருமுயர்ச்சந்த்ரசேகரக்கவிராஜபண்டிதரெழிற்கச்சியம்,பதிமருவு
வித்துவான் கச்சபாலயரெனப் பகருமிவ்விருவரைக்கொண், டெண்
ணருமபுலவர்கள் கவிகளாங்கடலைபவ ரிணைபின்மதிமந்திரத்தால், இ
னிதிற்கடைந்தமுத மாந்தனிப்பாடலை யெடுத்திங்களித்தனரரோ. க

தலைமைபெறுமதிசைவர் சிவஞானதேவர்சுதர் சதுராபநாதபுரந
ற், சமஸ்தானபதனுக்குமுயர்பரமசிவனடிதனக்குமாகேசர்வழுதி, தா
னென்னமுத்துதமிழ்ப் பைங்கூழ்தலைத்திடச் சந்ததம்பொன்மாரிபெ
ய், தகைமையதனுறபொன்னுசாமிதேவாபெயர்கொள் தனுமரார்புக
லவளவில், கலைகளுணர்திலைபம் பூர்ச்சந்த்ரசேகரக் கவிராஜபண்டி
தரும்வண், காஞ்சிமாநகர்மேவு முசிதகனவித்துவான் கச்சபாலயருமா
வர்தம், கருத்தினபடிக்குச்செய்திதுவோமெலகக்ணாங்கங்கணக்கட்டி
யே, கனைகடலிடைப்பலவிடங்களிற்சிதறிவெகு காலமுன்வீழ்ந்திருந்
த, அலகின்றபொருடனைக் கண்டெடுத்ததினடி செலர்த்தமிவைதாறு
மாரு, அவனியிலவழங்குமெண் ணறுதனிப்பாடல்களவைக் குணமுய
ற்றவைகளை, அன்றுசொன்னவாகருத் திம்கணுவும்வழுவா தனைந்தமு
றையதிருட்டமாய், ஆராய்ந்தொருங்குசேர்த் தகிலமெல்லாம்புகழவச்
சிற்பதித்ததைக்கண், டுலகிலிவ்விருவர்தங் கவித்திறத்தையோந் து
ணராதுவித்தைதக்கியான், ஒருவிமேயென்றெனுன்னிவிழிவெனையுறுமு
கவ னொளிரகந்துளாறிரினுரு, உயர்முனிவொண்சா னுடபமொரு
சாணிஞமெமடுமேகின்றிவர்புல்லைமதிதோர், துரவேந்தொருகாலருந்தி
திருயிமையாலவோடியதபுற்றனனரோ. உ

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீலக்ஷ்மீகடாக்ஷரக்ஷமஸ்து.

சாத்துகவிகள்.

இவை

சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விச்சாலையில் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை

நடாத்தும் இயற்றமிழாசிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாளையரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சீர்மலியேர்பெறு திகழ்கடலுடுத்த
பார்தனிலார்தரு பற்பலமொழிகளுள்
பண்ணருந் தமிழாம் பாற்கடலதனைச்
சொன்னயப் பொருணயச் சுவைமிகவுணர்ந்து
துன்னமிகுந்திடு சங்கப்புலவர்கள்
வள்ளுவரெனவு மாலகாளமேகர
தெள்ளுபொய்யாமொழி திகழ்கம்பராதியாம்
நாவலரென்னு நலம்பெருக்கெருக்கி
ஓவறவங்கவர் செழுக்கவியாம்
தண்ணறுமமுதைத் தண்ணலர்செவிபால்
உண்டுகளிப் பெய்யுறுதியென்றோர்ந்து
தெண்டிரைதனிற் பொன்மீனுதுக்கும
நிலமகள்வதனத் திலங்கிய திலகமாம
பலபுகழிராம நாதநற்பதியில்
இனிதுவீற்றிருந்து மநுநூல்விதிவழிச்
செங்கோலோச்சு சங்கேதத் திருமால
திரியலாமடங்கல சற்குணமேரு
அறிவையற்குருவ தாகியவங்கவன்
பன்னுநாவலினை யாற்றுபரூர்து
சென்னியின்மதிபுனை சிறைபடைதொழுஉம்
செவ்வானதேவன் செய்தவப்பயனை
பவுவிசையுருகுகொடுப் போந்தெனத்தோன்றிய
பொன்னுசாமி யெனும்புரவலனை
தன்மனமுவந்து தமக்குறவெழுதா
வெழுத்திற்றனித்தே யியற்றகேசன்ன
அரியதவத்தரும் பெரியோர்களும்வாழ்
பொன்னணிசூழ்செல்வணி புன்னைதனில
மன்னுநிலையம் பூரணும்பதிவாழ்
வைகுவசந்திர சேகரனென்னும்
புவிராஜர்புகழ் கவிராஜபண்டிதனுல்

பழுக்கிடும்பெருக்கையின் செழுத்தகனியினை
வானகவிசவ்வுபூ உமர்ந்திக்கிந்து
தானூ றிக்குந தண்டலையுடுத்த
மணலியமபதிவாழ் மாணபுறுநல்லோன்
குணநிதி முமலர்க குவளைததாரான
பெரிய தமபியா ருரியபெயரினன்
வழுவுக்களைவித்து வாகுறுமச்சிற்
செழுஉவுறப்பதித்துக் கிளர்வித்தனனரோ.

இவை.

காஞ்சீபுரம்-பச்சையப்பமுதலியாரவர்கள் கல்விச்சாலையில்
தமிழ்த்தலைமைப் புலமைநடாத்திய
வித்வான் காஞ்சீபுரம்
சபாபதிமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை-ஆசிரியப்பா.

திங்கள்சேர்செஞ்சடைத் தேவனியம
மங்கைபங்காளன் மதுரைப்பதியான்
இறைவனாமவி யியற்றமிழாய்ந்த
நிறைமிகுசங்கப் புலவரோயாசி
யாண்டுளபுலவரு மினிதின்புன்னரே
பூண்டுளவனைவெலாம பொற்பு னினிவரும்
கற்றமிழ்வல்லோர் காமுமதன்களம
தெற்றெனவுரைக்குதஞ் சிறிதெனக்கத்தம்
நாப்புனை பெயரா வண்ணனைலத்திகழ்
கோப்புடைக்கவியாற் கூறியதாகி
அன்னவர்பினவரு மறிஞர்களனைவோர்ந்
தென்னைப்புகழ்ந்து மித்தமிழ்நாட்டினை
ஒல்லும்வகையா லுயர்த்துமென்னிலா
செப்பிச்சொல்லுஞ் சுகமாகுதலெனு
எண்ணிவெண்ணி யெக்கங்கொண்டப
புண்ணியசங்கப் புலவர்புகன்ற
செய்யுட்களெலவயுஞ் செவ்விதினோதி
உட [illegible] பன்னவுவப்புறாஉமயாண்டிரன்
ஞட்டுளவிராம நாதர்தங்கமலத்
தாட்டலைகொண்டு தகவுடனேத்தி
அவமெலாமகற்ற வருள்முதன் ஞானஞ்
சிவஞானதேவர் செய்தவக்கடலிடைத்
தோற்றிபசுமணி தாபதுணணி
நாற்கவிபுலவர் நாடுமபுகழ்மணி
அந்தணாசிவபிரா னடியவரெவர்க்கும்
விந்துளவெலாம் வழங்கவுணமதித்தாங்
கியாதொருபொருளு மில்லையென்னாதருள்

சேதுபதியெனுஞ் செல்வன்செங்கோல்
கோடாவகைநிறீஇக் குடிகள்பலரும்
வாடாவகையான் மகிழ்ந்துபுரந்தே
அறத்தாறிதென் றறிந்தான்றமைந்தசொற்
றிறத்தாறறியுந் தேர்ச்சியின்னாலொடு
மதிநுட்பமுமுள மாண்மைவள்ளல்
அதிநுட்பமிபாலையு மகற்றமாண்டகை
தன்பெயரதனாற் றனபதியிவனென
மண்புவிபோர்கண் மதித்திடவாய்ந்த
பொன்னுசாமிப் புலவர்சிகாமணி
துன்னுற்சாக மொடுதொகுத்தியற்றுக
என்றுரைசெய்ய வியற்றமிழ்க்கடலைக்
குன்றுடைமுனியெனக் குடியாதுடித்துக்
களிப்புறுகின்ற கவிராஜபண்டிதன்
தளிப்புறுசெஞ்சடைச் சங்கரன்பதமலர்
அல்லும்பகலு மன்புடனேத்தும்
தில்லையம்பூர் செகநாப்புலவன்
சந்திரசேகர தகுபெயரறிஞன்
புந்தியினுய்த்த பொற்புளதாந்தனிப்
பாடற்றிரட்டெனும் பாற்றிரட்டதனை
நீடக்கருங்கொலா னிகழ்வித்திடாது
மாருள்வாழ்வோர் பண்டுகண்டிலாச்
சீருள்வரியார் திகழப்பதிப்பனன்
கனிகமிலாதளங் காட்டுபுவிளக்கும்
மணலிநன்னகர்வாழ் மகிபதிகனவிலும்
சிவனடிமறவாச் சிந்தையன் சான்றோர்
தவவிலாக்கேள்வித் தகைசாலறிஞன்
பெரியதம்பிப் பெயரினன்
உரியவுலக முவப்புறற்பொருட்டே

இவை.

சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விச்சங்கத்தில் தமிழ்ப்புலவராகிய
அஷ்டாவதானம்
வீராசாமிசெட்டியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

திருமலிகூடற் பெருநகர்வைகிய
புலமைபுரிபுலவராம் வலம்புரிச்சங்கமும்
காளமேகமா நீள்கரி மருப்பும்
வள்ளுவரென்னுந் தெள்ளுநற்கலியும்
சீருயரௌவை யாமொனுஞ்சலியும்
ஒட்டக்கூத்தராம் வட்டவாரிசமாம்

புகழேந்தியென்னுந் திகழேந்துதிகிரியும்
உம்பரவியந்திடுங் கம்பராகன்னலும்
அழிவறுபொய்யா மொழியெனும்பூகமும்
தேசுறுசிவப்பிரகாசராமதியமும்
மாசிவஞான தேசிகப்புயலும்
ஏனைப்புலவராம் பானிறவிப்பியும்
அற்புதமாகப் பற்பலவையத்
தாங்கரங்குதவிய பாக்கியதனிப்
பாடலெனும் பிற்றுப்பல்வகைச்
சத்தங்கேழிந்துகமணியின்
வர்க்கமதனைப் பொற்கம்மியனைப்போல்
வடுத்தவிர்ந்திட வாய்ந்தெடுத்துவிருத்தகச்
சேர்த்தொருவடமாக் கோசதாநிறலபட
இப்புவியோர்க ளிறும்பூதெய்தச்
செப்பமாகத் திட்டியச்சிடுகென்
றாசரேறுவிறை செய்பூந்தாரான்
இரவலர்கற்பகம் வரகுணமேரு
மருமலர்க்கசனி கருணைவாரிதி
பல்வளமோங்குஞ் செல்வப்புவிமகன்
இலகுபுகத்திழ் திகைமெனக்கிளர்
மேசகுராம நாதபுரமவாழ்
சிவஞான தேவன் றவமொருருவாய்
வந்தவதரித்த மைந்தனிலத்திடை
அருகலைபனைத்து மொருங்கினிதுணர்ந்தோன
தெ னவனாம்பாற்றமிழ் தன்னைவளர்ப்பவன்
பொன்னுசாமி யெனுமப்புரந்தரன்
நன்னயமாகச் சொன்னசொன்மேற்கொளீஇ
ஆழ்கரைப்பொன்னி சூழ்பொன்னாட்டினில்
மலைபழனத் தில்லையூர்வரும்
இந்திரகுருநேர் சந்திரசேகரகவி
ராஜபண்டிதரு ளாசமுத்திரத்தின்
தேமலர்ச்சோலையும் தாமரைவாவியும்
மன்னியமணலி யென்னுமாநகரோன்
சால்புறுகின்ற சைவசிகாமணி
பாலியெனுஞ் சீலயார்கதியினன்
சிவஞானகலைவாரிசேர் குவளையாலயனை
விரிபுகழ்நிலவிய பெரியசாமி
எனப்பெயர்பருவிய வன்பெயர்குணநிதி
விஞ்சுகுழாங்களொடு வகையின்வியக்கப்
பலதிசையும் பாவப்
பொற்புடன்பதித்துப் புலப்படுத்தினனே

தேம்பாயுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பாகும்வாழைப் பழம். ௪

பாம்புக்கும் எள்ளுக்கும்.

ஆடிக்குடத்தடையு மாடும்போதேயிரையும்
மூடித்திறக்கின் முகங்காட்டும்-ஓடிமண்டை
பற்றின்பரபரெனும் பாரிற்பிண்ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடும்பாம்பெள்ளெனவே யோது. ௫

பிண்ணாக்கு பிளவுள்ளநாக்கு

பாம்புக்கும்-எலுமிச்சம்பழத்துக்கும்

பெரியவிடமேசேரும் பித்தர்முடியேறும்
அரியுண்ணுமுப்புமே லாடும-எரிகுணமாம்
தேமபொழியுஞ்சோலைத திருமலைராயன்வரையில்
பாம்புமெலுமிச்சம் பழம். ௬

(அரி-காற்று-அரிபடல்.)

முகுந்தனுக்கும் முறத்துக்கும்.

வல்லரியாயுற்றிடலான் மாதர்கையிற்பற்றிடலான்
சொல்லரியமாப்புடைக்கத் தோன்றுதலால்-வல்லோர்
அகந்தனிலேவாழ்தலா லன்றுலகளந்த
முகுந்தனுமேயாகும் முறம். ௭

சந்திரனுக்கும்-மாலைக்கும்

நிலவாய்விளங்குதலா னீள்வான்படிந்து
சிலபோதுலாவுதலாற் சென்று-தலைமேல்
உதித்துவரலா லுயர்மாமலையை
மதிக்குநிகராகவழுத்து. ௮

நாய்க்குந் தேங்காய்க்கும்

ஓடுமிருக்குமத னுள்வாய்வெளுத்திருக்கும்
நாடுங்குலைதனக்கு நாணாது-சேடியே
தீங்கானதில்லாத் திருமலைராயன்வரையில்
தேங்காயுநாயுமெனச் செப்பு. ௯

மீனுக்கும் பேனுக்கும்.

மன்னீரிலேபிறக்கு மாற்றலையிலேமேயும்
பின்னீச்சிற்குத்தும பெருமையால்-சொன்னேன்கேள்
தேனூந்துசோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
மீனும்பேனுஞ் சரியாமே. ம

பனைமரத்துக்கும்-வேசைக்கும்.

கட்டித்தழுவுதலாற் கால்சேரவேறுதலால்
எட்டிப்பன்னாடை யிழுத்தலால்-முட்டப்போய்
ஆசைவாய்க்கள்ளை யருந்துதலாலப்பனையும்
வேசையெனலாமே விரைந்து. ௰௧

வெற்றிலைக்கும்-வேசைக்கும்.

கொள்ளுகையாணீரிற் குளிக்கையான்மேலேறிக்
கிள்ளரையூாற்கட்டிக் கிடக்கையால்-தெள்ளுபுகழ்ச்
செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்வரையில்
வெற்றிலையும்வேசை யாமே. ௰உ

கண்ணாடிக்கும்-அரசனுக்கும்.

யாவருக்கும்ரஞ்சனைசெய் தியாவருக்குமவ்வவராய்ப்
பாவனையாய்த்தீதகலப் பார்த்தலால்-மேவும்
எதிரியைத்தன்னுள்ளாக்கி யேற்றரசத்தால்
சதிருறலாலாடியர சாம். ௰௩

கூத்தியாருக்கும்-குரங்குக்கும்.

ஓட்டங்கடியதா னுள்ளவரைமேவுதலால்
சேட்டைவெளிட த்துஞ் செய்தலால்-நாட்டமுடன்
காத்திரத்திற்குட்டியுறக் கட்டுதலாற்றெட்டுதலால்
கூர்த்தியர்க்குநேராங் குரங்கு. ௰௪

(ஓட்டம்-உதடு)

குதிரைக்கும்-காவிரியாற்றுக்கும்.

ஓடுஞ்சுழிசுத்த முண்டாகுந்துன்னலரைச்
சாடும்பரிவாய்த் தலைசாய்க்கும்-நாடறியத்
தேடுபுகழான திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுபரிகாவிரியாமே. ௰௫

(துன்னலர் பகைவர்-மலர்.)

கீரைப்பாத்திக்கும்-குதிரைக்கும்.

கட்டியடிக்கைய ற் கான்மாறிப்பாய்கையால்
வெட்டிமறிக்கின்ற மேன்மையால்-முட்டப்போய்
மாறத்திரும்புகையால் வணகீரைப்பாத்தியுடன்
ஏறப்பரியாகுமே. ௰௬

கதவுக்கும்-ஆட்டுக்கும்.

செய்யுட்கிடைமறிக்குஞ் சேர்பலகையிடமுட்டும்
ஐயமறமேற்றா ளடர்க்குமே-தய்யகிலே

இன்னரிவாசிக்கும் கிளியெனப்பாடியது.

ஆடல்புரிந்தானென்று மங்காளிலேமூவர்
பாடலுந்தானென்றும் பான்மையினால்-கூடலிலே
நன்னரிவாசிக்கு நடைப்பயிற்றினானென்றும்
இன்னரிவாசிக்கும் கிளி.

பொன்னாவரையிலே காய்பூவென்றுபாடியது.

உடுத்ததுவுமேய்த்ததுவு மும்பர்கோன்றன்னால்
எடுத்ததுவும்பள்ளிக் கிடையப் படுத்ததுவும்
அந்நாளெறிந்ததுவு மன்பினிரந்ததுவும்
பொன். னா, வரை, யிலை, காய் பூ. ௩௧

தோய்ந்தான்மேய்த்தான்குடையாத் தூக்கினான்மேன்மேலாச்
சாய்ந்தானெறிந்தான்பின் சாப்பிட்டால்-ஆய்ந்துசொலும்
மன்னாவரத்தில்வரு மால்சாமிநாதாகேள்
பொன்னாவரையிலை காய்பூ. ௩௨

செங்கழுநீர்க்கிழங்கென்று பாடியது.

வாதமணரேறியது மாயன்றுயின்றதுவும்
ஆதிதடுத்தாட்கொண்ட வவ்வுருவும்-சீதரனார்
தாள்கொண்டளந்ததுவுந் தண்கச்சிக்காவலா
கேள்செங்கழுநீர்க் கிழங்கு. ௩௩

அமணரேறியது-செங்கழு, மாயன்றுயின்றது-நீர், ஆதிதடுத்தாண்ட வுரு-கிழம், தாள்கொண்டளந்தது-கு.

(கு-பூமி.)

நாரீநூநேயென்று பாடியது.

அரையின்முடியி லணிமார்பில்நெஞ்சில்
தெரிவையிடத்தமர்ந்தான் சேவை புரையறவே
மானார்விழியீர், ம, ல, ர, ண, வொற்றிற்கும்
ஆனலா, நா, நீ, நூ, நே. ௩௪

நேம்-நெஞ்சில், நூல்-மார்பில், நீர்-முடியில்; நாண்-அரையில், நே அன்பு நேமென மருவியது.

ஈயேற மலைகுலுங்கப்பாடியது.

வாரணங்களெட்டு மகமேருவுங்கடலும்
தாரணியெல்லாஞ் சலித்தனவால்-நாரணனைப்
பண்வாயிடைச்சி பருமத்தினாலடித்த
புண்வாயிலீமொய்த்த போது

கடுங்காற்றுமழைகாட்டும் கடுகட்டுப்பகைநாட்டுமெனப்பாடியது.

நீரோபிறவா நெறிகாட்டியாரெமக்கு
நீரோசமுசை நிலையிட்டீர்-நீரேயிவ்
விங்களமேன்செய்தீர்விடுங்கடுங்காற்றும்மழைகாட்
டுங்கடுகட்டுப்பகை காட்டும். ௩௬

விநாயகர்-முருகர்-பரமசிவனுக்குச் சிலேடை.

சென்னிமுகமாறுளதாற் சேர்கரமுன்னாலுமையால்
இன்னிலத்திற்கேடென் றிருக்கையால்-மன்னுகுளக்
கண்ணுறுதலானுங் கணபதியுஞ்செவ்வேளும்
எண்ணரனுநேராவரே. ௩௭

(நாலுகை-தொங்குங்கை! குளம்-வெல்லம்-நெற்றி.)

மும்மூர்த்திகளின் உணவுமுதலியன.

சிறுவனனையயறு செங்கெற்கடுகு
மறிதிகிரிகண்டு மணிநூற்-பொறியரவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்னம் வேதனரன்மாலுக்குக்
கற்றாழம்பூவே கறி. ௩௮

(கல்-மலை! தாழம்-ஆழமானநீர்.)

இராசியை அடைசொல்லில்லாமற்பாடியது.

பகருங்கான்மேட மிடபம்மிதுனங்கர்க்க
டகஞ்சிங்கங்கன்னிதுலாம்-விருச்சிகந்த
நுசுமகரங்கும்ப மீனம்பன்னிரண்டும்
வசையறுமிராசி வளம், ௩௯

தை-மாசி-பங்குனி மாதமென்று பாடியது.

பாணர்க்குச்சொல்லுவதும் பைம்புனலைமூடுவதும்
தாணுவுரித்ததுவுஞ் சக்கரத்தோன்-ஊணதுவும்
எம்மானையேத்துவது மீசனிடத்துஞ்சிரத்தும்
தைமாசிபங்குனி மாதம். ௪௰

பாணர்க்குச்சொல்லுவது தை. பைம்புனலைமூடுவது மாசி, தாணுவு
ரித்தது இபம், சக்கரத்தோனூண் கு, எம்மானையேத்துவது உனி ஈச
னிடத்து மாது, சிரகத்து அம், உன்னி உனியென்றாயிற்று.

ஞானசபைகனகசபை சிற்றம்பலம்பே
ரானந்தக்கூடந் திருமூலட்-டானம்பே
ரம்பலம்பஞ்சாவரண நாற்கோபுரம்பொற்
கம்பமண்டபஞ்சிவ கங்கை. ௪௧

சங்குதீர்த்தந் திருச் சாளரவாயில்வீர
சிங்காசனந்திருவந்திக் காப்பு பங்குனிமா
தத்திருநாடீர்த்தந் திருவினுதன்கோயில்
உத்தரபாகந்திருவாரூர். ௪௨

அப்பாகுமரகோட்டக் கீரைசெவிலிமேட்
டுப்பாகற்காய்பருத்திக் குழிநீர்-செப்புவா
சற்காற்றுக்கம்பத் தடியிற்றவங்கருமா
திப்பாய்ச்சல்யர்க்கு மினிது. ௪௩

பாதிவெண்பாவில் யாலவதாரஞ்சொன்னது.

மெச்சுபுகழ்வேங்கடவா வெண்பாவிற்பா தியிலென்
இச்சையிலுன்சென்ம மெடுக்கவா-மச்சாகூர்
மாகோலாசிங்காவா மாராமாராமாரா
மாகோபாலாமாவா வாய். ௪௪

திருக்குடந்தையாதி கும்பேசர்செந்தா
மரைக்குளங்கங்கை மகங்கா விரிக்கரையின்
ஓரங்கீழ்க்கோட்டங்கா ரோணமங்கைநாதியார்
சாரங்கபாணி தலம். ௪௫

மன்னென்றெடுத்து மலுக்கென்றுமுடித்தது.

மன்னுதிருவண்ணா மலைச்சம்பந்தாண்டார்க்குப்
பன்னுந்தலைச்சவரம் பண்ணுவதேன்-மின்னின்
இளைத்தவிடமாத ரிவன்குடுமிபற்றி
வளைத்திழுத் துக்குட்டா மலுக்கு ௪௬

சோகாமா ஏவா தாவென்றுபாடியது.

சோ, கா, மா, ஏ, வா, தா, சொல்லின்மனைக்கூட்டியுமை
பாகார்ந்ததில்லைப் பரமேசர்-வாகாய்த்
தரித்தாரெரித்தார் தரித்தாருதைத்தார்
உரித்தார்கணைபடைத்தா ரூர்க்கு. ௪௭

சோமன் காமன் மாமன் ஏமன் வாமன் தாமன் மாயனை

கொட்டைப்பாக்கென் றெடுத்துக் களிப்பாக்கென்று முடித்தது.

கொட்டைப்பாக்குக்கொருகண் கூடையைப்பார்க்கும்மடியில்
பிட்டைப்பாக்குமபாகம் பெண்பார்க்கும் முட்டவெஞ்சே
ஆரணனுநாரணனு மாதிமறையுந்தேடும்
காரணனைக்கண்டுகளிப் பாக்கு.

பார்க்குமென்பது-பாக்குமெனமருவியது.

செருப்பென்றெடுத்து விளக்குமாறென்றுமுடித்தது.

செருப்புக்குவீரர்களைச் சென்றுழக்கும்வேலன்
பொருப்புக்குநாயகனைப் புல்ல-மருப்புக்குத்
தண்டேன்பொழிந்ததிருத் தாமரைமேல்வீற்றிருக்கும்
வண்டே விளக்குமாறே. ௪௯

(விளக்குமாறு விளக்கும்வழி.)

கரியென்றெடுத்து உமியென்றுமுடித்தது.

கரிபதனைவேயுத்த கையாவளேயேங்
தரியகுற்றமெட்டா தவையா-வரிவாக
அண்டரெல்லாங்கூடி யமுதங்கடைந்தபொழு
துண்டநெஞ்சையிங்கே யுமி. ௫௰

கரிக்காய்பொரித்தாள் கன்னிக்காயைத்தீர்த்தாள்
பரிக்காயைப்பச்சடியாய்ப் பண்ணுள்-உருக்கமுள்ள
அப்பக்காய்நெய்துவட்ட லாக்கினாளத்தைமகள்
உப்புக்காண்சீசீ யுமி. ௫௧

கூதிக்கெட்டேழுங் குலைந்துநடுநடுங்கிப்
பூதிக்கொப்பாகவெஃறே போய்விடுமே-ஆதி
நாக்காட்டசுவரியை நற்சாபமாக்கிச்
சுருக்காவிடினுஞ் சுணி. ௫௨

சீத்துப்பூத்தென்று பாடியது.

அப்பூருஞ்செஞ்சடைமே லப்புவியைப்பார்த்துப்பார்த்
தெப்போதுஞ்சீத்துப்பூத் தென்னவே-முப்போதும்
வாலங்காட்டாநிற்கும் வாயங்காக்காநிற்கும்
ஆலங்காட்டான் பூணரா. ௫௩

பாற்கடலிற் செந்தாளெழும்பப்பாடியது.

சுத்தபாற்கடலி னடுவினிற்றாளி தோன்றியவதிசயமதுகேள்
மத்தகக்கரியை யுரித்தவன்மீது மதன்பொருதருந்திமோற்றம்
வித்தகக்கமலை செவியுறக்கேட்டாள் விழுந்துநொந்தயர்ந்தழுதேங்கிக்
கைத்தலமலரான்மார்பிரப்புடைத்தா ளெழுந்ததுகலவையின்செந்தாள்
தடக்கடலிற்பள்ளிகொள்வோ மதனைநற்சங்கரனார்
அடற்புலிக்குட்டிக் களித்தனராமதுகேட்டுநெஞ்சில்
நடுக்கமவந்துற்றதுகை காளெழாநளினத்தியென்னை
இடிக்கடிபாயைச் சுருட்டிபேகடியம்பலத்தே. ௫௫

காலனையுங்காமனையுங் காட்டுசிறுத்தொண்டர்தரு
பாலனையுங்கொன்ற பழிபோமோ-சோலைமுட
நாட்டிலேவீற்றிருந்த நாதரோநீர்திருச்செங்
காட்டிலேவீற்றிருந்தக் கால். ௭௨

பூனைக்கியாறுகால் புள்ளினத்துக்கொன்பதுகால்
ஆனைக்குக்கால்பதினேழானதே-மானேகேள்
முண்டகத்தின்மீது முழுநீலம்பூத்ததுண்டு
கண்டதுண்டுகேட்டதிலலை காண. ௭௩

அப்பனிரந்துண்ணி ஆத்தாள்மலைநீலி
ஒப்பறியமாம னுறிதிருடி-சப்பைக்கால்
அண்ணனொபெருவயிற னாறுமுகத்தானுக்கிங்
கெண்ணும்பெருமை யிவை. ௭௪

கூத்தாள்விழிகணெடுங் கூர்வேலாங்கூத்தாள்தன்
மூத்தாள்விழிகண் முழுநீலம்-மூத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிக ளரவிந்தமாத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிகளிரண் டம்பு. ௭௫

என்னைக்கொடுத்தா லிரக்கமுனக்குண்டோ
வனைக்கமலமுக வல்லியே-துன்னுமதக
காட்டானைக்கோட்டுமுலைக காரிகையேநீயந்த
கோட்டானைத்தானே கொடு. ௭௬

முன்னேகடிவாள மூன்றுபேர்தொட்டிழுக்கப்
பின்னேயிருந்திரண்டு பேர்தள்ள-எந்நேரம்
வேதம்போலவாயான் விகடராயன்குதிரை
மாதம்போங்காத வழி. ௭௭

ஆறும்பதினாறு மாமூரில்வேங்கட்டன்
ஏறுமபரிமாவே யேற்றமா-வேறுமா
எந்தமாசும்மா வெறுமாகளிகிளற
வந்தமாசந்தமா மா. ௭௮

ஆடாரோபின்னையவ ரன்பரெல்லாம்பார்த்திருக்க
நீடாநேர்வீதியிலே நின்றுதான்-தோடாரும்
மெய்க்கோபரிமளங்கள் வீசுந்தியாகேசர்
கைக்கேபணமிருந்தக் கால். ௭௯

வள்ளலெனும்பெரிய மாயூரநாதருக்கு
வெள்ளிமலைபொன்மலையு மேயிருக்கத்-தெள்ளுமையாள்
அஞ்சலஞ்சலென்றுதின மண்டையிலேதானிருக்க
நஞ்சுதனையேனருந்தினார். ௮௰

நல்லதொருபுதுமை நாட்டிற்கண்டேனதனைச்
சொல்லவாசொல்லவா சொல்லவா-தொல்லை
மதுரைவிக்கினேச்சுரனை மாதுமையாள்பெற்றாள்
குதிரைவிற்கவந்தவனைக் கூடி. ௮௧

வெள்ளையானையேறும் விமலரடிபணியும்
பிள்ளையார்வாழும் பெருந்தெருவில்-வள்ளை
இலைக்கறிவிற்பான்மருக்கு விற்றுவிடுமென்று
முலைக்கரிவிப்பாரிலையே முன். ௮௨

சட்டியிலேபாதியந்தச் சட்டுவத்திலேபாதி
இட்டகலத்திற்பாதி யிட்டிருக்கத் திட்டமுடன்
ஆடிவந்தசோணேச னென்றழைத்தபோதுபிள்ளை
ஓடிவந்ததெவ்வா றுரை. ௮௩

நேற்றிராவந்தொருவ னித்திரையிற்கைபிடித்தான்
வேற்றாரானென்று விடாயென்றேன்-ஆற்றியே
கஞ்சிகுடியென்றான் களித்தின்றுபோவென்றேன்
வஞ்சியரேசென்றான் மறைந்து. ௮௪

கண்டீரோபெண்காள் கடம்பவனத்தீசனார்
பெண்டீர்தலைச்சுமந்த பித்தனார்-எண்டிசைக்கும்
மிக்கானதங்கைக்கு மேலேநெருப்பையிட்டார்
அக்காளையேறினா ராம். ௮௫

மாட்டுக்கோனற்றங்கை மதுரை விட்டுத்தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோனுக்குப்பெண் டாயினாள்-கேட்டிலையோ
குட்டிமறிக்கவொரு கோட்டானையும்பெற்றாள்
கட்டிமடிச்சிற்றிடைச்சி காண். ௮௬

நாட்டுக்குளாட்டுக்கு நாலுகாலையாநீன்
ஆட்டுக்கிரண்டுகா லானாலும்-நாட்டமுள்ள
சீர்மேவுதில்லைச் சிவனேயிவ்வாட்டைவிட்டுப்
போமோசெல்லாயப் புலி. ௮௭

வாருமடியாருடனே வான்வருந்தானவரும்
ஓடுபயந்தீர்த்தருஞ்சுண்ணி. ௩௩

ஆலங்குடியானை யாலாலமுண்டானை
ஆலங்குடியானென் றார்சொன்னார்-ஆலங்
குடியானேயாயிற் குவலயத்தாரெல்லாம்
மடியாரோமண்மீதி லே. ௩௪

காவலனெங்கள் கனவைப்பாஞ்சோமேசன்
மாவலிகங்கை மணிவாரி-ஆவனவென்
றப்புளங்கைதோய்க்க வதில்வாரியமுத்தைக்
கொப்புளமென் றாறங்குரங்கு. ௩௫

பொன்னஞ்சடையருசம் புல்லுக்கும்பூம்புனற்கும்
தன்னெஞ்சுவகையுததாவுமே-அன்னங்கள்
செய்க்கமலத்துற்றுலவுந் தில்லைநடராசன்
கைக்கமலத்துற்றமான் கன்று. ௩௬

எய்ந்ததனங்க ளிரண்டுமிருபாகற்கால்
வாய்ந்தவிடைசெக்குலக்கை மாத்திரமே-தோய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிக்கும்பிக்கு மூதேவியாள்கமலைக்
குக்கலுச்சிக்குங்கலைச் சிக்கு. ௩௭

நஞ்சுகுடிகொண்டகணை நாலுந்தெரிந்துமதன்
இஞ்சிகுடிதன்னிலும்வந் தெய்வானோ-விஞ்சு
முலைச்சிகரத்தாலதித்தி முத்தமிட்டுசற்றே
கலைச்சிகரத்தால்லணைத்தக் கால். ௩௮

தீத்தானுக்கண்ணிலே தீத்தானுங்கையிலே
தீத்தானுமுன்றன் சிரிப்பிலே-தீத்தானுன்
மெய்யலாம்புள்ளிருக்கும் வேளூராவுனையிந்தத்
தையலாளெப்படிச் சேர்ந்தாள். ௩௯

வெண்ணெய்திருடியுண்ட வேணியானுரிருக்கக்
கண்ணன்மேல்வைத்த களவேது-பெண்ணைத்
தலையிற்சுமந்தான்மால் சர்ப்பத்திலேறி
அலையிற்றுயின்ற னரன். ௩௰

எட்டிகுளத்தி லிருந்துசரக்குவிற்கும்
குட்டிசட்டிதன்மகளைக் கொண்டுபோய்-கெட்டுதற்கோ

ஆயிரம்யானை யெழுநூறுகூன்பகடு
பாயும்பகடெண்பத் தைந்து. ௧௧௧

தண்டாக்கூர்மாசனக்காள் சற்குணரென்றிருந்தேன்
பண்டக்குறையவிற்ற பாவிகாள்-பெண்டுகளைத்
தேடியுண்ணவிட்டீர் தெருக்கடெருக்கடோறும்
ஆடிமுதலானி வரைக்கும். ௧௧௨

நாராயணனைநா ராயணனென்றேகம்பன்
ஓராமற்சொன்ன வுறுதியால்-சேராக
வாரென்றால்வர்ரென்பேன் வாளென்றால்வள்ளென்பேன்
காரென்றானர்ரென்பேன் நான். ௧௧௩

வாழ்த்ததிருநாகைவாகாணதேவடியாள்
பாழ்த்தகுாலெடுத்தும் பாடினாள்-நேற்றுக்
கழுதைகட்டவண்ணான் கண்டேன்கண்டேனென்று
பழுதையெடுத்தோடிவந்தான் பார். ௧௧௪

காலையிலும்வேலை கடையக்கியிராகும்
மாலையிலும்பூமுடித்து வாழுமே-சோலைசெறி
செய்யிலாரம்பயிலுஞ் செந்தூருத்திமாநகர்வாழ்
பொய்யிலாமெய்யரிடும் பூண். ௧௧௫

மண்டலத்திலேனும் வயித்திபாய்த்தாமிருந்தும்
கண்டவினைதீர்க்கின்றார் கண்டீரோ-தொண்டர்
விருந்தைப்பார்த்துண்டருளும் வேளூரென்றேதர்
மருந்தைப்பார்த்தாற்சுத்த மண். ௧௧௬

கூடற்புனைவாயல் குற்றாலமாப்பனூர்
ஏடகநல்வேலி யிராமேசம்-ஆடானை
தென்பரங்குன்றஞ்சுழியில் தென்திருப்புத்தூர்காசி
வன்கொடுங்குன்றமபூ வணம். ௧௧௭

பண்புளருங்கோர்பறவை பாவத்திற்கோரிலக்கம்
நண்பிலரைக்கண்டக்கா லும்காலே-திண்புவிசய
ஆள்வார்மதுரை யழகியசொக்கர்க்கரவம்
நீளவாகனநன் னிலம். ௧௧௮

சதுராங்கர்சங்கத் தழகர்செங்கைச்சங்கை
அதரமிசைவைத்திலரே யாயின்-முதலை

வருங்குளத்தின்முண்டகக்கை வைப்பானேயன்று
பொருங்களத்தினூற்றுவர்முன் போய். ௧௧௯

கண்டக்காற்கிட்டுங் கயிலாயங்கைக்கொண்டுட்
கொண்டக்கான்மோட்சங் கொடுக்குமே-கொண்டத்தூர்
தண்டைக்காலம்மை சமைத்துவைத்தபூசனிக்காய்
அண்டர்க்காமீசருக்கு மாம். ௧௨௰

போலநிறமாவார்க்குப் பூணாரமாவாரை
ஏலவணைசெய்தா லியல்பாமோ-சாலப்
பழிக்கஞ்சுந்தென்மதுரைப் பாவையிருநான்கு
விழிக்கஞ்சன் சோமனலை வேந்து. ௧௨௧

கண்ணனிடுங்கறியுங் காட்டுசிறுத்தொண்டரன்பிற்
பண்ணுசிறுவன்கறியும் பற்றுமோ-தண்ணேடு
மட்டேறுஞ்சோலை மருந்தீசரேயன்றிக்
குட்டியையேன்றீர்த்தீர் குறித்து. ௧௨௨

மாடுதின்பான்பார்ப்பான் மறையோதுவான்குயவன்
கூடிமிகமண்பிசைவான் கொல்லனே-தேடி
இரும்படிப்பான்செக்கா ணெண்ணெய்விற்பான்வண்ணான்
பரும்புடவைதப்பும் பறை. ௧௨௩

ஆயனுக்கண்மூன்று மாதிசிவனுக்கிருகண்
மாயனுக்குச்செங்கையிலே மான்மழுவா-நேயமுடன்
சங்கரற்குச்சங்காழி தான்மாலுக்காலமாம்
மங்கையிடத்தார்க்காகு மண். ௧௨௪

கண்ணபுரங்கோயிற் கதவடைத்துத்தாழ்போட்டார்
மண்ணையுண்டார்வெண்ணையுண்ட மாயனார்-எண்ணும்
சிரக்கப்பரையேந்திச் செங்காட்டிலீசர்
இரக்கப்போய்ப்பட்டா ரென்று. ௧௨௫

கொன்றைமலர்தரித்தான் கோபாலன்கோலெடுத்து
நின்றுகுழலூதினான் னீள்சடையோன்-பொன்றிகழும்
அக்கணிந்தான்மாய னரவணையிற்கண்வளர்ந்தான்
சிக்கலிலேவாழுஞ் சிவன். ௧௨௬

திருந்தாடரவணியுந் தென்கமலையீசர்
இருந்தாடாதென்செய் திடுவார்-பொருந்த

ஒருகாலேயல்லவே பொண்டொடித்தாவன்
றிருகாலுஞ்சந்துபோ னால். ௧௨௭

சந்துபோதல் தூதுபோதல் உடைந்துவிலகல்.

உள்ளங்கால்வெள் ளெலும்பு தோன்றவொருகோடி
வெள்ளங்காலந் தரித்து விட்டோமே-உள்ளபடி
ஆமூர்முதலி யமார்கோனிங்கிருக்கப்
போமூரறியாமற் போய். ௧௨௮

கம்மாளனைங்கிக் கணக்கனைவே துதித்தார்
செம்மான்மதுரைத் திருவரிசை-அம்மாகேள்
வாணியனும்பொன்னேரி வாழும்வெள்ளாழனுமே
சேணியனுமன்றே தெரிந்து. ௧௨௯

கம்மாளன் கபாலத்தையுடையவன் ஆங்கிக்கணக்கன்-அழற்கண்ணையுடைய நக்கன் செம்மான் சக்கிலி சிவந்தமானையுடையவன் வாணியன்-பிரமன் பொன்னேரி-அழகையுடையஇலக்குமி வெள்ளாழன்-பாற்கடலையுடையான் சேணியன்-இந்திரன்.

பாரளக்குந்தூதுசொல்லும் பையரவின்மேனடிக்கும்
சீரகலிசாபத்தைத் தீர்க்குமே-ஊரருகில்
சண்டச்சகடுதைக்குந் தையலாய்தார்மேல
கண்டத்தாரூரன் கழல். ௧௩௦

காளாற்படியளக்குங் கண்ணிடந்துபூசிக்கும்
சேலாங்கமடமாஞ் சிங்கமாம்-பாலாகும்
ஆழியப்பிலேதுயிலு மைவர்க்குத்தூதாகும்
வீழியப்பரேறும் விடை. ௧௩௧

(கமடம்-ஆமை.)

கடம்பவனசொக்கருக்குக் கண்ணன்றான்வேறோ
இடம்பெரியகண்ணென்றையிந்தான்-உடம்புதனிற்
செம்பாதியானான் சுமக்கவெருதானான்
அம்பானான்றேவியுமானான். ௧௩௨

கன்னபுரமாலே கடவுளிலுநீயதிகம்
உன்னிலுமேயானதிக மொன்றுகேள்-முன்னமே
உன்பிறப்போபத்தா மூயர்சிவனுக்கொன்றுமில்லை
என்பிறப்பெண்ணத் தொலையாது. ௧௩௩

ஆனைகுதிரைதரு மன்னை தனைக்கொன்றகரி
சேனைமன்னரைக்கய்யதுன் றீயவரை-பூவையுடன்

கூட்டியமுதிட்டான் குருக்களமராபதியான்
வீட்டிலுண்டுவந்தேன் விருந்து. ருக

அன்னவயல்சூழ்திருக்கு மாரூராசெஞ்சத்தில்
இன்னம்வயிரமிருப்பதா-முன்னமொரு
தொண்டன்மகனைக்கொன்றுஞ் சோழன்மகனைக்கொன்றுஞ்ரு
சண்டன்மகனைக்கொன்றுந் தான். கரு௫

வாலிமடிந்ததுவும் வல்லரக்கர்பட்டதுவும்
கோலமுடிமன்னர் குறைந்ததுவுஞ்-சால
மதினுடையநூற்றொருவர் மாண்டதுவுமையோ
சதிவிரகத்தால்வந்த தாழ்வு. கருசு

கோளிருக்குமூர் கோள்களவுகற்றவூர்
காளைகளாய்நின்று கதறுமூர்-நாளையே
விண்மாரியற்று வெளுத்துமிகக்கறுத்து
மண்மாரிபெய்கவிந்த வான். கருஎ

கம்பத்தானைக்கடையிற் கட்டினான்கால்சாய
அம்பைததாவித்தான்கா லானதே-வம்புசெறி
பூவைகாள்கிள்ளைகாள் பூங்குயில்காளன்றில்காள்
பாவையாளாண்ட பதி. கருஅ

கம்பத்தான்-இராவணன், கடையிற்கட்டினான்-வாலி, அம்பைத்தாவித்தான்-அரிதாள்.

சாரங்கபாணியாஞ் சக்கரத்தார்கஞ்சனைமுன்
ஓரங்கங்கொய்ய வுகிர்வாளர்-பாரெங்கும்
ஏத்திடுமையாக னிதாயிவருமைக்
காத்திடுவரெப்போதுங் காண். கருகூ

சாரங்கம்-மான், வில், கஞ்சன்-பிரமன், கம்சன். உமைபாகர்-சிவன், மைபாகர்-மால்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

விண்ணீரும்வற்றிப் புவிநீரும்வற்றி விரும்பியமுத்
தண்ணீரும்வற்றிப் புலவோர்தவிக்கின்ற காலத்திலே
உண்ணீருண்ணீரென் றுபசாரஞ்சொல்லி யுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ்சோறுந் தருவான்திருப்பனந் தாட்பட்டனே. கசய

வெள்ளப்புதுமையொன் றுண்டாளவாயினின் மேவுதென்னம்
பிள்ளைக்கொருகுலை மூன்றேகுரும்பை பிடித்ததிலே

கொள்ளிக்கண்ணன்றிட்டி யாலோர்குரும்பை குறிக்கமிர்தம்
உள்ளிற்பொதிந்த விரண்டிளநீர்கச் சுறைந்ததுவே. கசக

ஆட்டுக்கிசைந்தவ ரம்பலவாண ரவர்க்கெதிரே
நீட்டிற்றுமால்வட பால்நிற்கவெண நீதிநேயல்
சூட்டுற்றமுப்புரஞ் செற்றவர்தமமைச் சுமந்தலுத்த
மாட்டுக்கெண்ணேவிடங் காணீட்டல்லசொல்லவழக்கில்லையே.()

பாரூரறியப் பலிக்குழன்றீர்பற்றிப் பார்க்குமிடத்
தோரூருமில்லை யிருக்கவென்றாலுமூன் னூருமொற்றி
பேரூரறியத் தியாகரென்றேபெரும் பேரும்பெற்றீர்
ஆரூரிலேயிருப்பீ ரினிப்போய்விடு மம்பலத்தே. கசங

வாணியன்பாட வண்ணான்சுமக்க வடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றக் கடற்பள்ளிமுன்சொருழத் திங்கரும்பைக்
கோணியன்வாழ்த்தக் கருமான்றுகிறனைக் கொண்டணிந்த
வேணியனவன்றட்டான்புறப்பட்ட வேடிக்கையே. கசச

வாணியன்—பிரமன், வண்ணான்-நந்தி, வடுகன்-வைரவன், செட்டி-முருகன், சேணியன்-இந்திரன், கடற்பள்ளி-மாயன், கரும்பைக்கோணியன்-மதன், கருமான்றுகில் யானைத்தோல், தட்டான்-காண்டற்கரியபரமசிவன்.

கழியுமபிழைபொருட் டள்ளிகன்னூலங் கடலினுண்டு
வழியுமபொதிய வரையினிற்கால்கொண்டு வண்கவிதை
மொழியும்புலவர் மனத்தேயிடித்து முழக்கிமின்னிப்
பொழியும்படிக்குக் கவிகாளமேகம் புறப்பட்டதே கசரு

வில்லாலடிக்கச் செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப் பிரம்பாலடிக்க விக்காசினியில்
அல்லார்பொழிற்றில்லை யம்பலவாணற்கோ ரன்னைபிதா
இல்லாததாழ்வல்லவோ விங்ஙனேயெளி தானதுவே. கசசா

பாங்குபெறுந்திரு வைந்நூற்றிரட்டிய பணவிடையில்
தூங்குமதிலொரு மாவேற்றமுண்டு சுரர்முனிவர்
ஆங்கவர்செப்பிற் கடங்காதுலக மனைத்தும்பெறும்
ஓங்குமரங்கத் திருப்பெட்டகத்து ளொருமணியே. கசஎ

சத்திரியைந்தையுந் தாங்காதசெய்வந் தனிமறையும்
கத்தாவெனுந்தெய்வ மம்பலத்தேகண்டு கண்களிரு

பத்தாளவன்னைமைந்தன் பொய்த்தேவியைக்கொல்லப் பார்த்தழுத
பித்தாளவன்றலையே தெய்வமாகப் பிதற்றுவதே. ௧௪௮

திரண்டிமையோர்தொழுந் தென்னரங்கேசர்முன் செக்கரனா
திரண்டுடைபோனு மெதிர்சென்றகாலெதிர் காத்தவக்கன்
டருண்டு முனைவர்க்குத் தெரிப்பவனெரா னிமெருண்டு
புரண்டொருபுற்றைக் கடக்கொருபுற்றிற் புகுந்ததுவே. ௧௪௯

மாக்கைக்கிரக்குங் குருகும்வளர்சக்ர வாசப்புள்ளுந்
தாக்கச்சாபங் குழைத்ததெவ்வாறு சகலத்தின்
ஆக்கிப்பெருக்கித் திருவரச்சாலேபி லன்னமிட்டுக்
காக்கைக்கொருகொக்கின் கீழிருக்குங் கருங்குயிலே. ௧௫௦

தென்னெருக்குஞ்சேலைக் கமலைப்பிரான்செஞ்ச டாடவிதான்
என்னெருக்குமென்னி லெரிபொக்குமத்தவெரியிலிட்ட [ம்
பொன்னெருக்குங்கொன்றைகரிபொகருங்வண்டுகற்பொன்பணியே
மின்னெருக்குங்கங்கை கிழக்கொல்லனெருக்குமவ்வெண்பிறையே.

கரிபெரின்றுபொன்மிகும் பையேறக்கற்றவர் சூழ்ந்துதொழ
எரிபொன்றுசெல்வன் றுலாத்திலேற விருண்டமஞர
சொரிகின்றகாகமின் சோற்பினிலேறித் தொடர்த்துவா
ரரிபொன்றுசேர்ந்தக் கனமேறிவந்தது கங்களத்தே. ௧௫௨

கரி கவைபதி (பொன்மை கரளி) பொன்மிகும்பை- பெருச்சாளி
எரிபென்றுசெல்வன், முருகன்-துலாம். (துலாஸ்தானகட்டம் மயூர
மாதலால்) மாயூரமென்பது-மயில். காகமின்-உமை. சோறு- அன்னப்
பட்சி-கரி, சம்பு-சேர்ந்தக்கனம்-நந்தி.

இருந்தாரைக்கேள்வனோ போந்துமாரனை யொழுப்பனைத்
திருந்தாரைவன்னிமை முன்முடித்தோன்செய்ய வேனப்பண்டு
தருந்தாளநாயகன் சுந்தரன்றூதன் சமரிலன்று
பொருந்தார்புரத்திட்ட தீப்போனமதியம் புறப்பட்டதே. ௧௫௩

தாரைக்கேள்வன்-சந்திரன், வாலி-திருந்தார்-ஆத்திமாலே, பகைவ
ர், வன்னி பத்திரம்-ஒரக்கன்-முடித்தல்-தரித்தல்-கொல்லல்- வேல்மு
ருகன்-மந்தன்-சுந்தரன-தூதன்-சுக்கிரீவனுக்குத்தூதன் சுந்தரனுகிய இராம
னுக்குத் தூதன்.

ஆராயுமுத்தமிழாற் றாரிற்சோழி யுழருகண்டு
நாராயணனெனடுமாலாகினுன்மற்றுறை நான்முகனும்

ஓராயிரமட லூர்க்தான்விண்மார னைநகைதிக்தான்
பேரானைவானவர் கோனுங்கண் ணாயிரம் பெற்றனனே. ௧௫௪

ஓராயிரமடல் தாமரைமலா.

பறவாததும்பி கருகாதவெங்கரி பண்புரண்டே
இறவாதசந்தி யுருகாதமாதங்க மிக்கநுதல்
நிறவாதசிந்தூரம் பூசாக்களப நெடுநசுனையிற்
பிறவாப்பல் லைஞ்சுழிக்கேவரப் பெற்றனனே. ௧௫௫

கப்பமதகட்களிற்றான் றில்லைவாழும்
கணபதிதன்பெருவயிற்றைக் கண்டுவாடி
உம்பரெலாம்விழித்திருந்தா ரயில்வேற்செங்கை
உடையவனாறுமுகவனுங்கண் ணீராறான்
பம்புசுடர்க்கண்ணனுமே நஞ்சுண்டானமால்
பயமடைந்தானுமையுமுடல் பாதியானாள்
அம்புவியைப்படைத்திடுவ தவமதேயென்
றயனுமன்னமிறங்காம லலைகின்றானே. ௧௫௬

பாலைமணக்கமழுகின்ற கயிற்றாற்றுப்பெருமாளே பழிகாரகேள்
வேலையென்றுவெவ்வேலை பதினாறுநாழிகைக்கு மேலாயிற்றென்
தோளைமுறித்ததுவன்றி நம்பியானையுங்கூடச் சுமக்கச்செய்தால்
நாளையினியார்சுமப்பா ரென்னாளுமுன்கோயி லுசந்தானே. ௧௫௭

வீமனைவலிதருத்த திருமலைராயன்சீர்த்தி வெள்ளம்பொங்கத்
தாமரையினயனோடிச் சத்தியலோகம்புகுந்தான் சங்கபாணி (றிச்
பூமிதொட்டுமோனமட்டும் வளர்ந்துநின்றான்சிவன்கயிலைப்பொருப்பிலே
சோமனையுந்தலைக்கணிந்து வடவரைத்தண்டாலாழந் சோதித்தானே.

அதிமதுரகவிராயர்.

மூச்சுவிடுமுன்னே முந்நூறுநானூறும்
ஆச்சுதென்றாலாயிரம்பாட் டாகாதா-பேச்சென்ன
வெள்ளக்கவிக்காளமேகமே நின்னுடைய
கள்ளக்கவிக்கடையைக் கட்டு. ௧௫௯

தெய்வப்புலமை.

ஔவையார்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

மதுரமொழிநல்லுமையாள் சிறுவன்மலரடியை
முதிரநினையவல்லார்க்கரிதோ முகில்போன்முழங்கி

அதிரவருகின்றயானையுந்தேரு மதன்பின்சென்ற
குதிரையுங்காதங்கிழவியுங்காதங் குலமன்னனே. ௧

விரகரிருவர் புகழ்ந்திடவேவேண்டும்
விரலிறையமோதிரங்கள் வேண்டும்அரையதனிற்
பஞ்சேனுவெம்பேனு வேண்டுமவர்கவிதை
நஞ்சேனுவேம்பேனு நன்று. ௨

வான்குருவியின்கூடு வல்லரக்குத்தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்-யாம்பெரிதும்
வல்லோமேயென்று வலிமைசொலவேண்டாங்காண்
எல்லார்க்குமொவ்வொன் றெளிது. ௩

இவ்வளவுகண்ணுடையா ளிவ்வளவுசிற்றிடையாள்
இவ்வளவுபோனற விளமுலையாள்-இவ்வளவா
னந்தவுடலானவமேவுமன்மதன்றன்
ஐந்துகணையாள்வாடி னாள். ௪

ஐயமிடுமி னறநெறியைக்கைப்பிடிமின்
இவ்வளவேனுமன்ன மிட்டுண்மின்-தெய்வம்
ஒருவனேயென்று முணரவல்லீரேல்
அருவினைகளோய்ந்து மறும். ௫

அற்றதலைபோக வறாததலைநான்கினையும்
பற்றித்திருகிப் பறியேனோ-மற்றும்
வாமனையானுக்கிந்த மானைவகுத்திட்ட
பிரமனையான்காணப் பெறின். ௬

காணாமல்வேணதெல்லாங் கத்தலாங்கற்றோர்முன்
கோணாமல்வாய்திறக்கக் கூடாதே-நாணாமற்
பேச்சுப்பேச்சென்னும் பெரும்பூனைவந்தக்கால்
கீச்சுகீச்சென்னுங் கிளி. ௭

சித்திரமுங்கைப்பழக்கஞ் செந்தமிழுநாப்பழக்கம்
வைத்ததொருகல்வி மனப்பழக்கம்-நித்தம்
நடையும்நடைப்பழக்கம் நட்புந்தயையுங்
கொடையும்பிறவிக் குணம். ௮

சுரதந்தனிலிளைத்த தோகைசுகிர்த
விரதந்தனிலிளைத்த மேனி-நிரதம்

கொடுத்திளைத்தாதா கொடுஞ்சமரிற்பட்ட
வடுத்துளைத்தகல் லபிராமம். ௯

நம்பனடியவர்க்கு நல்காத்திரவியங்கள்
பம்புக்காம்பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம்-வம்புக்காம்
கொள்ளைக்காங்கள்ளுக்காங் கோவுக்காஞ்சாவுக்காங்
கள்ளர்க்காந்தீக்காகுங் காண். ௰

எட்டேகாலட்சணமே யெமனேறும்பரியே
மட்டில்பெரியம்மை வாகனமே-முட்டமேற்
கூறையில்லாவீடே குலராமன்றூதுவனே
ஆரையடாசொன்னா யது. ௰௧

வெய்தாய்நறுவிதாய் வேண்டளவுந்தின்பதாய்
நெய்தானளாவி நிறம்பசந்த-பொய்யா
அடகென்றுசொல்லு மமுதத்தையிட்டாள்
கடகஞ்செறிந்த கையாள். ௰௨

விருத்தம்.

இலக்கணக்கவிஞர்சொ லின்பந்தேடுவர்
மலக்குசொற்றேடுவர் வன்கண்ணாளர்கள்
நிலத்துறுங்கமலத்தை நீளும்வண்டுதி
றலக்குறைகமலத்தைச் சாருந்தன்மைபோல். ௰௩

தண்ணீருங்காவிரியே தார்வேந்தன்சோழனே
மண்ணாவதுஞ்சோழ மண்டலமே-பெண்ணாவாள்
அம்பொற்சிலம்பி யரவிந்தத்தாளணியுஞ்
செம்பொற்சிலம்பே சிலம்பு. ௰௪

கூரியவாளாற் குறைத்திட்ட கூன்பலா
ஓர்தழாய்க்கன்று யுயர்மரமாய்-சிறியதோர்
பண்டுபோற்கொட்டைடையாய் வண்காயத்தின்பழமாய்ப்
பண்டுபோனிற்க பலா. ௰௫

கூழைபலாத்தழைக்கப் பாடக்குமகனுங்
மூழைக்குழக்குத் தினதக்காள்-சோழாகேள்
உப்புக்கும்பாடிப் புரிக்குமொருகவிதை
ஒப்புக்குமென்ற னுளம். ௰௬

நிட்டூரமாக நிதிதேடுமன்னவனும்
இட்டதனைமெச்சா திரப்போனும்-முட்டவே

சிறப்பார்மணிமவுலிச் சேரமான் றன்னைப்
புறப்பாடியான்கேட்கப் பொன்னுடொன்றீர்ந்தான்
இரப்பவரென்பெறினுங் கொள்வர்கொடுப்பவர்
தாமறிவார்தன்கொடியின் சீர். ௩௩

நூற்றுபத்தாயிரம் பொன்பெறினு நூற்சிலை
நாற்றிங்சணுருக்கு ணைந்துவிடும்-மாற்றலரைப்
போன்றபெருநடக்கைப் போர்வேற்களங்கா
என்றுகிழியாதென் பாட்டு. ௩௪

வரகரசிச்சோறும் வழுதுணங்காய்வாட்டும்
முரமுரெனவேபுளித்த மோரும்-திரமுடனே
புள்வேளூர்ப்பூதன் புகழ்ந்துபரிந்திட்டசோ
றெல்லாவுலகும் பெறும். ௩௫

எசிவிடலி னிடாமையேநன்றெதிரிற்
பேசுமனையாளிற் பேய்நன்று-நேசமிலா
வங்கணத்திநன்று வலியபகைவாழ்வில்லாச்
சங்கடத்திற்சாவதே நன்று. ௩௬

கரியாய்ப்பரியாகிக் காரெருமைதானாய்
எரிதாய்முழுப்புடைவை யாகித்-திரியாய்த்
தேரைக்கால்பெற்றுமிகத் தேய்ந்துகாலோய்ந்ததே
கோரைக்காலாள்வான் கொடை. ௩௭

பாடல்பெறுவோ பலர்மெச்சவாழானே
நாடறிமணங்க ணுடானே-சேடன்
இவன்வாழும்வாழ்க்கை யிருங்கடல்சூழ்பாரிற்
கவிழ்ந்தெனமலர்ந்தென்ன காண். ௩௮

காலையிலொன்றுவர் கடும்பகலிலொன்றுவர்
மாலையிலொன்றுவர் மனிதரெலாஞ்-சாலவே
முல்லானைப்போல முகமுமகமும்மலர்ந்த
நல்லானைக்கண்டறியோ நாம. ௩௯

கற்றதுகைமண்ணளவு கல்லாதுலகளவென்
றுற்றகலை மடந்தை யோதுகிறாள்-மெத்த
வெறும்பந்தயங்கூற வேண்டாம்புலவீர்
எறும்புந்தன்கையா லெண்சாண். ௪௰

நாலெனிலோகோல்சாயு நத்தமரோல்வெஞ்சமராங்
கோலெனிலோவங்கே குடியாயு-நாலாவான்
மந்திரியுமாவான் வழிக்குத்துணையாவான்
அந்தவரசே யரசு. சக

செம்மான்கரத்தனள் சேயெநெடியோனை
அம்மானெனப்பெற் றருள்வேலா-இம்மான்
கரும்பிறைக்கும்வெண்பிறைக்கும் கண்ணம்பிறைக்கும்
அரும்பிறைக்குக்கூந் தலனே. சஉ

மதியாதார்முற்ற மதித்தொருகாற்சென்று மிதியாமைகோடிபெறும்
உண்ணீருண்ணீரென் றுபசரிப்பார்தம்மனையி லுண்ணுமைகோடிபெறும்
கோடிகொடுத்துங் குடிப்பிறந்தார்தம்மோடு கூறுதல்கோடிபெறும் (ம்
கோடானுகோடிகொடுப்பினுந் தன்னுடைநாக்கோடாமைகோடிபெறு

வாதக்கோனாளையென்றான் வையக்கோன்பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன்யாதேனு மில்லையென்றான்-ஓதக்கேள்
வாதக்கோன்சொல்லதிலும் வையக்கோன்சொல்லதிலும்
ஏதக்கோன்சொல்லே யினிது. சச

சுற்றுங்கருங்குளவி சூரைத்தூறியப்பேய்
எற்றுஞ்சுடுகா டிடிகரையின்-புற்றில்
வளர்ந்தவடற்பனைகள் வைத்ததேனொக்கும்
தளர்ந்தோர்க்கொன்றீயார் தனம். சரு

ஆர்த்தசபைநூற்றொருவ ராயிரத்தொன்றாம்புலவர்
வார்த்தைபதினா யிரத்தொருவர்-பூத்தமலர்த்
தண்டாமரைத்திருவே .தாதாகோடிக்கொருவர்
உண்டாயினுண்டென் றது. சசு

தண்டாமலீவது தாளாண்மைதண்டி
அடுக்கக்காலீவ துண்மை-அடுத்தடுத்துப்
பின்சென்றாலீவதுகாற் கூலிபின்சென்றும்
ஈயானெச்சம்போ லறு. சஎ

உள்ளவழக்கிருக்க வூரார்பொதுவிருக்கத்
தள்ளிவழக்கதனைத் தான்பேசி-எள்ளளவும்
கைக்கூலிதான்வாங்குங் காலறுவான்தன்கிளையும்
எச்சமறுமென்று லறு. சஅ

வழக்குடையானிற்ப வலியானைக்கூடி
வழக்கையழிவழக்குச் செய்தோன்-வழக்கிழந்தோன்
சுற்றமுந் தானுந் தொடர்ந்தழுகண்ணீரால்
எச்சமறுமென்று லறு. ௪௯

வெண்பாவிருகாலிற் கல்லானைவெள்ளோலை
கண்பார்க்கக்கையா லெழுதானைப்-பெண்பாவி
பெற்றாளேபெற்றாள் பிறர்நகைக்கப்பெற்றாளே
எற்றோமற்றெற்றோமற் றெற்று. ௫௰

கருங்குளவிசூரைத்தூ றீச்சங்கனிபோல்
வருந்தினரைக்கொன்றீயாதான் வாழ்க்கை-அரும்பகலே
இச்சித்திருந்தபொருள் தாயத்தார்கொள்வாரே
எற்றோமற்றெற்றோமற் றெற்று. ௫௧

வானமுளதான் மழையுளதான் மண்ணுலகிற்
றானமுதலாற் றணையயுளதாம்-ஆனபொழு
தேய்த்தோமிளைத்தோமென் றேமாந்திருப்போரை
எற்றோமற்றெற்றோமற் றெற்று. ௫௨

எண்ணாயிரத்தாண்டு நீரிற்கிடந்தாலும்
உண்ணீரம்பற்றாக் கிடையேபோற்-பெண்ணாவாய்
பொற்றொடிமாதர் புணர்முலைமேற்சாராரை
எற்றோமற்றெற்றோமற் றெற்று. ௫௩

கருங்காலிகட்டைக்கு நாணாக்கோடாலி
இருங்கதலித்தண்டுக்கு நாணும்-பெருங்கானிற்
காரொருமைமேய்க்கின்ற காளைக்குநான்கிறற்ற
யிரிரவுந்துஞ்சாதென் கண். ௫௪

கொடியது.

கொடியதுகேட்கி னெடியவெவ்வேலோய்
கொடிதுகொடிது வறுமைகொடிது
அஃதனினுங்கொடிது இளமையில்வறுமை
அதனினுங்கொடிது ஆற்றொணாக்கொடுநோய்
அதனினுங்கொடிது அன்பிலாதபெண்டிர்
அதனினுங்கொடிது
இன்புறவவர்கையி லுண்பதுதானே. ௫௫

இனியது.

இனியதுகேட்கிற் றனிநெடுவேலோய்
இனிதுயினிது ஏகாந்தமினிது
அதனினுமினிது ஆதியைத்தொழுதல்
அதனினுமினிது அறிவுள்ளாரைக்
கனவினுநனவினுங் காண்பதுதானே. ௫௭

பெரியது.

பெரியதுகேட்கி னெரிதவழ்வேலோய்
பெரிதுபெரிது புவனம்பெரிது
புவனமோ நான்முகன்படைப்பு
நான்முகன் கரியமாலுந்திவந்தோன்
கரியமாலோ வலைகடற்றுயின்றோன்
அலைகடல் குறுமுனிகையிலடக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற்பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற்சிறுமண்
புவியோ வரவினுக்கொருதலைபாரம்
அரவோ வுமையவள்சிறுவிரன்மோதிரம்
உமையோ விறைவர்பாகத்தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்டருள்ளத்தொடுக்கம்
தொண்டர்தம்பெருமை சொல்லவும்பெரிதே.

அரியது.

அரியதுகேட்கின் வரிவடிவேலோய்
அரிதரிது மானிடராதலரிது
மானிடராயினுங் கூன்குருடுசெவிடு
பேடுநீக்கிப் பிறத்தலரிது
பேடுநீக்கிப் பிறந்தகாலையும்
ஞானமுங்கல்வியு நயத்தலரிது
ஞானமுங்கல்வியு நயந்தகாலையும்
தானமுந்தவமுந் தான்செயலரிது
தானமுந்தவமுந் தான்செய்வாராயின்
வானவர்நாடு வழிதிறந்திடுமே. ௫௮

மாடில்லான்வாழ்வு மதியில்லான்வாணிபநன்
னாடில்லான்செங்கோ னடாத்துவது-கூடுங்

கற்பித்தான்போனானோ காக்கக்கடனிலையோ
வற்பவனோவன்னா யரன. ௨

அதிகமான்.

கருப்பைக்குண் முட்டைக்குங் கல்லினுட்டேரைக்கும்
விருப்புற்றமுதளிக்கு மெய்யன்-உருப்பெற்றால்
ஊட்டிவளர்க்கானோ வோகொடுவாயன்னைகேள்
வாட்டமுனக்கேன் மகிழ். ௩

உறுவை.

சண்டைப்பைக்குள்ளுயிர் தனையருந்தத்தானருந்தும்
அண்டத்துயிர்பிழைப்ப தாச்சரியம்-மண்டி
அலைகின்றவன்னா யரனுடையவுண்மை
நிலைகண்டுநீயறிந்து நில். ௪

கபிலர்.

கண்ணுழைபாக்காட்டினிற் கருங்கற்றவளைக்கும்
உண்ணும்படியறிந் தூட்டுமவர்-நண்ணும்
நமக்கும்படியளப்பார் நாரியோர்பாகர்
தமக்குத்தொழிலென்ன தான். ௫

வள்ளியம்மை.

அன்னைவயிற்றி லருந்திவளர்த்தவன்றான்
இன்னும்வளர்க்கானோ வென்றாயே-மின்னரவம்
சூடும்பெருமான் சுடுகாட்டினின்றுவிளை
ஆடும்பெருமானவன். ௬

வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்கச்
சோழவளநாடு சோறுடைத்துப் பூமியர்கோன்
தென்னாடுமுத்துடைத்துத் தெண்ணீரவயற்றொண்டை
நன்னாடுசான்றோ ருடைத்து. ௭

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார்
அவ்வவ்விடங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

எவ்வுயிருங்காக்கவொரு வீசனுண்டோவில்லையோ
அவ்வுயிரில்யானொருவ னல்லவோ-வவ்வி
அருகுவதுகொண்டிங் கலைவதேதென்னை
வருகுவதுதானே வரும். ௮

பூவிலயனும் புரந்தரனும்பூவுலகைத்
தாவியளந்தோனுந் தாமிருக்க-நாவில்
இழைநக்கிநூனெருடு மேழையறிவேனோ
குழைநக்கும்பிஞ்சகன்றன் கூத்து. ௯

ஐயரென்றுரைத்தீர்நாயேற் கடுக்குமோவருளிலேனை
பொய்யொடுகளவுமற்றுப் புலன்களையொடுக்கிக்கொண்டு
உய்யவேபுலன்களைந்து முயர்பரவெளியுள்ளாக்கி
வெய்யவன்மதியம்போல விரவுவனையராவர். ௰

ஞானவானென்றுசொன்னீர் நாதவிந்துவுங்கடந்து
கானலைவரையுஞ்சுட்டுக் கடுவெளிபரமானந்தந்
தானெனுமவையிரண்டுந் தவிர்ந்துதன்வசமுங்கெட்டு
மோனமுங்கடந்தேயப்பான் முடிந்தவர்ஞானியாவார். ௧௧

சாதியிலேதொண்ணூற்றொன் பானுஞ்சாதி
சமயத்திற்பதின்மூன்றுஞ் சமயமாகும்
நீதியிலேசிவனுடைய நீதியாகும்
நிலைமையிலேவேதாந்த நிலைமையாகும்
ஆதியிலேபெங்களூர் கருவூராகும்
அந்தத்திற்போயடைவோம் பேரூர்தன்னில்
சோதியிலேபரஞ்சோதிக் கூட்டமாகும்
சொல்லுதற்குமெங்கள்குலஞ் சுகநிலமதாமே. ௧௨

எந்தவூரென்றீ ரிருந்தவூர் நீர்கேளீர்
அந்தவூர்செய்தி யறியீரோ-வந்தவூர்
முப்பாழும்பாழாய் முடிவிலொருசூனியமாய்
அப்பாலும்பாழென் றறி. ௧௩

நில்லுநில்லென்றுசொன்னீர் நேசபாசங்களைந்தும்
புல்லறிவோடுமோங்காப் புலைகொலைகளவுமற்றுச்
சொல்லுதற்கரியஞானச் சுழிமுனைமுடியின்மீதில்
எல்லையுங்கடந்தேயப்பா லேகமானவாகணிப்பார். ௧௪

இருமிருமென்றுசொன்னீ ரேற்குமோவேழையேற்குத்
தருபொருளுணர்ந்துசைவ சமயமுமனைத்துநீங்கி
மருடருவினையுநீங்கி மாதிலாவுண்மைஞானம்
பொருந்தினமருப்பார்பின்பு பொருந்தவரிறப்பர்தாமே. ௧௫

போமெனவுரைத்தீரென்னைப் பொறியொடுபுலன்களைந்தும்
ஆமெனும்விச்சையோடு மங்கனைமதித்துக்கொண்டே

ஏமமுஞ்சாமமற்றே யிரவொடுபகலுமற்றுச்
சோமனார்பதியைவிட்டுத் துறந்தவர்போவரன்றே. கசு

அடிசிற்கினியாளே அன்புடையாளே
படிசொற்றவறாத பாவாய்-அடிவருடிப்
பின்றூங்கிமுன்னெழுந்த பேதையேபோதியே
என்றூங்குமென்கண் ணிரா. கஎ

ஆக செய்யுள்-உசசு.

மகாகவியாகிய கம்பர்.

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கடல்கிழக்குத்தெற்குக் கரைபொருவெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக் கரையாம்-வடதிசையில்
ஏணாட்டுப்பண்ணை யிருபத்துநாற்காதம்
சோணாட்டுக்கெல்லையெனச் சொல். க

வெள்ளாறதுவடக்கா மேற்குப்பெருவழியா
வெள்ளார்புணற்கன்னி தெற்காகும்-உள்ளாரா
ஆண்டகடல்கிழக்கா மைம்பத்தறுகாதம்
பாண்டிநாட்டெல்லைப் பதி. உ

வடக்குத்திசைபழனி வான்கீழ்தென்காசி
குடக்குத்திசைகோழிக் கோடாம்-கடற்கரையின்
ஓரமோதெற்காகு முள்ளெண்பதின்காதம்
சேரநாட்டெல்லையெனச் செப்பு. ங.

மேற்குப்பவளமலை வேங்கடநேர்வடக்காம்
ஆர்க்குமுவரி யணிகிழக்கு-பார்க்குளுயர்
தெற்குப்பினுகி திகழிருபதின்காதம்
நாற்றொண்டைநாடெனவே நாட்டு. ச

ஆழியான் புள்ளி யனையேயவன்கடந்த
வாழிவரையின் மணித்தாபமே-பூழியான்
பூணைபுரமெரித்த பொற்சிலையிற்பூட்டுகின்ற
நாணையகல நட. ரு

மங்கையொருபங்கர் மணிமார்பிலாரமே
பொங்குகடல்கடைந்த பொற்கயிறே-திங்களையும்
சிறியதன்மேலூறுந் தெய்வத்திருநாணே
ஏறியபண்பே யிறங்கு. ௬

பாறைச்சுமந்த படவரவேபங்கயக்கண்
வீரன்குடந்துறங்கு மெல்லணையே-ஈரமதிச்
செஞ்சடையான்பூணுந் திருவாபரணே
நஞ்சுடையார் தூரநட. ௭

சிரம்பார்த்தானீசனயன் றேவினைப்பார்த்தான்
கரம்பார்த்தான்செங்கமலக் கண்ணன்-உரஞ்சேர்
மலைவெளுத்ததிண்புயத்துவண்ணான் சீராமன்
கலைவெளுத்த நேர்த்திதனைக்கண்டு. ௮

ஆரார்தலைவணங்கா ராரார்தன்கைகொடார்
ஆரார்தன்சத்திரத்தி லாறுதார்-சீராரும்
தென்புலியூர்மேவுஞ் சிவனருள்சேரம்பட்டத்
தம்பிபுகாவாசலிலே தான். ௯

கொற்கையான்மாறன் குலசேகரப்பெருமான்
பொற்கையானகதை போதாதோ-நற்கமல
மன்றலைவாரி மணிவாசலையசைக்கத்
தென்றலையேன்வந்தாய் செப்பு. ௰

பேரரசர்தேவிமார் பெற்றமதலையர்தம்
மார்பகலங்கண்டு மகிழ்வாரே-பேர்பெரிய
வல்லானகளங்கன் வாணன்றிருநாமம்
எல்லாமெழுதலா மென்று. ௰௧

உலக்குரியபண்ட முவந்திருக்கச்சென்றால்
கொலைக்குறியவேழங் கொடுத்தான்-தலைக்குரிய
வாணர்கோனுறை மகதேவனுக்கிந்த
பாணனோடென்ன பகை. ௰௨

வாணன்பெயரெழுதா மார்புண்டோமாகதர்கோன்
வாணன்புகழுரையா வாயுண்டே-வாணன்
கொடிதாங்கநில்லாத கொப்புண்டோவுண்டோ
அடிதாங்கியில்லா யரசு. ௰௩

உமையவளுநீயு மொருங்கொப்பேயொப்பே
உமையவளுக்குண்டங் கோரூனம்-உமையவடன்
பாகந்தோய்ந்தாண்டான் பலிக்குழன்றான்பாண்டியனின்
ஆகந்தோய்ந்தாண்டா னரசு. ௰௪

மோட்டெருமைவாவிபுக முட்டுவருற்கன்றென்று
வீட்டளவும்பால்சொரியும் வெண்ணெயே-நாட்டில்
அடையாநெடுங்கதவு மஞ்சலென்றசொல்லும்
உடையான்சடையப்ப னூர். ௰௫

வெற்றிபுனைகாதகிக்கும் வேம்புக்கும்பெண்ணுக்கும்
சுற்றும்பெருநழலாய்த் தோன்றுமே-கற்றோர்
இறந்தாங்குந்தாங்குஞ் செகமுழுதுந்தாங்கும்
அறந்தாங்குந்தொண்டை யரசு. ௰௬

கந்தமலர்ப்பிரமன் கன்னிமடவார்க்கெல்லாம்
அந்தவிளநீரைமுலை யாக்கினன்-சுந்தரஞ்சேர்
தோற்றமிகுவல்லிக்குத் தோப்பைமுலையாக்கினன்
ஏற்றமிதிலயார்தா னியம்பு. ௰௭

இருந்தவளைப்போனவளை யென்னையவளைப்
பொருந்துவளைபரித்துப் போனான்-பொருந்தவளை
பூத்தத்தேன்சொறியும் பொன்னிவளநன்னாட்டில்
மாத்தான்தன்வீதியினில் வந்து. ௰௮

ஆறியானாழி யயனெழுத்தாணியென்பார்
கோழியான்குன்றெறிய மேலென்பான-பூழியான்
அங்கைமழுவென்பா னருள்பெரியமாவண்டூர்ச்
சிங்கனுலைக்களத்தில் சென்று. ௰௯

குணகர்குணகட லென்பர்குடகுக்
கிடகர்வடகட லென்ப-வடகடலோர்
தென்கடலென்பர் திருந்துதாரச்சுதனின்
முன்கடைநின்றார்க்கு முரசு. ௨௰

தினையிளைத்தார்முற்றந் தினையுணங்குஞ்செந்நெல்
தனைவளைத்தார்முற்றமது தானும்-கனையு
முரசணங்கச்சங்குணங்கு மூரித்தேர்த்தானை
அரசுணங்குமச்சுதன் முற்றம். ௨௧

குறையுளாரெங்கிரார் கூர்வேலிராம
விறையாறுதிங்க ளிருந்தான்-முறைமையால்
ஆலிக்குந்தார்மார்பா வச்சுதாவந்நாளில்
வாலிக்கிளையான் கடை. ௨௨

அரசணங்க னச்சுதனைமுற்றத்
தரசரவதரித்தவந்நாள் முரசதிரக்
கொட்டிவிடுமோசையினுங் கோவேந்தர்காற்றளையை
வெட்டிவிடுமோசை மிகும். ௨௩

தலையவிழநாண்மலைத் தாயமேயாவி
கலையினுமென்கண்டிறந்து காட்டேன்-வலைகொடுபோம்
வன்கண்ணமாவிசையன் மால்யானைத்தன்னொடும்வந்
தென்னகண்புகுத்தா னினி. ௨௪

பாண்டியனைப்பேர்மாற்றும பாணாக்கரசளித்த
வாண்டகையென்றன்னை யறிவேனோ-மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ்செங்கைக் கடகரிவாணுவனது
பேர்மாற்றுவதரிதோ பேசு. ௨௫

வாட்டானைத்தென்னவர்கோன் மாகதற்குத்தோற்றசெய்தி
கேட்டானத்தீங்குரலுங் கேட்டதற்பின்-நாட்டம்
பொருந்தாயிருவிழியான பொன்முடியைச்சாய்த்தங்
கிருந்தானிங்கென்னாகு மென்று. ௨௬

பாணன்மதுரைப் பதியாளவைத்தபிரான்
வாணர்புகழவருமே கம்ப-வாணன்
கரும்போதகமேறின் கால்பணிவேன்மீண்டு
வரும்போதகமே வயன். ௨௭

படுபருந்துஞ்சூர்ப்பேசும் பன்மிருகஞ்சென்னாய்
நொடிகழுகுமித்தனையும் கூடி-வடிவுடைய
கோமான்களப்பாளன் கொல்யானைபோமாது
போமாறுபோமற்று போம். ௨௮

என்சிவிகை யுன்கவிகை யென்றவசமென்கவசம்
என்பரியீதென்கரியீ தென்பரே மன்கவண
மாவேந்தவாணன் வரிசைபரிசுபெற்ற
பாவேந்தரைவேந்தர்பார்த்து. ௨௯

சேற்றுக்கமலவயற் றென்னுரைவாணனையான்
சோற்றுக்கரிதரச் சொன்னக்கால்-வேற்றுக்
களிக்குமாலவைத்தந்தான் கற்றவர்க்குச்செம்பொன்
அளிக்குமாறெவ்வா றவன். ௩௰

தேருளைப்புரவிவாரணத்தொகுதி திறைகொணர்ந்துவருமன்னரின்
தேசமேதுனதுநாமமேதுபுகல் செங்கையாதடவுபாணகேள்
வாருமெத்தகுடிநீருநாமமு மகதேவனுறைநகர்காவலன்
வாணபூபதிமகிழ்ந்தளிக்கவெகு வரிசைபெற்றுவரிபுலவன்யான்
நீருமிப்பரிசுபெற்றுமீளவர லாகுமேகுமவன்முன்றில்வாய்
நித்திலச்சிகரம்மாடமாளிகை நெருங்குகோபுரமருங்கெலாம்
ஆருநிற்குமுயர்வேம்புநிற்கும்வளா பனையுநிற்குமதனருகிலே
அரசுநிற்குமரசைச்சுமந்தசில வத்திநிற்குமடையாளமே. ௩௧

அலங்கலணிமார்பனு றையர்கோன்வாணன்
விலங்கொடுவருக வென்றான்-இலங்கிழையீர்
சோற்கோசோழற்கோ தென்பாண்டிநாடாளும்
வீரற்கோயாற்கோ விலங்கு. ௩௨

பரப்போதனாலமொருதம்பிபாளம்பனிமதியும்
துரப்போனொருதம்பி பின்வரத்தானும்-துணைவியுடன்
வரப்போனமைந்தற்குத் தாதைபொருதுயிர்மாய்ந்தனனெஞ்
சுரப்பேவெனக்கிங்கினியாருவமை யுரைப்பதற்கே. ௩௩

கண்டாயோபாராவேந்தா காளகத்துகள்ளியின்கீழ்
வெண்டாழைபூத்து விளக்கெரிய-பெண்டாளி
பூட்டுதற்குமுன்னமொரு புத்திரனைப்பெற்றெடுத்தாள்
காட்டிற்கழிகோட்டுங் கை. ௩௪

கன்னிகலசமுலையாடன் காமக்குரோதபஞ்சத்தில்
என்னுக்கெழுதிக்கெடுத்தேனென் றியம்பக்கேளாயிகல்வேந்தே
மின்னுக்கெழுதியிடையெழுதி வேண்டும்பொருட்குமெழுதியருட்
பொன்னுக்கெழுதிகொடுத்தேயான் பொய்யுமுரையேன்புகல்வேந்தே

பாண்டியன்பாடியது.

போற்றினும்போற்றுவர் பொருள்கொடாவிடிற்
தூற்றினுந்தூற்றுவர் சொன்னசொற்களை
மாற்றினுமாற்றுவர் வன்கணாளர்கள்
கூற்றினும்பாவலர் கொடியராவரே. ௩௬

மன்னவனுநீயோ வளநாடுமுன்னதோ
உன்னையறிந்தேதமிழை யோதினேன்-என்னை
விறைந்தேற்றுக்கொள்ளாத வேந்துண்டோவுண்டோ
குரங்கேற்றுக்கொள்ளாத கொம்பு. ௩௭

அன்றையிலும்வைய மகன்றதோவல்லவென்று
குன்றெடுத்துநீதிருடிக் கொண்டாபோ-என்றும்
அடைந்தாரைக்காக்கு மகளங்காதங்கா
நடந்தாயோநாலா ரடி. ௩௮

காதமிருபத்து நான்கொழியக்காசினியை
ஓதக்கடல்கொண் டொளிந்ததோ-மேதினியிற்
கொல்லிமலைத்தேனசொரியுங் கொற்றவாநீமுனிந்தால்
இல்லையோவெங்கட் கிடம். ௩௯

நீரெலாஞ்சேற்றுநாற்ற நிலமெலாங்கல்லுமுள்ளும்
ஊரெல்லாம்பட்டிதொட்டி யுண்பதேகம்பஞ்சோறு
பேரெலாம்பொம்மன்திம்மன் பெண்களோநாயும்பேயும்
காருலாங்கொங்குநாட்டை கனவிலும்நினைக்கொணாதே. ௪௰

குமிண்டியும்பண்ணையுங் கூடமுளைக்கின்ற கொல்லைக்கம்பை
நிமிண்டியுமூதியுந் தின்னவலையேரிந்த நீநிலத்திற்
றுமிண்டியுங்காய்தனைமொட் டையம்பாலெய்யுஞ்சூரர்கண்டீர்
நமிண்டியிர்பள்ளிக ளத்தனைபோகளு நல்லவரே. ௪௧

செட்டிமக்கள்வாசல்வழிச்செல்லோமேசெக்கராப்
பொட்டிமகள்வாசல்வழி போகோமே-முட்டிபுகும்
பார்ப்பாரகத்தைவெட்டிப் பாராமோ யெந்நாளுங்
காப்பாரே வேளாளர் காண். ௪௨

மேழிபிடிக்குங்கை வேல்வேந்தர் நோக்குங்கை
ஆழிதரித்தே யருளுங்கை-சூழ்வினையை
நீக்குங்கையென்று நிலைக்குங்கை நீடூழி
காக்குங்கைகாராளர் கை. ௪௩

மற்கொண்டதிண்புயத்தான் மாநகர்விட்டிங்குவந்து
சொற்கொண்டபாவின் சுவையறிவாரீங்கிலையோ
விற்கொண்டவாணுதலாள் வேலிநருங்கூலி
நெற்கொண்டுபோமளவு நில்லாய்நெடுஞ்சுவரே. ௪௪

விருத்தம்.

தேரையார்செவ்விளநீ ருண்ணும்பழிசுமப்பர்
நாரியோர்தாமறிவார் நாமவரைநத்தாமை
கோரைவாய்பொன்செறியுங் கொல்லிமலைநன்னாடா
ஊரைவாய்மூட வுலைமூடித்தானிலையே. ௪௫

மட்டுபடாகொங்கை மானார்கலவிமயக்கத்திலே
கட்டுப்பட்டாயென்னகாதல்பெற்றாய் மகன்கையம்பினால்
பட்டுப்பட்டாயினுந் தேறுவையேயென்று பார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட்டாய்மகனே தலைநாளின் விதிப்படியே. ௪௬

வில்லம்புசொல்லம்பு மேதினியிலிரண்டுண்டு
வில்லம்பிற்சொல்லம்பே மேலதிகம்-வில்லம்பு
பட்டதடாவென்மார்பிற் பாண்டியாநின்குலத்தைச்
சுட்டதடாவென்வாயிற் சொல். ௪௭

கரைக்குடைக்கிருக்குங் காளிகாளம்மைக்
கரைத்துவழிசாங்கைத் தொட்டபோய்-உரைத்தும்
மற்றைக்கழியறியா தவன்பேயின்கையைக்
குறைத்துமாங்கூனைத்தி கொண்டு. ௪௮

காலப்புயனிகர் காராளர்தம்மைக்கடனுடுத்த
தாலக்குலமங்கை பெற்றதனாற்சதா காலமுமால்
கோலத்திருமுகத் தாலே முகந்தனன் கூடலிலே
சூலக்காப்படை யானம்லைமீது சுமந்தனனே. ௪௯

கலங்காடுதனில்விளையாக் கடுநிலத்திற்றன்முளையா
அலல்ளிருந்தகருங்கூந்த லண்க்குக்கணக்குபோலாவாள்
செல்லென்றேவியனைகவொ றுந்தேடித்திரிந்துங்காணாத
நெல்லஞ்சோறேகம்பஞ்சோற நினைநீசுமந்துதிரிவாயே. ௫௰

கம்பர்கற்றுச்சொல்லி.

மாவுறங்கின புள்ளுறங்கின வண்டுறங்கின தண்டலைக்
காவுறங்கினவெண்கண்மானிரு கண்ணுறங்கிலளையகோ
கோவுறங்குகடைத்தலைக்குல தீ யெள்ளைகுதட்டிவாய்
ஆவுறங்குபசாசஞ்சல மஞ்சவெனனையடுக்குமே. ௫௧

அம்பிகாபதியும் கம்பரும் பாடியது.

இட்டடிநோவ வெடுத்தடிகொப்பளிக்க
வட்டில்சுமந்து மருங்கசைய-கொட்டிக்
கிழங்கோகிழங்கென்று கூறுவாணாவில்
வழங்கோசைவையம் பெறும். ௫௨

அம்பிகாபதி.

சற்றேபருத்ததனமேதுவளத் தரளவடந்
துற்றேயசையக்குழையூசலாடத் துவர்கொள்செவ்வாய்
நற்றேனொழுகநடனசிங்கார நடையழகின்
பொற்றேரிருக்கத்தலையலங்காரம் புறப்பட்டதே. ௫௩

வெஞ்சினச்சிங்கத்துவெடிவாலுறுக்கிக்குண்டெழுந்தென்
அஞ்சம்பிளக்கவருங்களிறேயன்றிரணியனைப்
பங்கப்படவரங்கீண்டேயுகிரப்பாருகுநர
சிங்கமிருக்குதுகாண் கெடுவாயென்றன்சிந்தையிலே. ௫௪

வீரமுண்டோமதன்கையம்பினால்வெந்துவீழுமைக்கு
நேரமுண்டோவஞ்சிசேர்பட்ட காலியிலெனெஞ்சைவிடப்
பேருமுண்டோசொல்லென்னுசாபப் பெருநெருப்புக்
ஈரமுண்டோவையமேல் பெண்பாவமினிச்சொல்வதே. ௫௫

உருகியுடல்கருகி யுள்ளீரல்பற்றி
எரிவதவியாதென்செய்வேன்-வரியரவ
நஞ்சிலேதோய்த்தகளிவிழிப்பெண்பெருமாள்
நெஞ்சிலேயிட்டநெருப்பு. ௫௬

வாணன்புகழ்க்கெல்லை வாழ்த்துவார்நாவெல்லை
வாணன்புகழ்க்கெல்லை மண்ணெல்லை-வாணன்
படைக்கெல்லைதிக்கெல்லை பைந்தமிழ்தேர்வாணன்
கொடைக்கெல்லைமேற்றவங் கோள். ௫௭

நில்லாதபசலுமூப்பறிபட்டகூந்தலு நீண்டசரிப்
பொல்லாமுழுங்குப்புண்ணுவயமாய்வெகு பூச்சியும்போய்ச்
செல்லாப்பணத்துக்குத்தேடுபற்றுத்தியங்கேயென்றுமா
இல்லாதபாவிதனைக்கர் தலைபொன்னீரட்டனமே. ௫௮

வாசமலர்ப்பங்கயத்த போல்வாயபாதந்தனைத்
தேசணியமரருந்தின்பர்-நேசத்

இரவலர்மேனீட்டுவர்கை யீண்டுலகையாளும்
புரவலர்னீட்டுவர்பொற் றாள். ௫௬

ஆற்றங்கரையி னருகிருக்குமாமரத்திற்
காக்கையிருந்து கஃ குஃகெனக்-காககைதனை
எய்யக்கோலில்லாமல் இச்சிச்செனவெய்தான்
வையக்கோனாரி மகன். ௬௰

ஏகம்பவாணன் மனைவி.

சேனைதனையூடாக்கிச் செங்குருதிநீர்தேக்கி
ஆனைமிதித்த வருஞ்சேற்றில்-மானபரன்
பாவேந்தர்வேந்தன் பறித்துநட்டானேகம்பன்
மூவேந்தர்தங்கள் முடி. ௬௧

கம்பர்வீட்டுவெள்ளாட்டி

நெற்படிவிளைகழனி புடைசூழ்தென்மலிவாள்தச்சன்
கற்படிபனைதோளான் பெயரோகஞ்சனகனகனவன்
விற்பாடிவாணுதலாண்மனைவி மிண்மிணிமிணிமிணிமி
சொற்படிவேலைசெயுமவளோதுந் துமிதுரிதுரிதி. ௬௨

வட்டமதிபோலிருக்கும் வன்னிக்கொடிதாவுங்
கெட்டுவார்கையினிற் கூத்தாடும்-சுட்டால்
அரகராவெனனுமே யம்பலசேமாகி
ஒருநாள்விட்டேனீ துணை. ௬௩

தென்னவாமீனவா சீவிலிமாறுமதுரை
மன்னவாபாண்டி வரராமா-துன்னுங்
கரும்புக்குத்தாரளித்த துய்யதமிழ்நாடா
கரும்புக்குவேம்பிலே கண். ௬௪

மாப்பந்தாள்க்கல்லமுத்து வண்ணத்தார்க்கல்லவஞ்சி
வேப்பந்தார்க்காசைகொண்டு விட்டாளே-பூப்பைந்தார்
சேர்ந்திருக்குநெல்வேலிச் சீவிலிமாறுதமிழை
ஆய்ந்திருக்கும்வீரமா று. ௬௫

வேம்பாகினுமினிய சொல்லுக்குநீபுனைந்த
வேம்பாகிலுமதவேண்டாமோ-மீனபாயும்
வேலையிலேவேலைவைத்த மீந்தவாநின்புயத்து
மாலையிலேமாலைவைத்தான் மான். ௬௬

இலகுபுகழாறை யேகப்பவாணன்
அலகைவரும்வருமென் றஞ்சி-உலகறிய
வாணவர்கோன்சென்னிமிசை வண்கைவளையெறிந்த
மீனவர்கோன்கைவிடான் வேம்பு. ௬௭

பாண்டியன்மனைவி.

வேண்டிப்போதின்பம் விருப்புமடைந்தையரைத்
தீண்டியகையாலென்னைத் தீண்டாதே-பாண்டியா
முலைக்கிபா முகம்பார்த்தகலநின்று
சொல்லக்கடவதெல்லாஞ் சொல். ௬௮

கலையான்புலைமுடிக் கண்ணவளைக்குள்ளாக்கும்
விலைமாதர்தாம்வர விட்டாரோ-விலைமாதர்
கொங்கையிலேதோய்ந்த குறைதீரத்துய்யசிவ
கங்கையிலே நீராடிவா. ௬௯

ஆக செய்யுள்-௬௯.

இலக்கணக்கவிகளாகிய

ஒட்டக்கூத்தரும் புகழேந்திப்புலவரும்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கலைவாணிநீயுலகிலிருப்பதுவுங் கல்விவல்லோரைத்
தலையாகக்காப்பதுவுமவர்நாவில் வாழ்வதுவுஞ்சத்தியமேயன்றோ
சிலைவாணநாவிருந்தாயிரம்புயங்க டுணிந்துமுயர்சிவனூற்றான்
தலைபாவிகொடுத்திடுஞ்செங்குந்தருயிர்பெற்றிடநீதயைசெய்வாயே.
நிலைதந்தாருலகினுக்குமியாவருக்கு மானமதுநிலைக்கத்தந்தார்
கலைதந்தார்வணிகருக்குச்சீவனஞ்செய்திட வென்றேகையிற்றந்தார்
விலைதந்தார்தமிழினுக்குச்செங்குந்தரெனக்கவிக்கேவிலையாகத்தான்
தலைதந்தாரெனக்குமொட்டகூத்தனெனப்பெயரிணையுந்தான்தந்தாரே

பத்துக்கொண்டணிக்கும் பதறிப்போயலையப்
பைபெற்றாரகைசிந்தப் பகிரண்டத்திடைநீள்
மத்துக்கொண்டடிக்குந்திவா யாருநெடும
ல்லிவாகிப்புவிகைக்கொண்டருண்மானுபாறு
முத்துப்பந்தரினிற்குங் குருளைக்குஞ்சினவேள்
முருகற்கும்பொதியைக்கோ முனிவர்க்குஞ்சடிலக்

கொத்தர்க்கும்பதுமக் கொத்தயனுக்குமலதிக்
கூழைத்தண்டமிழுக்கேன் கொடியுங்காளமுமே. ௩

இன்றல்லோகம்பனிறந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேற்குநாள்-இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்வாங்குநாள். ௪

இன்றல்லோகம்பனெழுந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேறுநாள்-இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்பூட்டு நாள் ௫

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாக்குயிலாள்வில்லிதன்னைப்பிறைக்கம்பவாரிதியால்
ஓங்கியபூவெல்லைபொன்றினுலும்பாமதியாற்
றீங்குழவோநல்லெழில் குன்றுமோகொம்புசீர்கெடுமோ
காங்கேயனேசொல்லகளங்கனே சம்பைக்காவலனே. ௬

காண்டகண்டத்தெரிக் கஞ்சியமானகருகசங்குலிலே
திரண்டவெள்ளத்திற்பிணமீதுசென்றனள்சேர்ந்தவனே
ஆரண்டவிடங்கொடுமீளக்கரைமடபற்றலங்கொலுவால்
குரண்டசன்னத்திலுதைத்தனள்காணங்குலோத்துங்கனே. ௭

சோரத்துக்குப்பொப்போசனவட்டமம்மானை
கூறுவதுங்காவிரிக்குவைகையோவம்மானை
ஆருக்குவேம்புநிகராகுமோவம்மானை
ஆதித்தனுக்குள்விரலொருமீனவனேவம்மானை
வீரர்க்குள்வீரனொருமீனவனேவம்மானை
வெற்றிப்புலிக்கொடிக்கு மீன்கொடிபோவம்மானை
ஊருக்குறைந்தநிகர் கொற்கையோவம்மானை
ஒக்குமே சோணாட்டுக்குப் பாண்டியநாடம்மானை.

புகழேந்தி.

திருநெடுமாலவதாரஞ் சிறுபுலிபோவம்மானை
சிவன்முடியிலேறுவதுஞ் செங்கதிரோவம்மானை
ஒருமுனிவனேரியிலோ வுலகுதெளிந்ததம்மானை.
ஒப்பரியதிருவிளையாட் டுறந்தையிலோவம்மானை
கரைபெதிரேறியது காவிரியோவம்மானை
கடிப்பகைக்குத்தாதகியங் கண்ணியோவம்மானை

பாவைபடிந்தாஞ்சோழன் பதந்தனிலே வம்மானை
பாண்டியனார் பராக்கிரமம் பகரெளிதோ வம்மானை. ௯

ஒட்டக்கூத்தனும் சோழராசனும் பாடியது.

ஆடுங்கடைமணி நாவசையாம லகிலமெங்கும்
நீடுங்குடையைத் தரித்தபிரானிந்த நீணிலத்தில்
பாடும்புலவர் புகழொட்டக்கூத்தன் பதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலோத்துங்க சோழனென்றேயெனைச் சொல்லுவரே. ௰

ஒட்டக்கூத்தன்.

இன்னங்கலிங்கத்தில் வேந்தருண்டென்றோ
தென்னவறநிழுந்தட்டைச் சிறியா-சென்னி
அகளங்காவுங்க ளயிராவதத்தின்
நிகளங்கால்விட்ட நினைவு. ௧௧

புகழேந்தி.

தென்னவன்றென்னர் பெருமான் பிறன்மதுரை
மன்னவன்கோக்களிற்றின் வல்லிக்கும்-பொன்னிநா
டாலிக்கும்வேந்த ரப்புபாகுலன்மகளிர்
தாலிக்குமொன்றே தளை. ௧௨

புகழேந்தி.

சத்தம்பயிலும்புலவோர்கதலித் தண்டோட்டம்பகும்
பித்தனிவனென்பரென்னைக்கண்டார் பெருத்துப்பணைத்துத்
தந்தம்பிறங்கிம்பர் வேந்தர் தங்கடகுப்
சத்தப்பசத்தங்கான் கங்குல்யானைச்சபதுங்கனே. ௧௩

ஒட்டக்கூத்தன்.

நாணிற்குமோவிந்த வாளரிவெங்கைமுன் வற்றிச்செத்த
காணிற்குமோவிவ்வெரியுந்தனைன் முன்கனைகடலின்
மீனிற்குமோவிந்த வெங்கண் சுறாமுனம் வீசுபனி
தானிற்குமோவிக்கதிரவன் றோற்றந்திற்றூர்மன்னனே. ௧௪

புகழேந்தி.

வானவனானந்தலாளரி வேங்கைமுன் வற்றிச்செத்த
கானவனைவ்வெரியுந்தனன் முன்கனைகடலின்
மீனவனந்தவெங்கண் சுறாமுனம் வீசுபனி
தானவனக்கதிரவன் றோற்றந்தற்றூர்மன்னனே. ௧௫

ஒட்டக்கூத்தன்.

நானேயினியுனை வேண்டுவதில்லை நளினமலர்த்
தேனேகபாடந் திறந்திடுவாய் திறவாவிடிலோ
வானேறனைய விரவிகுலாதிபன் வாயில்வந்தாற்
றானே திறக்குநின் கையிதழாகிய தாமரையே. ௧௬

புகழேந்தி.

இழையொன்றிரண்டுவகிர்செய்த நுண்ணிடையேந்துவளைக்
குழையொன்றிரண்டுவிழியணங்கே கொண்டகோபந்தணி
மழையொன்றிரண்டுகை மானாபரணனின் வாயில்வந்தார்
பிழையொன்றிரண்டு பொறாரோகுடியிற் பிறந்தவரே. ௧௭

ஒட்டக்கூத்தன்.

வெள்ளத்தடங்காச்சினவாளை வேலிக்கமுகின்மீதேறித்
துள்ளிமுகிலைக்கிழித்துமழைத் துளியோடிறங்குஞ்சோணாடர்
கள்ளக்குறும்பர்குலமறுத்த கண்டாவண்டர்கோபாலா
பிள்ளைமதிகண்டெம்பேதை பெரியமதியுமிழந்தாளே. ௧௮

ஔவையார்.

ஒட்டா வொருமதிகெட்டாய்.

புகழேந்தி.

பங்கப்பழனத்துழுமுழவர் பலவின்கனியைப் பறித்ததென்று
சங்கிட்டெறியக்குரங்கிளநீர் தனைக்கொண்டெறியுந் தமிழ்நாடா
கொங்கைச்சமராபதியளித்த கோவேராஜகுலதிலகா
வெங்கட்டிறைக்குங்கரும்பிறைக்கு மெலிக்கும்பிறைக்கும்விழிவேலே

ஒட்டக்கூத்தன்

புள்ளிருக்குங்கார்மார்பன் பூம்புகார்வாழ்களியேம்
சுள்ளிருக்குங்கள்ளையுண்டுஞ் சோர்விலோ உள்ளபடி
சொல்லவாவாலி துரோபதையைமுக்கரிந்த
தல்லவாமாபாரதம்? வாலி-அரவக்கொடியையுடைய துரியோதனன்.

என்றுபெருவேன்யா னீசன்றிருமுடிமேல்
சென்றுவிளையாடுகின்ற தீபமே-என்றும்
செருப்புக்குத்தோல்வாங்குஞ் சென்னியாளங்கள்
பொருப்புக்குத்தோலாப் புயம். தோல்-யானை. ௨௧

வேளாளன்.

கோக்கண்டுமன்னர் குரைகடற்புக்கிலர்கோகனகப்
பூக்கண்டுகொட்டியும் பூவாதொழிந்திலபூமுழுதுங்

காக்கின்றமன்னன் கவியொட்டக்கூத்தனின் கட்டுரையாம்
பாக்கொண்டொளிப்பார்களோ தமிழ்ப்பாண்டியபாவலரே. உஉ

கருமான்.

செல்வன்புதல்வன் திருவேங்கடவன் செகத்குருவான்
கொல்லன்கவியைக்குறைசொல்லுவோரைக் குறடுகொண்டு
பல்லைப்பிடுங்கிப்பருந்தாட்டமாட்டிப் பகைவர்முன்னே
அல்லும்பகலும்மடிப்பேன் கவிருப்பாணிகொண்டே. (உங)

அம்பட்டன்.

விண்பட்டகொக்கென வெல்லும்வல்லூரின் விலவிலத்து
புண்பட்டநெஞ்சொடு மிந்துநின்றுப்பொட்டை யாய்ப்புகலாய்
கண்பொட்டையாயினு மம்பட்டனுன்கவி வாணர்முன்னே
பண்பட்டசெந்தமிழ்நீயுந் திடுக்கிடப்பாடுவனே. (உச)

குயவன்.

மோனைமுத்தமிழ் மும்மதமும்பொழி
யானைமுன்வந் தெதிர்த்தவனாடா
கூனையுங்குடமுங் குண்டிசட்டியும்
பானையும்வனையுங் குசப்பையல்யான். (உரு)

தச்சன்.

சொன்னசந்தக்கவியாவருஞ் சொல்லுவர்சொற்சுவைசேர்
இன்னசந்தக்கவியேதென்ற போதிலெகிறக்கவரை
வன்னசந்தங்கெடவாயைக் கிழித்திந்தவாச்சியினாற்
கன்னசந்தங்களினிக் கவியாப்பைக்கடாவுவனே. (உசா)

தட்டான்.

திகிரிவட்டக்குடைச்செங்கோலபான்செழுஞ்சிலம்பிற்
பகுதியொட்டக்கூத்தப்பண்டனைநா ணப்பணைக்கவியின்
மிகுதவெட்டத்தட்டிவிட்ட கையோட்டி லுருக்கிக்குத்திப்
புதுக்கொட்டத்தட்டிமே லுநாவண்ணம்பாசெய்வனே. (உஎ)

ஒட்டக்கூத்தனும்-புகழேந்தியும்.

வென்றிவளவன் விறல்வேந்தர்தம்பிரான்
என்றமுதுதுக்கிடான் கவசம்—நன்றும்.
வெறியார்தொடைகமழு மீனவர்கோன்கைவேல்
எறிபான்புறங்கொடுத்த தென்று. (உஅ)

பழிபுகழு மெவர்க்குமுண்டாமிந்தப் பாரிலுனைக்
கழியுஞ்சிலையுங் கயலுமென்று-லகளங்கதுகா

அ

பொழியும்பொழுதெங்கள் பெண்சக்ரவர்த்திமுகத்திரண்டு
விழியுமபுருவமுமாகியசந்தோ வுனைவெல்கின்றமதே. (உக)

திக்குளெட்டுக்கயந்துக்க முற்றுத்திடுக்கிட்டலற
மைக்கடற்குட்சாந்தைக்க விட்டோரகிடமாமதுர
இக்குமுற்றிக்கணுச்சற்று விட்டுகதெறித்திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொக்கிவிக்கிக்கக்குமச் சோலைக்குறுங்குடியே. (௩௰)

ஆக—செய்யுள்-௩௪௫.

கவிவீரராகவ முதலியார்.

தேன்பொழிந்தவீரயான றிருவேங்கடத்துடனே
ஏன்பிறந்தான் கண்ணனுக கினியனே-வான்சிறந்த
சீகவியாருடனே செய்யதிருப்பாற்கடலில்
மூதேவியேன்பிறந்தாள் முன். (க)

இம்பர்வானெல்லை யிராமனையேபாடி
யேன்கொணர்ந்தாய்பாணநீ யென்றாள்பாணி
வம்பாகக்களபமென்றேன் பூசுமென்றாள்
மாதங்கமென்றேன்யாம வாழ்ந்தோமென்றாள்
பம்புசீர்வேழமென்றேன் றின்னுமென்றாள்
பகடென்றேனுழுமென்றாள் பழனந்தனைக்
கம்பமாவென்றேனற் களியாமென்றாள்
கைம்மாவென்றேன்சும்மா கலங்கினாளே. (உ)

இல்லெனுஞ்சொல்லறியாத சீகையில்வாழ்தாணனைப்போல யாழ்ப்பாணன்பான, பல்லைவிரித்திருந்தக்கால் வெண்சோறும் பழந்தூசுமபெலியாமற், கொல்லலதினைந்தேதனது நால்வாறைப்பறிசென்றுகொடுத்தாண்பார்க்குள், தொல்லையெனதொருவாய்க்கு நால்வாய்க்குமிரை யெங்கே தேடுப்பேனே. (௩)

முன்னாளிருவர்க்கும் யாக்கையொன்றாக முயங்கினமால்
பின்னாட்பிரியன்விரிசைபென்று வினம்பேசலுறும்
இந்நாட்கொழுநன் மனையென்றாயின மின்னைமுமோர்
சின்னாளிலெப்படியோ வையநீயினறு செப்புகமே. (௪)

வாழுமிலங்கைக்கோ மானில்லை மானில்லை
ஏழுமராமரமோ வில்கில்லை-ஆழி

அலைபடைத்தசெங்கை யபிராமாவின்று
சிலையெடுத்தவாறெமக்குச் செப்பு. (ரு)

செஞ்சுடரின் மைந்தனையுந் தென்னிலங்கைவேந்தனையும்
பஞ்சவரிற்பார்த்தனையும் பாராதே-விஞ்சு
விரதமேபூண்டிருந்த மேதினியையாண்ட
பரதனையுமராமனையும் பார். ௬

வடவைக்கனலைப்பிழிந்துகொண்டு மற்றுமொருகால்வடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்திவைத்தூதி மருக்காய்ச்சிக்குழம்புசெய்து
புடவிக்கயாவர்தமைப்பாடிப் பரிசுபெறுமற்றிரும்பிவரும்
புலவர்மனம்போலெரு வைப் புழுகென்றுரைத்தாற்பொறுப்பாரே.

அடவிக்கதலிபசுங்குறுத்தை யச்சுக்குழலென்றஞ்சியஞ்சி
அஞ்சொற்கிளிகள்பஞ்சரம்விட் டகலாநிற்குமகளங்கா
திடமுக்கட்டவாரணமுகைத்த தேவேதேவசிங்கவே
திக்குவிசயஞ்செலுத்திவரு செங்கோனடாத்துமெங்கோனே.

மாதணிமென்முலைமேல் மாராசிதம்பரபூ
மாசரணிராசாமகிழ்பாலையை மாதர்
மறுகிடத்தேயம்பொன் படவார்பழிக்கநெஞ்ச
மறுகிடச்செந்துரைப்பெண் வா. ௮

சொல்லுமல்லும்பகலுஞ் சோறுகிடைகிடைக்கும்
கல்லுமுருகக் கனிந்தற்றம்-புல்லியனை
விண்கலக்குங்கீர்த்தி வெள்சிதம்பரக்குமுன்
பெண்கலக்கங்கொண்டு நின்றனபேர். ௯

வந்தனந்தமென்பூமண நோயந்துபாயப்பா
வந்தனம்விம்மிச்சோர்ந்தாள் வாகோடி-வந்தனங்கள்
அன்னமனங்கொள்ளாம லாவசிதம்பரக்குமுன்
அன்னமனங்கொண்டுமேவியாங்கு. ௰

மாவாரிமுத்தவெண்பன் மாதுபலைபத்தனிசேர்
பாவாரிமுத்தளிக்கவைபோகா-மாவுச்
சிதம்பரவையா நீதிக்குளுபர்பூமா
சிதம்பரவையா நீதிக்கு. ௰௧

பங்கஜமென்பேசியசெள பாக்கியசுபமானளித்த
அங்கஜமேல்வெங்கணையா லாவிசோர்ந்து-எங்களிட
மாமராஞ்சிதம்பரவுமாதினை நாள்கேடிருக்கும்ஸ்
காரஞ்சிதம்பரா போதா. ௰௨

இன்னங்கலைமகள்பீ திற்புத்தகமேந்தியந்தப்
பொன்னம்பலத்தனிற் புக்கிருந்தாளென்புண்ணியமோ
கன்னல்களத்தைக்கவிவீரராகவன் கச்சியிலே
தன்னெஞ்சமேடெனக் கற்றுணோமுத்தமிழையுமே. ௰௩

முன்னாட்டுத்தவமுனியுஞ் சேடனும்வான்மீகனும் முன்னிமல்லாமற்
றென்னாட்டுமலையிடத்தும் பாரிடத்தும்புற்றிடத்து சென்றுசேர்ந்தார்
இந்நாட்டுப்புலவருனக் கெதிரிலையேகவிவீரராகவநீ
பொன்னாட்டுப்புலவருடன் வாதுசெய்யப்போயினையே புகலுவாயே()

கோளரவேந்துலகிலிந்தப் புதுமையுண்டோ வெனமொழிந்தகுமுனா
கே, யாளரைவந்தணைத்தோய்ந்த கற்புடையபாஞ்சாலிபணிந்தவீயன்
வாளரிபோலருகிருக்க மலையவெற்பிலிருந்துவந்த மாமுனைச்
சாளரவாசலைத்திறந்து வரவழைத்துமுலைபாரத் தழுவினனோ. (௰௫)

பணியாரந்தோசை யிலக்கொங்கைதோய்ந்திடப் பார்ப்பர்பல்லி
பணியாரந்தோசை யிலாச்செந்தளாய்பிறப் பார்களென்றே
பணியாரந்தோசைமுனை னுக்கிட்டேத்திப் பழனிச்செவ்வேள்
பணியாரந்தோசை வராகாரமானோர்க் கென்னபாவமிதே. (௰௬)

வீரஞ்சொரிகின்ற பிள்ளையுனக்குப்பெண் வேண்டுமென்றால்
ஆருங்கொடாருங்களப் பனைகபாலி யம்மான்றிருடன்
ஊருஞ்செங்காடு நின்றன்முகம்யானை யுனக்கிளையோன்
பேருங்கடம்பனுன்றாய் நீலிநிற்கும் பெருவயிறே. (௰௭)

கட்டுச்சோற்றைப் பறிகொடுத்தபோது பாடியது.

சீராடையற்ற வைரவன்வாகனஞ் சேரநந்து
பாராருநான்முகன் வாகனந்தனை முனைபற்றிக்கௌவி
நாராயணனுயர் வாகனமாயிற்று நம்மைமுகம
பாராமைவாகனன் வந்தேவயிற்றினிற் பற்றினனே. (௰௮)

மைவாகனன் - அக்கினிதேவன்.

பாண்டியன்பாலைக்கண்டாய் மகளேநினைப்பார்த்தவர்க்கு
வேண்டியவின்பமீவாரோ வெண்ணெண்ணேயேதிருடித்
தாண்டிக்குதித்தகற்கோதண்டமா ன் றட்டளைமேல்
ஆண்டியிருப்பிடந் தாதனிநப்பிடமாண்பினனே. (௰௯)

சோலைபுங்காத்து நல்லானையுங்காத்துத் துரோபதைதன்
தானையுங்காத்தடைக்க தானையுங்காத்துக் கடத்தசலி
மானையுங்காத்தனு மானையுங்காத்து மடுவில்விழும்
ஆனையுங்காத்தவனே யெனைக்காப்ப தரிதல்லவே. (௨௰)

பொய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால் வெற்றியாமவருக்குப்பொய்யாகாது, மெய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தாற் றேய்பிறைபோற்றவங்குறையுமிடியுண்டாகும், தூய்யதாய்தந்தையர்க்குப் பொய்யுரைத்தால்வறுமைபிணிதொலையாதென்றும், உய்யவருதேசிகர்க்குப் பொய்யுரைத்தாரகமதுவுண்மைதானே. ௨௧

ஆக செய்யுள் ௫௱௪௪.

படிக்காசுத்தம்பிரான்.

அடகெடுவாய் பலதொழிலு மிருக்கக்கல்வி
யதிகமென்றேகற்றுவிட்டோ மறிவில்லாமல்
திடமுளமோகமுமாடக் கழைகூத்தாடச்
செப்பிடுவித்தைகளாடத் தெரிந்தோமில்லைத்
தடமுலைவேசையராகப் பிறந்தோமில்லைச்
சனியானதமிழைவிட்டுத் தையலார்தம்
இடமிருந்துகுற்றேவல் செய்தோமில்லை
என்னசென்மமெடுத்துலகி லிரக்கின்றோமே. ௧

பெற்றுளொருபிள்ளையென்மனையாட்டி யப்பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றுதுகஞ்சிகுடிக்கத்தரமல்ல பாலிரக்கக்
சிற்றுணுமில்லையிவ்வல்லல்வருத்தமுந் தீரவொரு
கற்றுதரவல்லையாவலைமாநகர் காளத்தியே. ௨

வழிமேல்விழிவைத்து வாடாமலென்மனையாளுமற்றோர்
பழியாமற்பிள்ளையும் பாலென்றழாமற் பசியெனுஞ்சொல்
மொழியாமலென்னை வாவிட்டபாவி முசித்துச்சதை
சழியாமலாவளித்தாய்வல்ல மாநகர்காளத்தியே. ௩

சீதக்காதிபேரில்.

ஓர்தட்டிலேபொன்னு மோர்தட்டிலேநெல்லு மொக்கவிற்கும்
கார்தட்டிபஞ்சகாலத்திலே தங்கள்காரியப்பேர்
ஆர்தட்டினுந்தட்டுவாராமலே யன்னதானத்துக்கு
மார்தட்டியதுரைமால் சீதக்காதிவரோதயனே ௪

நேசித்துவந்த கவிராசர்தங்கட்கு நித்தநித்தம்
பூசிக்குநின்கைப் பொருளொன்றுமேமறப் புல்லர்பொருள்
வேசிக்குஞ்சந்து நடப்பார்க்கும்வேசிக்கும் போலைசெயுந்
தாசிக்குமாகுங்கண்டாய் சீதக்காதிதயாநிதியே. ௫

ஈயாதபுல்லரிருந்தென்ன போயென்னவெட்டிமரங்
காயாதிருந்தென்னகாய்த்துபலனென்ன கைபரப்பிப்
போயாகமென்றுரைப்போர்க்குச் செம்பொனபிடிபிடியா
ஓயாமலீபவன்வேள்சீதக்காதி யொருவனுமே. ௬

காய்ந்துசிவந்ததுசூரியகாந்தி கலவியிலே
தோய்ந்துசிவந்ததுமின்னார்நெடுங்கண்க டோல்பலநால்
ஆய்ந்துசிவந்தது பாவாணர்நெஞ்ச மனுதினமும்
ஈந்துசிவந்ததுமால்சீதக்காதி யிருகரமே. ௭

தேட்டாளன்காயன் றுறை சீதக்காதிசிறந்தவச்ர
நாட்டான்புகழ்க்கம்ப நாட்டைவைத்தான்றமிழ்நாவலரை
ஓட்டாண்டியாக்கியவர்கடம்வாயில் ஓருபிடிமண்
போட்டானவனுமொளித்தான்சமாதிக் குழிபுகுந்தே. ௮

வேல்கொடுத்தாய்திருச் செந்தூர்க்கம்பியின் மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத்தாய்நின் மணவாளனுக் கவுணியர்க்குப்
பால்கொடுத்தாய்மத வேளுக்குமூவர் பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்னையேயெனக் கேதுங்கொடுத்திலையே. ௯

பொல்லாதமூர்க்கருக்கெத்தனை தானபுத்திபோதிக்கினும்
நல்லார்க்குண்டானகுணம் வருமோநடுராத்திரியிற்
சல்லாப்புடவைகுளிர்தாங்குமோ நடுச்சந்தையினிற்
செல்லாப்பணஞ்செல்லுமோ தில்லைவாழுஞ்சிதம்பரமே. ௰

மூவேந்தருமற்றுச் சங்கமும்போய்ப்பதின் மூன்றொடிரு
கோவேந்தருமற்றொருவேந்தன் குடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றி லிலவம்பஞ்சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்திரதாருவொத்தாய் ரகுநாதசெய்துங்கனே. ௰௧

முன்னாளிலன்னை முலையூட்டிமையிட்டுமூக்குசிந்திக்
கன்னமுங்கிள்ளியநாளல்லவே பெண்ணைக்காப்பதற்கே
அன்னமுமஞ்சையும்போலிரு பெண்கொண்டவாண்பிள்ளைநீ
இன்னமுஞ்சின்னவனன்றோ செந்தூரிலிருப்பவனே. ௰௨

புற்கரையிப்பாரையேற விட்டாடுச்சொன்முதல்வருள்ளக்
கற்கரைச்சுப்படிபோதிக் கிருக்கருணைக்கடலைச்
சிற்பரைகுட்டியைப் பெங்கெங்குதிக்குஞ் செங்கருப்பின்
சற்கரைக்கண்டேன் செந்தூரெனுந்தானத்திலே. ௰௩

சின்னஞ்சிறுபிள்ளை செங்கோட்டுபிள்ளைசிவந்தபிள்ளை
பொன்னம்மணிப்பிள்ளை பூலோகமெங்கும்புகழும்பிள்ளை
சொன்னெஞ்சுழல்கின்றசூரனைவென்றசொக்கேசர்பிள்ளை
வன்னக்கிழுப்பிள்ளை செந்திற்குறத்திற்குமாப்பிள்ளை. ௰௪

நாட்டிற்சிறந்ததிருமலையாதுக்க நாகரிகா
காட்டில்வனத்திற்றிரிந்துழலாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற்சிறந்தபடிக்காசனென்றொரு பைங்கிளியைக்
கூட்டிலடைத்துவைத்தா யினிதாவென்றுகூப்பிடுதே. ௰௫

விண்ணுக்குமண்ணுக்கும் பேர்விளங்குதேவேந்திரனென்னு
கண்ணுக்கினியதுரை சீதக்காதிகமலநிகர்
தண்ணுக்கிசைந்தவதனசந்த்ரோதய சாமியிந்த
மண்ணுக்குள்ளேயொளித்தான் புலவோர்முகம்வாடியதே. ௰௬

மறந்தாகிலும்பரைக்காசுங்கொடாமட மாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாலவனென்னவிருந்தாலவனென்ன விறந்துவிண்ணேபோய்ச்
சிறந்தநாளுங்காயற்றுறையு சீதக்காதிதிரும்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப்புலவோர்தமக்குப் பிழைப்பில்லையே. ௰௭

என்னனைக்கன்றுமுத்தனைக்குனிக்கு மிறையனையனைக்குமேயன்று
மன்னனைக்கொணாதுபின்னனைக்குதவா வன்புளாய்வருந்தவாடுவனே
முன்னனைக்கொன்றுவிசையனைப்புரந்த முதுபகையவன்பிதாவுருமற்
கன்னனைக்கொன்றுவிசையனைப்புரக்கவுந்துவாகாயலாதிபனே. ௰௮

கல்லடிக்குமுளியிரண்டு காதடிக்குளப்பதெளக் கவிதைகெட்டு
பல்லடிக்கிடுகிடெனப் பறையடிக்குநெஞ்சர் தமைப்பாடுவனோ
வில்லடிக்கும்பிரம்படிக்கும் கல்லடிக்குமிரும்பிநின்ற மெய்யனின்ற
செல்லடிக்குந்தடங்கரையிற் சேறடிக்குங்கலைபடிக்குஞ் செந்திலானே.

குட்டுதற்கோபிள்ளைப் பாண்டியனிங்கில்லை.
குறும்பியளவாக்காதைக் குடைந்துதோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோ வில்லியில்லை.
இரண்டொன்றாமுடிந்துதலை யிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோகவியொட்டக் கூத்தனில்லை
விளையாட்டகக்கவிதை தனைவிரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோவறிவிலாத் துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும்புலவரெனத் திரியலாமே. ௨௰

பாம்பன் - அரவாபரணன் - குளத்திடைக்கல் - நெற்றிக்கண்ணாகிய அக்கினி - தாங்கி - அவன்வாகனமாகிய - ஆடு.

வனக்கொந்தளவஞ்சி பூஞ்சோலைத்தஞ்சிவளருமிரு
தனக்குன்றுசெய்யுந்தொழில்சொல்லவோ தமியேனைக்கண்டாற்
கனக்கும்புளகிக்கும் பாரிக்கும் பூரிக்குங் கண்கறுக்குஞ்
சினக்குந்தனக்குமெனக்குமுண்டாக்குந்தினஞ்சண்டையே. ௭

ஆகசெய்யுள் - ௩௯௪

பலபட்டைச் சொக்கநாதப் புலவர்.

சரராசஜம்பு வைரியென்மாது சரீரமெல்லாம்
பொரராசரத்துக் கிகல்பொருட்டேபசும் போற்கிரண
சுரராசதிவ்ய கிரீடகவிபாடத் துடித்தடிக்கைப்
பரராசராவண ராஜபராக்ரம பாண்டியனே. ௧

காளைமுகிற்குல மெல்லாம்விளங்கு கடிந்திட்டநீ
வேளையுமப்படிச் செய்திலையேவிளை நெல்வயலில்
வாளைகுதித்து வளர்பூங்கமுகின் மடலொடியப்
பாளைமுறிக்குந் துறைவாபராக்ரம பாண்டியனே. ௨

ஆர்க்குங்குளிரு நிலவுபர்கோனின் னலங்கல்பெறு
வார்க்குந்துமமுலை யாட்கவலாகும் வடக்குந்தெற்கும்
மேற்குங்கிழக்கு மொருவெளுப்பாய்நின்று விண்ணையெட்டிப்
பார்க்கும்புகழுக் கிறைவாபராக்ரம பாண்டியனே. ௩

கூரம்பொறுத்த விழியாள்கதலிக் குறத்திவிட்ட
ஈரம்பொறுக்க லருந்திலளேயிந்திர னிட்டசெம்பொன்
ஆரம்பொறுத்த புயமீதிலாயிர நாவுரக
பாரம்பொறுத்த புயலேபராக்ரம பாண்டியனே. ௪

வெறிக்குந்தடக்கொங்கை மீதேயிளம்பிறை வெள்ளிநிலா
எறிக்கும்பொழுது வந்தாயிலையேயிலங்காபுரியைக்
குறிக்கின்றராவணன் பொன்முடிபத்துங் குரங்கைவிட்டுப்
பறிக்கின்றசண்பக மாறாபராக்ரம பாண்டியனே. ௫

சுரும்பேய்க்கும் வாட்கண்ணி பங்காளர்கண்கொண்டு சுட்டுவிட
பெரும்பேய்க்குவேப்பிலைக் காப்புவாய்புண்ணர் சேர்பசுங்கோங்
கரும்பேய்க்குமென்முலை யாரமுதூட்டி யடர்ந்துகொல்லென்
வரும்பேய்க்குவாறுக வுங்குலசேகர மன்னவனே. ௬

பூணித்திலத்துப் புயல்வீரமாறன் புகல்கவிக்கு
காணிப்புலவர் செல்லாதென்செய்வாரிந்த நானிலத்தில்
ஆணிக்கனக மணந்தரிற்பூமணம் யார்கொள்ளுவார்
மாணிக்கத்திந்திக்கி லெனனுகுமற்ற மதுரங்களே. ௭

எண்ணீரமைநாலுக் ககத்திபனுமிவ னென்பதெல்லாம்
வெண்ணீர்மையன்றி விரகல்லவேயிவ் விபனுடைய
பண்ணீர்மைமீதாரும் பராக்ரமமாறன் பதங்கழுவுந்
தண்ணீர்குடித்தல்லவோ கும்பயோனி தமிழ்கற்றதே. ௮

காம்புவனம்புக்க சோளாட்குநின்றன் கழுத்திலிட்ட
வேம்புதனக்கும் விதியில்லையோவெகுண் டாச்சியர்கள்
தாம்பினடிக்க வுடலோடொட்டத் தடைபட்டுச்சிப்
பாம்பினடிக்கின்ற மாவேபராக்ரம பாண்டியனே. ௯

கடந்தூங்குவேழப் பிடற்கேவரக்கண்டு கண்கன்றுக்கா
வடந்தூங்குமாடும் கிளிக்கென்செய்வேன் மணிவாய்திறக்க
விடந்தூங்குபாம்பின் படத்தின்மிசைநிமி ர்த்திடுமென்ப
படந்தூங்கமாடமே புயலேபராக்ரம பாண்டியனே. ௰

சடம்பழுக்குங்கிழட் டுக்குருகீர்தலை சாய்த்துநின்று
முடம்பழுக்குங்கைதை நற்றுறையிற்றெங்கு மூப்புடைக்காய்
குடம்பழுக்குங்கொங்கை யாங்குலசேகரன் கூடலிலென்
உடம்பழுக்குஞ்சிறை யம்பழிகாரருணைத்திலரே. ௧௧

மற்றிருப்பிலாக்கொடைச் சண்பகமாற வரோதயநின்
கொற்றிக்கிரண்டிணை டடங்காதகாரிய மேருகிரிச்
சுற்றிலுங்கீர்த்தி யடங்காதுநின்றுடைத் தோடமூவாக்
கற்றைக்குழலிக்கு மாலடங்காதிது கைகண்டதே. ௧௨

விருத்தம்.

ஒருநாளுதல்பண் டெளங்களிக்க வுபர்வான்முகடு கிழிந்தெறிந்து
மருவார்தருவின் மரக்கொணர்ந்த மதுரைவழிவே லதிவீரா
அரவார்வேம்பின் பசுங்கண்ணி யக்தியிறைவிக் கருளென்று
இரவாதிருக்கநீயளித்தற் கிரங்காதிருந்தா யிதுநாளே.

இரட்டையர்.

தேங்குபுகழாக்கூர் சிவனேவல்லாளியப்பா
நாங்கள்பசித்திருக்க ஞாயமோ-போங்காணும்

கூறுசங்குதோன்முரசு கொட்டோசையல்லாமல்
சோறுகண்டமூளியார் சொல். ௧௪

மூடர்முன்னேபாடன் மொழிந்தாலறிவரோ
ஆடெடுத்ததென்புலியூ ரம்பலவா-ஆடகப்பொற்
செந்திருவைப்போலணங்கைச் சிங்காரித்தென்னபயன்
அந்தகனேநாயக னானால். ௧௫

வேயீன்றமுத்தர்தமை வெட்டினானேயிடையன்
தாயீன்றமேனி தயங்கவே-பேயாகேள்
எத்தனைநாளென்றே யிடறுவான்பாற்குடத்தை
அத்தனையும்வேண்டு மவர்க்கு. ௧௬

மாங்காட்டுவேளாளன் மகளைமருமகன்பாற்
போங்காட்டிலின்பம் புணர்ந்தானே-ஆங்காணும்
மக்கண்மெய்தீண்ட லுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ் செவிக்கு. ௧௭

குன்றுங்குழியுங் குறுகிவழிநடப்ப
தென்றுவிடியுமெமக் கென்கோவே-ஒன்றுங்
கொடாதானைக்கோவென்றுங் காவென்றுங்கூறில்
இடாதோநமக்கிவ் விடி. ௰௮

நாணென்றுநஞ்சிருக்கு நற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்தின்ற பாணமே-தாணுவே
சீரூர்மேவுஞ் சிவனேநீயெப்படியோ
நேரார்புரமெரித்த நேர். ௧௯

காளமேகப்புலவரும் இரட்டையரும்.

ஆசுகவியா லகிலவுலகெங்கும்
வீசுபுகழ்க்காள மேகமே-பூசுரா
வெண்கொண்டசெந்தண்லாய் வேகுதேயையையோ
மண்டின்றபாணமென்ற வாய். ௨௰

கட்டளைக்கலித்துறை.

புராதனமான தமிழ்ப்புலவீரிந்தப் புன்குரங்கு
மராமரம்விட்டிங்கு வந்ததென்னேவகை கேட்டிலையோ
தராதலம்வென்ற தமிழ்மாறனையுந் தன்தம்பியையும்
இராகவனென்று மிலக்குவனென்று மிருந்ததுவே. ௨௧

ஆக செய்யுள்-௪௨௰.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர் பாடிய அகவல்.

ஆடெறிபடர்ந்த கோடுயரடுப்பில்
ஆம்பிபூப்பத் தேம்பசியுழல
இல்லிதூர்ந்தன பொல்லாவருமுலை
சுவைதொறுஞ் சுவைதொறும் பால்காணாமற்
குழவி தாய்முகநோக்க
மனைவியென்முகநோக்க நானும்
நின்முகநோககி வந்தனென்குமணா. ௧

குமணராசன்.

அந்தநாள்வந்திலை யருங்கவிப்புலவோய்
இந்தநாள்வந்துநீ நொந்தெனையடைந்தாய்
தலைதனைக்கொடுபோய்த் தம்பிகைகொடுத்தென்
விலைதனைபெற்றுன் வெறுமைநோய்களையே. ௨

மாந்தையிலேவாழு மகுடத்தியாகியுனக்
கேந்துதழும்போ விரண்டுளதே-வேந்தர்
முடித்தழும்புன்காலிலே முத்தமிழோர்க்கீயும்
படித்தழும்புன்கையிலே பார். ௩

வெட்புங்காலை வெதும்பிவிழுஞ்சிரம்
செம்பொனகோடி விலையெனச்-சிந்தித்தான்
உம்பர்நாடு முலகினுந்தேடினும்
எம்பிபோலெமக் கியாவருரியரே. ௪

ஆறுபெருக்கற் றருந்திடர்தாம்பட்டாலும்
ஊற்றலமையாதோ ருலகாற்றக்-கூற
வறிமையேயானாலு மென்கலியைமாற்றச்
சிறுமையோசீர்க்குமணா செப்பு. ௫

வில்லைவளையாதே மீசைமுறுக்கிச்சினத்து
முல்லைமலரம்பையென்மேன் மோதாதே-நில்லடா
வந்தாரடாமுருகர் வந்துகடப்பந்தாரைத்
தந்தாரடாமன்மதா. ௬

செந்திற்குமாரன் றிருவழகைக்கண்டவுடன்
வந்திக்குமாரன் வதைக்கிறான்-அந்திக்கு

முன்னையேசென்றென்று மோகமெலாஞ்சொல்லிவந்தால்
அன்னமேகு பிடுசீவன் யான. ௭

தங்கூடனையிருக்கத் தார்வேந்தரில்லோரும்
எங்கடன்றதுக்கே யிச்சிப்பார்-எங்கடனம்
கச்சிருக்கும்பாலிருக்குங் காமபாணங்கள்பட்டு
பிச்சிருக்கும் வேண்டாம் பிளாய். ௮

இடுவோர்சிறிதிங் கிரப்போர்பெரிது
கெடுவாய்நயனே கெடுவாய்-படுபாவி
கூலத்துகாரணனைக் கொன்றாயேகற்பகப்பூங்
காவெட்டலாமோ கரிக்கு. ௯

மையூருங்கண்ணார் மயக்கப்பொருகரும்பு
கையூருங்காமாவுன் கண்ணேனே-செய்யூர்
வளவனையினுணபிரிந்த வாறுனக்குச்சொன்ன
உளவனையினுமெனன்றுரை. ௰

வளவன்-நயினுன்.

ஆழிவாய்ச்சத்த மடக்காதோயான்வளர்த்த
கோழிவாய்மண்கூறு கொண்டதோ-ஊழி
திரண்டதோகங்குறி னாகநாரத்தேரும்
உருண்டதோ பாதாளத்துள். ௰௧

அரவங்கரந்ததோ வச்சுமரமிற்றுப்
புரவிக்கயறறுவிப்போச்சோ-இரவிதான்
செத்தானோவில்லையே தீவினையோபாங்கியெனக்
கெத்தால்விடியுமிரா. ௰௨

மூலையுங்குழலுமுளைப்பதற்குமுன்னே
கலையுமவளையுங் கழன்றாள்-மலையில்
கிரசபளியானேறிவருஞ் சேவின்மணியோசைக்
கிராப்பழியுங்கொள்ளாளிவள் ௰௩

பாண்டியன்றானே பசலைமுலைப்பாலானேன்
ஆண்டிகையிலேந்தியதொன்றானேனே-வேண்டியபோ
துள்ளங்கைத்தேனுனே னோர்மதலைபூத்தபின்
யுள்ளங்கைத்தேனுனே னுனக்கு. ௰௪

முட்டத்துப்பன்றி மூளாதித்திருப்பர்த்தங்கச்
இட்டத்துப்பன்றிக் கிடந்தேனே-கொட்டு
மருங்கிலேசங்கொடுத்த மாலையினர்க்கு
வருங்கிலேசங்கெடுக்கவர். ௧௫

மாதர்க்கிதங்கவி வாணர்க்குச்சாலை வணசர்க்கு
நாதர்க்குநீதியே கடாசாரநன்பிணைக்கவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்க்குப்பொய் கோளுக்குக்கோளதிலி
லாத்தார்க்கிரட்டிப் பறிவுடையோர்செய்யு மாண்புகளே. ௧௬

குழற்காலரவிந்தங் கூம்பக்குமுதமுகையவிழ்ப்ப
நிழற்காண்மதியன்மன்றோ நின்றிருக்குலநீயவன்றன்
அழற்காலவிற்சடைமீதேயிருந்தவவ்வர்திவல்லான்
கழற்கால்வணங்குதியோ வணங்காமுடிக்கேசவனே. ௧௭

பாட்டானதைவண்டு பாடுஞ்சுழற்சண்பகவல்லிதன்
றட்டாமறையைத்தொழுதேதனினி யென்றலையில்விதி
தீட்டான்கருமுகில்போலேவருமந்தச் சேடனெருமை
மாட்டானினிவரமாட்டான்வந்தாலும் வணங்கலனே. ௧௮

சிமாணுநாமகள்கோமானுமேத்தித் தினம்பணிந்து
பூமாலைசாத்தியசன்சபாபதி பொன்னடிக்குப்
பாமாலைசாத்திநின்றேனைநன்மிகப்பாடுபட்ட
ஏமாவுன்றனினியாமாவென்பாலினி யெய்துதற்கே. ௧௯

தடங்கொண்டகடல்வில்லின் மெல்லெனப்பூட்டிதமதுரத்தில்
வடங்கொண்டுசாத்தி விடங்கொண்டுபார்த்துமணிக்களரும்
படங்கொண்டபாம்பில் பழகியபின்பலைப்பார்வைதனை
இடங்கொண்டவொற்றித் தியாகேசர்புற்றி னிடங்கொண்டதே. ௨௰

விடங்காட்டிகண்டத்திற் றோலுரிகாட்டித்தன்மெய்யிணைப்பும்
றிடங்காட்டிவாளையொருபுறங்காட்டி வணைடேறுமலர்த்
தடங்காட்டியபொழி லாரூர்த்தியாகர் மதுபொற்றட
படங்காட்டியாடிநின்றருலசேழும் பணியென்னவே. ௨௧

புரந்தனைமாலைச் சதுராணைத்தனைப் போகிமுப்
புரந்தனைச்சாதித் திமையாதநாட்டப் புலோமிசைவாழ்
புரந்தனைமாலுந் திருவொற்றியூர்நின் பொன்மணிக்கோ
புரந்தனைக்கண்டனன் காணேனுதிக்குப்புரந்தனையே. ௨௨

வெண்பா.

நல்லம்புலியணிந்தோ ஞளதனுக்கெட்டாகாள்
வில்லம்புடன்கூடி விட்டாலும்-வல்லி

கவுரிகமலாயரை யிரந்ததேசாரிதுவெனக் கமலைமண்சுண்டேனென க், காளையென்பெயரற்கெனமாமையக் கதைகக டடிடையனுரோவெ னச், சிவனொருவர்தூதன்னவந்துதுச்சென்றகனைச்செப்பிலொருபார தமெனச், சேரமாந்திருடிருணாமெனைக்கட்டுண்டசெய்திராமறிவோ மென, சபையினடமாடிருணரனென்னமவ்வாட லரவமறியாதோவெ ன, ஆலமதையுண்டனன் னரனென்ன மண்ணுண்ட வதனையறியோ மோவென, விவரமொடுமலைமகளு மலாயகளுமிவவாறு விளையாடுமிவர் கருணையா, மேவிவருபுத்ரமித்ராகளத்திராருடன்மன்மேலுமிகவாழியே.

நிறையவுளதோ வெளிதோ கொளுவோம்
பிறையைமுடிக்கணிந்தபெம்மான் - உறையும்
திருக்காட்டுப்பள்ளி திரிபாவாய்நீயிங்
கிருப்பாட்டுப்பள்ளியெமக்கு ௭

அடுத்துவருந்தொண்டனுக்காகவந்தகனைக்காலால்
அடர்ந்ததுவுஞ்சத்தியமேயாகும் - எடுத்தவொரு
மாங்கனிக்காவெண்ணெய்முடிபிடித்தமாபாவி
சாங்கனிக்காதித்தவரத்தானை. ௮

குடக்கோடுவானெயிறு கொண்டார்க்குக் கேழன்
முடக்கோடுமுன்னணிமணிவார்க்கு - வடக்கோடு
தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லைத்தாண் மேயதொள்ளை
ஊருடையானென்னு முலகு. ௯

விருத்தம்.

சேய்கொண்டாருங்கமலச் செம்மலுடனேயரவப்
பாய்கொண்டானும்பணியும் பட்டீச்சுரத்தானே
நோய்கொண்டானுங்கொளலாகா நூறுவயதாமளவும்
பேய்கொண்டானுக்கொளலாமோ பெண்கொள்ளலாகாதே. ௰

நிட்டையிலேயிருந்து மனத்துறவடைந்தபெரியோர்க ணியமன் றுளைக், கிட்டையிலேதொடுத்து முத்தி பெறுமளவும் பெரியசுக்க ங்கி டைக்குங்காம, கட்டையிலே கதிமயங்கிச் சிறுவருக்குமணம்பேசி விரு மபித்தாலி, கட்டையிலேதொடுத்து நடுக்கட்டையிலேகிடத்துமட்டுங் கவலைதானே. ௰௧

திருந்துதமிழிலக்கணவைந்திணைக்கோவை விருத்தகிரிச்செல்வற் கோதும், பெருந்தகைமையுடையநீயாம்விடுமோலைனெங்கனூர்ப்பிடா ரிகாண்க, இரும்புவியிலொருமுருங்கைக் கொம்பொடியாமற்காத்திங் கிருக்குநேம், முருங்கைதனைவேராங்களைந்தனைந்தனை யென்றாலுனை க்குறைநன்றாமோ. ௰௨

இவர்பிதா.

கயல்வாய்ந்தகண்ணியுமேகின்றவல்லிபங்காவுனது
செயல்வாய்த்தவம்பர்கருமல்லாதவர்க்குஞ்சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்தவெந்தைக்குயானைவாய்த்ததுவுமிங்கின்றெனக்கு
வயல்வாய்த்ததுமனைவாய்த்ததுமைந்தர்கள்வாய்த்ததுவே. ௰௩

முன்னைமொய்ந்தமிழ்ப்புலவன்றனையுண்டுகொண்ட சுவைமுதிர்ச்சியாலே, தன்னியல்புமுதமுனைத் தமையர்முன்னினைக்கவர்ந்து சடங்காளத்தி, மன்னவனுண்டாமென்னது மாதவத்தின்வலிதீர மண்ணின் மீசை, என்னுடன்வந்தவதரித்த விளங்கருணைப்பிரகாச வென்னுங் கோவே. ௰௪

நாணிமென்பசைநான்மென்றுரைத்திடுகையால்
வேணுவானதுகளைந்துபோய்புகுந்ததுவென்றும்
காணலாவதோருருவமெந்நாரியையகண்டால்
பூணுவார்மயல்களையரென்பதும்புதிதோ. ௰௫

அல்லிமலர்ப்பன்னனுமாராய்ந்தறிகவிதை
சொல்லிமிநவரிடைத்தேர்ந்திலயான்-முல்லை
அரும்பிற்பொலியுமணிமுறுவனல்லாய்
கரும்பிற்கணுநிகர்வேதன் காண். ௰௬

வேலையசுவாமிகள்.

ஆண்டதனுமெனை யொவ்வாய்வித்தைதனிற் றமயனினுமதிக மென்றே, பூண்டவுலகதனிலுள்ளோர் புகல்வதுகேட்டிருந்துமென் னைபுதுமைதானே, காண்டகுமாமணியேநல் விளங்கருணைப்பிரகாச க் காளாய்நீதான், மாண்டனையென்றறிந்திருந்து முயிர்தரித்தேன்யா னுமிந்தவன்னெஞ்சேனே. ௰௭

சத்திமுத்தப்புலவர்.

நாராய்நாராய்செங்கானாராய்
பழம்படுபனையின்கிழங்குபிளந்தன்ன
பவளக்கூர்வாய்ச்செங்கானாராய்
நீயுநின்மனைவியுந்தென்றிசைக்குமரியாடி
வடதிசைக்கேகுவீராயின்
எம்மூர்ச்சத்திமுத்தவாவியுட்டங்கி
நனைசுவர்க்கூரைக்கனைகுரற்பல்லி
பாடுபார்த்திருக்குமென்மனைவியைக்கண்டு
எங்கோன்மாறன்வழுதிகூடலில்

ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து
கையது கொண்டு மெய்யது பொத்திக்
காலது கொண்டு மேலது தழீஇப்
பேழையுள் இருக்கும் பாம்பென வுயிர்க்கும்
ஏழையாளனைக் கண்டன மெனுமே. ௰அ

வெறும்புற்கையு மரிதாக்கிள்ளை சோருமென் வீட்டில்வரும்
எறும்புக்கு மாற்பதமில்லை யென்றெண்ணி யிருங்கலியாமே
குறுமையைத் தவிர்த்த குடந்தாங்கியைச் சென்று கூடியபின்
தெறும்புற்கொள் பானை களங்கொள்ளாமற் றெவுட்டிடுமே. ௰௯

வரதுங்கபாண்டியன்.

அஞ்சலென்றகரதலமுஞ் சடைபடாமுங் கண்ணழு
மலைக்கிசைந்தபுலியுடை மாபுலிச் சஞ்சடையுங்
கஞ்சமலர்ச் சேவடியுங் கனைகழலுஞ் சிலம்பும்
கருணைபொழி திருமுகமுங் கண்களொரு மூன்று
நஞ்சமுண்ட மணிமிடறும் புரிநூலு மார்பும்
நலங்கிளர்வெண்ணீற்றொளியு மறிமானு மழுவும்
பஞ்சடிச்சிற்றிடையுமையா ளொருபாகமுமாய்ப்
பால்வண்ணனுளத்திருக்கப் பயமுண்டோ வெமக்கே. உ௰

அவர் மனைவி.

ஆக்கைபெறும் புழுக்குரம்பை யணைத்தணைப்பாய்ப் பொருளை
யருளொளியைப் பராபரத்தைக் கற்பனைமறிவை
நீக்கமற வுயிர்க்குயிரை மறைவாக்கிந்த
நிறைந்துநின்ற பழம்பதலை நீணிலமேல் மூஞ்சுடராய்ப்
பாக்கியங்கள் செய்தவர்க்குந் தவத்துமாசண் முடிக்கும்
பழவடியார் தமக்குதவு பசுந்துணர்க்கற்பகத்தை
வாக்குமன விகற்பத்தா லளவுபடாவொன்றை
மாசற்ற வெறுவெளியை மனவெளியி லடைப்பாம். உக

ஆசு செய்யல் சாலா.

பலபட்டடைச் சொக்கநாதபுலவர்பாடியது.

நின்றபடியளக்கு நீலமேகோடி களிரண்
டென்றுமுளவாங் குடக்கனத்தி யேசுராக் - கொன்றுக்
குளரக்குமரையீந்தா ரொன்றதுக்கென்னு
வளரக்குமரையியா ரவர். க

எடுத்தசனனக்கடொறு மீன்றெடுத்ததாய்மார்
கொடுத்தமுலைப்பாலனைத்துங்கூட்டில் - அடுத்தமணிப்
பைந்தாமரைதயின்மாமாபாலாழியுஞ்சிறிதா
மன்றுசிதம்பரதேவா. உ

முகக்கண்ணையென்றானைமுன்னோர்மொழிந்திடுவார்
அக்கண்ணற்குள்ளதகாரக்கண்ணே - மிக்க
உமையாள்கண்ணென்றனைமற்றான்வேடங்கண்ணென்
றமையுமிதனாலென்றறி. ௩

பாணியிலேபுள்ளிமான்பாகத்தேபச்சைமான்
வேணிதனிலேயோர்வெள்ளைமான் - காணுமலர்ச்
செம்மானுலவுந்திருமறைக்காட்டீசரே
எம்மானுக்கெங்கேயிடம். ச

கட்டளைக்கலித்துறை.

வான்பணிந்தாலவனென்பயனைக்கு மலரிலயன்
தான்பணிந்தாலவன்றலைமேல்சொல்லுந்தாரணியுன்
பான்பணிந்தாலென்கண்மேலிருந்துடைந்துரைக்கும்
நான்பணிந்தாலெனக்கார்சொல்லுவார்சொக்கநாயகர்க்கே. ரு

மெய்க்கேயணியும்பணியேயவன்பேழுடிமேற்கிடந்த
கொக்கேவெண்கூனபிறையேயரசேர்ந்தகொடுபுலியே
அக்கேயுமக்குக்கிடைத்தவுபாயங்களாலமக்குஞ்
சொக்கேசர்பாதத்தைக்கிட்டுமுபாயத்தைச்சொல்லுங்களே. சு

தாண்டித்திரியும்விடையேறிபோவென்றுதாங்கிப்பிச்சை
வேண்டிக்கலியுங்காலந்தள்ளாமல்விருப்பிச்சொக்கர்
ஆண்டித்தொழிலேவிட்டடையோமதுமரக்கரசிருந்து
பாண்டித்துரைத்தனஞ்செய்யதேபிராப்தபட்டவரே. எ

ஆகத்திலேயொருபாதியெம்மைக்களித்தவுடன்
யாகத்திலேயன்றுகொண்டாய்வன்மைமற்றைப்பாதியுமுன்

றேகத்திற்பாதியுஞ்சேர்ந்தாளிருவருண்டேசிவனே
ஏமத்திராமலிருப்பாய்களந்தையுமென்னெஞ்சமே. ௮

துணையானநாரிபுவியையெல்லாம்பெருஞ்சொல்லேவடிக்
கணையானதுபுவியெல்லாமெடுத்துண்ணுங்கச்சிலேயுள்
ளணையாகநின்றுபுவியினைத்தாங்குமெனவிளியான்
பணையார்களந்தைப்பதியார்செயலேயென்பன்னுவதே. ௯

முன்னாளைக்கூப்பிடவோடிவந்தானைமுளரிமலர்ப்
பொன்னானையேறியிருப்பானைப்பூழியன்கைக்கரும்பைத்
தின்னானையென்றுகல்லானைக்கிட்டானைத்திருமதுரை
மன்னானைவீதியிலேறிவந்தானைவணக்குதுமே. ௰

நமக்கின்றொருவரந்தாரீசரவேண்டுமலர்ந்திகழ்க்குங்
குமக்கொங்கைபாகத்துக்கொச்சையுள்ளீர்கொடுங்கோளரவிற்
கிமைக்குப்பிறையையளித்தாலதற்குமிருப்பசிபா
முமக்குந்தலைச்சுமைபோமெங்கணமாறுமுயிர்பெறுமே. ௰௧

ஆனையுரித்துமதகடனைப்போர்த்திட்டடியும்பட்டு
மானமழிந்தங்கிரந்தமதுரைச்சொக்கர்
ஞானமிகப்பெற்றுவாழ்வதெல்லாஞ்சொக்கநாயகியாள்
பானைபிடித்தமுகூர்த்தத்தினால்வந்தபாக்கியமே. ௰௨

ஆய்முத்துப்பந்தரின்மெல்லணைமீதின்னருகிருந்து
நீமுத்தந்தாவென்றவாகொஞ்சுபவேளையினித்தனித்தம்
வேய்முத்தரோடெக்குறைசொல்லாமெல்லமெல்லச்சொன்னால்
வாய்முத்தஞ்சிந்திவிடுமே மெல்லமெல்லவிடிவன்னையே. ௰௩

குதியானமனையுதைத்துள்ளங்கானினிங்கூனிமிர
மதியாகந்தேய்த்தவ்விலங்கேசன்மாமுடிபத்துநக
நுதியான்மிதித்துமுயலகன்பேணிதலங்கவின்னு
மிதியாநின்றுலருளெங்கேசொக்கேசர்தம்மெல்லடிக்கே. ௰௪

மண்ணென்றமண்டலமெல்லாப்புரக்குமழிகிசற்றுந்
தண்ணென்றநெஞ்சந்தரித்திலனேதனுவேடனெச்சில்
உண்ணென்றபோதுண்டவர்சொக்கர்பாதிபுடலம்மைப்
பெண்ணென்றறிந்துமடித்தானெவ்வாறுபிரப்புகொண்டே. ௰௫

இன்றிருக்கவேண்டியிவ்வாறிருக்குமோவெழில்சேர்களந்தைக்
குன்றிருக்குங்கோபுரநோக்குமக்கூறறுபோல்
அன்றிருக்கவேணடுமென்னவினை தீவினை தீவினையாமிரண்டும்
என்றிருக்குமோவினைத்தெனைகளக்காடனையாபெறவே. ௰௬

மாதாம்படியுண்டுமெய்சிவந்தான்குழல்வைத்திசைத்துச்
சேதாம்பலத்தக்கனிவாய்சிவந்தான செம்மலர்த்திருவின்
கூகாந்தனந்தைத்துஞ்சிவந்தானவா தூதுசென்று
பாதாம்புயஞ்சிவந்தான்கிவந்தான மல்லேப்பல்லவனே. ௰௭

பாடுந்தமிழ்க்குச்சிவந்தெழுந்தான்மல்லைப்பல்லைப்பல்லவர்கோன
காடுஞ்செடியுந்திரியாதிரட்டைக்கடுக்கனசெல்லு
போடும்பொழுதென்னைப்பூட்டிமோவற்றப்புல்லைரக்கொண
டாடும்பொழுதின்கண்ணாநிலேசிறைறடிக்கின்றதே. ௰௮

நான்றெண்டனிட்டகனங்குழலாளையென்கண்மணியை
தேனிருண்டைவாய்ச்சியைத்தென்கூடல்வாழ்சிறு பெண்பிள்ளையை
யான்றெண்டனிட்டபொழுதேயமனெனக்குமடி
என்றெண்டனிட்டவிண்ணப்பமென்றோலையெழுதுவனே. ௰௯

மற்றொருவரைக்கண்டதுண்டோசத்தியவாசகராய்
உற்றோர்கஞ்சுவெண்ணெய்க்கீறன்காய்க் கொருகோடிபொய்கள்
சொற்றோனுந்தழைமலர்சாட்சியென்றுசொன்னேனுமலலால்
கற்றோர்கள்வம்மினகள்செம்மினகள்பொம்மினகளந்தையிலே. ௨௰

அண்டத்தபராருமாயனும்வேதனுமந்தணரும்
பணடைத்தனைதவஞ்செய்தனரோமணப்பந்தலிலே
துண்டப்பிறைபணிசொக்கரைத்தகலிக்குநீறணிந்து
கண்டத்தைநீட்டினையேகூடல்வாழுங் கயற்கண்ணியே. ௨௧

அற்பின்றதாயென்றுனைப்பணிந்தாலென்னவதியெல்லாம்
பொற்பினநபூஷணயபோற்குறித்தாய்புகழ்க்கூடலில்வாழ்
கற்பின்றகட்டிக்கரும்பேயுனக்குக்கனனெஞ்சதுதான
வெற்பீன்றவாசனையோவுள்ளவாறுவிளம்பெனக்கே. ௨௨

பேயல்லவோவொருவேயோவரந்தந்துபேசிடுங்கல்
லாயல்லவேநின்மனங்கெட்டியானதுமற்புதந்தான
நீயல்லவோமதுரேசர்பங்குற்றவணியெனக்குத்
தாயல்லவோபிள்ளைநானலலவோசிவசாம்பவியே. ௨௩

இப்படியிப்படி யென்றாகிலுமெனக் கேதெரியச்
செப்படிசெப்படி யம்மாமதுரைச் சிவானந்தியே. ௪௰

செப்பத்திலுன்னைத்தொழுவாயிரங்கண்ணுஞ் சொல்லும்பொல்லேன்
தப்பாக்தவறத் தொழுதாலுஞ்சொக்கர் தளம்புயத்துக்
கொப்பத்திரண்ட கொங்கையுனைவயவ மொன்றுக்கொன்று
முப்பத்திரண்டுகண் வேண்டுங்கண்டாயென் முகத்தினுக்கே. ௪௧

துடியார்கரத்து மதுரேசரேயும்மைத் துள்ளியசேற்
கொடியாளடித்துங் குற்றமனறேகிழக் கோதையிவள்
அடியாளென்றேசுட்ட பிட்டையெல்லாமள்ளி யள்ளித்தின்று
வடியாநதியிற்கரைத்துவிட்டாரவள் வலவினையே. ௪௨

காரஞ்சொன்னகண்ட தென்னாளொதொடுத்த கவிக்கெவர்கள்
ஊரஞ்சொன்னதோலங் திருத்ததில்லைவேலை யுதவுனக்கே
பாரஞ்சொன்னேனின்னம்பராமுகமேநிது பத்துலட்சம்
தாரஞ்சொன்னகாயென்னு வாய்சிவகாம சவுந்தரியே. ௪௩

ஒருபாதிமால்கொள மற்றொருபாதி யுமையவள்கொண்
டிருபாதியாலு மிறந்தான்புராரி யிருநிதியோ
பெருவாரிதியிற் பிறைவானிற்சர்ப்பம் பிலத்திற்கற்ப
தருவானபோஜ கொடைநின்கையோடெனக்கை தந்தவனே. ௪௪

பாலனைப்பழித்தல்.

அரும்ப லகாமுனம் பூமணஞ்சொற்பொரு ளாகமுயிர்
கரும்பாஞ்சுதைபென்று மெனவெணயும்போலொத்தகாதலரைப்
பெரும்பாவினலனங் கங்காசனத்தைப் புரிப்பதுபோல்
சுரும்பாய்புலவர் யமனென்னைசெக்கைத தோன்றினையே. ௪௫

அரும்பாக்கியகொங்கை பாலாக்கியவுங்க ளப்பனெஞ்சை
இரும்பாக்கியென்னெஞ்சைப் பித்தனாக்கியவ் வேந்திழையைச்
சுரும்பாக்கினையும் வேம்பாக்கியிவ்வண்ணங் கண்டனையே
பெரும்பாக்கியமல்லவோயுனைப் பெற்றதுவே. ௪௬

கலவிமேற்பிரிதல்.

விண்ணுக்குமாமதி காயவெங்காம வெரிகொளுந்தப்
பண்ணுக்குமாமொழி மாதங்கமாம்பஞ்ச பூதியமபோம்
உண்ணுக்குழகுச்செவியாக்கையற்ற கடத்திலகும்
பெண்ணுக்குவார்த்தைப்போலொதுவாரும பிரிபவரே. ௪௭

உனக்கின்றியான்செய்த குற்றமொன்றில்லை யுனைப்பிரிந்தால்
வனக்குன்றிலேறிவிழ வறியேன்உண்மை சேர்மயிலே
எனக்கென்றுவட்டமிட்டண்ணாந்துவிம்மியிருக்குமுன்றன்
தனக்குன்றிலேறி விழவேவணினல்குற் றடாகத்திலே. ௪௮

கண்ணாம்புதீட்டநல் லாள்காட்டமோதிரஞ் சூட்டமலர்க்
கண்ணாரைக்கூட்டவிரனான்கிருக்கக் கதிர்க்கம்பிபோல்
எண்ணாருவிரற் கேதா பூலோபருக் கேதுகண்டாய்
சண்ணார்நுதலன்னனால் செய்யணிகர்செந்தில் சர்த்தனனே. ௪௯

நிணம்போதத்தள்ளிப் பெருப்பூதம்போலப் பின்னேற்றுசெத்த
பிணம்போற்கிடந்து புரளுவர்காண்பிறர்க் கிட்டுவைத்த
பணம்போனபின்பு விவேகமுண்டாகுமப் பஞ்சைகள்வங்
கணம்போதுங்கறுப் பாதென்மாவையிற் காவலனே. ௫0

ஏவைக்குக்கூன்சிலை தொட்டானனங்க னிருவிசும்பில்
தீவைக்குந்திங்கட் குடையெடுத்தானென்றற் றேருகைத்தான்
காவைக்குங்கண்மணி கஸ்தூரியின்ற கறுப்பன்வளை
மாவைக்கும்பாவைக்குப் பூவைக்கும்போது வடுவைக்குமே. ௫௧

பொன்னகத்தார்பணி மாயோன்கரந்தைப் பொருப்புல்வரும்
மின்னண்முகக்கண் டனஞ்சாயல்போற்பெற வேண்டியன்றோ
வந்நாட்கமல மலர்கடன் பேரு வணிமயிலும்
தன்னலயணிசங்கரன்வேலைத் தாங்கியதே. ௫௨

குண்டைக்கொருத்தனைக் கூத்தாடிப்பித்தனைக் குண்டுணியைக்
கண்டக்கருப்பனைப் பிள்ளையதினைனியைக் காணவயன்
மண்டைக்கரத்தனைக் கண்ணப்பனெச்சிலை வாரியுண்ட
பண்டைப்பறையனையோ தேவனென்று பகருவதே. ௫௩

அந்தக்கரும்பள்ளி பாசாங்குசத்திகண் ணம்பண்டச்சி
மைந்தம்விடச்சி குறத்திகுமாயி கலிவலைச்சி
சந்தம்புழுக்கச்சி யாம்பனையோனுக்குத் தங்கச்சியாம்
இந்தப்பரச்சியைப்போ சிவகாமியென் றேத்துவதே. ௫௪

நிலமேழளந்த நெடுமால்பணியு நிமலர்பொன்னம்
பலமே வுதில்லைப் பதிநடராயர் பனிவரையில்
கலமேதிமிர்கல மேசக்கமேகர் சயலினமே
சலமேசஞ்சலமே யென்றுதிருவென் சஞ்சலமே. ௫௫

பொற்டக்கயம்பிடி யென்றான்மதனுமிப் பூவையுமா
தரடக்கமுஞ்சற் றறிந்திலனேமலர்த் தாள்வணங்கா
முரடக்கடவுடக் கெடிமன்னர்வெற்றி முடிபிடுங்கும்
கரடககளிற்றண்ண லேவல்லைமாநகர் காளத்தியே. ௫௬

கவியாகுமாதினைப் பெற்றோன்புலவன்கற் றோனணையாம்
செவியாரக்கேட்டங் குணர்வான்சகோதரன் செந்தமிழ்க்கு
தவியாவருமை யறியான்பகையவன் றானிலையேல்
புவியாகுமண் ணுக்கு ளென்பலமாமந்தப் பூங்கொடிக்கே. ௫௭

சேராதவேடன் செருப்பாலடிக்கவுந் தீண்டவுந்தன்
நீர்வாயுமிழவு முச்சிட்டப்போடவு நீண்டசிலைத்
தாராலடிககவுங் கண்ணீர்த்ததும்பவுந் தாய்தமர்கள்
ஆராகிலுமில்லையோ திருக்காளத்தி யப்பனுக்கே. ௫௮

ஒட்டாகவொட்டியுங் காம்பொன்னின்மாப்பொன் னுபாயமதாய்த்
தெட்டாதிரான்பணி செய்யாதிரான்செம்பொன் மேருவினைக்
கட்டாகக்கட்டிக் கடுகளவாநிறை காட்டவல்ல
தட்டானுக்கஞ்சியல்லோவணிந்தான்சிவன் சர்ப்பத்தையே. ௫௯

ஏராட்டும்பூந்தொங்கணமோகனக்கா ரற்கினியசுகம்
பாராட்டநானினி யாளல்லவேபசு மெனகுழவி
தாராட்டவுஞ்சங்கிற் பால்வின்ளைக்கூட்டித் தடவிமஞ்சள்
நீராட்டமையிடப்போமோயெனக்குள்ள நேரமுமே. ௬௰

விருத்தம்.

மட்டாருந்தெங்களந்தைப்படிக்காச னுரைத்ததமிழ்வரைந்தவேட்டைப், பட்டாலேசூழ்ந்தா லுமுவுலகும்பரிமளிக்கும்பரிந்தவேட்டைத், தொட்டாலுங்கைம்மணக்குஞ் சொன்னாலும்வாய்மணக்குந் துய்ய சேற்றில், நட்டாலுந்தமிழ்ப்பயிராய்விளைந்திடுமேபாட்டினிட னளினந் தானே. ௬௧

வெண்பா.

ஆலெங்கேயங்கே யரும்பறவையாற்றுயிலும்
மாலெங்கேயங்கே மலர்மடந்தை-கோலஞ்சேர்
செங்கேதகைமணக்குஞ் செங்குன்றையூரெங்கே
ஆங்கேயிரவலரெல் லாம். ௬௨

உவரைச டுமோ வுலகந்தனைச்சுடுமோ
ஆரைச்சுடுமோ வறியேனே-நேரே

பொருப்புவட்டமான்முலைப் பூவையரேயிந்த
நெருப்புவட்டமான நிலா. ௬௩

நற்றோரணவீதி நண்ணும்வல்லைக்காளத்தி
கற்றோர்தமக்களிக்கும் கையேகை-மற்றோர்கை
வேங்கைபலகைமுகை வேட்கைபுலைகைநகை
காங்கையமுகைவிழுகை. ௬௪

போசநீபோர்புயலாப் பூமுழுதும்பொன்மாரி
வீசுவாயங்கதிலோர் விந்தேனும்-பேசுமென்மேல்
பட்டதில்லையென்வறுமை பாரக்குடையாகி
மூட்டக்கவித்திடுத லால். ௬௫

காலையரவிந்தங் கழுநீருடன்கலந்தால்
மாலையரவிந்த மயக்காதோ-பாலைப்
பழிக்கின்றமென்மூலையீர் பாண்டியனுரை
அழிக்கின்றதென்னவது. ௬௬

பாண்டியனார்-கூடல்-அது-புணர்ச்சி.

ஆக-செய்யுள்-௬௬.

———(-)———

பொய்யாமொழிப்புலவர்.

——)*(*)*(——

வாய்த்தவயிரபுர மாகாளியம்மையே
ஆய்த்தமணலி லணிவரையிற்-காய்த்த
கதிரைமாளத்தின்னுங் காளிக்கனேறுங்
குதிரைமாளக்கொண்டு போ. ௧

இவருபாத்தியாயர்.

பொதியிலகத்தினைப் பொய்யாமொழியாய்ச்
சிதைவில்புலவர் சிகாமணியாய்-துதிசேருஞ்
செங்காட்டங்கோட்டத் துறையூரனுந்தலத்தில்
தங்காட்டங்கொண்டிருப்பாய் தான். ௨

அகவல்.

வாழுசோழவேந்தன் வாய்மொழிகேண்மோ
ஊழிநிலவெறி மாளிகையினவயிற்
கட்டிளங்கணவன் கவின்பெறுசேக்கை
சேர்ந்துறிமனைவி நெடிதுதுயில்கொளக்

செல்லக்கிடமீ னெனக்கிடந்தருகெனச்
சொல்லியநண்பன் றனிச்செல்பவனே
நாளுமேகுவ னற்றணையவர்க்கே. ௩

வெண்பா.

அன்றுநீசொலலக் கிடவென்றாயாயிழையோ
டின்றுநீவானுலக மேறினாய்-மன்றல்கமழ்
மானைக்கும்வேல்விழியார் மாரனைகண்டியீர்
னைக்காசெல்லக் கிட. ௪

பூவேந்தர்முன்போற் புரப்பாரிலையெனினும்
பாவேந்தருண்டென்னும் பான்மையாற்-கோவேந்தன்
மாறமுறிய மதுராபுரித்தமிழோர்
வீறணையேசற்றேமித. ௫

உங்களிலேயானொருவ னொவ்வுவனோவொவ்வேனோ
திங்கட்குலனறியச் செப்புங்கள்-சங்கத்தீர்
பாடுகின்றமுத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழுமொக்குமோ
ஏடெழுதாரோரெழுவீ ரின்று. ௬

பொன்போலுங்கள்ளிப் பொறிபறக்குங்கானலிலே
என்பேதைசெல்லற் கியந்தனளே-மின்போலும்
மானவேன்முட்டைக்கு மாறாயதெவ்வர்போங்
கானவேன்முட்டைக்குங் காடு. ௭

முருகக்கடவுள்.

விழுந்ததுளியந்தரத் தேவேமென்றும் வீழின்
எழுந்துசுடர்சுடுமென் றேங்கிச்-செழுங்கொண்டல்
பொய்யாதகாலத்திற் பெய்வளையுஞ்சென்றனளே
பொய்யாமொழிப்பகைஞர் போல். ௮

ஔவையார்.

ஐம்பொருளுநாற்பொருளு முப்பொருளு மெய்த்தமைத்த
செம்பொருளையெம்மறைக்குஞ் சேட்பொருளைத்-தண்குருகூர்ச்
சேய்மொழியதென்பர் சிலரியானிவ்வுலகில்
தாய்மொழியதென்பேன் றகைத்து. ௯

சேய்மொழியோ காய்மொழியோ செப்பலிரண்டுமொன்றே
வாய்மொழியையாரு மறையென்பர்-வாய்மொழிபோல்
ஆய்மொழிதன்சால வுளவெனினுமம்மொழியுந்
காய்மொழியவென்பேன் றகைத்து. ௰

மதுரைச் சொக்கநாதர்.

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்
மயிலியற்
செறிஎயிற்றரிவைகூந்தலின்
நறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே. ௰௧

அகவல்.

மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற்
பதிமிசைநிலவும்பாணிறவரிச்சிற
கன்னல்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவன்யான்மொழிந்திடுமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க்
கொருமையினுரிமையினுதவியணிதிகழ்
குருமாமணிதிகழ்குலவியகுடைக்கீழ்ச்
செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பால்யாழ்பயில்பாணபத்திரன்
தன்போலென்பாலன்பன்றன்பால்
காண்பதுகருதிப்போந்தனன்
மாண்பொருள்கொடுத்து வரவிடுப்பதுவே. ௰௨

அங்கம்வளர்க்கவரிவாளினெய்தடவிப்
பங்கப்படவிரண்டு கால்பரப்பிச்-சங்கதனைக்
கீர்கீரெனவறுக்குங்கீரனோவென்கவியைப்
பாரிற்பழுதென் பவன். ௰௩

நக்கீரர்.

சங்கறுப்பதெங்கள்குலஞ் சங்கரர்க்கங்கேதுகுலம்
பங்கமுறச்சொன்னோர் பழுதாமோ-சங்கை
அரிந்துண்டுவாழ்வோ மரனாரைப்போல
இரந்துண்டுவாழ்வோமினி. ௰௪

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி.

கடியுண்டநெடுவாளைகராவிற்றப்பிக்
கபத்துக்குள்ளடங்காமல்விசும்பிற்பாய
அடியுண்டவுயர்தெங்கினபழத்தார்பூகம்
அலையுண்டுகுலைசிதறு மாலிநாடா

படியுண்டபெருமானைப்பரிந்துபாடிப்
பதம்பெற்றபெருமானேதமியேன்பெற்ற
கொடியொன்றுநின்பவனிக்கெதிரேசென்று
கும்பிட்டாளுயிரொன்றுங்கொடுவாளே. ௧௫

திருமங்கையாழ்வார்.

வருக்கைநறுங்கனிசிதறிச்செந்தேன்பொங்கி
மடுக்கரையிற்குளக்கரையின்மதிலிலோடப்
பெருக்கெடுத்துவண்டோலஞ்செய்யுங்காழிப்
பிள்ளையார்சம்பந்தப்பெருமாள்கேளீர்
அருட்குலவுமயிலைதனிலனலால்வெந்த
அங்கத்தைப்பூம்பாவையாக்கினேமென்
றிருக்குமதுதகவன்றுநிலவால்வெந்த
இவளையுமோர்பெண்ணாக்கலியல்புதானே. ௧௬

சேமங்குருகையோசெய்யதிருப்பாற்கடலோ
நாமம்பராங்குசனோ நாரணனோ-தாமம்
துளவோவகுளமோ தோளிரண்டோநான்கோ
உளவோபெருமா னுனக்கு. ௧௭

சங்கத்தார் அகவல்.

காலைஞாயிறுகடுங்கதிர்பரப்பி
வேலையுங்குளனும்வெடிபடச்சுவறித்
தந்தைதாய்மக்கண்முகம்பாராமல்
வெந்தசாதமும்வெவ்வேறருந்திக்
குணமுடனுளுங்கொடுத்துறவாண்ட
கணவனைமகளிர்கண்பாராமல்
பழுத்தவுடலம்பசையறவற்றி
விழித்தறவிழியெலாம்வேறுறதுவிழியா. ௧௮

அறவுணையன்றிமறவுணைபெருகி
உறவறமொழிந்தவூழிகாலத்தில்
தாயிலார்க்குத்தாயேயாகியும்
தந்தையிலார்க்குத்தந்தையேயாகியும்
இந்தமாநிலத்திடுக்கணடர்
வந்துதோன்றியமாநிதிக்கிழவன்
நீலஞ்சேரிநெடுமாலானன்
ஆலஞ்செழியினன்றசடையன

பிறந்தும்பிறர்கேடுநினையான்
பிறர்பொருள்வவ்வான்
மறந்தும்போகான்வாய்மையுங்குன்றான்
இறந்துபோகாச்செம்மையுங்காத்தான்
வருந்தல்வேண்டாம்வழுதி
இருந்தனமிருந்தனமிடர்கொடுத்தனமே. ௫௧

திருமழிசையார்.

கணிகண்ணன்போகின்றான காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணா நீயிங் கிராதே-துணிவுடனே
செந்நாப்புலவன்யான் செல்கின்றேனீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக் கொள். ௨

ஆகசெய்யுள் ௫௫௩.

—*—*—

சொக்கநாதப்புலவர்.

——(*)——

சீர்காழுத்தமுகிற்காத்தான்கஸ்தூரிபூபனாருள்சேயாவென்று, போர்க்குப்புமிலாததொண்டைவளநாட்டிருக்குமுசிரக்லோ, ஆகறுபயபொன்றுவ்சாலியவழைத்தாலுமாமுன்னே யணபிருலே, போகறுப்பவிறஞ்சிவப்பணகோத்தியினல்வவளுபபமெனப பேசுவேமே.

பிள்ளைவயதினிற்கல்விகற்றேம்பின்பு
பெரியசுரவாகனமும்பெற்றேம்பூமி
உள்ளளவுங்கீர்த்திநிலைநிறுத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையுமில்லையினியுன்பபக்கேணமோ
தெள்ளிலகுசிதம்பரத்தைத்தெரிசித்தோமபின்
சேற்கருங்கட்டளவக்கைகதெய்வயானை
வள்ளிபுணர்சிறப்பனைத்துதித்தோமெந்தன்
மாவைவளர்கறுப்பவுன்னைவாழ்த்தினேமே ௨

எல்லப்பனம் மைப்பன திருவேங்கடராம மொழிந்தோரளவ், வா
க்கைகொண்டமறுடனே மாதகி [illegible]

துளைபடுமாமரபோரேழுமெய்தவன் றூதுகவி
உளைபடுவாரிதியானதேகடந்த தொளிர்தரள
வளைபடுவாவிமணலைவமனைகூதத்தன் வருத்தகவி
தளைபடுகாலுடனேகடலேழையுந் தாண்டினனே. ௰௫

தூங்காதராதலமெங்குமொருமிக்கத் துய்த்தரா
சிங்காதராகரந்தாளேறிந்தேமல்கச் சேலவந்த
கெங்காதராநின்புகழ்கேட்டசைப்பான் கிரீடமென்றே
வெங்காதராவுக்குச்செய்தானிலைமலர் வேதத்தனே. ௰௬

புரசைவடமலைப்பாவிருட்கயம் பூண்டுகொண்டு
முரசைவடமலையப்பாலுஞ்செலல முழக்கஞ்செய்தோய்
சிரசைவடமலையப்பம்பிணைவைத்துத திருக்கணைவளர்
இரசைவடமலையப்பாவிப்பாருக்கோ ருந்திரனே. ௰௭

சோதிச்சவரிவிழிக்கோபுரவில்லை தூயகுழல்
கோதிச்சவரிமுடிக்கரியாள்கொண்ட கோலமென்னே
நீதிச்சவரிப்பெருமாளென்றே நினைந்தாகப்
போதிச்சவரிவட்காரோவறிகிலன் பூங்கொடியே. ௰௮

சொல்லுக்கினிபகழூக்குறைநோயுமைச் சொல்லவென்றால்
அல்லற்பிழைப்புப்பிழைக்குவிட்டீர்முப் புராதிபர்மேல்
வில்லைக்குனித்தெய்யமாட்டாதநீரந்த வேளைதனிற்
பல்லைத்திறந்துவிட்டீரிதுவோவுடம் படைத்தொழிலே. ௰௯

துயிலையிலேயிடர்துன்னையிலே செவ்வர்குழையிலே
பயிலையிலேயிருட்பாதியிலேபசும் பாலனத்தை
அயிலையிலேவயதாகையிலே நமக்கார்துணைதான்
மயிலையிலேவளர்சிங்காரவேலர் மயிலையிலே. ௨௰

போதாசிவகுருநாதாகலவைபுழுகொடுசெவ்
வாகார்ந்தகொங்கைக்குறமாதுவள்ளிக்கு வாய்த்திடுமின்
பாதாருக்ற்செற்றவேல்விடுத்தாலென் பாகமையயறுக்
கர்தாமணமிரங்காகாசிவகிரிக் காங்கேயனே. ௨௧

சாப்பிள்ளைபிள்ளைக்கமிக்கிச்சைபட்டுவை யைக்கணைமேன்
மாப்பிட்டுவந்தமாலேசமேமை யனைநின்னைக்
கூப்பிட்டுநின்றகுனிந்தொருகோலக் சொம்பாற்றவிப்
பூப்பட்கண்ணிச்சபமாக்கினுன்னைப் புயல்வண்ணனே. ௨௨

உம்பரைவாழ்வித்ததஞ்சங்கண்டோமெண் புரமெரித்த
அம்பரையேற்றியசூலங்கண்டோமரு ளுங்குறைவில்
நம்பூரைபாகமுங்கண்டோமவர்திரு நாமஞ்சொல்லா
வம்பரையுங்கண்ணிற்கண்டோம்வெண்காடனை வாழ்த்துங்களே. ௨௩

மாடேறுதாளுமதியேறுசென்னியு மாமலரோன்
ஓடேறுகையுமுடையார்தமக்கிட மோங்கியநெற்
கூடேறுசங்கஞ்சொரிமுத்தைமுட்டை யென்றேசயலங்
காடேறுமன்னஞ்சிறகாலணைக்குங் கழுக்குன்றமே. ௨௪

நெருப்புக்கருக்கச்சிவப்புள்ளமேனியர் நீள்கனகப்
பொருப்பக்குனித்துப்புரமெரித்தார்க்கிடம் போர்க்களிற்றின்
மருப்புக்கண்முத்துமவளர்கழைமுத்தும வளைக்கண்முத்துங்
கருப்புக்கண்முத்துமதிக்குலங்காட்டுங் கழுக்குன்றமே. ௨௫

ஆலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன் றியம்பிவிட்ட
கோலங்கிடக்குங்கிடக்குங்கண்டாய் குறையாகருணை
சீலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றி செய்யில்வெகு
காலங்கிடக்குங்கண்டாய்வணிகர்செந்தில் காத்தவனே. ௨௬

வெண்பா.

வேளுக்குவாம்பரியும் வில்லூர்குமேழுஞ்சேல்
வாளுக்குங்கண்டம்வார் வாய்க்காடு-நாளும்
மருதப்பனையே வளர்த்துவிட்டதாலே
மருதப்பனையே வணங்குவார். ௨௭

சிந்தாமணிசங்கு தேனுமலர்த்தாமரைசீர்
ஐங்தருவுநின்னவே யாயிருக்க-வங்கேதான்
கச்சவிடமேயுண்ட கண்டாகடைதோறும்
பிச்சையிரந்துண்டதென்ன பேசு. ௨௮

அந்திக்கார்வந்துமய லாற்றவாரன்னைபிடி
வந்திககார்வந்து வழக்குரைப்பார்-நந்திக்கார்
கச்சிக்காளத்திக்கா காதலுரைப்பார்கனக்க
கச்சிக்காளத்திக்கார் காண். ௨௯

இருப்போமென்றாலு மிராதுளமானையிக்
கருப்போமென்றாலுக் கசக்குர்-விருப்பாரும்
காசண்முகனைக் கடல்புடைசூழ்காவளயவாழ்
மாசண்முகனை மறந்து. ௩௰

இரப்பார்க்குப்பெண்கொடுத்த தென்னமதியம்மானை
என்றல்லோ மண்ணுண் டிருந்தனர்காணம்மானை. ௨

ஆதாரமாகுடந்தை யாதிகும்பேசுரனார்
கோதாடுமென்மதனைக் கொன்றெரித்தாரம்மானை
கோதாடுமென்மதனைக் கொன்றெரித்தாராமாயின்
மாதாபிதாக்கள்பழி வாங்காரோவம்மானை
வாங்குதற்குமுன்வாயின் மண்விழுந்ததம்மானை. ௩

தொல்லுலகிலெல்லோருஞ் சொன்மாங்கனியொன்று
நல்லதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டோவம்மானை
நல்லதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டோயாமாயின்
எல்லார்க்குத்தானே யினிக்குமோவம்மானை
இனித்திருக்குமொருவேளை யெரித்திருக்குமம்மானை. ௪

மட்டுவார்கூந்தலு மையாண்மனமகிழக்
கட்டுமாவொன்றுளது கச்சியிலேயம்மானை
கட்டுமாவொன்றுளது கச்சியிலேயாமாயின்
இட்டமாநற்கனிகா யில்லையோவம்மானை
இல்லாமற்கல்லா லெறிவாரோவம்மானை. ௫

கல்லாலின்கீழிருக்குங் காளத்திநாதருக்குப்
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுகாணம்மானை
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுவேயாமாயின்
வல்லானொருபணிக்கன் வாரானோவம்மானை
வந்தல்லோபண்டு வடுபட்டதம்மானை. ௬

ஆரத்தடல்வயல் சூழாமாவைவாழழகர்
தாரொத்தமேனி தழலொத்ததம்மானை
தாரொத்தமேனி தழலொத்ததாமாயின்
ஈரக்கங்காநதியா னிருப்பதேனம்மானை
ஈரம்பெருநெருப்புக் கில்லையேயம்மானை. ௭

மாசிலாத்தென்விரிஞ்சை மரக்கசகாயலிங்கர்
வேசியர்பாற்றூதுசொல்லி மீண்டனர்காணம்மானை
வேசியர்பாற்றூதுசொல்லிமீண்டனரேயாமாயின்
வீசமுனைவெட்கமவர்க் கில்லையேயம்மானை
இல்லாமற்றலையிரக்க மேன்வந்ததம்மானை. ௮

வற்றாதவைகையிலும் வாள்விஜயன் றன்கையிலும்
பற்றுமலனண்ணலடி பட்டனகாணம்மானை
பற்றாரில்லாதசிறு பிள்ளைபோவம்மானை
பெற்றாரில்லாதசிறு பிள்ளைபோவம்மானை
பிள்ளைமதிபுடைய பித்தர்காணம்மானை. ௯

பூங்காவனஞ்சூழும் புள்ளிருக்கும்வேளூரான்
பாங்கானதென்மதுரைப் பாணன்காணம்மானை
பாங்கானதென்மதுரைப் பாணனேயாமாயின்
தாங்காதிழையெடுத்துத் தைப்பனோவம்மானை
தையலுக்கல்ல சமர்த்தன்காணம்மானை. ௰

இப்பூமிதன்னிலே பெல்பாந்திருத்தணியில்
முப்பூவிளையு முருகருகேயம்மானை
முப்பூவிளையு முருகருகேயாமாயின்
அப்பவருக்கங்கே பரிதல்லோவம்மானை
அவர்க்குமுகமாறு மப்பரிதோவம்மானை. ௰௧

மாந்தரொடுவிண்ணோர் வணங்குதவிகாசலத்தான்
போந்துதலையோட்டிலிரப் போன்மகன்காணம்மானை
போந்துதலையோட்டிலிரப் போன்மகனேயாமாயின்
காந்திவிடமுண்டகப்பொற் காசரிதோவம்மானை
கல்லாரவெற்பனைடந்தாற் காசரிதோவம்மானை. ௰௨

பாலாறுசேரும்பரமர் திருவிற்கோலா
நாலாறுசேரி நடுப்புகுந்தாரம்மானை
நாலாறுசேரி நடுப்புகுந்தாராமாயின்
தோலாமையோடிலுமபு தொட்டதுண்டோவம்மானை
தொட்டனவொன்றேமறையோர் தொட்டிலர்காணம்மானை. ௰௩

கோணமலையுடைய கோதைபிடப்பாகனார்
சேணுடர்போற்றுதிரு வம்பலர்காணம்மானை
சேணுடர்போற்றுதிரு வம்பலரேயாமாயின்
ஏனதிமால்பிரமர்க் கெட்டாரோவம்மானை
இடைமதிக்குந்துசமதிக்கு மெட்டிவரோவம்மானை. ௰௪

அண்டரெல்லாம்போற்றுகின்ற வண்ணாமலைநாதர்
கண்டொருபெண்பாதியுடல் கைக்கொண்டாரம்மானை

கண்டொருபெண் பாதியுடன் கைக்கொண்டாராமாயின்
எண்டவிடமெல்லாமே லூராதோவம்மானை
ஊறுமென்றேயுண்ணு முலைபாலுளவம்மானை. ௰௫

தேவாதிதேவன் திருவலிக்கேணியண்ணல்
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவன்காணம்மானை
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவனேயாமாயின்
பூவாளுமாவலிபாற் போவதேனம்மானை
போனகதைகேட்கிலது பூதானமம்மானை. ௰௬

வில்வந்திருச்சடில மேவுமயிலீச்சுரனார்
செல்வந்தழைக்கின்ற செல்வர்காணம்மானை
செல்வந்தழைந்துநிறை செல்வரேயாமாயின்
இல்லங்கடோறு மிரப்பதேனம்மானை
இரந்தார்விதிதலைவந் தேறவாமம்மானை. ௰௭

திமைக்கடல்விடத்தைத் தீர்த்தவிரிஞ்சேசுரனார்
வாமத்தொருமயிலை வைத்தனர்காணம்மானை
வாமத்தொருமயிலை வைத்தனரேயாமாயின்
ஏமமுடிமேலாவ தேறுமோவம்மானை
ஏறுமேதாவனேற் றிருந்தக்காலம்மானை. ௰அ

இருவருக்குங்காணரிய வீசர்மதுரேசர்
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனர்காணம்மானை
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனரேயாமாயின்
அருமையிடமிருகூ றுவதேனம்மானை
ஆறலுங்காயமிலை யையரிவாக்கம்மானை. ௰௯

அடர்ந்துவாழுங்குடந்தை யாராவமுதர்
மடந்தைபாகர்க்கெரு மாடுகாணம்மானை
மடந்தைபாகர்க்கெரு மாடுதானுமாயின்
கடந்தவாதம்பிரமன்மே காணுமோவம்மானை
கண்ணிரண்டுமேபூவாற் காணபாரோவம்மானை. ௨௰

கொண்டறிகற்சோலைவளர் கும்பபுரிவாழரனார்
பெண்டுகளைச்சுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பெண்டுகளைச்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
கண்டவிடந்தங்குங் கருத்தமோவம்மானை
கண்டவிடந்தங்குங் கருத்தர்தாமம்மானை. ௨௧

தொண்டிரைசூழ் தில்லைச் சிவகாமித்தாயார்க்குக்
கண்டமெல்லா ஞானக் கரும்பதுகாணம்மானை
கண்டமெல்லா ஞானக் கரும்பதுவேயாமாயின்
கண்டர்பிரானுலைதனி லாடாரோவம்மானை
ஆடிப்புலியூ ரமர்ந்தனன்காணம்மானை. உஉ

விருத்தசடைத் தில்லைநகர் மேவுஞ்சிதம்பரற்கு
விருத்தமிகுமொருகால வர்தமல்லோவம்மானை
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமேயாமாயின்
பெருத்தகடனஞ்சாற் பிழைப்பரோவம்மானை
பிழைத்தல்லோ நடமாடிப் பேறுற்றாரம்மானை. உ௩

விரிந்தபுகழ்புள்ளிருக்கும் வேளூர்வயித்தியனார்
பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதர்காணம்மானை
பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதரேயாமாயின்
மருந்துவிலைக்கைக்கூலி வாங்காரோவம்மானை
வாயிலேமண்போட்டு வாங்குவர்காணம்மானை. உ௪

பாட்டுவரிச்சுந்தரர் பாடுஞ்சிதம்பரனார்
மாட்டிடையன்றேட மன்றிலாடித்தாரம்மானை
மாட்டிடையன்றேடமன்றிலாடித்தாராமாயின்
ஆட்டுக்காரன்னை யறிந்தரோவம்மானை
அறிந்தான்காண் காற்புலியு மறைப்பாம்புமம்மானை. உ௫

இலனதிதவெனா திறைவன் றிறத்தனைச்
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதம்மானை
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதாமாயின்
கன்னிவனத்திடையே காணலாமம்மானை
கண்டார்பிறிதென் றுங் காணார்காணம்மானை. உ௬

மாலறியாக்கள்ளனவன் வந்துமன்றுளேபுகுந்து
கோலமுடனெடுத்துக் குன்றேறிக்காணம்மானை
கோலமுடனெடுத்துக் குன்றேறிக்காணுமாயின்
காலுதலைதோலெலும்பு கண்டதுண்டோவம்மானை
கண்டல்லோ விருசமுகு காத்திருப்பாரம்மானை. உ௭

கற்றைச்சடைமுடியார் கச்சியேகம்பருக்கு
நெற்றிக்கண்ணொன்று நெருப்பதுகாணம்மானை
நெற்றிக்கண்ணொன்று நெருப்பதுவேயாமாயின்

பற்றிச்சடையிற் படராதோவம்மானை
படருமென்றேகங்கை பதிவித்தாளம்மானை. ௨௮

செம்பொன்மலைவள்ளிமலை சேரவிருண்டிருக்கக்
கம்பர்விரும்புவதும் கஞ்சிகாணம்மானை
கம்பர்விரும்புவதும் கஞ்சியேயாமாயின்
அம்புவியெல்லாமடாக மனையெங்கையம்மானை
அன்னந்திருகம்பை யாற்றிலுள்ளதம்மானை. ௨௯

ஈசன்பசுவாகி யேமனொருசன்ருகி
வீசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாரம்மானை
வீசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாராமாயின்
காசளவுபாலும் கறவாதோவம்மானை
கன்றையுதைகாலி கறக்குமோவம்மானை. ௩௰

ஒற்றியூர்த்தியாகரொரு பெண்பாற்சுந்தரரை
உற்றுநீசத்தியம்பண் ணென்றொளித்தாரம்மானை
உற்றுநீசத்தியம்பண் ணென்றொளித்தாராமாயின்
குற்றமுண்டோவன்பர்மேற் கோபமோவம்மானை
கோபமேதோமகிழ்வாய்ச் சொண்டிருந்தாரம்மானை. ௩௧

அக்சரவம்பூண்டிருந்த வங்கையற்கண்ணம்மைபங்கர்
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காவிவந்தாரம்மானை
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காவிவந்தாராமாயின்
சொக்கர்மதுரைக்குந் தோட்டியோவம்மானை
தோட்டியென்றேகாமனையுஞ் சுட்டெரித்தாரம்மானை. ௩௨

ஆரவஞ்சூழ்வருணை யண்ணாமலைநாதர்
பேருலகில்வண்ணரைப் பெண்கொண்டாரம்மானை
பேருலகில்வண்ணரைப் பெண்கொண்டாராமாயின்
சாரும்புடைவையெல்லாந் தப்பினரோவம்மானை
தப்பினர்தாநுவனத் தார்புடைவையம்மானை. ௩௩

திருப்பாதிருப்புலியூர்ச் செல்வர்சிவக்கொழுந்தார்
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனர்காணம்மானை
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனரேயாமாயின்
ஒருத்திக்கிருவ ருடன்கலப்பேனம்மானை
கலவாரோசன்னியனங் காலைக்கொண்டாலம்மானை. ௩௪

மன்றாடியவெங்கண்மா மாசிலாமணியார்
நன்றானபுல்லைக்கு நாயகர்காணம்மானை
நன்றானபுல்லைக்கு நாயகரேயாமாயின்
குன்றுமற்பெண்ணெங்கே கொண்டணர்காணம்மானை
கொண்டபெண்ணோநல்ல கொடியிடைச்சியம்மானை. ௩௫

சுந்தரஞ்சேர்தென்குடந்தை சோமநாதப்பெருமான்
கந்தரிடமாமிதனைக் கைபிடித்தாரம்மானை
கந்தரிடமாமிதனைக் கைபிடித்தாரம்மாயின்
இந்தவுலகுதனுக் கேற்குமோவம்மானை
ஏற்குமென்றேகையின்மழு வேந்தினார்காணம்மானை. ௩௬

அட்டதிக்கெண்கன்னிவளைத் தாரப்பரைக்கடலில்
இட்டகற்றூணோடுகரை யேறவிட்டாரம்மானை
இட்டகற்றூணோடுகரை யேறவிட்டாராமாயின்
விட்டகற்றூணீரின் மிதக்குமோவம்மானை
மிதவாதோமுன்வளைந்து வில்லானாலம்மானை. ௩௭

தந்தைபிடித்தரியத் தாயானவள்சமைக்க
வெந்தவிடக்குயந்து மீண்டதுகாணம்மானை
வெந்தவிடக்குயந்து மீண்டதேயாமாயின்
மைந்தனுறுப்பு மணத்ததோவம்மானை
மாதையரன்வல்லபத்தால் மணந்ததுகாணம்மானை. ௩௮

காணென்றனஞ்சிருக்கு கற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்டின்ற பாணங்காணம்மானை
பாணந்தான்மண்டின்ற பாணமேயாமாயின்
சேணூர்புரமெரித்த சேவகமேதம்மானை
சேவகத்தைச்சொல்லச் சிரிப்பல்லோவம்மானை. ௩௯

பொன்றிரளுஞ்சித்திரஞ்சூழ் பூம்புகலூர்தன்னில்வளர்
தந்திமுகன்பெறவயிரான் சப்பாணியம்மானை
தந்திமுகன்பெறவயிரான் சப்பாணியாமாயின்
இந்தவயிற்றுக் கிரையெங்கேகவம்மானை
என்றலோவீச னிரக்கலானானம்மானை. ௪௰

தெள்ளுபுகழ்படைத்த திருமுட்டத்தெம்பெருமாள்
உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாரம்மானை

உள்ளதிலமெல்லா முழுதுண்டாராமாயின்
கள்ளனிவனென்றுசொல்லிக் கட்டுவதேனம்மானை
கட்டாரோபோரிற் கதிர்மறைத்தாலம்மானை. ௪௧

அடுத்ததிருக்காவிரிசூ ழணியரங்கரெப்போதும்
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராரம்மானை
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராராமாயின்
படுக்கையிலேவிடந்தீண்டிப் பட்டனரோவம்மானை
பட்டனரென்றெல்லோ பருந்தெடுத்ததம்மானை. ௪௨

மட்டுற்றசோலைமது ராபுரிச்சொக்கர்
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
ஒட்டத்தொழிலவருக் குள்ளதோவம்மானை
உள்ளன்பிலாதவருக் கொட்டார்காணம்மானை. ௪௩

நீண்மதிசூழாயவளர் நீலகண்டேசுரனார்
சேணுயர்ந்தகீர்த்தித் தியாகர்காணம்மானை
சேணுயர்ந்தகீர்த்தித் தியாகரேயாமாயின்
காணக்கொடைக்கொடிதான் கட்டினரோவம்மானை
கையாற்சொன்னகொடியைக் கட்டினர்காணம்மானை. ௪௪

அம்புலியூரென்னு மணிகொள்சிதம்பரத்தே
வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுங்காணம்மானை
வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுமேயாமாயின்
அம்பலத்தைதான்விட் டகலாதோவம்மானை
ஆட்டைவிட்டுவேங்கை யகலுமோவம்மானை. ௪௫

புட்படியுநாரணம்போற் பூவைவேங்கடாசலவேள்
மட்படியில்வாழும் வைத்தியன்காணம்மானை
மட்படியில்வாழும் வைத்தியனேயாமாயின்
கட்டுநீர்நோய்தீரக் காண்பானோவம்மானை
காண்பானிவனுங் கடைமருந்தாலம்மானை. ௪௬

செல்லார்வலஞ்சுழியிற் செங்கழுநீர்ப்பிள்ளையார்
எல்லார்க்குநல்லவரா மீவரேயாமாயின்
எல்லார்க்குநல்லவரா மீவரேயாமாயின்
தொல்லுலகிலுள்ளோர் துதியாரோவம்மானை
துதிக்கையவர்தமக்குச் சொந்தமன்றோவம்மானை. ௪௭

தெக்குபுகழ்தென்மயிலைச் சிங்காரவேன்முருகா
வேங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாரம்மானை
வேங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாராமாயின்
பாங்காகவேழுயன்மான் பற்றினரோவம்மானை
பற்றினரோமான்கற்றைப் பாரறியவம்மானை. ௪௮

வடவாறுசூழவரும் வாழ்மயிலின்வாகனனார்
விடமானெனும்புகொண்ட வேடன்மகனம்மானை
விடமானெனும்புகொண்ட வேடன்மகனாமாயின்
அடைவானவள்ளி யறியாளோவம்மானை
அம்மானமகளறிந்தா லச்சமுண்டோவம்மானை. ௪௯

திருச்சிராப்பள்ளியான் செட்டிமகட்காவேடம்
தரித்துமருத்துவஞ்செய் தாயானாரம்மானை
தரித்துமருத்துவஞ்செய் தாயானாராமாயின்
மருத்தெண்ணையர்ச்சிக்கின் மணமிலையேயம்மானை
பட்டுவார்குழலிருந்தால் மணமிதோவம்மானை. ௫௰

நாடுந்திருச்சப்புநாதர்க் கிருப்பிடத்தில்
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததம்மானை
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததாமாயின்
நாடுமொருசிலந்தி நண்ணினதோவம்மானை
நவைதீரொருசிலந்தி நண்ணினதுண்டம்மானை. ௫௧

வண்ணரியசாந்தியில்வா ழேகாம்பரநாதர்
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமம்மானை
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமாமாயின்
கண்ணமுலை மார்பின வடுப்படுமோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை. ௫௨

பூங்கொன்றைநாதன் புகழ்ச்சியேகம்பன்
செங்கண்ணினமீதேறுஞ் செல்வன்காணம்மானை
செங்கண்ணின்மீதேறுஞ் செல்வனேயாமாயின்
மாங்கண்ணின்கீழிருக்க வந்ததேனமாயின்
வந்தல்லோவிவ்வாறு வடுப்பட்டதம்மானை. ௫௩

சேற்றுண்டுமடையடைக்குஞ் சேவகனார்கூடலிலே
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினார்காணம்மானை
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினரேயாமாயின்

மாற்றானடித்த வடுவில்லையோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை. ௫௪

எட்டுதிக்குள்ளோருமி றைஞ்சுமெங்கள்சொக்கலிங்கம்
கிட்டுகின்றவேகசந்த கிராகியையாமாயின்
கிட்டுகின்றவேகசந்த கிராகியையாமாயின்
கொட்டிமகவான்பலகாற் குழறுவதேனம்மானை
குழறானோசாற்றுக் கோளிழைத்தாலம்மானை. ௫௫

பதமலராற்சகடுதைத்த பாரவடமலையர்
அதிகுலத்துநிலமகண்மே லாசைகொண்டாரம்மானை
அதிகுலத்துநிலமகண்மே லாசைகொண்டாராமாயின்
விதிமுகத்துமலர்மானை விட்டனரோவம்மானை
விடுவரோமேலானான் மேதினிக்குள்ளம்மானை. ௫௬

மனஞ்சலியாமற்றினமு மாறுமற்றண்டலையார்
தினங்கிளைமாவடுவுந் தின்றுவந்தாரம்மானை
தினங்கிளைமாவடுவுந் தின்றுவந்தாராமாயின்
கணங்கொண்டுமெய்யினல் காணாதோவம்மானை
கண்டதுகாணெற்றியிலே கண்ணெறிச்சலம்மானை. ௫௭

தண்டாமரைத்தடஞ்சூழ் தண்டலையாரெப்பொழுதும்
உண்டாரிளங்கிளை மாவடுவுமம்மானை
உண்டாரிளங்கிளை மாவடுவுமாமாயின்
பண்டோதான்றின்று பழக்கமுண்டோவம்மானை
பழக்கமில்லைதாயானார் பழக்கிவைத்தாரம்மானை. ௫௮

பொன்னேறுமார்பர் புகழ்சேர்திருவரங்கர்
எந்நேரமும்பாம்பி லேகிடப்பாரம்மானை
எந்நேரமும்பாம்பி லேகிடப்பாராமாயின்
என்னேதலைக்குவிட மேறுதோவம்மானை
ஏறுமோசெக்கருட னேயினாலம்மானை. ௫௯

ஏந்தவுலகும்பரவுமெங்கள்சொக்கலிங்கேசர்
சந்ததமுமொன்மன்றிற் றானடிப்பாரம்மானை
சந்ததமுமொன்மன்றிற் றானடிப்பாராமாயின்
அந்தவெள்ளியன்றகனி லாடினதேனம்மானை
ஆடினார்காண்மற் றதிகமென்றேயம்மானை. ௬௰

நேயமிருதமாயவனார் நீலகண்டேச்சுரனார்
ஆயுமவர்க்கெல்லாம் பருணைமேகமம்மானை
ஆயுமவர்க்கெல்லாம் பருணைமேகமாமாயின்
காயமுழுதுங் கருக்காதே வையம்மானை
கண்டமட்டுந்தானே கறுப்பு காட்டினதாவம்மானை. ௬௧

மத்தமதிசூடி மயிலையிருநாட்சிலிங்கர்
சுத்தவடிவல்லாற் சுடர்வடிவேயம்மானை
சுத்தவடிவல்லாற் சுடர்வடிவேயாமாயின்
மத்தகத்திற்றிங்கள் மயங்குவதேனம்மானை
வயங்குதிருக்கண்ணுற் மருவுதலாலம்மானை. ௬௨

காரமருங்கண்டர் கயிலையினாயகனார்
பாரறியகையிற் பணம்படைத்தாரம்மானை
பாரறியக்கையிற் பணம்படைத்தாராமாயின்
ஊரோறும்பிச்சைக் குழல்வதேனம்மானை
உழலாரோ பங்காளிக் கொடுப்பித்தாலம்மானை. ௬௩

பையரவஞ்சூடுந்திருப் பட்டீச்சுரநாதர்.
தையலாங்கங்கைதனைத் தரித்தாரம்மானை
தையலாங்கங்கைதனைத் தரித்தாராமாயின்
மெய்யிற்குளிர்வாத மேவாதோவம்மானை
மேவுமேலானனெற்றிக் கபிலையிற் றிருந்தாலம்மானை. ௬௪

ஆனைபணிந்தாளமுகிற்கயன்வருத்த
மானைத்தனையவளர்த்துவாய்த்ததுகாணம்மானை
மானைத்தனைவளர்த்து வாய்த்ததேயாமாயின்
ஏனதனிலைவட்டப்பா திருக்கின்றதம்மானை
இடைகுறைந்தாலவட்டப்படியல்லேயோவம்மானை. ௬௫

பேரானபேரூரிற்பிள்ளையார்வேம்படியில்
சீராகவாழுஞ்சிவன்மைந்தனம்மானை
சீராகவாழுஞ்சிவன்மைந்தனுமாயின்
கூராகக்கொம்பொடிந்தகுற்றமேனம்மானை
ஒடிந்தல்லோபாரதமுண்டாச்சுதம்மானை. ௬௬

அண்டர்புகழ்ப்பேரூரிற்றுறதந்த கன்றுண்மேனும்
பெண்டுகொள்ளப்பட்டாபிராமர்களம்மானை

பெண்டுகொள்ளமாட்டாப்பிரமமேயாமாயின்
கண்டவரெல்லாங்குட்டக்களைக்கண்டோவம்மானை
குட்டுவார்தங்கள்குறைதீரவம்மானை. ௬௭

பொல்லாதபாவமெல்லாம்போக்குதிருப்போரூரில்
வல்லானிடத்திலுண்டோவாழானையம்மானை
வல்லானிடத்திலுண்டோவாழானையாமாயின்
நல்லாள்குறத்திநங்காளாவம்மானை
நங்காமற்றுளிருவர்நம்பிருந்தாரம்மானை. ௬௮

மண்டலமெல்லாம்புகழுமாம்போரூர்வேலவனார்
பெண்டிரண்டுகொண்டபெருமானைகாணம்மானை
பெண்டிரண்டுகொண்டபெருமானேயாமாயின்
சண்டையிடாரோவவர்சதாகாலமம்மானை
இட்டலமேலாம்போரூரனை மேறப்பட்டதம்மானை. ௬௯

பேசுபுகழ்போரூர்ப்பெண்ணைக்குறச்சிறுபெண்
ஓசைதன்னைக்கேட்டுவனத்தோடிவந்தாரம்மானை
ஓசைதன்னைக்கேட்டுவனத்தோடிவந்தாராமாயின்
ஆசையாய்ப்பெற்ற தவனைமாணமம்மானை
அம்மான்மகளென்றேயறிந்துகொண்டாரம்மானை. ௭௰

வீசுபுகழ்ப்போரூரில்வேலவர்முன்செய்தமணம்
காசுபணநேராகக்கலியாணமம்மானை
காசுபணநேராகக்கலியாணமாமாயின்
பேசரியவிந்திரனேன்பெண்கொடுத்தானம்மானை
கொடுத்தானைசூரனதுகெடுக்கவம்மானை. ௭௧

நாடிவந்தபோகமெல்லா நலங்கொடுக்கும்போரூரர்
பாடிகிரிநாதருக்குப்பணப்பட்டாரம்மானை
பாடிகிரிநாதருக்குப்பணப்பட்டாராமாயின்
ஆடினவரின்னமுயக்காடாரோவம்மானை
ஆடுவார்பாடவறியார்காணம்மானை. ௭௨

துள்ளிமயிலேறுந்துரைவேலன்போரூரில்
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனைவைத்திருந்தாரம்மானை
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனைவைத்திருந்தாராமாயின்
கோளருங்குலங்கலங்கக்கூடுமோவம்மானை
கூடினதுந்தேடினதுங்கோடியுண்டோவம்மானை. ௭௩

நம்பர்திருநாகைநாகலிங்கநாயனார்
அம்பொன்மலைவீடாவமர்ந்தனர்காணம்மானை
அம்பொன்மலைவீடாவமர்ந்தனரேயாமாயின்
அம்பலத்தினின்றாடத்தாவிவதேனம்மானை
ஆடையணிபணிக்காவாடினர்காணம்மானை. ௭௪

கற்றுணர்ந்தோர்போற்றுங்கழுக்குன்றத்தீச்சுரனார்
உற்றமனைக்காலாலுதைத்தனர்காணம்மானை
உற்றமனைக்காலாலுதைத்தனரேயாமாயின்
பற்றியதோர்கால்வலியும்பட்டதேதம்மானை
பாடுமுயல்கன்வலியும்பட்டதுகாணம்மானை. ௭௫

அப்பார்வயற்சூழணிவிரிஞ்சைவாழரனார்
இப்பாரில்வணிகனுயிரிரட்சித்தாரம்மானை
இப்பாரில்வணிகனுயிரிரட்சித்தாராமாயின்
சப்பாதெவர்க்குஞ்சகாயரோவம்மானை
சதாகாலமார்க்கசகாயர்காணம்மானை. ௭௬

நாடுதிருக்கோவலூர்நாதர்தினமுமறைக்
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளர்காணம்மானை
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளரேயாமாயின்
மாடெடுக்கவாடெடுக்கமாட்டுவரோவம்மானை.
மாட்டாரோவம்புலியைவைத்திருந்தாலம்மானை. ௭௭

சங்கரனாரபத்சகாயனார்சந்ததமும்
மங்கையுடன்கோவலைவல்லூர்மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை
மங்கையுடன்கோவலைவல்லூர்மகிழ்ந்திருந்தாராமாயின்
கங்கைநீர்சென்னியின்மேற்கட்டுவதேனம்மானை
கட்டியல்லோவவர்தேகங்காத்ததுகாணம்மானை. ௭௮

மன்னுமையம்பட்டைவாழ்சந்திரசேகரனார்
என்னாளுமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாரம்மானை
என்னாளுமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாராமாயின்
இன்னும்விவாகமெனக்கேனிலையோவம்மானை
இருப்பிடமில்லார்க்குப்பெண்ணெவர்கொடுப்பாரம்மானை. ௭௯

அத்தர்செடுவாயிலருணசலேச்சுரனார்
சித்தமிகும்பெண்கொண்டசுந்தரன்காணம்மானை

சுத்தமிகும்பெண்கொண்டசுந்தரனேயாமாயின்
எய்த்தடம்புயாதியாயிளைத்ததென்னையம்மானை
இசையின்னகாணுங்கிளைத்ததுகாணம்மானை. ௮௰

விருனைகோடைநகர்வெங்கியப்பர்க்கெப்பொழுது
நீராடுஞ்செஞ்சடைமேனீரேற்றதம்மானை
நீராடுஞ்செஞ்சடையேனீரேற்றதாமாயின்
கூறுதுமேனிதுவிரசோவம்மானை
கோடைக்குமுன்னேகுளிருமோவம்மானை. ௮௧

ஆரூரில்வாழ்கின்றவாதிவிடங்கப்பெருமான்
பேராரும்வாதம்பிணிக்கொளனம்மானை
பேராரும்வாதம்பிணிக்கொளனுமாயின்
ஆரார்பிணிக்குமருந்தருத்தினரோவம்மானை
அருத்திற்பிணிபறுமோவாழிஞ்சாலம்மானை. ௮௨

வெள்ளெருக்கப்பூச்சூடும்வேதபுரிநாதர்
வள்ளலமரர்க்கெல்லாம்வாழ்த்திகாணம்மானை
வள்ளலமரர்க்கெல்லாம்வாழ்த்தியோமாயின்
பிள்ளைகையிலுபதேசம்பற்றதென்னம்மானை
பெற்றாலும்பிள்ளைற்பிழைபொறுத்தாரம்மானை. ௮௩

காலனையுங்காமனையுங்காட்டுச்செறுத்தாண்டவிட
பாலனையுங்கொன்றபழிக்காரனம்மானை
பாலனையுங்கொன்றபழிக்காரனுமாயின்
சாலவுயர்ந்தோள்முடியைச்சாய்க்காரோவம்மானை
சாபத்தவரொல்லாப்பெரியசைவர்காணம்மானை. ௮௪

நத்துலவுதென்மீஞ்சிலைநாதர்திருவாலீசர்
சித்தசனையுநெரித்ததீசவர்காணம்மானை
சித்தசனையுநெரித்ததேசவீரேயாமாயின்
அத்தலைதீக்கொண்டதேவராற்றினாசானம்மானை
ஆழ்தலைபுள்ளார்கசரிதலைவோவம்மானை. ௮௫

பண்ணுவெள்ளியம்பலமுமாசாறுபொன்னம்பலமும்
என்னுடையவீசர்க்கிவையிரண்டுண்டம்மானை
என்னுடையவீசர்க்கிவையிரண்டுண்டாமாயின்
இன்னுமிருப்பபலபொன்றிலையோவம்மானை
இருமயபலமடியாரிதயங்காணம்மானை.

காஞ்சீபுரம்-வித்வான்
கச்சபாலஐயரவர்கள்பாடிய
சட்டைக்கலிப்பா.

கந்தித்தாளையடுத்ததணிகங்கிணங்கான்றநித்திலக்கச்சிட்டுக்கைகளாக, பந்தித்தாளைமருட்டுமுலைச்சியைப்பாவையாவுன்றன் பாகத்திலேவந்து, வந்தித்தாளையினிக்கைவிடாமலேமஞ்சமீதிலிருத்திமகிழ்ச்சியாய்ச், சந்தித்தாளையம்மனினருசிதந்திரசக்கரமேவும விநாயகநாயனே.

விருத்தம்.

திருக்கோலம்பாரதத்தைநுவல்வாழ்த்தூங்காணுஞ் சிவனுக்கேற்பப், பெருக்கோலம்பாரதத்தையகற்றின்மானேமதவேள்பிறங்கத்தூண்டும், மருக்கோலம்பாரதத்தை மருவுமணைவையுமாற்ற மருவியுன்னைத், தெருக்கோலம்பாரதத்தைப் பொருவவைத்தான் விநாயகனுஞ் சீர்மையோனே. ௮௮

அஞ்சனத்தையணிவிழிமான் மயிலைவிநாயகதுரைமேலாசையாலே, நஞ்சனத்தையும்விடுத்தானுன்சமைத்துச்சருமினியநலத்ததிம்பால், மிஞ்சனத்தையுமவெறுத்தாளவன்றலைத்தாரிணையே வேண்டுகின்றாள், கஞ்சனத்தையலைவிவ்வாறலையவமைத்தானெனில்பாங்கருதமிலனையே. ௮௯

ஏத்தவளைக்காக்கவெணுங் கணமயிலைவிநாயகவேளினிதியெல்லாம், பூத்தவளைக்காத்தவளைப் பொடித்தவளைப்பணைந்தவளைப் போற்றுமன்பன், தீத்தவளைச்செவிமடவார் பலகோடிசிலகோடிசேர்ந்தமாதர், கோத்தவளைக் காமடவாளிதுதெரியாதாசைகொண்ட கொள்கையதே. ௯௰

இத்திகைத்திரிபுகவினைபுலவோருளர்களிகைத்தியாசமெங்குஞ்
சத்திக்கத்திரிதவியார்களிக்குமளிமாகபுகின்தலைகளேசாகாது
குத்திக்கத்திரிபாகல்செவிபுனியாக்குமுன்மடியாக்கோவையின்பஞ்
சித்திக்கத்திரிதவிறும்பயன்பேரநேமனம்பாலவிர்ம்மயோனே. ௯௧

ஆக-செய்யுள்-௯௧.

நமச்சிவாயப்புலவர்பாடிய

விருத்தம்.

அவிசெட்டிவாங்ககராக்கிறைநீராய்வமருவயமாரொன்றே [ன்
த்விசெட்டிபரம்பரையாகதிருப்போர்தமைபாடோந் தனிநற்கீச

கவிசெட்டிதிருவடியைபுகழ்வணிகனிசையுடனற்கவிஞர்தஞ்சைச்
செவிசெட்டியாலடைந்தானமதூகுறைவிட்டோடுஞ் சேர்கண்மானே.

பாங்குபுர்பளிக்குமேடை கொல்லுலையாமாருகந்துருத்தியாகீடும், பகர்நிலாக்கற்றையதடியாமுடும்பரிருட்குழாங்குடைகரியா, ஓங்கிய செங்கருள்ளிடுங்கனலாவயர்பெருப்பணிகொடும்புதையம, உருவினிளன்னுங்கொல்லனென்பொன்னை யுருக்குமாறென்கொலோ வுரையாய்த், தூங்கியவிழியுந் தாம்புடைக்கயிறுந் தூம்புறுசாம்பியற்குழலும், துவருடைத்துகிலுங் கவருடைக்கழியுந் தொறுவியருறிபடுகுடமும், தாங்கியகையுமெய்யுமாய்நின்று தண்ணளிபெய்யுமாமுகிலே, தாண்டவராயபாண்டவர்தூதர் தாழ்வில்சீர்க்கோவலாதியனே. ௨

மெய்யாரப்புவிகாணப்பொதுவிலாட்டை
மிகவெடுத்திருமையாளுக்கொருபங்கீந்தீர்
பையாரப்பணமெடுத்தீரையாநீர்தாம்
டாரறியகக்கத்தைமாலுக்கீந்தீர்
செய்யாரத்தடம்புடைசூழ்சருவைவாழுந்
திருக்காளவீச்சுரரேதேவரீர்தாங்
கையாரமழுவெடுத்துக்காட்டினாலும்
களவும்மைக்கண்டேநான் காண்பிப்பேனே. ௩

மான்பிடித்தீர்முயன்மிதித்தீ ரெவருங்காண
மன்றுதனிலாடெடுத்தீர்மகத்துவர்த
ஊன்பெருத்தயானையைக்கொன்றுரிததீரப்பால்
உரப்பானதலைக்கறிக்கு முவந்தீரையா
மீன்பொதிந்தவிழிமடவாட் கொருபங்கீந்தீர்
மேலானவேடனெச்சின்றிகலேகொண்டீர்
கான்பொதிந்தகாளத்திநாதாவும்மைக்
கழுக்கள்வந்துசுற்றுவதுங்காரணந்தானே. ௪

பருப்பதங்களொவ்வொருதூண்பாவுக்கல்வளையாதபாரமேரு, கரிப்படங்காப்போதிகைநீசெய்தபணிவிடையையென்னசொல்வேனையா, தருப்பொலியுங்காதலமூத்திருளப்பசாமிநின்ருய்பாலுன்னைக், கருப்பணிமுன்றிருப்பணிக்கென் றருப்பணினான் மருடபொலியுங் கமலத்தேனே. ௫

சேதுபதிகாத்தமுத்துராமலிங்கதுரைராச்சியங்கமந்திரி
மாதுபதிமுத்திருளப்பன்கொடியவரிவேங்கைவளராகிக்கங்
கோதுறுபாமரங்காடுகருணீகர்மும்மதக்கோல்யானைமற்றோர்
மாதுபெரும்புலிக்காடுகல்விமான்களுந்திரிந்தால்மோகந்தானே. ௬

கட்டளைகலித்துறை.

காலத்தவரும்புகழ்குடந்தாபுரிநாதனெனக்கோன்
காலப்புயல்வண்ணன்கண்மலர்ச்சாத்தக்கருத்திலுன்னி
பாதத்தவன்மடியானென்றறியார்க்குந்தெரியவிட்ட
சூலக்குறியல்லவோநாமம்யாதெனச்சொல்லியதே. ௭

பெந்தநிசாசரனுமென்றுசந்திரனும்வெஞ்சனிக்குப்
யெந்தவனுமென்றுபாலுவுமவந்துணிபயச்செம்பொன்
வந்தருசெல்வக்கழுகாசலமதுநண்புவைத்துச்
செந்தன்தான்மதியாதவரென்னத்திரிந்தனரே. ௮

பொருகோடவெரிகிலத்திற்குணங்கெட்டபூரியரைத்
திருகோட்டுக்கொம்பென்றுரைத்தென்பயன்வருந்தண்டமிழ்
திருகோட்டுத்திங்கண்முடிக்கூத்தர்தில்லைவனத்தில்வளர்
ஒருகோடுகற்பகமெல்லாந்தருந்தன்னையுற்றவர்க்கே. ௯

வெறிவிலக்கல்.

தண்டுறைசோலைமலைப்பரிகாரிவர்தாலிவனுக்
கண்டுபடாதனிக்காமச்சுகமளிப்பாதலினால
பண்டுபழகினர்போலந்தவேளையிற்பாயசத்தைக்
கொண்டுவந்தீந்திற்றோடம்பிறந்திடுங்கோதையரே. ௰

படைத்தாமவேற்கண்ணிகண்ணீர்ப்பரவாகப்பார்வைபொங்கி
உடைத்தாலடைத்தற்குபாயமுண்டோநன்றூற்றிடுமுத்
தொடைத்தார்மௌலிபாற்சும்மாடுகட்டிச்சுமந்துசுமந்
தடைத்தாலடைபடச்சொக்கேயிதுவையையாறல்லவே. ௰௧

ஏழேழுசங்கத்துடனிருந்தாளென்றியம்புகின்றீர்
பாழேழ்மையுற்றிடுமானிடரேர்சொக்கர்பண்புதியிர்
ஆழேழுலகத்துக்கப்பாலிருந்தவடிகளும்பர்
வாழேழுலகத்துக்கப்பாலிருந்தமணிமுடியே. ௰௨

காவொன்றுங்கைத்தலத்தண்ணல்சென்றாரன்கனிந்துநம்மை
மாவென்றழைத்திட்டமோதிரமேவண்மையானதமிழ்ப்

தவஞ்செய்கின்றதொக்குமென்னுஞ், சிறுரோமசேர்கையாள்வந்தாள் பராக்கென்றுசேவித்துநிற்கிருள்பார், திகள்வடுகநாததுரை மெச்சும்பிரதாணி சிவசுப்பிரமண்ணியராசனே. க

நையாண்டிப்புலவர்.

விருத்தம்.

விற்கம்பத்தடியாலுமடியுண்டானவிண்ணவரைவேலைகொள்ளும்
நற்கம்பத்தடியாலுந்தூக்கவசையானூநாதன்கோயில்
பொற்கம்பத்தடியினின்றுவன்மீகத்தானையுன்னிப்போற்றிஞேர்க்கு
சொர்க்கம்பத்தடியப்பானமோட்சம்பத்தடியாகத்தோற்றுந்தானே

கட்டளைக்கலித்துறை.

செங்கைவரிச்சிலைதங்கமதைச்சம்புத்தீவுதன்னில்
எங்குவைத்தாலும்பள்ளிகொண்டான்றமிழ்கேவனென்றே
திங்களிரவிதினஞ்சுற்றிக்காக்கத்திரைசுருட்டுங்
கங்கைக்குழத்தரித்தேயொளித்தானுமைகாதல்னே ௨

மேலாடையின்றிச்சமைபுகுந்தாலிந்தமேதினியோர்
நூலாயிரம்படித்தாலுமெண்ணார்நுவல்பாற்கடலோ
மாலானவரணிபொன்குடைகண்டுமகளைத்தந்தே
ஆலாலமீந்ததுதோலாடைசுற்றுமரன்றணக்கே ௩

வள்ளிகொண்டான்மயிலேறிக்கொண்டான்மதிபோலுமலை
வெள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான்விண்ணவர்க்கமுதம்
துள்ளிகொண்டான்புள்ளிவேறிக்கொண்டான்சுபசோபனஞ்சேர்
பள்ளிகொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென்றுபார்க்கவென்றே ௪

எல்லீசு,

செந்தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரந்தலைச்சேடனும்யாழ்
சுந்தரத்தோடிசைவல்லோனும்யாவருந்தோத்திரஞ்செய்
கந்தனைச்சொல்லுங்கவிராமச்சந்த்ரனைக்கண்டுவெட்கி
யந்தரவெற்பிழிபாதாளந்தேடியடங்கினரே ௫

இராமச்சந்திரகவிராயர்.

விணக்கம்வருஞ்சிலநேரங்குமரகண்ட
வலிப்புவருஞ்சிலநேரம்வல்லிபச்செய்பக்

கண்க்கவருஞ்சிலநேரம்வேட்டைநாய்போற்
கடிக்கவருஞ்சிலநேரங்கயவர்க்கெல்லாம்
இணக்கம்வரும்படித்தமிழைப்பாடிப்பாடி
எத்தனைநாடிரிந்துதிரிந்துழல்வேனையா
குணக்கடலேயருட்கடலேயசுரரான
குரைகடலைவென்றபராக்குன்றளானே ௭

மாசற்றதிருமேனியின்மருவுற்றதுபோல
மாரப்பயல்கணைதைத்திடவந்தெய்தன்னையோ
காசத்தனைபுண்ணானதுதுட்டத்தனையளவாய்
நையத்தனையானல்மகன்மெய்யெத்தனைநேரமோ
வாசற்படிகடவாதவன்மனதெப்படியானல்
மதனன்சிலுகறியாதவன்மயலெப்படியானள்
ஆசைப்படுவாரோபுருடரின்மேன்மடவார்கள்
அருணாசலராயர்தமிழறியும்பெருமானே ௮

புல்லுக்கட்டும் விறகுஞ்சுமந்தபேர் பூர்வகாலத்துப்புண்ணியவசத்தினால், நெல்லுக்கட்டும்பணக்கட்டுங்கண்டபின் நீலககல்லிற்கடுக்கனும்போடுவார், சொல்லுக்கட்டுப்புலவரைகண்டக் காற்றாறிப்பாய்ந்துகதவையடைத்தெதிர்,மல்லுக்கட்டுமடையனைப்பாடவோ மலைபச்சாரவில்வாழ்பெரியம்மையே. ௯

வெண்ணெய்க்கட்டியுஞ்சீனியுமுட்டலும்
விக்கிக்கொள்வதற்கென்செய்பலாமொரு
பெண்ணைக்கட்டிக்கொடுத்திடலாம்பின்னை
பெருவதற்குமுடன்படுவார்களோ
பணைக்கட்டியமென்மொழியாளுங்கம்
படுக்கைவிட்டில்வந்தாளேயவனைக்
கண்ணைக்கட்டியணைபாமலேனவிட்டீர்
கழனிசூழும்பழனியில்வேளரே

எதிலேவறியவர்க்குமினியசவிப்புலவருக்குமிரங்கியந்தப்
போதிலேதனங்கொடுக்குந்தஞ்சைநகர்க்குருவப்டமீரனெற்றுக்
கோதிலேகிடந்துழலும்பலரிட்டத்திற்செனனூரமிழ்கூறுவணங்
காதிலேயொட்டிட்டுத்தாடையின்மோதக்கடுக்கனுமிட்டானே ௰௧

வம்பிறைக்குங்கடம்பிறைக்கும் பெரும்பிறைக்கு நிகராகவளர்ந்தவொற்றைக்,கொம்பிழைக்குந்தாதைபராங் கடனைக்காரோணர்கொண்டபல்கா, அம்பிறைக்குட்விழிப்பாவையாயர்சூழ்கொலவலுலைப

னவிழ்காய்ந்த, செம்பிறைக்கும்வெண்புழைக்குங்கரும்பிறைக்கு மொரு
த்தனிடதென்செய்வானே. ௰௨

மூக்கிலேயொளித்திருந்தான்முக்கண்சாமி
முதியகடற்போய்ப்படுத்தான்முகுந்தசாமி
தாங்கமலப்பொகுட்டுறைந்தான்றலைநாற்சாமி
தடவரையிலுழன்றுணின்றான்றசப்பணசாமி
வாங்கியுண்ணவழிகாத்தான்வயிற்றுச்சாமி
வாணருக்கிங்குதவுவரார்மற்றோர்சாமி
ஓங்கியசீர்மயிலையிரபொன்னப்பசாமி
உதவியவேங்கடசாமியுகிதவேலே ௰௩

வஞ்சகத்திலொன்றானைத்துதிக்கைமிகத் திரண்டானை வணங்காரு
ள்ளே, அஞ்சரணமூன்றானைமறைபொழிநால்வாயானையதகணுகித்துஞ்
சவிணர்ககஞ்சானைசென்னியணியாறானைத்துகளெழானைச், செஞ்சொ
ன்மலாக்கெட்டானைப்பரங்கிரிவாழ்கற்பகத்தைச்சிந்தைசெய்வாம்.

மூன்றுவெண்பா.

சலமேதோசங்கத்தாபூணாரங்காமே
கலைநாகற்புங்கவன்மால்காணப்-புலவுடைய
கங்காரசோணாசலாமதிபக்கோடீர
சங்காராசோணாசலா. ௰௫

சீரிலக்குமாடகூடவீதிவீறுதில்லையான்
திருவிக்குமார்பனெங்கடிருமலைக்குமுன்புபோய்
நீரிருந்துமாலைகேளுமவன்மறுத்துரைக்கிலென்
னெஞ்சுசொல்லும்வார்த்தையாகநீங்கள்சொல்லும்வண்டுகாள்
வாரியொன்றுமாயிரண்டுமாலைமூன்றுநாலுவேத
மதியமைந்துகக்குலாறுமாரமேழுவாடைஎட்
டாரமொன்பதன்றிப்பத்தடங்கலும்மொருக்குமால்
அத்தனைக்கெலாமிலக்கெனுவியொன்றுகாணுமே ௰௬

ஓராணைவனத்தேதிருவெண்ணாவனிழற்கீழ்
உறையும்பெருமான்வீதியுலாவும்பவனித்தே
போரக்கிடப்பேனவன்பரிபோனதுகேட்பேன்
நில்லென்றுதடுத்தால்கைசொல்லென்றுமறிப்பேன்
போரானையைவிட்டான்முலையானையைவிடுவேன்
பொழியம்புதொடுத்தால்விழியம்புதொடுப்பேன்

தோராவழக்கிட்டால்வகைவாராவழக்கிந்தேவன்
தொல்லைக்கணைகொண்டேவகைவெல்லப்பெருவேனே ௰௭

அடல்கொண்டெழுகுலப்படையாரூர்பெருமானார்
ஐயப்புரிசனேறயமறகவாசலில்வந்தார்
கடுக்குமபசென்றேபலிகொணடேயெதிர்நின்றேன்
கைவந்தனமென்றாரிதுகைவந்தனமென்றேன்
மடவன்னமென்றாரிதுவல்லோதனமென்றேன்
கொடுஞ்சனமென்றாரிதுவல்லோதனமெனறேன்
கொடுவதனமென்றாரிதுகொங்வத்தனமென்றேன
கொள்ளாபலிசொல்லாரவர்கோட்பாடறியேனே ௰௮

வீமனுக்குமைந்தனர் வேதனுக்குமைந்தனரீசனுக்கு, காமனுக்குமைந்தனர்வீமன்தம்பிக்குதனுக்குமாமனார்காமன்றானே, மாமனுக்குமுன்றனையுமந்தைகாலன் வையகத்திமைமுறைமைவயங்கலாலே, ராமனுக்குச்சிதைதங்கையாகவேணுமே ராவணனுக்குத்தகப்பன் ராமன்றானே. ௰௯

(வீமன்-கருடனுக்கு இறைவனாகிய-திருமால்) (வே-ஏழ்ப்பக்கல்மைந்தன்சிவன) (காமன்-கற்பகத்துக்கரசனாகிய-இந்திரன்) (மாமன் குதிரைக்கிறைவனாகிய நகுலன்-தமயன்-தருமன்-தந்தை-இயமன) (இராசமன் இரவுக்கரசனாகியசந்திரன் இராவணன் இருள் திறமுடைய மன்மதன. ௨௰

வெண்பிள்ளைப்பிறைநோக்கும் காகப்பிள்ளைக்குறிபார்க்கும் வேதவென்னும், மணபிள்ளைதிரந்தாம்றுங்கிளிப்பிள்ளை மொழி யிற்றமடவார்க்கெல்லாம், எணபிள்ளையெனக்கவளோவொருபிள்ளையெளியேனைமெத்த, பெண்பிள்ளைபடுந்துயரம் பெரியபிள்ளைக காவெடுத்துப்பேசுவாரே. ௨௰

விறகுதறிக்கக்கறிநறுக்கவெண்சோற்றுப்புக்கடகுவைக்கப்
பிறகுபிளவுகிட்டத்தென்றலாறுகப்பிளந்துகொளளப்
பறகுபறகென்றேசொறியப்பதமாயிருந்தபாக்குவெட்டி
இறகுமுளைத்துப்போவதுண்டேலிவிடுத்திராயிற்கொடுப்பீரே. ௨௧

கட்டளைக்கலித்துறை.

இரவலனேயுளக்கில்லாத் தென்னவிதயமென்ன
பரவுணவேந்துசுவையற்ற தென்சொற்பானமையென்ன
தாவுநாவெய்திடவென்றனைநற்கொணறுஞ்சாற்றிலன்யார்
வாதிருவேங்கடநாதவென்றென்பொன்வழக்கினனே. ௨௨

இல்லாமென்னதிருவிசயமென்னவேம்-உணவேனு-கடன்-சுபற்ற தென்ன-நா-சொற்பான்மையென்ன-தா-இகுதிற் போந்தபொருள் திருவேங்கடநாதாவென்பராம்,

விருத்தம்.

கல்லாதவொருவனை நான்கற்றாயென்றேன்
காடெறியுமவனை நாடாள்வாயென்றேன்
பொல்லாதவொருவனை நானல்லாயென்றேன்
போர்முகந்தனையறியானைப் புலியேயென்றேன்
மல்லாரும்புயமென்றேன் சூம்பற்றோளை
வழங்காதகையனை நான் வள்ளலென்றேன்
இல்லாதுசொன்னேனுக்கில்லையென்றான்
யானுமென்றன்குற்றத்தாலேகின்றேனே ௨௩

ஆவீனமழைபொழியவில்லம்வீழ
அகத்தடியாள்மெய்நோவவடிமைசாவ
மாவீரம்போகுதென்றுவிதைகொண்டோட
வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்
சாவோலைகொண்டொருவனெதிரேசெல்லத்
தள்ளவொண்ணாவிருந்துவரசர்ப்பந்தீண்டக்
கோவேந்தருழுதுண்டகடமைகேட்க
குருக்களோதட்சணைகள்கொடுவென்றாரே ௨௪

கல்லைத்தான்மண்ணைத்தான்காய்ச்சித்தான் குடிக்கத்தான்கற்பித்தானா, இல்லைத்தான்பொன்னைத்தா னெனக்குத்தான் கொடுத்துத்தான் ரட்சித்தானா அல்லைத்தான்சொல்லித்தா னுரைத்தானோவத்தானையோ வெங்கும், பல்லைத்தான்றிறக்கத்தான்பதுமத்தான புவியுற்றாற்பண்ணினானே. ௨௫

வஞ்சகர்படைந்தலைக்க காலுற்புண்ணும்
வாசனிறுமுட்டுண்டதலையிற்புண்ணுஞ்
செஞ்சொல்லேதினந்துருதநெஞ்சிற்புண்ணுந்
தீருமென்றேசங்கரன்பாற்சேர்ந்தேனப்பா
கொஞ்சமல்லபிரம்படியின்புண்ணும்வேடன்
கொடுங்காலலுதைக்கப்புண்ணுங்கோபமாகப்
பஞ்சவரிலொருவன்வில்லாலடிக்கப்புண்ணும்
பாரென்றேகாட்டிநின்றான்பரமன்றானே. ௨௬

கள்ளிக்கேன் முள்வேலி கழுதைக்கேன் கடிவாளங் கறிப்பில்லாதா, உள்ளிக்கேன் பரிமளங் கழுவர்நிலத்துக்கேன் விதைகளொடித்துப்போடும், கள்ளிக்கேன் கோடாலி துடைப்பத்திற்கேன் சுயமாபோகும், மள்ளிக்கேன திவீரமழவராங் கூபனெனும் பட்டந்தாயே. ௨௭

கயக்காவிநாறுங்குழம்பிற்பிரசண்டா
காரார்கொடைசெங்கையாசோதன்மைந்தா
இயக்காகண்மார்பிற்செழும்புன்னையந்தார்
இப்போதுநீநல்கிலென்பேதைமார்பில்
சயக்காமவேளம்புதையாதுழததுத்
தாமஞ்சுடர்சந்தணம்பூசினாலும்
செயங்காதுவேரோசெவிக்கும்பொருக்கும்
தீயென்னமீளாதுதிங்கட்கொழுந்தே ௨௮

சொன்னமன்னமாடைதந்தான் வீதியில் வெற்றிலை மடித்துச்சுருளுந்தந்தான், கன்னவின்மோதிரந்தந்தான்சரப்பணிதந்தானிரட்டைக்கடுக்கன்றந்தான், செங்கெல்விளையூர்ந்தான்பேர்தந்தான் மல்லையில்வாழ்சிவந்தானுங்கட், கென்னதந்தானெனறவர்கட்கெத்தனையும்வரந்தந்தானியம்பத்தானே.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

அத்திரம்வேலாவலையமிராசியொன்றிற்
சமைந்தபெயர்மூன்றினிடையக்கரத்தால்
மெத்தநடுகிற்றூணைவந்தடைந்தேனிந்து
விதனமகற்றிடுமற்றையெழுத்தோராறில்
பத்துடையானைத்தடிந்துபெண்ணாய்ச்செய்து
பசிவினுகர்வோனிருதாள்பணிந்துபோற்றும்
சித்தசனேதெளியசிங்கன்றவதிற்றோன்றுஞ்
சிதாராயப்ரபலதியாகவானே.

அத்திரம்-பக-வேலாவலயம்- கடல்-இராசிகன்னி - இவற்றினடுவெழுத்துக்கடன் மற்றையவெழுத்து-பழி-கல்-கனி - பழியால் இராவணனைக்கொன்று கல்லைப்பெண்ணாகச்செய்து சவரியின்கனியைத் தின்றவன் திருமால்.

கல்லாலயமர்ந்தேவழிமாங்கழுதைகசடர்பொதிகமக்குங்
கடாவோவுழுதுபயிரிடற்காங்கட்டம்பன்றைக்கிரையாகும்

புல்லேறிசர்வாயனமாம்பொதியுஞ்சுமக்கும்பிணமெனிலோ
 பூசிமுடிக்குமறையோர்க்குப்பொருளேயீத்துப்புகழெய்தும்
மல்லாகுட்டிச்சுவரெனிலோமாடுமுறைஞ்சுமுறைவாகும்
 மதியாத்துடைப்பந்தானெனிலோமாடகூடந்தனைவிளக்கும்
அல்லாதுஅத்தன்றனக்கிணையாரையுரைப்பம்பண்புவிமீதில்
 அவனைக்குடித்துக்கூறுமிடத்தவனுக்கவனேசரிதானே ௬௰

வீரவெண்டையப்ரதாபர்தியாகராசர்கமலைசூழ்
 வீதிகண்டபவனிகண்டுவிந்தைக்கண்டுபந்தியாய்த்
தூரநின்றபூவைகாளடுத்துநின்றகிள்ளைகாள்
 துண்டமேயலாதுபாவிசுகமறிந்ததில்லையால்
மாரனம்புபட்டகாயமாறுதில்லைவிரவெல்லாப
 மங்கைமார்தொடுத்தசண்டைமாறுதில்லையென்செய்வேன்
ஆரிருந்துமுபவியில்லையெனறனைசையொழியுமா
 அதுவுமலைவிதியைநொந்துமாவதில்லைகாணுமே ௬௧

சத்தபங்கி.

திமிரமருதபுலாதிகளேதருதேடரியதாய்மாறுஞ்
சென்னமகாமால்வசமேமலகமுஞ்சிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவேகூறுங்
குருபரகோவாகலனைவிதியொடுகுறுகியேமிடிதீராய்

நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடோறுமேகேருந்
நவிமகள்சேர்வேடுவனேபுதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமராகிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணராடவனேமீறும்
மரகதவேலாயுதனேமுதுமறையறுமுகமுருகோனே

திமிரமருதபுலாதிகளேதரு-தேடரிதாய்
மாறுஞ்சொன்னமகாமால்வசமேமகமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்-கூடெனவே
கூறுங்குருபரகோவாகலனை-விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்

நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொருமே
கேறுந்நவிமகளசோவேடுவனே-புதுமணநறுமதாபுனைமார்பா
அமராபிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணா-ஆடவனே
மீறும்மரகதவேலாயுதனே-முதுமறையறுமுகமுருகோனே

நவபங்கி,

ஸ்ரீமருகாகருணையனேதிடவாரணனேபோதன்
வரியுமையோர்சூழ்புனிதர்புலவடரயிலமர்பொற்கரனே

கரிமுகனேயசகோதரனேபடிகாரணனேநல்கு
கதியுறவேலவனேநலமிகுகயிலையனற்குருவேம
குரவலர்நீபமணிப் புயனேவடிகூர்முகேயோதுங்
குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுசவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடியவாரணனேகோதின்
மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலைமலைக்குகனே ௩௩

அரிமருகாகருணாலயனே இட ஆரணனே
போதன்னரியிமையோர்சூழ்பினிதாபுலவடர் அயிலாபொற்கானே
கரிமுகனேயசகோதரனே படி காரணனே
நாதங்கதியுறவேலாளவனேநலமிகு கயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே வடி கூர்முகே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேஉலகருள் குயிலுசவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனே கொடி வாரணனே
கோதினமதியகமேவாழ்குமராகுலவிய மயிலைமலைக்குகனே

சத்தமங்கியின்பிரிவு.

கட்டளைகலித்துறை.

திமிரமறுகபுலாதிகளே தருதேடரிதாய்
குமாரிகாமணியேகனிவாமருள்கூடனவே
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமே
அமரர்பிராணருள்சஞ்சரிதோள்புணராடவனே ௧

கொச்சகம்,

தேடரிதாய்மாறுஞ்சொன்னமாகாமல்வசமே
கூடனவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
நாடொறுமேதேறுமாதவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமாகரவேலாயுதனே ௨

கலிவிருத்தம்.

மாறுஞ்சென்னமகாமால்வசமே, கூறுங்குருபரகோலாகலனே
தேறுந்தவிமகள்சேர்வேடுவனே, மீறுமாகரவேலாயுதனே ௩

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

மதமுறுசிறுமையின்மதியாலே, விதியொடுகுறுகியமிடிதீர
புதுமணகமழ்மலர்புனைமார்பா, முதுமறையுறுமகமுருகோனே ௪

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

சிறுமையின்மையின்மதியாலே குறுகியமிடிதீர
கமழ்மலர்புனைமார்பா, அறுமுகமுருகோனே ௫

மையென்னுஞ், சலங்கொண்டோகின்றுணகமுகக்கண்டோம்பினிமேலெண்
டிக்கனைக்கண்டோமே.

இராமகவிராயர்.

சார்படைத்தகாதலைத்தான்றரை திருவேங்கடமளித்தகன்றவெங்கும்
பேர்படைத்துவாணாங்கரங்கமங்கிபாலாரின்பிறம்பூர்நாட்டி
னேரிழைச்குவிழியேமூமூலையாறுகாணதைந்தெற்றிநான்கு
பாரிடத்திலிப்புதுமைகண்டுவந்தேனிகன்பலனைப்பகர்ந்திடாயே ௬

கொக்குப்பறககும்புறாபறக்குங்குருவிபறக்குங்குயில்பறக்கும்
நக்குப்பொருக்கிகளுப்பறப்பாநானேனைப்பரப்பனதூராதிபனே
திக்குவிசயஞ்செலுத்தியுயர்செங்கோனடாத்துமாங்காநின
பக்கமிருக்கவொருநாளும்பறவேனபறவேன்பறவேனே ௭

மூவொன்பலெணபதிலோர்நாளிலலைமொய்வனதிற
ருவுந்தணிமிருகந்தானில்லை-நேரே
வளையாதநடையில்லைவாருறுகவிழ்மும்
முலையாளையான்முயங்குதற்கு ௮

சென்னபுரிவந்துசிவனையினெனல்ல
அன்னமதுகாணகவணுகிமன்னுசிரங்
கைக்கொண்டனர்சோமன்கட்டிச்சடைமுறுக்கு
மெய்க்கொண்டனீறணிந்துமே ௯

தளம்பொன்னணம்படைத்தசம்பாரியாய்ப்பின்னோர்
முளம்பிசைகள்ளனிலமூட்டைகனம்பெற்ற
மீதுலத்தும்போற்றுகின்றவேதாசலாதினைப்போல்
நடலந்துமார்கிலரேயென் ௰

சேரநாளெல்லாம்வெண்டிங்களளமேசேர்ந்தால்
ஆராவமுதாமென்னுச்சரியம ஓராமல்
நனிவசைமேவநாளையணறந்தருளும்
சினியாசையணமணஞ்செய்து ௰௧

ஆழ்ந்தசம்பிறவெய்துமன்னநடைக்கன்னிகையை
ஆழ்ந்சம்பிஞ்செய்துமப்பாவி-நெஞ்சமுறும்
காதிக்கணந்தார்கலசைவேதாசலனை
காசிகணாந்தார் கடந்து ௰௨

விருத்தம்.

மதுமேவுகுவளையணிபுயனென்றேனோ
மருவளைந்தசூழ்கலைசைநகர்மன்னென்றேனோ
முதுநீதிசெய்வசிகாமணிமார்க்கு
முதலொருமகனென்னாமொழிந்திட்டேனோ
பதுமாசனத்திருமகனென்பேற்சண்டை
பணையூதினனுருறையதுபடிக்குத்தப்பத்தால்
இதுவேதாசலனெனநேனிதற்கென்னானே
ஏதேதோவைதுபழிபிடிக்கின்றானே ௯௧

பூங்கமலன்கலைசைவேதாசலன் போலுநவமைக்கும் பொற்பிலா
லென்றுங்கபலர்சொல்லக்கேட்டு வாணியரிபாலுரைக்கவடைந்தாளன்
னோன்றாக்குவளமபோயிருந்தாளரனிடமிருந்சொலப்புதாய்ச் சுழல
லுற்றாள். எங்கியந்தத்திறங்கற்பானிவனுவில்விற்றிருந்தாளொழிற்கண் ௯௨
டானே

ஆகச்செய்யுள் ௭௮௬.

பொது.

பலவித்துவான்கள்பாடல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ாப்பிட்டெனுஞ்சிறதாப்பிட்டுக்காகமண்ணைச்சுமந்தே
ஆ பிட்டுக்கொண்டடிபட்டசொக்கேசருக்காகைப்பட்டுச்
சுபிட்டுமைபிட்டுப்பூமாலைதந்தர்நிமிர்த்துமஞ்சட்
ாப்பிட்டுவாழ்க்கைபட்டாள்கூடலவாழுங்கயற்கண்ணியே ௧

ாமாதுப்பக்கண்ணிசோபமலாருளாறன்கண்பனிநீர்
ழன்றதிற்றுடைக்கரிமோவசகம்மழுமெச்சும்
கோபாலகரத்திற்குளிகிலோரயனுக்கு சிலம்பில்
மாவின்காலல்லவேமனைவாவுன்மலர்க்கரமே ௨

கைத்தலந்தனிற்பசும்பொன்வளையல்கலைசெல்லச்
த்மொலித்திடலாபுரம்பாதச்சதங்கைகொஞ்சத்
த்திமியென்றுகட்டுஞ்செய்சம்மிசர்கஞ்சங்கிதிப்பெண்
செதகதூரக்கைத்தலமேற்சுமந்துதிரிந்தனனே ௩

பரிக்கொப்புபோலப் பகவன்சரிதைபகர்ந்திடினும்
உரிக்கபதாயினு மீபார்கடனுடனோடிச்சென்று
கரிக்கொம்புமீரான்முலைபிளனுக்கீவர்க்கண்ணியர்கை
நரிக்கொம்புதானு முனைமீட்டாவெங்கடாசலநாயகனே ௪

கேனக்தகாளையின்மைக்காதின்னையணைக்கிட்டிமந
வேள்வந்துபூசலிடமதிகாபவெருண்டெனது
தான்வந்துமற்பெழுனவாயபுனைதத்தேனின்றுதாழ்மைசொன்ன
நாளக்தகாளல்லவேயிக்தநாயகற்கே ௫

சுற்றனவெக்கொம்புயதின்கேட்பனகண்டபன்னுள்
உற்றனவொக்குமொருபகற்காண்பனவொன்னலரைச்
செற்றனவொகதுஞ்சிறுநகைசெப்வன்றீயர்செய்யப்
பெற்றனபெற்றிபெண்ணுமறப்பாவெனம்பெருங்குன்றனே ௬

பக்குவமாகக்கவிநூறுசெய்துபரிசுபெற
முக்கரணமமெதிர்பல்காலும்போட்டுமுயன்றிடினும்
அக்கடபோவேனுமலேபறைப்பாடியனுகதுவந்த
குக்கனைபாண்டநாவில்லவன்க்துககுயிலனையே ௭

பொல்லாமதப்பயலெங்கெரமுஞ்செய்யும்போருமெனைக்
கொல்லாமற்கொல்லுமதியுங்கடலுங்குயிலுமிவை
எல்லாக்கொலைக்கெதிரென்னினன்பாவிபிப்போதுன்மனம்
கல்லாயிரிக்குமெனறெவனாவேனுமுன்சண்டிலனே ௮

காலையுபாதிமலந்சலமாமன்றிட்கட்டுச்சிபிற்
சாலாவுபாதிபசிதாகமர்குழம்சஞ்சிதமாம்
மாலையுபாதிதுயில்காமமாமிவைமர்ந்றிடிட்டே
ஆலமுகுந்தருளம்பலவாவெண்ணையாண்டருளே ௯

காலடிவன்றுவராமேயிப்பாலைநடந்திடரும்
காலடிமேலடிமாண்டியேகட்டிரலிற்பட்டும்
பாலடிசில்வெண்ணெயுனடோனரங்கன்பணிவரையில்
மேலடிமுன்றுக்குபாயமிட்டேளம்விழைவுநன்றே ௰

புலியைக்கொடுத்துப்பசுவாங்கியோர்புலிப்பூந்துழலாள்
புலிபைபசுதின்னைவிட்டுப்புலிபைதினகற்பிப்
புலியையுரைத்துப்பலகாரஞ்செய்துபொருந்துமுகப்
புலியைக்கள்ளிப்புடன்சாறுவைத்தாடன்புருடனுக்கே ௰௧

(புலி-வேங்கை-பொன்) புலி-உயிர்சாந்து) (புலி-புல்) புலி-வரி-நெல்)
(மூகம் புலி-மூகத்தாமரை) சாறுதிருவிழா)

வேளாமழகை றுரைசிதக்காதிமெய்ன்விட்டிலொரு
நாளாகிலு மரக்காண்கிளைமெய்தநாளுமவன்
தோளாகளையுஞ்சுகலாவிடநகைத்துணிக்கவொரு
மாளப்பிறந்தனே மைந்தனேயெனவாயுனகமே ௰௨

கடந்தாளொருசன்னியகராசகேசரிகாட்டிற்கொங்கைக்
குடந்தானசையவொயிலாயதுசண்டுசொற்றலருந்
தொடர்ந்தார்சந்யாசிசன்யோகபவிட்டார்சுரதலசவரல்லாம
மடந்தானடநந்துச்சிலபூசையுங்கட்டிவைத்தனரே ௰௩

மாலாகலைதெரியாசம்பவாணாநனைஞட்டில்வளர்
சேலாகக்கணகளபடைத்தபெணணேனிற்சழும்லயி
றூலாயழுமைச்சுற்றாமதாகவுவ்வலையிமிமச
மாலாகயானைடளளிகொளளவநமதனுனதமயாளிகைக்கே ௰௪

அரவிந்தநண்பன்சுதன்றம்பிமைத்துனனண்ணனைகயில்
வரமுந்தியாயுசபபூணடனகைஞுமறநங்கவனே
பரயனதிகிரியைமேர்தியலயங்சமபனைதலன்வெற்பை
உரமென்றெடுத்தவன்மாற்றான்றன்சேவகனேணடோடியே ௰௫

சங்கரன்றேவிதமயன்மனைவிதனக்குமுன்னும்
மங்கையரேறியவாகனங்காணுமற்றெங்கவளோ
கொங்கைகளிரைந்துடையவளாயிச்சுவலயததில்
எங்குந்திரியுமயிரவருர்தியெனரேவினையே ௰௬

மாத்தானைபயித்தனைமானேறுமானைமககரித்தோல்
போர்த்தானைவேதப்பொடிபூசுவாசனையிடபூசலாதென்
ஆத்தாளுடனேதிர்த்தமபவரவேயென்றுபாடிநிற்குங்
கூத்தாடிபனையலுக்கோமகளேமயல்கொண்டனையே ௰௭

கானவாதான்றினைசெய்தனரோகணடகண்டல்லவோ
தேனமர்வன்குனக்கால்கிள்ளோகாள்செழுங்காளைவிட்டுப
போனவன்றானல்லவோநெடுங்காணிபபுனயுக்ஸ்
நானனான்றானல்லவோசொல்லமெய்ன்றடுக்கணடதே ௰௮

தாரயவெறுக்கடிருகினைறச்சேட்டன்சயிலத்தின்பால்
நீரார்முகிற்குழும்பெண்பேணைதயைவிட்டுப்பேரிக்தால்

சிராமனில்லையநுமனில்லைபஞ்சனைச்செல்வனில்லை
காரார்பொழில்வளர்காழிபபிரானில்லைகாபபவற்கே ௰௯

அம்பளவெவ்வளவவ்வளவேவிழிபார்ந்தகொவ்வைச்
செம்பளவெவ்வளவவ்வளவேயிதழ்சீர்கொள்வருசிக்
கொம்பளவெவ்வளவேயிடைகூறெனுமிச்
சம்பளவெவ்வளவவ்வளவேதனந்தையலுக்கே ௨௰

நச்சணிகண்டக்கராரூர்த்தியாகர்நளினவெற்பில்
கச்சணியும்முலைமாதேயிதுவென்னகாரணமோ
அச்சுகனுநத்திரண்டாமெழுத்திலரையெழுத்தில்
வச்சிரபாணிமனையாள்பகைவந்துவாய்த்ததுவே ௨௧

அச்சுதன்-அரி இரண்டாமெழுத்து-ரி-அதில்-அரையெழுத்துபா
இரி-வச்சிரபாணி-மனைவி-சசி-சந்திரன், (பகை-பாம்பு)

போமோபொழுதுவருமேமதியம்புரணடெனக்கம்
வேமேமதன்சரங்கதக்குமேனைகத்தபுண்வழியிற்
பூமேவுதென்றல்மிகுமேயென்பெண்புக்கிபோய்விடுமே
கோமேசகப்புயலேமழவாபள்ளிகொண்டவனே ௨௨

பாலினுமின்சொற்றுயிலினுமொன்மொழிபபாவைநல்லாண்
மேலினுங்காமன்கரைந்துக்குமேடைவேங்கடம்விட்
டாலினுமவேலைநடுவினும்பாம்பினுமாத்துரக்கும்
தோலினுங்கண்வளர்வாய்மழவாபள்ளிகொண்டவனே ௨௩

செய்யினுநல்லவரினம்பொருநூர்மயிர்வீழ்தொடக்கஞ்
செய்யினுமானக்கவரியுயர்சிற்றினக்காயவர்
வையினுவாழ்வர்தகரையக்காதுமசிருமொக்கக்
சொய்யினும்பின்செலுமேமழவாபள்ளிகொணடவனே ௨௪

மாலாக்கியென்னைபபெருவயதாக்கியென்மார்பினமுலை
பாலாக்கியங்கம்பகரம்பாக்கியபபாவையரை
மேலாகிச்சுக்குவிளக்கெண்ணெயாக்கியென்மேனியெங்கும்
தோலாக்கவோமகனேபிள்ளையாய்வந்துதோன்றினையே ௨௫

சதுராயிருந்ததியாமிவன்மதன்சற்பனைசெய்
[illegible]திராளியாயைங்கணைதூவவானத்திருந்துகனல்
மதிவாரிவீசுவினைவமறந்துமதிமயங்கிப
பதினுயிரங்கொட்டைபபாக்காயிருந்தனள்பைங்கொடியே ௨௬

பதினாயிரங்கொட்டைபபாக்கு-அம்மணம்.

ஞ்பட்டதிக்கெங்கும்போற்றுஞ்சென்கோட்டுக்கதிபதியாய்
பொன்பட்டஞ்சூடும்ரகுநாதபூபனிப் பூதலத்தே
தின்பட்டமேபட்டநீயேதுறைமற்றிங்கினிலத்தோர்
தனைபட்டமென்பட்டக்தோலாவடிபடுந்தப்பட்டமே ௨௭

சோமன்புதல்வன்செழுங்குன்றமேவலன்செழுங்கிரியில்
காமன்பகைவன்கரிமுகத்துமாகினங்கைகவலவா
பூமன்கணையுமதியுமிவ்வாடையும்பூசலிட
மாமன்றமையன்றகப்பனென்றேவஞ்சிவாடுவளே ௨௮

(சோமன்-இடபவாகனன்; காமன்-கரி-இந்திரனூர்தியாகியமேகம்
மான்-நகுலன்-அவன்-தமையன்-தருமன்.

சூலெறிச்சங்கைமடைவார்குடையுந்துறைக்கொதுங்கி
வேலேறுக்கண்ணியாகைக்குடநீர்புகருமீண்டுமுழுச்
சாலேறிமுத்தந்தனையீனுந்தன்வயலூரனம்பால்
மாவேறுவான்பரிமாவேழினடிமாமயிலே ௨௯

பாட்டுக்குபாத்திரல்லோரைப்பாடிப்பதம்பெறலாம்
மோட்டுக்குலாமரைப்பாடிலென்னமுழுத்துண்டமுண்டோ
வீட்டுக்குச்சோற்றுக்குண்டோவெள்ளைவாய்க்கொருவெற்றிலையோ
ஏட்டுக்குச்சேதங்கண்டாய்வெள்ளைநாவலிப்பவனே ௩௰

கெளிகருஞ்சிங்கத்துக்கும்யானைக்கும்வெற்றிக்கெருடனுக்கும்
வலிகருசிங்கியாவுக்குநண்டுக்குமவன்கலிக்கும்
புலிக்குஞ்செம்மானுக்குஞானிகளுமூடர்க்கும்பூனைக்குவிட்
டெலிக்குஞ்சங்காதமுண்டோவெள்ளைநாவலிப்பவனே ௩௧

கலங்காதவீரியராலும்போகின்றகாலம்வந்தால்
நலங்கமலேவெல்லமாட்டுவரோவிந்தநானிலத்தில்
சலங்காணுங்கோட்டைமதிளேழ்தலைபத்துத்தானிருந்தும்
இலங்காபுரிநின்றதோவெள்ளைநாவலிருப்பவனே ௩௨

எரிக்குமதிச்சடையண்ணாமலையரெழிற்கிரியில்
பரிக்கின்றபூவைமதிக்கப்பொருளங்கப்பாதத்தினால்
பொறிக்கண்பிசாசுகணைக்களைத்தூவிப்பொரிபொரித்துக்
கொறிக்கின்றபாலையிலேப்படியோயினள்கோமளமே ௩௩

திரைகடலோடித்திரவியந்தேடென்றுசெப்புமொள்ளைவை
உரைபழுதன்றெனச்சேர்ங்காள்கழிக்குன்றத்தோர்மடமான்
அரைபணிநீர்ச்சந்தனக்கொண்டுபொங்கியாற்றியபின்
இரைகடல்போய்வரவெத்தனைநாளென்றெழுந்தனளே ௩௪

கரையோட்டமீதின்மரக்கலம்போட்டுன்னைக்காணவந்தால்
இரைபோட்டுநீயிருந்தாய்சிக்கபூபசிரோமணியே ௫௰

வண்டோவிழிநுதல்வான்பிறையோகுணமான்குளம்போ
கெண்டேமுலைநித்திலமோநகையிடைசேர்துடிகற்
கண்டோமொழிசுறல்காரோமுகங்கமலம்பவளத்
துண்டோயிதழ்கன்னித்தண்டோதுடையிந்தத்தோகையற்கே ()

வண்டுமதுவுண்டிசைபாடுஞ்செந்திலின்மாரன்வரக்
கண்டிருந்தும்வடிவேலிரண்டுங்கருப்புவில்லும்
குண்டுமருந்தும்பொற்றேருந்தராமற்குழகதந்தால்
தண்டுகொண்டெப்படிவென்றிடலாமடிகார்குழலே ௫௨

ஆலக்குடியர்சங்குஞ்செரியத்தருஞ்சக்கரப்பொன்
மேலம்பரத்தினர்நாகமெடுத்தவரமேவிடையா
சூலக்கண்மெய்யினர்பார்பதிகோன்மதிதோயகவினர்
பாவன்னைக்கோர்படைக்கூர்மைக்கண்ணுமிந்தப்பைந்தொடிக்கே

ஆமாவிகழ்ந்திடலாமாவிணியுனையன்றிவினை
போமாவுனைவிட்டுப்போமாவெனக்கிந்தப்புன்மைவா
லாமாபராமுகமாமாபுயத்தினணிகடம்பத்
தாமாகுதலெனனுமாவயிற்கரசண்முகனே ௫௪

ஆக செய்யுள்-௫௪.

வெண்பா.

சென்னிமலைவேலவர்க்குச்சேர்ந்தகொம்பிரண்டுண்டு
கன்னிகுறவள்ளிக்குக் காலில்லை-முன்னமே
ஆட்டுக்குக்கொம்பில்லை யானைக்குக்காலில்லை
பாட்டுக்குளாராய்ந்துபார் ௧

தார்க்கொன்றைதாவென்றேன் றாவேழிலொன்றென்றான்
ஊர்க்கஞ்சிகாண்மூன்றிலொன்றென்றேன்-ஆர்க்கும்
பொதுவென்றான்பூவென்றான் போயினனேதோழி
இதுவோவானம்மீச னியல்பு ௨

பறவைநாய்நாவம் பனைகவிலக்குபுக்கம்
செறியுமிருணாரஞ்சிதேடன் குறகிழவன்
என்றுரைத்துவிரைந்துமேமர்தண்டத்திற்பண்பாய்
ஒன்றுமெனவுரைப்பாரால் ௩

பரியூர்வார்பாலருந்தால் பண்டப்பாமுடற்குக்
கரியூர்வார்பெண்ணின்பங் காணல்-விரியும்

சிவிகையூர்வார்க்குமைத்த லின்பஞ்சேசெலவார்
பசிவீயவுண்டல்பயன் ௪

தக்கசகுனஞ்சபதஞ் சாமுத்திரியஞ்சொன்ன
மிக்கவசரீரிகளு மென்றைந்து இக்கலியில்
கூடினுங்கூடிவருங் கூடாதொழிந்தொருகால்
விடினும்விடி விடும் ௫

நக்கனார்சோணகிரி நாதனார்வேள்வியிலே
தக்கனாரைத்தகர்த் தகனார்-பொக்கைவாய்
ஆத்தினார்சூரியனை யப்புலியைத்தேய்த்தரியைத்
தாக்கினாரோடோடத் தான் ௬

ஓடினானென்ப துணர்ந்துமுனக்குச்சரியா
நாடினார்க்கென்ன நரகமோ-நீடியே
ஆலவிடந்தோன்றியபோ தம்பலவாணநெடிய
மாலவிடஞ்சரியாதே ௭

அசனமிளைப்பகற்று தன்னையேநம்பால்
வசனமிதுதவறுவ ய்மை-இசைநாகைச்
சினைப்பால்வெண்மதியுஞ் சேரிமையத்தேபிறந்த
அன்னைப்பாலிங்குவந்தா லாம் (அன்னப்பால்-பரமசிவன்) ௮

தலையிலிறந்துண்பான் றன்னுடலிற்பாதி
மலையினமடமகளுக் கீவான்-உலையில்
இருப்புவனமேனியனே யென்றுலேவரவோம்
திரும்புவனத்தீச னிறம் ௯

ஆச்சரியந்தென்னமர மத்தனையுங்குத்துமுலை
காய்ச்சிருக்குந்தென்குடந்தை காவாலா-மூச்சான்
வரக்குபனையாநீ மருவாநாளெல்லாம்
சரக்குப்பையாமே தனம் ௰

கல்லுமுருத்தாது காலின்முட்டையாது
எல்லைமர்ந்தாண்டனக்கூ டேற்றது-தொல்லைமரு
மாலையிருளில் வழிநடக்கக்கூசாது
காலிற்செருப்பிருந்தக்கால் ௰௧

தந்தைபோய்த்தாய்போய்த் தமர்போயென்சுற்றமும்போய்
வெந்தைபுரியாகி விட்டேனே-முந்தவே
ஆழிநஞ்சுண்ட வாபத்சகாயனென்னும்
பாழாவான் கண்ணேறு பட்டு ௰௨

ஐக்குமுடங்கொண்டு கனகநம்பக்குடமும்
முக்குடமுங்கொண்டான் முறியாகோ-மைச்சூழலீர்
வேய்க்காற்றிறல்விளங்கும் வீராநந்திமாநகரில்
ஈக்காற்றுக்காற்று விடை ௰௩

வையம்புகழு மயிராயிரமெடுத்துக்
கையிலொருமாமலரைக் காணாமல்-வையகத்தில்
செங்கண்மாலீசன் றிருவடிக்கெண்ணாயிரமாத்
தங்கண்மலர்சாற்றினான் றான் ௰௪

பாம்புசேர்கோளிணைபாள் பாளையத்துமாமாரி
சாம்பசிவன்றன்னடியைச் சாராரை-வேம்பின்
இலையையுடுக்கிப்பவ னீனமானம்போக்கித்
தலையில்விளக்கேற்றிவைப்பா டான் ௰௫

அட்டமியிலோதினா லாசானுக்காகாது
சிட்டருக்குப்பனான்கு தீகாகும்-கொட்டவுவா
வித்தைக்குநாசமாம் வெய்யபிரதமையில்
பித்தரும்பேசார் பிழை ௰௬

ஆயிரம்பாக்கன்னமூலையென்னகடைக்கன்னிப்பதி
னாயிரம்பாக்கானானென் னாசையினால்-நீயிரங்கி
வந்தாளவேண்டு மலைப்பழனிவேலவனே
சந்தாளவேறில்லை தான் ௰௭

(ஆயிரம்பாக்கு கலசம்) (பதினாயிரம்பாக்கு அம்மணம்)

புறப்பித்தோன்வித்தைதனைப் பேணிக்கொடுத்தோன்
சிறப்பினுபதேசஞ்செய்தோன்-அரப்பெயரி
பஞ்சத்திலன்னம் பகர்ந்தோன்பயந்தீர்த்தோன்
எஞ்சாப்பிதாக்களெனவெண் ௰௮

காணக்கடனில்லைக்கார்வண்ணன் றனுமால்
நாணகருழன்மடவீர் காணுமால்-ஆனக்கால்
தன்கையிற்சங்காழி தாமிருக்கப்பேசுவதேன்
என்கையிற்சங்காழி யின்று ௰௯

சட்டியடிப்போர்க்குங் கண்மீதிலேற்றுவர்க்கும்
எட்டியடிப்போர்க்குமீவரே-இட்டமுடன
பாடுவார்க்கீயாரே பல்லூதிரத்தாடையினிற்
போடுவோர்க்கீவார் பொருள் ௨௰

செய்யாள்கணவா செகராஜசேகரா
ஐயாவடகல்லைக் காரியா-ஐயா

கூடக்கட்டுப்பின்போனகோடாலிமுத்து
வடஞ்சுட்டுகக்கண்டுயிலாண்மான் ௨௧

உன்றன்மகளை பொறுப்பதற்குக்காரணமென்
என்றன மகனியப்புகேள்-குன்றாச்
சிராப்பளியனேறிவருஞ்செவிணையணியோசை
சிராப்பளியுக்கொள்ளானிவன் ௨௨

நீறாஞ்செஞ்சடைமேனீறும்பரம்பணிக்கு
நீறுரிலேலவங்கனீதியோ-நேமர
பாடவாஞ்சாடப்டலியிடெனவந்தால்
இடவரஞ்சர்ளோயிவன் ௨௩

வாலைப்பொருந்துதலால் வல்லரவம்பற்றுதலால்
மாலையடுத்தநெடுவானுறலால்-சோலைதிகழ்
உம்பர்பூசித்தருளுமொற்றியூரனவரையில்
அம்புலியுநன்கருடனும் ௨௪

அம்மாயிலேயேறியடியேனிடர்தீர
இம்மையிலேயாக்கென்னையீடேற்றி-மும்மையிலே
எந்தப்பாவஞ்செய்தேனந்தப்பாவந்தீரக்
கந்தப்பாவந்திப்போகா ௨௫

எழுகரிதுமுன்னமெழுதியபினைத்தைப்
பழுதறவாசிப்பரிதுபண்பா-முழுதுமதைக்
கற்பரிதாநற்பயனைக்காண்பரிதுகண்டாக்கால்
நிற்பரிதுதானங்கிலை ௨௬

ஏறேறுநீரேறுமெண்ணிலுயிர்க்குயிராம்
பாரேறங்காலாற்படியளக்கும்-வீறேறும்
அன்னங்காணீசனரியயனுங்காமன்று
துன்னுபுகழ்மாரிவப்பாசொல். ௨௭

கோடுகிக்குங்கும்பமுலைக்கோதையரைக்கூடவென்றால்
மாடுதினனியென்னைமறுத்தானே-மாடுதின்னி
தன்பொழுதும்போச்சுதே கன்னந்தனித்திருந்த
என்பொழுதும்போச்சுதேயென் ௨௮

மாடுதின்னி-வைக்கோலாற்செய்தமருள்.

கெற்சடைதவேட்கையெல்லாநீங்கியிருவிழியும்
பஞ்சடைந்துள்ளாவிட்டுமுன்னே-செஞ்சடையில்

வெள்ளாறெவ்வெங்காளும்வெள்விப்புகையாறு
கள்ளாறுவென்றாகவில் ௨௯

மூவாகவிமுன்சோழனோந்தூறு
நாவலர்மாணிக்காதவகாலேந்தெட்டோவறுசீர்
தூதனசிவாலயக்கணூாகற்றுங்கூட
ஓதவருமாயிரத்தெட்டோர் ௩௰

காலெழுத்துப்பூநெடுவேகரம்பிருக்கும்
காலுந்தலையுக்கடைச்சாதி-மேலாக
ஓட்டிமுதலெழுத்துமோதுமுன்றும்மெழுத்தும்
விட்டாபரமனுக்குவீடு. (புகையிலை-புலை-கையிலை) ௩௧

முனிகட்டுமுட்டுக்குமுன்னீரலக்கும்
கனியுதிர்க்குங்கவ்வுாய்காக்கும்-தனிவழிக்குப்
பத்திரமதாக்கும்பயந்தீர்க்கும்பாம்படிக்கும
கைதலத்திற்றண்டிருந்தக்கால் ௩௨

பகலொன்றெறூங்கிரணம்பாய்பறவையெச்சம்
மிகமேலுறுதகற்றும்விண்ணின்-முகிலதனல்
வெய்யுமழைத்தடுக்கும்பேரழகுமாமொருவர்
கையிற்குடையிருந்தக்கால் ௩௩

வங்கவனைகளையாதுவாய்முக்தங்தங்தருள்வாய்
தொந்தவளைகளையாதுவாராகையா-சந்துவளை
கோடையிடத்தானேகுயிலோசைக்கஞ்சியுளத்
தாரையிடத்தானேயறிந்து. ௩௪

அறிந்துதவிப்பாரை லருள்கோசையான்மேல்
செறிந்துதவிப்பாரைத்திருத்தும்-திறந்தழைந்த
வைகுந்தனூர்வாய்மடமனேகொவ்வைவிகர்
வைகுந்தனூர்வாய்மடுத்து ௩௫

மடுக்குஞ்சரமழைக்கும் வான்கோசைமாலே
வடுக்குஞ்சரமழைக்குமேலாய்-முடுக்கும்
அநங்கனையுஞ்சங்கமடுத்தேனையாள்வாய்
அநங்கனையஞ்சங்க மலர் ௩௬

அலரோதிமத்தானைறகோசைமாலே
அலரோதிமத்தாலடிக்கும்- அலரோதி

நந்தலைகத்தாளுற்றவே நண்ணிநின்றுயானடைந்தேன்
நந்தலைகத்தாளுற்றவே யோர்ந்து. 37

ஓர்ந்தண்டலையாளு முத்தமநற்கோசையனே
சண்டந்தண்டலையாளு மிந்திரையும்-யோர்ந்திலகு
தூயத்திருக்கருப்பா தோற்றியடியேனுடைய
மாயத்திருக்கருப்பாய் வந்து. 38

ஆகும்போதாகு மனைத்துமதிவொழிந்து
போகும்போதெல்லாமும் போகுமே—வேக
நவசாரப்பட்டார்போ னலிந்துமடனெஞ்சே
அவசரப் படலாகுமா. 39

சல்லடக்கண்ணுகித் தளர்ந்தாளருள்புரிவாய்
மல்லடையுங்கேசநகர் வைகுந்தா-கல்லடையும்
பாந்தாளிரைத்தேர்காலன் பாணம்வருத்துதலால்
மாந்தாளிரைத்தேர்காலாண் மார்பு. 40

காரங்கமேனிக் கருணைக்கடலான்
சீரங்கநாதரேசெல்வரே-சீரங்கே
அள்ளியுண்டவெண்ணெக்கா லெம்மையடிப்பாளென்று
பள்ளிகொண்டாற்போமோ பயம். 41

படைப்பானுங்காப்பானும் பார்க்கிலருணேசன்
படைப்பானயனென்னல் பாவம்-படைக்கிலயன்
ஐந்துதலையிலொன்றை யரனறுத்தபோதிலவன்
தன்றலையைப்பண்ணறியான்றான். 42

நாறுங்கடம்பு நடையுடையும்பாவனையும்
வீறுமுனக்கேன்பழனி வேலவா-ஆறுதனில்
வெட்டுண்டானுங்களையன் வெண்ணெய்தனையேதிருடிக்
கட்டுண்டானுங்களம்மான் காண். 43

தூதுமதுரை துவரைகடையிடைமுன்
ஓதுகின்றமூவெழுத்து மொர்க்குமே-நீதி
செகராசசேகரன்வாழ் சிங்கையெனுஞ்செல்வ
நகராயிழையார்நகை. (து-து-து-முத்து.) 44

பூங்கோதைமாதர் புனைகின்றமுத்தாரம்
வாங்கோங்குடிக்கு வடுவென்றே-நாங்கள்

மூலைக்கோடணிவதெல்லா முக்கண்ணான்சென்னித்
தலைக்கோடுபட்ட தழும்பு. 45

இவ்வரையுமாக்கிரங்கு வோர்தாமில்லை
ஐவரையுங்காத்தவ னாதலினால்-மைவரைசொல்
வானிரங்குமுத்துகிருஷ்ண மன்னனமதுதொண்டை
வானிரங்குவானென்றாண மான். 46

வாரிதாளஞ்சொரிய மாலையினாடுருவிச்
சேரனமர்நாடவுஞ் சேர்ந்ததே-மூரிமதன்
அம்பொடலைகின்ற வாயிழைக்குநீகுதிரைக்
கொம்போகுலோத்துங்கா கூறு. 47

தேமிருக்குமாந்தளிரைச் செந்திலனமென்றும்
பூமுருக்கையத்தீப் பொறியென்றும்-நாமிருக்கு
மாய்ப்படுமேயென்றெண்ணி வாடிமனந்தளர்ந்து
கூப்பிடுமேயந்தக் குயில். 48

காமனார்வீட்டினிலே கள்ளன்புகுந்தானோ
சோமனாரைப்பாம்பு சூழ்ந்ததோ-மாமரந்தான்
தீப்பட்டுவேகுதே தியாகேசர்நன்னாட்டில்
கூப்பிட்டதேயந்தக் குயில். 49

செந்தமிழோருய்யவன்பு செய்யவந்தசோழவள்ளல்
சந்ததமுஞ்சேராநா டாழ்குயிலே-மந்தனைசெய்
ஐங்கரனைவேலவனை யன்றழற்கண்வந்தவனைச்
சங்கரனைவாசுகியைத்தான். 50

கருப்புவில்லைமுறிக்க-ஐங்கரனையும், கடலையடக்க வேலவனையும் சந்திரனைத்தேய்க்க வீரபத்திரனையும், மன்மதனையெரிக்க சங்கரனையும் தென்றலையுண்ண வாசுகியையும் வந்தனைசெய்.

முக்கண்ணன்வாழ்வெற்பை முறித்துவரியிட்டக்கால்
முக்கணனையப்பில்விழ மோதாதோ-முக்கணன்றன்
வேணிக்காகாமலர்ப்பூவத் தேகினான்மெல்லியலே
சாணிற்குலைந்தான் றலை. 51

முக்கணன்வாழ்வெற்பு-மேரு, கால்-காற்று, முக்கண்ணன்-தேங்காய் முழக்கணன்-வேணிக்காமலர்.- தாழம்பூ சாணிற்குறைந்தான்-ஓட்டைச்செடி.

சேலநகரேபதுரைசேர்ச்செழியனேசெழியன்
சாலவதிலுள்ளோரேசங்கத்தார்சீலமிகும்
கம்பாலதேவன்கடம்பவனவாசர்
தம்பாரிமீனாட்சித்தாய், 52

மங்கையர்கள்யோனிமிசைவைத்திருக்குமாசைதனைப்
பங்குசெய்துநாற்றிலொருபங்கெடுத்துக்-கங்கைமதி
வேணியரன்பாதாரவிந்தத்தில்வைத்தாக்கால்
காணலாங்காணுக்கெதி. 53

துர்ச்சனரும்பொன்னுந்துடியுந்துரகதமும்
அச்சமறமுன்னிற்குமாயிழையும்-நச்சரவும்
கண்டித்தவெள்ளங்கரும்புமிளநீரும்
தண்டித்தார்க்கல்லேசயம், 54

புட்டவல்பட்டாணிபொரிதேங்குழலப்பம
பட்டவிழுந்தோசைவடையுடனே-சட்டமுடன்
ஓயாமற்சோறுகறியுண்டையாயடைக்கும்
வாயாநமசிவாயா, 55

குச்சிலியமாதர்குயமுங்குவலயத்தோர்
மெச்சுதமிழ்மாதர்வியன்முலையும்-சிச்சீ
தெலுங்கமடமாதர்சிங்காரக்கொங்கைக்
கலிங்கமெனவேசொற்-கவி. 56

இங்கிருக்கவென்றலெமனோட்டானிவ்விடம்விட்
டங்கிருக்கவென்றலயனோட்டான்-எங்குவைத்துப்
பேணுவேனிவ்வுடலைப்பித்தாபிறைசூடும்
தாணுவேசொக்கநாதா. 57

வெள்ளிதலைபொன்னின்மேவமகிழ்வீடாகி
பிள்ளைகளோபுத்திசொல்லும்பிள்ளைகளாய்-தெள்ளுமுகம்
வாடாவடிவுடையான்மனையாளானக்கால்
ஆடாரோவொற்றியப்பனார். 58

அடியார்க்கெளியன்சிற்றம்பலவன்கொற்றம்
குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப்படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம்பானுக்குப்பேதமறத்தீட்சைசெய்து
முத்திகொடுக்கமுறை, 59

பரமரகசியத்தைப்பாழானவாயால்
இரவுபகலெந்நேரமின்றில்-குரனெறியக்
கூப்பிட்டுங்காணுமோகோலமிட்டநெஞ்சேமால்
பூப்பிட்டுங்காணுப்பொருள். 60

காந்தனுக்கென்றன்கொடியகாமவிகாரமெலாம்
போந்தறிவித்தாலுனக்குப்புண்ணியமாம்-சேர்ந்தோடும்
தேளிபடவாடுந்திரைக்கடலேமதன்கை
வாளிபடவாடு மனம் 91

கம்பனென் றுங்கும்பனென்றுங் காளியொட்டக்கூத்தனென்றும்
கும்பமுனியென் றும்பேர்கொள்வாரோ அம்புவியில்
மன்னுவளர்புதுவைசூழ்வாழ்குடந்தையாரியப்பன்
அந்நாளிலேயிருந்தாக்கால் 92

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமன்றிருக்கண்டியந்தகன்கோவல்புரமதிகை
மாமன்பறியல்சலந்தரன்விற்குடிமாவழுவூர்
காமன்கொறுக்கைநமன்கடவூரிந்தக்காசினிக்குள்
தேமனுகொன்றைச்சடையானையொருதிட்டசேவகமே. 93

கொச்சகம்.

மெய்ச்சரசமாக விளையாடும்வேளையிலே
கைச்சரண்மென்றதல்லாற் கைச்சரசமென்றேனோ
அச்சனகியார்மீதிலாசைகொண்டராவணனைத்
தச்சுருவவாளிதொட்ட தாமோதரேந்திரனே. 94

மீன்பார்த்துவிண்பார்த்து வேலையும்பார்த்தாள்வரவு
தான்பார்த்தெனைப்போற் சரிப்பார்க்கும்வெண்குருகே
மான்பார்த்துவாளிதொட்டமால்சிவநாராயணனை
நான்பார்த்துமாதர் நகைபார்த்திருந்தேனே. 95

முல்லைமுலையாய்த்தொடுத்து மோகமதனெய்யவந்த
வில்லைவில்லையாய்நறுக்கிமெல்லமெல்லத்தாராயோ
இல்லையில்லையென்றுசொல்லி யேற்கவரும்பாவலர்கள்
தொல்லைதவிர்க்குங்களந்தைச் சுப்பிரமணியபூபதியே 96

ஆயிரங்கண்ணுகமத னம்பமேலம்பிவிட
வீயிரங்குசெந்தேளி ருலிணங்கமானேனே
தாயிரங்கவேணடெண்க டாமிரங்கவாணிரங்க
பேயிருக்கும்வாயா விசயரகுநாயகனே. 97

கன்னலெனுஞ்சிறுகுருவிக் கனமழைக்காற்றுமல்
மின்னலெனும்புழுவெடுத்து விளக்கேற்றுங்கார்காலம்
மன்னவனுந்தென்மதுரை மாவலிவாணனைப்பிரிந்திங்
கென்னபிழைப்பென்னவிருப் பென்னநகைப்பின்னமுமே. 98

ஆகசெய்யுள்-908.

—∞∞—

விருத்தம்.

கைத்தலத்தழற்கணிச் சிவைத்திடப்புறத்தொருத்தி
கட்கடைப்படைக்கிளைத்த திறலோராம்
முத்தலைப்படைக்கரத்தெமத்தாசிற்சபைக்குணிற்கு
முக்கணக்கருக்கொருத்தர்மொழியாரோ
நித்திலத்தினைப்பதித்தசச்சறுத்தடிக்கனத்து
நிற்குமப்புதத்தினத்தினிடையேவேள்
அத்தரத்தினைத்தொடுத்துவிட்டுநெட்டயிற்கணத்த
லக்கணுற்றிடச்செய்விக்குமதுதானே. 1

கரும்பாலேபணையடித்துப்பனிநீர்தேக்கிக்
கதலிபலாக்கனியதனால்வரம்புகட்டும்
திருப்பாலைவாழீசர்பவனியாடுந்
தெருவிற்பால்விலைபகர்சிற்றிடைச்சியாரே
அருட்பாலோபொருட்பாலோகாமப்பாலோ
ஆழிதனைக்கடைந்தெடுத்தவமுதப்பாலோ
இருப்பாலேமனம்படைத்தீர்நில்லீர்சொல்லீர்
எந்தப்பால்விற்கவந்தீரியம்புவீரே. 2

பூப்பார்த்துப்புகழ்ப்பார்த்துப்பொருள்பார்த்துக்
கவிதைசொல்லும்புலவோர்தங்கள்
நாப்பார்த்துக்கொடைகொடுக்குநல்லதம்பி
தந்தசொக்கநாதாவென்றாய்
காப்பாற்றமுடியாதுகையிலொருகாசுமில்லை
கடனென்றாலும்
பாப்பாத்திசோரிடுவாளிருந்தாலுமுறங்கமதப்
பயலொட்டேனே. 3

கெட்டசாறுதவிடுகஞ்சிகிருமியுண்டபாவறைக்
கீரைவேர்தெளிந்தமோர்முறிந்தபாகுகிண்டிமா

இட்டசோறுகொழியனுப்பிடாதபுற்கையாயினும்
எங்குமன்பதாகநுங்கவின்பமாயிருக்குமே
பட்டபாகுபசுவினெய்பருப்புமுக்கனிக்குழாய்
பாளிதங்கடாளிதங்கள்பண்ணியாரவகையுடன்
அட்டபாற்குழம்புகன்னலமுதமோடமுதவினும்
அன்பிலாரளித்திடாதவசனமென்னவசனமே. 4

துங்கவடகயிலாயமுதலாமைந்து
துளுவொன்றுதொண்டைவளநாட்டெண்ணான்கு
தங்குநடுநாட்டிருபத்திரண்டுபொன்னித்
தலநூற்றுத்தொண்ணூறுமலைவாட்டொன்று
கொங்கேழுசிங்களத்திலிரண்டுவையைக்
குளிர்ந்தமிழ்நாட்டீரேழுமேலாஞ்சூலச்
செங்கையார்தலமிருநூற்றெழுபானான்கில்
தென்பாகங்கயிலாயந்திருக்குற்றாலம். 5

ஓதுமைந்திலொன்றிலைந்திலொன்றுமன்னவன்பிதா
ஊர்திதொட்டவேருன்மீதிலுற்றசாபநிருபனார்
தாதுகொண்டகாவிமாலைசூடித்ப்பிதம்பிசேய்
தனகுடைப்பினைவன்மற்றலைக்கிரீடதுவாசனார்
காதணன்பன்றந்தைபாகன்பின்வன்பகைச்சுமைக்
கலையெடுத்தகையரையர்க்கதிபெறத்தவஞ்செய்தோன்
தீதிருதைகொண்டுவந்தசிலைவதிந்தபதியினான்
சிரமரிந்தவன்கொள்பாரிசேரிலாறுறைந்ததே. 6

ஓதும் ஐந்துபஞ்சபூதம் அதிலொன்று நிலம் அதில் ஐந்து ஐந்துதிணை அதில் ஒன்று குறிஞ்சி அதற்குமன்னன் முருகன் அதன்மீதிலுற்றசாபம் தனுசு அதையுடைநிருபன் இராமன் அவன்தம்பி பணைமாலைசூடிய பலராமன் அவன்தம்பிகிருஷ்ணன் அவன்சேய் மன்மதன் அவன்குடைதிங்கள் அதற்குப்பின்னவன் சனி அவன்கிரீடம் அதைக்கொடியாகவுடையவன் துரியோதனன் அவன்நண்பன் கர்ண்ணன் அவன்தந்தை சூரியன் அவன்பாகன் அருணன் அவன்பின்னவன் கருடன் அவன்பகை ஆதிசேடன் அவன் சுமை பூமி அவன்கலைகடல் அதையெடுத்தகையர் அகஸ்தியர் அவரையர் பிரமதேவர் அவர்கதிபெற்றத் தவஞ்செய்தோன் அநுமான் அவன்றந்தை வாயுஅவன்கொண்டுவந்தசிலை மேருசிகரங்கள் அவைகளைப்பதியாகவுடையவன் இராவணன் அவன்சிறமறிந்தவன் திருமால் அவன்கொள்பாரி

இலக்குமி அவள்சேர்யில் தாமரைப்பூ ஆலுறைந்து ஆலமரத்தின்கீ
ழிருந்தது (இஃது பொருண்மேற்பிரிந்ததலைவன் ஆலின்கீழ்வைத்த
அலர்க்குறியைக்கண்டு பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தியது.)

தொடுத்தமுத்தமிழுக்ககத்தியனெனவே தோன்றியபுவனச்சே
ரையர்கோன், சொலக்கணப்புலவனிலக்கணக்கவியைத் துதித்தகங்
களித்திடுங்களியேம், வடத்தினிற்புகுந்துமதுத்திறந்தவனுர் வடித்த
கட்குடித்துநின்றவனுர், வறுத்தகட்குடித்துக் குதட்டுகின்றவனுர்ம
யக்கியுட்டியக்கமுற்றவனுர், கடுக்கினைமிடற்றிலொடுக்கியிட்டவனே
கையிலேசிலம்பையிட்டவனே, கனத்தநூற்கொடியைநாலிட்டவனே
கண்ணிலேகுழையையிட்டவனே, முடுக்கியவயிற்றிலாழியிட்டவனே
முகத்திருபதக்கமிட்டவனே, முளைத்ததோரொருபான் சதங்கையி
ட்டவனேமுழுப்பட்டவர்க்கலாதிலையே. 7

கடுவிஷம் சிலம்பு மலை நூற்கொடி வாணிகண்குழை கட்செவி
ஆழி கடல் இருபதக்கம் இருபதுகண் ஒருபான்சதங்கை ஆயிரங்கை

தேமதுரகவிவிரகன்றெவ்வைவருபெருமான்
செல்வச்சங்கரர்தாளைத்தினம்வணங்குகளியேம்
யாமதுவுண்டாலுமதுமக்கடிமைவாபோல்
எமைமயக்குமோமயக்காதினியியம்பக்கேளீர்

வீமன்மகயத்தியனேகுபேரன்மகன்புதனே
வீருணைமுகனொருவன்விரும்புமகன்குகனே
காமன்மகன்சயந்தன்வேதன்மகன்சிவனே
காலன்பாற்பிறந்தமகன்கடந்துளானே. 8

வீமன் பிரமன் குபேரன் சந்திரன் விராணைமுகன் விருன் ஐம்முக
ன் காமன் இந்திரன் வே மூங்கில் கால் காற்று.

சந்தப்பாவிருத்தப்பாகலிப்பாவெண்பா
தாழிசப்பாகொச்சகப்பாத்தனிப்பாவக்கும்
விந்தையப்பாவாகியகிரந்தப்பாவும்
வெல்லப்பாவதுபோலவிகடப்பாவும்

எந்தப்பாவுரைத்திடினுமொருபேறில்லா
ஏதப்பாவிக்குமின் திணைப்பாதத்தைக்
கந்தப்பாமுருகப்பாபோரிவாழ்வே
கையப்பாமெய்யப்பாகாட்டப்பாவே. 9

ஆதிசிவன்செத்தானோவுமைசெத்தாளோ
ஐங்கரனுஞ்செத்தானோவரிசெத்தானோ
வேதியனுஞ்செத்தானோநீசெத்தாயோ
வெட்டவெளியானந்தம்வெறும்பாழாச்சோ

நாதியற்றுப்போறாயோவழிகாட்டாயோ
நாயேனுக்கிரங்கிவந்துநலந்தாராயோ
பாதிவழிதனிலவதிப்படுத்துவாயோ
பாதகாதிருச்செந்தூர்பதியுள்ளானே 10

நீருஞ்சுமந்தேன்விறகெடுத்தேளித்தஞ்சுமந்தேன்சாணங்கம்
நிகழவடிபட்டுதைப்பட்டேநின்றேன்வையைக்காளாக
ஆரும்விரும்பார்த்துகிலுடுத்தேனழகுமேனிகரிக்கோலம்
ஆனேனதனாலல்லோவுன்னடியாளுனக்குச்சரியானேன்

காரும்விரும்புங்கடுவணிந்தனேகருணைப்பெருங்கடலே
கமலத்தயன்மால்காணாததாலகாலாவென்றுயரந்
தீரும்படிதண்ணருள்புரிவாய்சிவனேயமரர்க்கொருவிருந்தே
தேவேதெய்வமறைப்பொருளேதிகழுங்கடவூர்ச்சேவகனே. 11

காளமேகப்புலவர்பாடியது.

ஏறிகட்டியகொட்டிலரங்கமே யீரிரண்டுமுகன்வாயிலாய, மாறுகண்ணப்பணவாய்மடைப்பள்ளியே வாய்த்தவோடைதிருவாலவதனமே, நூறுசோதித்தொண்டனில்லாளுந்தி வேட்டநற்கறிகாய்க்கின்றதோட்டமே, நாறுபூம்பொழில் சூழ்தில்லையம்பல நாரிபாகற்கு நாடகசாலையே.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

திருமால்வாகனநாவாயிராசியொன்று
சினைதெவிட்டார்மாதுலன்கோகிலமிவ்வேழின்
உருவாமோரெழுத்தினடுவெனக்குச்செய்தான்
உகந்துபதினான்கணையுந்தானேகொண்டான்

ஒருபாசத்திருத்தினான்கையிலேற்றான்
ஒருமதனுதனைக்கிளித்தானுண்டான்பூண்டான்
பரிவாயொண்கரத்தமைத்தானுகந்தானிந்தப்
பைம்பொழிற்றில்லையுளாடும்பரமன்றானே. 13

திருமால் வாகனம் நாகாரி நாவாய் சலகம் இராசி கன்னி சினைகவடு தெட்டார் ஆரார் மாதுலன் மாமன் கோகிலம் பல்லி இவற்றி

ன்- நடுவெழுத்துகள்கால்ன்வராமல்இவற்றினெனையவெழுத்துகளின் பயன். நாரி- உமை; (கம-கபாலம்) (கனி-பழம்)கடு-விஷம்) ஆர் ஆத்தி) மான்)எலிமிச்சை)

கூற்றுவனைவின்மதனையரக்கர்கோவைக்
கூனிலவைக்குஞ்சரத்தையிஞ்சிமூன்றை
ஏற்றுலகின்புறவுருவமாளத்தோள்க
ளிறவெறிப்பவிமையப்பெண்வெருவலேவக்

காற்றெருருமாலெனயனத்தால்விறலாற்கற்றைக்
கதிர்முடியாற்காதலத்தாற்கணையாற்பின்னும்
ஊற்றழியவுதைத்தெரித்துநெரித்துச்சூடி
உரித்தெரித்தானவனென்னையுடையகோவே

பொன்னைவலரக்கனைநாற்றுவரைக்காவைப்
பொருசிலையைக்கணைகடலைப்பொன்னைநீன்ற
நன்மதற்காய்ச்சுரர்க்காயைவருக்காய்காதல்
நட்பினுக்காய்ச்சானகிக்காய்நடைவைக்காக

மன்னுசுருல்வடிக்கணையால்வலையாற்புள்ளால்
வயங்குதோள்வலியால்வானரங்களாலும்
உன்னுடற்சிறிச்சிறங்கொண்டமரில்வீழ்த்தி
முதலோடுங்கொண்டிருந்தடைத்தமேகூரானே,

இந்துமுடிக்குஞ்சடையாளரிக்குந்தொண்டைவளநாட்டிற்
சிந்துபடிக்ககவிபடிக்கத்தெரியாமடவாயுன்றனுக்குக்
கெந்தப்பொடியென்பூமுடியேன்கிழவாய்நரைத்துமுகத்திரைந்தும்
இந்தமுறுக்கேன்வீருப்பேனெடுப்பேனின்னைக்கெடுப்பேனே

ஏழானையடித்தபுலிதனையடித்தான்வீரசெனனென்றேகாட்டில்
வாழாமற்சிறுபுலிகளீப்புலியொடெலிப்புலியாய்வடிவங்கொண்டு
பாழாக்கிக்காடெல்லாம்பரதவிக்கவடுகரடுப்படியில்வந்து
கூழாகிவயிற்றினிற்போம்பொழுதுகுணம்போகாமற்குமுறுந்தானே

கட்டளைக்கலித்துறை.

காவென்றுஞ்சிந்தாமணியென்றுசொல்லியென்கையிலள்ளித்
தகாவென்றுகேட்கத்தரித்திரம்பின்னுன்றுதள்ளியென்னைப்
போவென்றுரைக்கவுநாணலங்கேயென்னபோவதிங்கு
வாவென்றிழிக்கவும்வந்தேன்விராலிமலைக்கந்தனே

கொச்சகம்

காவென்றுபேர்படைத்ததாயககணத்துரும்போது
நீரென்றுபேர்படைத்தாநெடுந்துரையில்வந்தற்பின்

வாரென்றுமென்முலையாராச்சியர்கைவந்ததற்பின்
மோரொன்றுபோர்புடைத்தாய்முப்பேரும்பெற்றாயே

முன்னாளீரளக்குமுடிமன்னர்க்காத்திருக்குமுனிகளென்னை, மன்னு மலோட்டுவிக்குமாதரைச்சொற்கேட்பிக்குமடக்குமாட்டை, பன்னு கத்தலைதருக்கும்பாரைச்சொற்மேட்டிவிக்குப்படிப்புண்டாக்கும்,என்னுனுங்கிழவருக்கோரிடும்பாக்குநடைகொக்குமென்னைகோலோ

கருந்தலைசெந்தலைதங்கான்றிறக்காய்கடையிற்சுற்றி
வருந்திக்குடலைக்குந்தாட்டிக்கும்கொத்திடுமாவதல்லால்
கரந்தைகளாண்டிலொருக்கால்வநவதுகண்டிருந்தும்
அரும்புக்குங்கொத்துக்கும்வந்தார்பிழைப்பதரிதென்பரே.

சங்கையிலாமதன்விடுத்தபகழிதைத்த புண்வருத்தந்தன்னை நோக்கிக், கொங்கையையொத்திடங்கொடுத்துக் குங்குமச்சாந்தப் பற்றுங்குளிரப்பூசிச், செங்கனிவாயிதழ்மருந்து முள்ளுக்கேகொடுத்தெனக்குச்செய்தநன்றி, மங்கையரேயிந்திரவி தெர்க்குவடக்குதித்திடினுமறந்திடேனே.

ஏமிராவோரியென்பாளெங்குண்டிவஸ்தியென்பால்
தாமிராச்சொன்னதெல்லாந்தலைகடைதெரிந்ததில்லை
போமிராச்சூழுஞ்சோலைபொருங்கொண்டைதிம்மிகையில்
நாமிராப்பட்டபாடுநமன்கையிற்பாடுதானே

சுந்தரகவிராயர்-விருத்தம்

ஒருகோட்டுக்கலைமுனியுமொர்ளிதிகழும்புலியாடையுடுத்தகோவும்
மருமலர்வாழ்திசைமுகனும்வானவர்களுபகனுமயிடன்றானும்
க்ரியசிறத்திருமாலும்வாலியும்பராசனுமேகாமநம்பால்
பெருமையிழந்தனரென்றார்சிறுமனிதர்க்கெப்படியோபேசுங்காலே

வாசவனும்பிரர்நகைக்கவுடலானொருவனாவடிவமானான்
தேசுபுகழ்கலைமதியுமுடலிழந்தான்மலர்வேதன்சிரமொன்றற்றான்
ஈசனுநல்விழிதிரந்தானிராவணசுந்தோபசுந்தரிறந்தார்மண்மேல்
காசினிப்புன்மானிடரோமோகசாகரமதனைக்கடக்கவல்லார்

வணங்கியொருகாண்முடமாதியெருகண்ணின்றிச்செவியிழந்து
வணங்குநெடுவாலுறப்புண்டுமென்றுமுதுகில்வ்யிறெட்டி
அணங்குநலியமெலிவெய்தியகல்வாயோடுகழுத்தேந்திச்
சுணங்கன்முடுவல்பின்சென்றால்யாரைக்காமென்றுயர்செய்யான்,

கட்டிறலைதிருப்பிவைத்தாற் றலைவலிபோமோவந்தக்கதைபோ ளாட்டுக், குட்டியிதென்னடிச்சியே செட்டிவயித்தியன் பள்ளிக்கொ

ண்டான்பாம்பின், பெட்டி யினுங்கையிடு வனுண்டையும் பாய்ச்சிடு வனன்றாய்ப்பிலமாய்சாயங், கட்டுவனிஃ தல்லாதாறுதேமதன் விடும் பகழிப்புண்டானே,

மரமதுமரத்திலேறிமரமதைத்தோளில்வைத்து
மரமதுமரத்தைக்கண்டுமரத்தினான்மரத்தைக்குத்தி
மரமதுவழியேசென்றுவன்மனைக்கேகும்போது
மரமதுகண்டபாதர்மரமுடன்மரமெடுத்தார். 28

இராமசாமிக்கவிராயர்பாடியது.

மாலைதனைப் புனைந்தாலு மலரணையிற்படுத்தாலு மருவாபன்னீர், ஏலமுறத்தெளித்தாலு மெவ்வளவேனுங் குளிரவிலை யென்செய்வேன், கோலமுறுமணலியிலே கிளைகளோடு நகம்படைத்துக்குலாவுமெங்கள், சோலைதனைச்சேராமற்காமவிடாய்தணியாதே தோகைமாரே.

பாலைநிகர்மொழிமாதே யென்னிடத்தில்பூரணமாய் பட்சம்வைத்துச், காலமுகிலனைய கரன் மணலியில்வாழ் சோலையெனுங் கன்னன்பாற்போய், மாலைகேண்மறுத்தாலென்மனத்தைக் கேண்மறுக்கின்மதன்வாராவண்ணம், ஓலைகேண் மறுத்தக்காற் கிள்ளாக்குக் கேள்வேறென்றோதிடாயே,

அரக்கனலையிலங்கையை வென்றோன் மருகன்றனி கேசனன்பர்பானஞ், கிரக்கனலை யாம்லுனைக் காப்பனென்றனையடிதே மொழியேமாலை, வரக்கனலைமதிவீசப்படுபோவல் வேளைதனில்வாதுக்கேம், துரக்கனலைமதப்பயலேன் முனங்குனிக்கத்தகுமோசொற்றுகைநீயே.

என்னையவரறமறந்தாம்யானவரைமிகநினைந்திங்கிருந்துவாட
முன்னைவிதிப்படிதானோ முற்பிறப்பிற்செய்தவினைமுடிந்தவாறோ
கன்னனெங்கள்பிராமன்வரதுங்கராசமணியற்காசிநாட்டில்
அன்னவயற்குருகினங்கா டனித்திருக்கமுடியாதென் றறைகுவீரே.

தன்மனையிரதமாகித் தன்மகன்வலவனாக்கித்
தன்மகன்பேரனோடு தனகுமைத்துனன்காலாக்கித்
தன்னைநாரியாக்கித் தானுமோரம்புமானான்
தன்மனமிடங்கொண்டுய்த்தசங்கரன்றனக்குமாயன்

முன்னொருவூரின்பேராமுதலெழுத்தில்லாவிட்டால்
நன்னகர்மன்னர்பேராநடுவெழுத்தில்லாவிட்டால்
கன்னமாமிருகத்தின்பேர் கடையெழுத்தில்லாவிட்டால்
உன்னிடதேனின்பேரா மூரின்பேர்விளம்புவீரே. 42

மதுரை-துரை-மரை-மது.

மதுரைமுத்துக்குமரதொண்டன் றமிழ் போலக்கவிமதுரம் பொழியப்பாடும், சதுரருண்டோவெனவிரிஞ்சன்வினவினால்சேடனான்றானென்றானோர், பரமெனினுந்தோன்றுமன் மால்கொண்டுதடல்வீழ்ந்தான்பதுமன்சீறி, மதமுறுநாவைப் பிளந்து காதறுத்து மண்சுமக்கவைத்திட்டானே. 35

மதுகரித்தையிகழ்ந்துகுயில்வடிவேலர்தமையழைத்துவாராமென்றே, இதைமுறைத்துச் சென்றதென்ன விண்ணமுங்காணேனதனுக்கிரக்கமேது, சதமிதெனவளர்த்தெடுத்ததாய்க்குதவாதார்க்குதவுதத்தையேநீ, முதுமறைசேர்க்குமரர்தமை யழைத்துவாமதப்பயலைமுடுக்கத்தானே. 36

குருமூர்த்தமாய்வந்து வினையொழித்து முத்திதனைக் கொடுக்கத்தியாகர், ஒருமூர்த்தியல்லாமன் மன்றுமொருமூர்த்திகளுமுண்டோநெஞ்சே திரிமூர்த்தியென்பார்கள் வரவர்வாகனமேறிச்சேனிற்சும்மாய், திரிமூர்த்தியல்லாமலொருமூர்த்தியுங்கதியிற் சேர்த்திடாரே 75

இருக்கோல் மிடுங்கலையைத்தெய்வசிகாமணி முகில்வந்திணங்கா நாளில், உருக்கோலவடிவானன்மைந்தனு மைத்துனனுநிதமோய்விலாமல், மருக்கோலஞ்செய்வதினும் வடவலைச்சொரிவதினு மயக்கமுற்றுத், திருக்கோலங்கொண்டமகடயங்குகின்றான்மயங்குகின்றான் தினமுந்தானே. 38

முந்தனத்தை தூதுவிட்டேன் வரவுமில்லைமதராஜன் முனிந்தே வில்லால், எந்தனக்கிலக்காக மலர்வாளி யென்கிறானினியென்செய்தேன், கந்தனத்தையகலாத பூம்பாவை வேலப்பன்கையாற்பூசுஞ் சந்தனத்தைசவ்வாதை நினைந்துமனதுருகுதடிதையலாளே. 39

வெறிவிலக்கல்

குருத்துக்கதலிபசுந்தேனையள்ளிக்குரங்குரட்டிக்
கருத்திக்களிக்குங்குருங்குடிவாழ்தருமண்ணல்வெற்பில்
பருத்திப்பொதிக்கிட்டதீப்போலக்காமம்படைத்தவிந்த
ஒருத்திக்கொருவன்பகையோநடுச்சொல்லுமூரவரே. 40

தொட்டிக்கலைசுப்பிரமணியதம்பிரான்வெண்பா.

வல்லவகுலத்திருக்குமன்னவாவாசமலி
நல்லவகுலத்திருக்குநாதனே - மெல்ல
வடிவாளைக்கொண்டமணவாளாகணிச்சி
வடிவாளைக்கொண்டென்னிடர்மாற்று

(குளத்திருக்குநெற்றிக்கண்)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொன்முகநோக்கிநின்றன் முகநோக்குமுன்போயினளென்
றன்னிடவீழ்ந்தனள்கை தொடவுய்ந்தனளுன்னுடனே
பின்னும்புணர்ந்திட முன்னறிவற்றிடபெற்றபிற்ப
பொன்னலமென்றனளேரகத்தான்மனையீரங்கொடியே. 42

ஒட்டக்கூத்தர்

சற்கோலிப்பாசப்பூதற்கேதட்டாமற்சாகைக்கேகிற்பீர்
முற்கோலிக்கோலிப்பூசித்தேமுட்டாமற்சேவித்தேகிற்பீர்
வற்றோநெட்டைப்பாரச்சேனைமைப்பூகத்தேறித்தாவிப்போய்
நெற்றாளூற்றாலைப்பாகிற்சேர்நெய்யத்தானத்தானைத்யானித்தே. 43

புகழேந்தி

விக்காவுக்காலித்தாப்போய்விட்டானட்டார்கட்டோர்புக்கார்
இக்காயத்தாசைப்பாடுற்றேயிற்றேடிப்போவைப்பீர்நிற்பீர்
அக்காடப்பேய்தொக்காடச்சூழப்பாடத்தீவெப்பாடப்பூண்
டெக்காடக்கானத்தாடப்போநெய்த்தானத்தானைத்யானித்தே. 44

ஆக-செய்யுள்-952.

இ ப் ப தி ப் பி ல் நூ த ன மா க ச் சே ர் த் த

பலவித்துவான்கள்பாடியபாடல்.

கலித்துறை,

நீத்தாவறிஞர்பிணியாளர்கல்விநெறியறியார்
பூத்தாரமஞ்சிவிருந்தொளிப்பார்பொருட்கேசிவிகை
யூர்ந்தேசுமைசுமந்துண்போரிவர்களுயிரிருந்து
வீந்தாரிவரைவர்காண்செழியாதிருவேங்கடமே. 1

கொடுத்தாவிகாக்கின்றகாவேரிவெற்றிக்குறைந்திடினு
மடுத்தோண்டிநீருண்ணுவாராதுபோலிந்தமாநிலத்தி
லடுத்தாரைரட்சிக்குந்தாவென்பார்க்கடையாளம்பிச்சை
யெடுத்தாகினுங்கொடுப்பாவெள்ளைநாவலிருப்புவனே. 2

வெண்பா.

மாமிக்கோர்மாமியுண்டுவாணருக்கோர்வாணருண்டு
சாமிக்குமேற்றகப்பன்சாமியுண்டு-பூமிக்குள்
ளெல்லாந்தெரிந்தவருமில்லைதெரியாதவரு
மில்லாமற்கண்டவர்களார். 3

ஆங்கால்மெய்வருத்தவேண்டாமதுவன்றித்
தேங்காய்க்கிளநீர்போற்சேருமே-போங்காலை

காட்டானைதின்றகனியதுபோலாகுமே
தேட்டாளன்றேடுந்தனம், 4

சொல்லிச்செய்யார்பெரியோர்சொல்லிச்செய்வார்சிறியோர்
சொல்லியுஞ்செய்யாதவர்கசடர்-சொல்லுங்கால்
குலமாலைவேற்கட்குறிப்பறிந்துபார்க்கிற்
பலமாநற்பாதிரியைப்பார். 5

கலித்துறை

முற்றுத்தில்லையும்வாசமுமுள்ளதுமுனையுமெவர்
சற்றாகிலுஞ்செய்துவைத்ததுண்டோவண்புஞ்சர்க்குணமும்
பெற்றார்புறவிக்குணங்கானதுகண்டுபேதையர்கள்
கற்றால்வாராதுகண்டாய்கச்சிமாநகர்காவலனே. 6

வெண்பா

மிக்குப்பெருகியுமிகுனல்பாய்ந்தாலும்
உப்பொழிதல்செல்லாவொளிகடல்பால்-மிக்க
இனநலநன்குடையராயினுமென்று
மனநலமாகவாங்கீழ். 7

உடைப்பொருஞ்செல்வத்துயர்ந்தபெருமை
அடக்கமுநெஞ்சத்தினுடு-நடக்கையின்
ஒள்ளியனல்லான்மேல்வைத்தல்குரங்கின்கைக்
கொள்ளிகொடுத்துவிடல். 8

சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமில்லையேயில்லையாகும்
சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விததார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமெய்திடிலெய்துமென்றே. 9

கதிரவனிலையேற்கண்ணிற்காண்பனமறையுமாபோல்
நிதியமொன்றிலையேலியார்க்குநீதிமான்ஞானபோதம்
துதிபெருகீர்த்தியாண்மைசூழ்ச்சிமந்திரவிசாரம்
கதிர்பிமானமெல்லாந்தன்னிலேமறைந்துபோமால், 10

கலித்துறை,

பாலுக்குச்சக்கரையில்லையென்பார்க்கும்பருக்கையுற்ற
கூழுக்குப்போடவுப்பில்லையென்பார்க்குங்குத்தித்தைத்த
காலுக்குத்தோற்செருப்பில்லையென்பார்க்குங்கனகதண்டு
மேலுக்குப்பஞ்சணையில்லையென்பார்க்கும்விசனமொன்றே. 11

மேவுமென்போகங்களிம்பில்பெண்ணுடைவியன்கலன்பாற்
றுவியம்போசனம்தாம்பூலம்வீசுகந்தமன்பி
னுவெழிற்பாட்டலர்மெல்லணையாமிவைநண்கமைந்த
வாவிக்கடவுளருட்பாழிபெற்றவரசிடமே.

வெண்பா.

எண்கோவைமேகலைக்காஞ்சியிருகோவை
கன்கோல்கலாபமிருபத்தொன்று-பண்கோள்
பருமம்பதின்மூன்று முப்பபத்திரண்டு
விரிசிகையென்றுணரப்பாற்று. 13

மன்னவன்றணங்கொடி கெனவருத்தலுமதற்குத்
துன்னுபைங்கொடியடுத்த கொம்பதனையேசூழும்
கன்னிமாதருமன்னருந்தங்களைக்காத்தே
பன்னுமிங்கிதஞ்செயுமவர்பாற்செய்வார்பரிவு 14

பாவிகளகத்தைப்போலும்பலவிரதியர்கள்போலும்
ஒவருசகாயர்போலுமுறைமுறைசுற்றம்போலும்
மேவுவரவரைச்சேரின் மேன்மையரேனுமுய்யார்
பூவையுமுயலுமுன்னோர்ப் பூனையைச்சேர்ந்தவாறே. 15

வேந்தருங்கொடுந்தீயும்வெவ்விடம்பொழிபகுவாய்
பாந்தளுஞ்சரியாதலினன்னவன்பக்கல்
போந்துநண்புகொண்டடவி நீபுறக்குமாறென்னும்
மோந்திடும்படிக்கடிப்பதுமன்னர்தம்முறையே. 16

ஒருவருக்கமுதளித்தானுண்பனேனுலகமாளு
மிருவருக்கமுதளித்தா லிந்திரன்பதவிசேர்வார்
மருவியபூசைசெய்து யந்தவரிளப்பையாற்றில்
திரும்டவன்னதானஞ் சிவாலயமாகுந்தானே. 17

வெண்பா.

அருக்கனையுஞ்சோமனையு மைம்மூன்றுநாளதனிற்
பெருக்கவரவந்தீண்டிற்பேசுங்கால்-செருக்களத்தின்
மன்னர்மடிவார் மடிவாரேயாமாகில்
அன்னமரிதாய் விடும். 18

பருதியும்பஞ்சமாகிற் பார்மதிவெள்ளமாகுங்
குரிதியுங்கூச்சலாகும் கொடும்புதன்காற்றதாகும்
பெருத்ததோர்வியாழம்வெள்ளிப்போகமேரவிற்குங்
கருத்ததோர்சனியுமாகிற் கலகமும்பற்றுதே. 19

வெண்பா.

கல்லாடர்செய்பனுவல் கல்லாடம்நூறுநூல்
வல்லார்சங்கத்தில் வந்தருளிச்-சொல்லாட
மர்மதுரையீசர்மனமுவந்துகேட்டுமுடித்
தாமசத்தார்நூறு தரம், 20

இடுகொட்டுமங்கை யெனும்பிற்புராண்மால்
சுடுகாட்டிலாடுவார் சுட்டிடுகொட்டுஞ்
சம்பந்தாயென்புநின்பாறந்தாக்கிக்கொண்டிலனே
ஞம்பந்தானென்னுமழைக் கொம்பு. 21

கலித்துறை.

அரியெச்சில்போலவாயெச்சிலுமஞ்சரியெச்சிலும்
எரியெச்சிலேழுமுனியெச்சிலும்போர்வேந்திழையாள்
கரியெச்சில்போன்றனளவிக்கிரமச்சோழன்கலைத்தகன்றின்
புரியெச்சிலுண்டவியல்வண்ணனெச்சிற்புரந்தரனே. 22

வாக்குமனமுடையானொஞ்சுனார்தமணிமுடிமீ
தாக்குந்திறமையிருங்கோளன்வெற்பிறயனடுக்கம்
போக்கும்புனிதனுங்கந்தனுமாலும்புரந்தரனும்
நாக்குங்கழுத்துந்தலையுமில்லான்பகைநானல்லவே, 23

காயுங்கடுஞ்சுரமீதமென்றுகாட்டியவதையுஞ்சொன்ன
வாயும்பகைபெழும்பாலையிலேமணிமாமகுடம்
தோயும்புகழ்சசிச்சுந்தரபாண்டியன்தோகைவெற்பில்
தாயுந்தமருமில்லாளிங்ஙனேன்னின்றதார்குழலே. 24

ஆக செய்யுள்-976.

கடிகைமுத்துப் புலவர்பாடிய

மடக்கு.

கருப்பஞ்சிலையுமோர்கரமே-கண்டேநானுஞ்சுகரமே
காமப்பயனுமூர்க்கரமே-கணையைத்தொடுப்பான்சீக்கிரமே
வருத்தம்புரிவாரனேகரமே-வல்லார்மடவார்நிசகரமே
மாமால்வெங்கடேசரெட்டன்-வருவான்வருவானென்றிருந்தே

...ருத்துப்படிக்குமனோகரமேசெய்தானினித்திவாகரமே
தினியில்வருவாயெனக்கரமேதெரியவுதித்தான்சக்கரமே
...பொருத்தந்தருகண்ணகரமேபோர்வெட்சிலைவீராகரமே
பூவைமருஞ்சேகரமேபுகழ்ந்தேன்ரத்திநகரமே 1

...சையான்முகத்தைத்துமலர்க்கண்ணுலெனையும்பார்த்துமலர்
காலால்வண்டுகுடைந்தமலர்க்கனியையெனதுகுழற்கணிந்து
...யெய்யானைதயேதடவியென்றன்மேலேயிலங்குமுடைமையெல்லா
வெவ்வேருகக்களைந்ததனைமீட்டுநிறையாத்தரித்துமங்கே
...கையாவிடையத்துகிலாநன்றாய்ப்பொதித்துமனம்விரும்பி
நகைத்தான்வெங்கடேசுரெட்டன்நானுமகிழ்தவனைப்பார்த்தேன்
...கையார்விழியாதமைக்கலவிவகையாலுருக்கிவசப்படுத்தும்
மார்க்கமவனுக்கல்லாமல்மாரன்றனக்கும்வாராதே. 2

தலைவனைச்சேர்ந்தவகைக்குங் கடலுக்குஞ்சிலேடை

...டிமேலேந்திமலர்வாய்த்தேன்வழங்கித்தனம்பார்த்துகிரும்
வைக்கத்தனமேகசங்குமென்றுவணிவாய்முத்தம்பலகொடுக்கக்
காடியினிடைகால்விசைத்தெழிப்பிக்கொள்கப்பலைப்பாயசைக்கவ
ந்து,கூடவரைச்சோமனுந்தோயக்கொட்டுமெயிர்தம் கொப்புளிக்க
...டியையளந்தகாலாற்கற்பாறைமிதித்துமடமாதைப்
பார்த்துமுனியேதிதுவெனவேபகர்ந்தோன் வெங்கடேசுரெட்டி
...டியுழுனையும்படைத்தவெற்றித் துரையைச்சேர்ந்தவிதம்போலத்
தோற்றுங்கடலோநானுனக்குச்சொல்லிக்காட்டவேண்டாமே, 3

...ப்புறத்தொதுக்கடிக்கும்அத்தொழிற்கொருப்படுத்தி
அக்கணத்திற்றுடைக்குள்அப்படுத்தெழுப்பி
...ப்புறத்திழுத்தொருத்திஎப்படிச்சமத்திகெட்டி
இத்தனைக்குழுத்தரித்ததிப்படிக்ககனப்படப்பை
...ப்புறக்கிடத்தும்வித்தைதகுற்றமற்றவித்தைதகுத்து
குத்தென்சொலச்சொலிக்கொடுத்துரைத்தடுத்தடுத்து
...மய்யபுறத்தொழிற்பயிற்குவெங்கடேசுரெட்டன்
விடியுமட்டுமனுபவித்தவித்தைநல்லவித்தையே. 4

...நகரத்தில்விடவிலைப்பின்உபரிவித்தைமுதனடத்தி
...டிர்செலுத்துங்கிரிகரத்தில்உரகனுக்கிமணியசைத்து
...நியப்புமமுதுடைத்துவரவெழுப்பியதிலெனக்கு
...னுமட்சம்வரவரித்தமலரணைக்குள்விழவுயர்த்தும்

இருதொடைக்குளவனிருக்களனைமலர்த்திமுலைசுவத்தும்
இதழ்சுவைத்துமொருதரத்தில்இருவருக்குமனம்ருசிக்க
விருதுகட்டியனுபவித்தவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. 5

தந்திதங்கலந்துகண்டதத்தரங்கமென்றுசந்த
தந்திடம்புரிந்தணைந்ததந்திரந்தெரிந்திசைந்து
பந்தெழும்புகின்றதென்றுபந்திகொண்டெழும்பவுஞ்சு
பந்தெருஞ்சுகம்பொருந்துபந்தயங்களும்பகர்ந்து
வந்துவந்திருந்தகொங்கைமந்தரங்குலுங்கவண்டு
மண்டுகொண்டைகொண்டலென்றுவந்தொதுங்குசண்டைகண்டு
விந்தைவிந்தையென்றியம்பிவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. 6

மடியில்வைத்துமுலைபிடித்துவலியமுத்தமிடமுகத்தில்
வதனம்வைத்துமகனவித்தைவகைபிறக்கவவனுரைத்து
முடியுறைக்கநகமழுத்திமுதிகினிற்கைபடவணைத்து
முறுகிமெத்தவிறுகிவெட்கமுழுதுவிட்டுமெலவசைத்து
நெடியபுட்கள்குரலெழுப்பிநிலைதரித்தவிழியிமைக்க
நினைவுமற்றபரவசத்தினிறைவெனக்குவரவயங்கி
விடியுமட்டுமனுபவித்தவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. 7

மடக்கு.

சுரதஞ்செயவேகடிதடனுச்சுரதந்தனையேதொட்டதும்
சுரதந்திரமாமதனையுமீசுரதந்த்ரமென்றெண்ணேனே
சரசஞ்சொலியேநகைத்ததுமிஞ்சரசந்தானேமுடித்தனுபூச்
சரசம்பிரமவேளெடுத்தசரசஞ்சலமுந்தவிர்ந்தேனே
கரகஞ்சமுமென்முலையான்கரகந்தொடும்பபோதிலநங்
கரகந்தையும்போய்விட்டதரகரகந்திருவமணமிதுவே
அரவந்தருட்குரன்முழங்கஅரவந்தனிலேநடித்தமுகில்
ஆமால்வெங்கவேசுரெட்டன்அனுபோகத்தைத்தொடுத்தானே. 8

மடக்கு.

சேலையுரித்தான்கடிந்துவிழச்சோலையுருட்டிப்பார்க்கையிலே
செவ்வாயிதழைக்கொடுத்தானன்செவ்வாய்நீவிப்பதித்தேன்
மாலைசரிந்தபிடரினுக்குள்மாலையமைந்தபிறைபோல
வைத்தானகத்தைக்கவணையுஞ்சு வைத்தாநயமிதென்றுவைத்தேன்

காலையிப்பிடுவிருக்குமொருக்காலைகைபாலிங்கனத்த
கட்டியணைக்கத்தொடுத்தவளைகட்டிசொலவுமனம்வருமோ
வெல்லையெடுத்ததிரைக்கடலேவேலையெடுத்தமுருகனைப்போல்
வெங்கடேசுரெட்டனெனைமேவச்சமயம்வாய்த்ததுவே. 9

மடக்கு.

கலசமுலையைத்தொட்டணையுங்கலசமதியாமெனிற்பிடித்துக்
கசக்குமுலைக்காம்பையும்பருகக்கசக்குமெனவுநினையாதே
சலவையுரிவேனுயர்ந்தபுயாசலவையினுநான்விடுவேனோ
சாவாதுவழித்துக்கழுத்தினிற்பூசவாதுவரைநேரிதழ்பருகு
புலவிதனையேநினைப்பதுநான்புலவிதலவோசமயமென்றே
புகழ்சேர்வெங்கடேசுரெட்டபூபாவுனையேநானினைந்தேன்
நிலவானதுவுக்குளிவந்தாநிலவாசமும்வந்தடிக்கவுநான்
நினைப்பாயலிலேமருவவுநீநினைப்பாயலிலேயென்றேனே. 10

கனவில்மருமன்னவனெனதுகையைப்பிடித்துமடிப்பில்வைத்துக்
கார்போர்குழலைக்கோதியவன்கையான்முதுகைத்தடவியுமென்
மனதுகுளிரமுனபுகருளவழங்கியவனேபின்புமுத்தம்
வழங்கித்தலையைவளைத்ததரமாறிச்சுவைத்தான்வகைக்காரன்
சனகனமதனைமனம்பொருந்துந்தாமோ தரன்போலிருபுயமுஞ்
சாதிவசைக்கணமலருஞ்சந்த்ரோதயம்போற்றிருமுகமும்
என்துவிழியிற்குளிரவுங்கண்டிருந்தேன்வெங்கடேசுரெட்ட
மேந்த்ரன்கலவிதனைக்கடலே இன்னம்புகல்வேன்கேட்பாயே,

ஆழியிடத்திலிருந்தாளென்றவளுமுரைப்பமகிழ்ந்துகணை
ஆழிகொடுத்தானதனுடனே அதிகவிலைமுத்தமுங்கொடுத்தான்
ஊழிகால்ம்வாழியெனஉரைக்கத்தூதியெமைப்புரக்கும்
உரவோன்வெங்கடேசுரெட்டன்உகந்துவெகுமானமுங்கொடுத்தா
ரூழியானையென்றமுலைத்துணைமேலேற்றிமுரகமெனத்
தொனிக்குஞ்சிலம்புமலம்பவனைதுகிலுந்தரிக்கமனைக்குள்வந்தே
வாழியெனவேநானிருந்தேன்மாரப்பயலும்புறம்போமுன்
மையலொழித்துகண்பொருந்திமன்னன்வரவுங்கண்டேனே. 12

மடக்கு.

கடலேயுன்போல்வந்தவளைக்கண்டேன்மகிழ்ந்தேன்வார்த்தையுங்க
ற், கண்டேயுரைப்பதெல்லாநீகண்டேயெனவுங்கண்டேனே
உடலேன்பசந்தாயென்றுளார்உறவேன்பசந்தாயுரைக்கவென்க்
கொருவரிலாதவாறென்றேன்உள்ளதெனவேதலையசைத்துத்

திடமேபுகன்றாள்புலிபுரந்தசெயமால்வெங்கடேசுரெட்ட
தீரன்கொலுவிற்சென்றாளென்செய்தியுரைத்தன்பவனிகண்ட
தடமென்முலைமார்பொதுமாதர்தம்மிலொருத்தியதுமினிப்பெண்
தாமங்கொடுக்கவேண்டுமென்றாள்சாமிகருத்துமிசைந்தானே. 13

மடக்கு.

காமனிவனேயென்னிலவன்கறுப்பனுவனைச்சிவப்பென்பார்
காளைவேலனென்னிலவன்கண்ணீராறுங்கலந்திருப்பான்
பூமன்னவரைநிகருரையாப்பூமான்வெங்கடேசுரெட்டன்
புகழ்சேரெட்டப்புரந்தழைக்கப்புருகூதனைப்போல்வரக்கண்டே
சோமன்றனக்குமாமனையேதுணையாயிருக்குமாமனையே
சூழும்புவிக்குள்வளைபட்டேதுடித்தேன்மகனுய்வளைபட்டேன்
ஆமன்மதன்சேர்வைப்பறையேஆரமணிசேர்வைப்பறையே
ஆழுநிலையாப்பயநிலையேஅன்னையாலும்பயநிலையே.

கடலுக்குந் தலைவிக்குஞ் சிலேடை-மடக்கு.

கச்சங்கவடங்காக்கொங்கைக்கும்பசலைபொருந்தியனங்
கைக்கும்படிக்குமிருந்துமடல்கைக்குந்தரிக்கவெண்ணிமதி
உச்சம்பார்க்குமடவார்கள்உள்ளங்கவரக்காமனைப்போல் [டலே
உதித்தோன்வெங்கடேசுரெட்டன் உலாவப்பார்த்தேன்பெருங்க
அச்சங்கூறுமுன்னிடத்தில்அச்சங்கூறுமென்னிடத்தில்
அம்பாசலசவாய்நீயுமதன்அம்பாலசைவுமெனக்குண்டே
மச்சங்கடவாதுன்னையுங்காமச்சங்கடவாதெனக்குமுண்டாம்
வணங்காரகுமுனக்கெனக்கும்வணங்காரகுஞ்சிலதியரே. 15

மடக்கு.

வருந்துஞ்சனகிமகம்பார்த்துவரியிற்பலத்தைப்பின்பார்த்து
மணக்கோலஞ்செய்திருந்தவன்வேள்மணக்கோலஞ்செய் ததைப்
பாரான், திருந்துவளையும்போச்செனமீவதெரிவைமாதர்மயலாகுஞ்
செயவேள்வெங்கடேசுரெட்டதீரனிளசைக்கடற்றுறைவாய்
இருந்ததிடனுகைக்காவேயென்னைத்திடனுகைக்காவே
ஏற்றதாலத்திடந்தாரேஎசுந்தாலத்திட்டதாரே
பொருந்துமனைவின்வாய்த்திட்டேபொருப்பேனுேதாய்வாய்த்திட்
டே, புதிதாமதியானந்தினமேபொருகாமதியானந்தினமே. 19

மடக்கு.

காரியனையகொடைக்குமுபகாரிதமிழ்பாரட்டும்விப
காரிமதியோசனையாலுங்காரியகருமம்பகர்வோன்

வேரிதன்சக்திருமார்தவிழியுள்ளிருந்திப்பதையனைத்தும்
வென்றோன்வெங்கடேசுரெட்டன் மேவுமிசைக்கடற்கரைவாய்
வாரிமுசட்டிமலமுகலமேவலைபோனதுவுமெழுகலமே
வந்தால்வருமீசுரப்பாறேமெயலெனக்குஞ்சுரப்பாரே
நீரிருறுமீன்புறவேநெடுநாட்செலுமோநான்புலவே
நெய்தற்றடருங்கொடியாரேநேயரணைமார்கொடியாரே. 17

மடக்கு.

கனத்துப்புடைத்துப்பருத்துவிம்மிக்காம்புதிரண்டுகண்கறுத்துக்
காமன்மகுடப்போற்பரந்துகச்சுக்கடங்காக்கனதனத்தார்
மனத்துக்கிசைந்தவடிவழகன்மதவேள்வெங்கடேசுரெட்டன்
வைகைநதியும்வைப்பாறும்வந்துபெருங்கடற்றுறையே
உனக்குளேவாசஞ்சலமேஉள்ளத்துளவாசஞ்சலமே
ஒழியாதுப்புமயக்கமேஉண்டேதுப்புமயக்கமே
சினத்துமோதுவரியாரேதெரிந்துமோதுவரியாரே
வேணுக்கோடமலைத்தேனேசித்தங்கோடுமலைத்தேனே. 18

பாட்டுடைத்தலைவன் குணத்துக்குஞ் சிலேடை

மடக்கு.

தரியவமுதம்பழகுமதிதெரிந்தவாரம்பிரியாமற்
றீரத்திடறுநீங்காமற்செழிக்குவாய்மைகடவாமல்
வரிசைபுரிந்துதமிழ்புனையவந்தோன்வெங்கடேசுரெட்டன்
மனதுநிறையுங்குணம்போலவளரும்பெரியகடற்றுறைவாய்
பெரியமீனேசினக்கயலேபெண்பால்வருமெனக்கயலே
பெருகுந்திரையிற்சொல்லீரேபிழைக்கத்துதுசொல்லீரே
அரியின்மனையேமுடலையேஅமைத்தாரெவருமுடலையே
ஆரணர்க்குரித்தாங்கணைக்கூடேஅணைகேள்மார்தாங்கணைக்கூடே

ஆக-செய்யுள்-995.

பின்முடுகுவெண்பாவும் வெண்டுறையும்,

கல்விக்குஞானக் கருத்துண்டாங்காயமுறும்
தொல்வினைகளெல்லாந்தொலையுமே-வில்லைத்
தனிற்புயற்றிருக்கணத்தன்வச்சிரதபுயத்தோர்
கற்பகத்தினைத்துதித்தக்கால், 1

சிந்தாகுலந்தீருஞ்செய்கருமங்கைகூடும்
சந்தானமென்றுந்தழைத்தேறும்-பைந்தாமற்
றுணைவயத்தானைமலைப்பாவையளித்தானைமகத்
தானைமுகத்தானைநினைந்தால். 2

செல்வம்பெறலாஞ்செழித்தபுகழ்சேரலாம்
வில்வம்புனைவார்விரிஞ்சேசர்புல்லுமதன்
கோளைமுடித்தரிமயக கோதையிடத்தார்கமல
தாளைமணத்தூடுநினைத்தால். 3

அண்டர்தமக்கரசாமன்புபயர்கொம்பாம்
மண்டருணர்தம்முயிர்க்குவன்னியாம்பண்டுதிறற்
கஞ்சனஞ்சிடுங்கடம்பணிந்தொழுந்துகந்துசூரை
மிஞ்சிதெஞ்சிறிந்தெழுத்தவேல், 4

ஆதரவாயென்னருகிதஞ்சலென்றுவந்துநின்று
போதரவுசெய்யுமெய்போமே-ஓதுதமிழ்
சந்தமுந்தலங்கிர்தஞ்செறிந்துநன்குயர்ந்துதங்கு
விந்தைகொண்டிலங்குசெந்தில்வேல். 5

இங்கிதமாநல்வாழ்வெமக்களிக்குமுற்பகல்செய்
சங்கடமால்வேலைதனிக்குமே-பொங்கமுறத்
தற்பார்த்தனுக்கிரகித்திடக் கருத்தனித்தமத்த
வெற்பிணைத்துளைத்தவுக்கிரவேல், 6

நிட்டும்விணைகளறுத்தின்பறுறவேயெனது
பாட்டுக்குகந்தருள்பாலிக்குமே-நாட்டமிகும்
மண்டலங்கலங்கசண்டர்கண்டர்துண்டர்மிண்டராவி
விண்டொடுங்கமண்டியுண்டவேல், 7

உன்னவினிதாயிருக்குமோங்குசெல்வமும்பெருக்கும்
நன்னலருளைக்கொடுக்குநாடோநும்-பன்னும்
சகடமுருளநெருடுகமலசர்ணக்கருணையறிமருகன்
விகடகரியினிளையமுருகன்வேல். 8

ஊழ்வினையைப்போக்குமேயுள்ளொளியைககாட்டுமே
வாழ்வதற்கோர்வித்தாய் வளருமே-தாழ்வார்
தடபடவென்பதிர் கடலதின்முடிமிசை
விடவதிபொடிசெய்யும்வேல், 9

ஓராருசென்னியொருமுருகாவென்றளவில்
தீராதவல்வினைநோய் தீருமே-போராடிக்

கொக்கரித்துவெற்படர்த்துக்கொக்கரக்கனைத்துணித்த
விக்ரமத்திருக்கரத்துவேல். 10

கந்தாகடம்பாகயிலாயமலையான்
மைந்தாச்சுவாமிவடிவேலவா-சந்தங்
குறமகளாசைகொள்கணவாகுருபரனாகியகுமரா
அறுமுகவாபழனியின்வேலா. 11

அன்பர்பயங்கெடுக்குமத்திகிரியைத்துளைக்கும்
இன்பவல்லிகண்ணிக்கெதிராகும்-மின்பரந்த
வாகுதோளிலேறிமீவாகுசாரியோடியாடி
வேகசூரன்மார்பிளந்தவேல். 12

அஞ்சிமயல்சகியாதங்கமுறுகின்ற
வஞ்சியைச்சேர்தென்றணிகைவள்ளலே-பஞ்சமலர்
அங்கனுக்குங்கிரணத்தந்திமதிக்குங்கடலுக்
குங்குழலுக்குங்குயிலுக்கும் 13

வாங்குசிலைநுதலாரமாயக்கல்வியிலே
ஏங்கிமனமேயிளையாதே-பாங்களிக்காய்த்
தம்பியொக்கசண்டையிட்டுத்தந்தையைச்சுற்றுந்தவொற்றைக்
கொம்பனைச்சற்றன்புவைத்துகூறு, 14

தாமரைப்பூந்தேனையுண்டுதாதனைந்துவண்டிமிர்ந்து
காமரஞ்செய்வாவிகள்சூழ்கந்தாசிவமாமலைவாழ்
பூவையரங்கந்தங்கம்பூகமிலங்குங்கண்டங்
காவையரங்கஞ்சங்கண்காண். 15

வந்துமழைபொழியும்வானேவெஞ்சூர்தடிக்த
கந்தர்திருவிழாக்காலத்தில்-தொந்தரையா
நீர்த்துளியையீற்றிவிடனேர்த்தியல்மாற்றிவிடு
கீர்த்திவருதாட்டனமொருகேல். 16

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேலர்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமே-தோற்றறிய
சந்தங்குஞ்செஞ்சொற்சங்கம்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தனசெம்பொன்றண்டைக்கால். 17

ஆறுமுகமென்றவிலச்சவிர்க்குமே
வேறுவினைவந்தால்விலக்குமே-கூறுபுகழ்

மாரியொத்தசூரபத்மன்மார்பிளக்கவேகொடுத்து
வீரசத்திரான்மிகுந்தவேல், 18

வேலாவிராலிமலைவீராவனக்கொருபெண்
மாலாகியநின்றுவாடுகிறாள்-நீலான
உற்பவக்கயற்கணிச்சியுத்தரிடத்திடச்சமர்த்தி
அற்பசிற்றிடைக்கொடுச்சியாள் 19

கந்தனென்றும்வேலனென்றுங்காணமயில்வீரனென்றும்
செந்தனென்றுமேன்புலவீர்செப்புகிறீர்-முந்திவிளங்
கூனற்பிறைசூடச்சிவனாருக்குபதேசித்தருள்
ஞானக்குருவேடப்பயலை. 20

பன்னிரண்டுதோளாபரங்குன்றாவெப்பொழுதும்
என்னிரண்டுதோண்மீதிலேயிருப்பாய்பொன்னின்
கதிர்முடியப்பாகுகிடக்கனவரையப்பாபழனிக்
கதிபதியப்பாகுமரப்பா. 21

நோகாதோவேலாநீநோக்குமடவாளுக்காப்
போகாவனந்தேடிப்பேணுக்கால்-வாகாத்
தினநினைந்திட்டுனைவணங்கித் திரியுமன்பர்க்கருள்செயும்பொ
கனகதண்டைச்சிறுசதங்கைக்கால். 22

வாரீர்பழனிவடிவேலரேகடம்பைத்
தாரீரென்சிந்தையினிற்றானுறையீர்-சோரீர்நீர்
கன்றுநஞ்சுபிஞ்சுமஞ்சுகண்களுஞ்சிவந்துபொங்க
என்றனங்களுங்கசங்கவே. 2

மேகநிறமான்மருகவீறுதணிகேசவிது
வாகடினமேவுமிவளாவியருள்-வாகுவளை
நத்தத்தத்திற்பற்றிநச்சுப்பைகுடத்து
நிர்த்தத்திற்கிச்சித்தநீர்.

பூவைக்குநண்ணுபகற்போதகமதாமெலிந்தாள்
வாவிக்கவின்றணிகைவாழ்குமரா-பாவிமதன்
அம்புரம்புகுந்தலைக்கவம்பகந்தணந்தெறிக்க
வெம்பிநெஞ்சமுந்திகைக்கவே.

அம்பிறைக்குவைந்துமலரம்பிறைக்குநொந்துமிக
அம்பிறைக்குங்கண்ணாட்கருள்புரிவாய்-நம்புதனி

லைக்கிரிக்குளுற்றசித்ரலைச்சடைத்தனக்குறத்தி
லைக்களித்தலைத்தவத்தனையே. ௨௬

என்னிடத்திலேகுமராவென்றுதேபேக்கமா
உன்னிடத்திற்கொண்டமயற்கேதாயோதுன்னிரவு
சொல்லாப்பகட்டுமென்கண்செல்லாப்புரட்டு
பொல்லாப்பரத்தைவஞ்சிபோல். ௨௭

செங்கமலக்கண்கலங்கிச்சிந்தைநொந்திராமுழுதும்
வெங்கணைக்குஞ்செங்கணைக்கும்வேலோனே அங்கசன்றன்
பூங்கணைமெத்தைத்தும்பூங்கொடிகத்திப்பட்டுத்
தாங்கணைமெத்தைதைத்துத்தான். ௨௮

சங்கநிதியோகம்வாழ்சண்முகனேநின்மோக
மங்கையெழின்மேனிகளம்வண்வருங்கு-கொங்கைசெங்கண்
கந்தந்தங்கந்தங்கங்கம்பந்தந்தந்தம
பந்தந்தந்தண்கஞ்சம்பார். ௨௯

நீமருவவர்முருகாநித்திலங்களுஞ்சிந்தக்
காமருதேனூட்டிநெடுங்கன்னல்வளைத-தேமதனன்
வண்டுவாரக்கண்டுளறிமதியும்பரிபோய்
வணடுவாய்ப்புலம்புவாள். ௩௰

நூறுமுகம்மாய்ப்புகழ்ந்துநூறாயிரம்போதம்
வேறுமுகம்பார்த்திருக்கவேண்டாமே-ஆறுமுகச்
சுத்தனைசித்தத்துவைத்துச்சொற்றமிழ்ச்சித்ரக்கவிக்குட்
கத்தனைச்சற்றுதித்தக்கால். ௩௧

பங்கயக்கணவேலவனேபைந்தொடியாபட்டிநித
பங்கிமிகவும்வளர்ந்துவாடுகிறாள்செங்கைமலர்
அன்னநடைமின்னலொளிசின்னவிடைவன்னமுலை
கன்னல்மொழிமனனுமிவள்காண். ௩௨

எத்திக்கும்போற்றுமிவளையெழிற்குமரா
தித்திக்குநின்கனிவாய்த்தேனுறனை-முத்தமிட்டுச்
சித்திரைச்செப்புதனத்தைச்சிக்கெனக்கட்டிப்பிடித்துக்
சித்தசமோதுப்பொற்பத்திற்சேர். ௩௩

வேல்வர்தாநேற்றனைவிந்நையைநானேதுசொல்வேன்
கோல்லாடமோசையிடக்கொம்பனையேசீலமுடன

கட்டிமுத்தமிட்டணைத்துக் கட்டிமைக்கணைச்சுவைத்து
மெட்டினைப்பதத்திலிட்டுமேல். ௫௪

வேலவனேநின்கலவிவிந்தையதற்கேற்றமங்கை
கோலவரிக்கண்சுழற்றிக்கொஞ்சுகிளி போலமுலைக்
கச்சுச்சுட் சிக்கச்சொக்சப் பொற்சுட்டிக்கட்டிப்
பச்சைப்பொட்டிட்டத்தைப்பார். ௫௫

ஏவிழியார்மூரளணிலாக்கண்டுகருங்
காவிமுகையவிழுங்காஞ்சியே மேவலரூர்ச்
சக்கரக்கரக்குதைக்கணைக்கிலக்கெனக்கொள்
நக்கரக்கரக்கணக்கர்நாடு. ௫௬

நாலாநாள்சேர்ந்தணைந்தநன்னயத்தையெண்ணிநெத்த
மாலாநாள் வேலவனைமாரனெய்யும் கோலாலே
வண்டுகுடியான குழல்வஞ்சியெனமோடயந்து
வண்டுகுடியான்மருவவா. ௫௭

வானுதித்தமாமதிக்கும் வாரிவிட்டவேள்கணைக்கும்
மீனுதித்தவாரிதிக்குமேதினிகருள் நானெருந்தி
சிந்தைவாடிநொந்தசேதிசெங்கைவேலர்பங்கிலோடி
மந்தமாருதஞ்சொலோதுமா. ௫௮

செந்தழல்போல்வீசுதினிச்சேர்ந்தணைவாய்வேலவனே
கந்தமலர்சோலைவண்டுங் கார்க்குயிலுந் தொந்தமுடன்
பாடுதுவம்புந்தும்பும்பார்மதனுந்தும்வந்துஞ்
சாடுதுவம்புந்தும்பிந்தா. ௫௯

வாகந்தாவல்லவென்றுல்வாகந்தாராகிலுந்தா
சோகந்தாமீறிவளைத்தோய்ந்திடவே நபகஞ்சேர்
மாலையிந்துசோலைவண்டுமாரணம்புசூழநொந்திவ்
வேழைநெஞ்சமேகலங்கினாள்.

பாகாருமின்சொல்வள்ளிபாகாதேவேந்தனருள்
வாகனகுஞ்சரிவிவாகாநி யேகாவல்
என்றுநம்பு வென்றனைந்தசிந்தையன்புபொங்கவந்து
நின்றுகொண்டிரங்குகந்தனே..

வாதாவுன்றனுநடவாதாவோராறிரண்டு
காதாவுஞ்சித்தமிரங்காதா நீதாவென்

சிந்தைக்கிசைந்தபடிசெஞ்சொற்கிரங்கியருள்
கந்தப்ரசண்டமுருகா. ௪௨

வந்தனையாவென்றுதுயர்மாற்றிமனவேட்கையெல்லாம்
வந்தனையாத்தந்தருளுமாதவா-பந்தனைய
கொங்கைகுறமங்கையொடுகுஞ்சரிபுயந்தழுவு
கங்கையுமைதந்திடுகுகா. ௪௩

அந்தணர்கள்போற்றுமருந்தணிகைவாழ்குமார
வந்துகலந்துமருநாள்-பைந்தொடிக்கி
மேல்படுத்தமுத்தங்கள்வெப்பட்டுபொரிந்துதென்றற்
கால்பட்டுச்சரிந்ததென்பன்காண் ௪௪

மெத்தமயலாகிமெலிந்தயர்ந்துவாடுகிறாள்
சித்தமுவந்தாண்டருளுஞ்செவ்வாளோ-இத்தலத்தில்
கண்டுமொழிகண்டஞ்சுகக்குயில்குழல்கண்டஞ்சும்
வண்டுவிழிகண்டஞ்சுமான். ௪௫

இருபுறமுங்காவேரியோர்மாலையாச்சூழ
திருவரங்காவெங்கள்குலதேவா-வெருவ
எரிபுரிந்துவிழிசிவந்துயமனிருண்டவுருவுகொண்டு
வரவுகண்டுதிகிரிகொண்டுவா. ௪௬

ஒருத்திமிகமயல்கொண்டுன்சமுகம்வந்தாள்
திருத்தியனையென்றுவகைசெப்பி யுரைத்திடினற்
செப்பமுலைச்சொற்பழிகொத்தவிழிச்சித்திரவிற்
பொற்புருவத்துபபதரத்தாள். ௪௭

பாலாழிநீங்கியிந்தப்பார்தனிலோர்கள்ளனுக்கா
மாலாழிசங்கொளித்துவந்தருளக்காலாழி
அன்றனைதக்கடித்திழுக்கவங்கவற்களித்தமுத்தி
இன்றளிக்கவென்றனுக்குநீ ௪௮

பாரோர்புகழவரும்பங்குனியுத்திரத்தில்
ஆரூர்வீதியனுகின்றார்-சேரே
பணச்சர்ப்பந்தரித்துப்பொற்பதத்திற்கிண்கிணிச்சத்தங்
கிணுக்குக்கிண்கிணுக்கென்னவே. ௪௯

திருவிளவாயிற்பதியிற்சேவேறுமீசா
மருவுளகொன்றைத்தார்மழக்கில் வெருவுளதோ

சங்கமும்விழுந்திடா துதங்கமும்மொழிந்திடா து
திங்களும்மன்றிடா துதோ. ௫௰

செங்கயலோநீலவண்டோசித்தசன்கைநீதவண்டோ
பங்கயமோமால்வளரும்பாற்கடலோ-தங்கமயி
ம்ச்சிரநகைச்சிரவிண்மெச்சபுரு
வச்சினவிடைச்சிவிழியார் ௫௧

உன்மனதுமென்மனதுமோர்மனதாவொன்றிடினே
ம மதனும்வில்லெடுக்கமாட்டேனே நமைமதியோய்
குன்றடந்துபந்தைவென்றுகொன்றடைந்ததும்பிகுன்ற
வென்றடைந்தகொங்கைமங்கையே. ௫௨

நித்தமுநினைத்திரவினித்திரையுமற்றுருகி
சித்தயனெடுத்தவருடிக்கணைதைத்துருகி
மெத்தமயலுற்றபிரமித்துதலைசுற்றுதடி
தந்தையொருமுத்துமதா. ௫௩

கேலோகடலோவிடமோகருவண்டோ
சேலோகணையோசிறுவாளோ-கோலமுடன்
தண்டங்கித்துண்டுருளத்தத்திவிழக்குத்துமுலை
கண்டங்கிங்காரிகடைக்கண் ௫௪

நீலமோவேலோநெடுங்கயலோவாரிதிசேர்
ஆலமோவம்புயமோமெங்கணையோ நீலநிற
வாவிச்சோலைக்கருகில்வந்துபுணலாடுகின்ற
காவிச்சேக்காரிக்கண். ௫௫

சேலோகணையோபிணையோநற்றென்னவன்கை
வேலோநமனோமிளிர்வண்டோ தாலப்
பளபளென்றுஒளிமிகுந்துயவளமிஞ்சிநகைபுனைந்த
களபகும்பமுலைமடந்தைகண் ௫௬

முக்கனியிதழ்கொட்டாமுற்கதிரையிற்குமார
விக்கநரைமிக்கவினிபித்தமுது சர்க்கரையி
இக்கிலைகசக்குதுநிசிக்கலையுத்திக்கிவத்தில்
அக்கரைபரக்குமட்டா ௫௭

ஆராபொறுப்பார்சொல்லாதித்தாவஞ்சிமன்னு
சேராபராசசேகரா நேரே

சினத்துவட்டமிட்டுசெப்பணித்துதித்தபொற்
றனத்திலிட்டமுத்துவெக்கைதான். ௫௮

இந்நேரநீயவளை யின்பமணமேபுரிவாய்
தன்னேரருணாசலதுரையே-மன்னுமதன்
பூவினம்பையேவநின்று போர்செய்கின்றதாம்மெலிந்து
சாவியங்கணான்கலங்கினாள். ௫௯

கோங்கினரும்போகுமிழ்போபொற்பந்தோ
ஓங்குவரைபோவொளிர்செப்போ-மாங்குயிலின்
மன்னுமொழியினடைமின்னலிடையென்னவரு
கன்னிவளர்சின்முலைகள். ௬௰

இத்தலத்தோர்போற்றுமிறைவனேதஞ்சைநகர்
வித்தகனேசிவாசிவேந்தகேள்-சித்தசன்றன்
சமரிலங்கக்குழலுநந்தஞ்சதிருமும்பெண்டிருமுகஞ்செங்
கமலமுஞ்சந்திரனு மஞ்சுங்காண். ௬௧

பூமிதனிற்பேசும்புனிதாசிவாசிமன்னா
காமியின்மேலின்றுபனைதகண்டதுகேள்-காமனவன்
மாகரமுந்தோகையரு மாமதியும்பாலனமும்
சாகரமுங்கோகிலமுந்தாம். ௬௨

மண்டலத்தோர்பேசுகின்றமாலேசிவாசிமன்னா
கண்டஞ்சுங்கன்னிதனங்கைத்தாளம்-செண்டுசிமிழ்
கும்பம்புயங்கிரீடங்குஞ்சரக்கும்பைமேரு
பம்பரஞ்சிரந்தகூதுபார். ௬௩

மாதங்கவகதிறற்குவட்டமளித்தோனுதவும்
மாதங்கவத்திரற்பின்வந்தகுகா-மாதங்கந்
தக்கங்கம்பும்போந்துந்தண்கஞ்சக்கண்டம்
பங்கந்தங்குஞ்சக்கம்பார். ௬௪

கடுமொழிசேர்சூதைவென்றகந்தாசிம்மாதின்
நடுமொழிகளங்கண்முனநற்றாள்-ஒடுசேரத்
தந்தஞ்சுங்கண்டஞ்சுஞ்சங்கஞ்சுட்வீணைடஞ்சும்
பந்தஞ்சும்பஞ்சும்பார். ௬௫

என்றுவடிவேலிளங்குமானைக்கண்டாள்
அன்றுமுதற்சேரமனவாகியே-இன்றுறும்.

திக்கிளைத்துச்சோக்கிவட்குத்திக்கிவிப்பக்கத்தடுத்துச்
சுக்கெடுத்துந்தட்டிவைத்தூது. ௬௬

என்னைச்சொல்வாரல்லைதென்னைவிதித்தருகன்
றன்னைசசொல்வாரிலையித்தாரணியில்-நன்னி
தனைமறந்தாளெனைமறந்தாடுயிறுந்தாளனைபொருந்தான்
எனைமறந்தாளுனைமறந்தாளென்று. ௬௭

அன்றயன்மால்காணு வடிமுடியைக்காண்பதற்குத்
தென்றிசைக்கோனென்னதவஞ் செய்தானோ-வென்றிதிகழ்
ஆடரவாளாநீறணிதோளர்வாதிரைநாளாமாதுமனுளா
தோடவிர்காதா மாகடவூராசொல். ௬௮

தென்றலுலவுந்திருக்கடவூரெம்பெருமாள்
மன்றலத்தெறிந்தேமதவூரும்-கொன்றைக்காப் (குந்தும்
பொன்பரவுந் திண்கொங்கையிரண்டும் புண்மடநோந் துன்பமி
அன்புதிரண்டும்பெண்கொடிநெஞ்சஞ்சும். ௬௯

பாலனுக்காவென்று பகடேறிவந்தெதிர்த்த
காலனுக்குக்காலா கடவூரா-மேலோர்
கரும்புகொண்டங்கெதிர்ந்து வந்தங்கசன்பெருஞ்செஞ்சரங்கள்
சன்மருண்டுநெஞ்சகலந்துமென்றன மான் ௭௰

தொண்டருடன்கூடித்துதித்திரண்டுகண்ணாரக்
கண்டுதொழுவேனோகடவூரா-பண்டோர்
அழுதிருஞ்சிறுகடத்தன்றெழுமுனக்கன்பரைமருட்டும்
சமனையெற்றும்பபுரச்செந்தாள். ௭௧

என்றுதொழுவேனெளியேனளிமுரலு
கொன்றையணிதென்கடவூர்க்கோமானே-துன்றும்
கனற்பொரிக்கட்பகற்றிலுற்றுக்கறுத்ததெற்குத்திசைக்குளுக்ர
தனச்சினத்துட்டுதைத்தபத்மத்தாள். ௭௨

பற்றிப்பணிந்து பரவவரந்தருவாய்
கற்றைச்சடையாகடவூரா-வெற்றிநெடுங்
கொண்டலொக்குங்கண்டசத்தங்கொண்டெதிர்த்தங்கருக்குஞ்
சண்டனைக்கண்டன்றுதைக்குந்தாள். ௭௩

ஆற்றுமோநெஞ்சத்தடங்குமோகொண்டமையல்
கூற்றுதைத்தென்கடவூர்க்கோமானே-மாற்று

கும்பமுலைத்திங்கணுதற்கோந்தளக்கொம்பைவெறுந்
தம்புதொடுத்தங்கசன்விட்டாம். ௭௪

காணப்பெற்றேமிரண்டுகண்ணாரக்கண்டன்பு
பூணப்பெற்றேமனமே பேசாதே-சேணிற்
புரம்புரம்புரிந்திடும்புரந்தரன்தரும்
பயம்பரந்தருஞ்சிதம்பரம். ௭௫

கண்டேன்சிதம்பரத்தைக்கண்குளிரமெய்ஞ்ஞானங்
கொண்டேன்சிவாயவென்றுகும்பிட்டேன்-வண்டேகேள்
நீண்டசெம்பொற்காண்டகும்பிற் பூண்டசெங்கைபாண்டரங்கத்
தாண்டவன்றன் பூஞ்சதங்கைத்தாள். ௭௬

தேரோடும்வீதியெலாஞ்செங்கயலுஞ்சங்கினமும்
நீரோடுலாவிவருநெல்லையே சாரோம்
கந்தரத்தரந்தரத்தர்கந்தரத்தரந்தரத்தர்
கந்தரத்தரத்தரத்தர்காப்பு. ௭௭

வல்லாளசண்டாவடுகநாதாசுவர்க்க
வல்லாளகண்டமயல்கொண்டு-பொல்லாத
சித்தசன்சரத்தினொந்துதிர்த்தகண்ணைமுத்துடன்கை
நத்திழந்திடத்தயங்கினாள். ௭௮

பூவணைமேனாட்டம் பொருந்தாதிருப்பவனைக்
காவடுநாதாதென்கால்சீறித்-தாவிவர
இக்குவிலிநற்கணைக ளிக்கணமெடுக்கவதி
அக்கினிதரக்கவலையாய். ௭௯

தாண்டவாவென்று தருளந்தனியிருந்தென்
ஆண்டவாவந்தென்னை யாளென்றுமீண்டுமதன்
தொட்டநஞ்சம்பிற்கிரங்குஞ் சொற்றளர்ந்தென்றந்தையங்கம்
சுட்டவெண்டிங்கட்குடைந்தஞ்சும். ௮௰

பந்தளவுகந்தளபந்தனையணிந்தமுலை
கொந்தளகபந்தமுமிருந்தமுகில்-அந்தமுண
தந்தனமெலிந்தவிடைசிந்தவரிவுந்தரளம்
எந்தநகரிந்தமயிலே. ௮௧

தேசமதனிற்பேசுந்தேவாசிவாசிமன்ற
வாசமலர்மாலையணிமார்பா நீ நேசமொடு

காடுமேடமாதுமதனாலுமதியாலுழுக
பாடுமேடவாளையனேவா. ௮௨

பாராதனிற்பேசும் பரனேசிவாசிமன்று
சீரமைந்தமாதுகொங்கைச் சித்திரங்கண்-டேரமர்க்கும்
பங்கயங்கிண்ணஞ்சிலம்பம் பந்திதங்குஞ்செங்குடங்கம்
பங்கயந்தண்டெங்குமனுசும்பார். ௮௩

இந்தசனல்வாடுகிறேன் சேர்ந்தணையவேளையிது
வித்தைசெய்யவேண்டாங்காண் வேலவனே நித்தயப்
படிக்குத்தணித்துப் படுந்துந்தவிந்துப்
துடித்துத்திகைத்திபபடி. ௮௪

எய்யவந்தகாமாவுனக்கிங்கிடமில்லை
உய்யவந்தானென்னொடுறவானை-செய்யமலக்
தேனைவிடுபூவைமுடிதின்றுவிடுகைக்கரும்பை
மீனையொருசாக வில். ௮௫

வேலனேவேளூர் வினைதீர்த்தவனுதவும்
பாலனேசேனா பதிவேளே சீலனே
கோங்கரும்பிற்கொங்குகொங்கைக்கூந்தல்கொண்டற்காந்தளம்
பூங்கரும்பிற்காங்கடம்பிற்பூ ௮௬

சுடுமோவிளந்தென்றல்தோகையின்மேலம்பு
படுமோமெய்வாதைப்படுமோ-கடலூரா
நிரணக்கார்வேணிநம்பா நீலகண்டர்மேனியின்பால்
ஆரணங்கார்காலசங்கரா. ௮௭

பேதையேன்காணப்பெறுவதெந்நாள்வேலவர்கோ
தாதையேன்செம்பொற் சபாநாதர்-மாதவத்துச்
சாத்துலங்கண்காடேத்தவும்பிந்தாப்புயங்கம்போற்றவுந்தித்
தாத்தையென்றுந்தூக்கிடுஞ்செந்தாள். ௮௮

எல்லாருநன்றாயிருக்கட்டுமேதினிக்குள்
வில்லாருந்தென்பழனிவேலோனே பொல்லாத
பாதகப்பரத்தைவைத்த பாசமெத்தமுற்றுமத்தைப்
பேதகப்பரத்திவிட்ட பேர். ௮௯

வையம்புகழ்பழனி வாசன்குமரன்முரு
கையன்தழுவியவளையாள் தைப்பல்.

மதியழுன்றுவளைகழுன்று மதனனம்புபடவுழுன்று
மதிமரந்துமிகவருந்துவாள். ௬௰

வேலாவிராலிமலை வித்தகாநின்மீதின்
மாலாகவேயொருபெண் மையல்கொண்டாள் மேலான
விட்டமிட்டபொற்றனத்தி வச்சிரபதக்கமொய்த்த
கட்டிமைறக்குறுச்சிறுக்கிகாண். ௬௧

மையுமணையும் வனப்புமிழந்தான் மது
செய்யும்விதமென்ன சித்தசவேள் எய்யும்
தனிச்சரத்தைத்தடுப்பதற்குத் திருத்தணிக்கர்த்தனுக்கெதிர்க்க
கனத்தினிற்புக்குளாத்திடத்திக்ஙார், ௬௨

வைத்திடவேளாவி மருமத்தினஞ்சம்பால்
எத்திறுடரிமைக்கா மீசரேநத்துதிர்த்த
முத்தாரத்தினத்தைவைத் திழத்தவத்தினாத்தைடிற்ற
மத்தகத்தினத்திமெத்த மால். ௬௩

பாகாகாவின்சொலுடைப்பந்தொடிமேற்கோபமென்ன
வாகாமதன்கணையால்வாடுகிருள் கீழாகி
காககிரிவேலிதமும் வானவர்கடேவர்பணி
காணவினமானவடுகா. ௬௪

அம்புலியூர்தன்னையடைமின்பணிகள்
அம்புலியூர்வின்னுலகையாள்வீர்கள் அம்பொரு
கத்தினயனத்திலகுகைத்தலவனிர்க்கரிய
கத்திவரியனத்தியிடத்தான். ௬௫

வாடுகிறுனின்மாலைவாங்கக் கிளியொன்று
தேடுகிறுனின்மாலைவாங்கிளியொன்று
ஆனகனம்புசொரியவிந்துவனலைமொண்டுவிசிற்வெய்பி
மனதுநொந்துகலையிழந்தமான். ௬௬

நீரோதிருவழகர் நீரோகரியமுகில்
நீரோதிருமலைமேனின்றருள்வோர் நீரோ
வளர்ந்தசெம்பந்தங்கள்கொண்டெழுந்துமண்டலங்கள்பஞ்
டளர்ந்துகொண்டடங்கலுண்டயால் ௬௭

சித்திரமாங்கூடற்றிருவரங்கப்பெருமாள்
மெய்த்தனவேடன்றனைக்குண்மேவியாள்

செங்கையுஞ்சங்கும்பொருந்துந்திங்களுமெங்குந்தயங்கும்
கொங்கையெங்குங்குங்குமந்தங்கும். ௯௮

நாராயணரேராமபத்திரரே
காரம்பசுமேயத்தக்காளியன்மேல் நீரோமுன்
தொக்கணகதிக்கணத்தொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றேடினர். ௯௯

உறுகிள்ளைமாமொழியீரோற்றிற்றியாகர்
சிறுபிள்ளையோவீண்செருக்கோபெறுகியதோ
தொக்கணகதிக்கணத்தொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றேடினர். ௱

பூமாலைபாமாலைபூண்டசட்டைநாயகமே
மாமாலைமின்கொண்டுவாடியனலாமாலை
இந்தாலும்வந்தாலுமின்றுண்மெலிந்தோடி
வந்தாளகலந்தாளுவாய். ௱௧

மீனக்கொடியானே மின்னையனைவதற்குத்
தானெனவேந்த தயாபரனேஎனையவற்
கென்னபலனென்னநடை யென்னவிடையென்னவிதழ்க்
கன்னலெனுந்துன்னுமிதழா. ௱௨

ஆலமோவேலோவலைகடலோவம்புயமோ
நீலமோமாரனெடுங்கணையோசாலச்
சிறுத்தவிடைபருத்தமுலை சிவந்தவிதழ்வெளுத்தநகை
கருத்தகுழலொருத்திகடைக்கண். ௱௩

நீரோசிதம்பரனர் நட்டமதியோதென்புலியூர்
நீரோசுடலைக்குனிந்தனர் நீரோ
கடத்தகளிற்றினைக்கறுத்துறப்பிடித்திழுந்
தடாத்தறுத்துரித்துடுத்தவர். ௱௪

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்க்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமேசாற்றவிளங்
கொந்தந்துங்குஞ்செஞ்சொற்கந்தம்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்றண்டைக்கால். ௱௫

வன்மத்தைநின்மனதில்வையாதேபாவியேம்
கன்மத்தைநீக்கியாளையேற்றாய் சென்மத்து

ணுமலையுண் ணுமலுமின் ணுர்முலையுண் ணுமலுமன்
ணுமலையுன் ணுமுலையம்மா. ௱௬

மேகக்கவிந்ததுபோன் மேலெழுந்தகாலனைக்கண்
டாகந்தளர்ந்துநெஞ்ச மஞ்சாமுன் மாடகவூர்ப்
பூதநாதவேதகீதா புவிதாதாதேடுபாதா
மாதுபாகாகாலகாலாவா. ௱௭

ஆர்செய்தவஞ்சனையோவா றுமுகவேலர்மலர்த்
தாரீரதுற்றதென்ன கர்ப்பனையோபாரதனில்
சூதுகற்றசக்காளத்தி தோதகத்திபச்சிலைக்குள்
ஓதுசெப்படக்குவித்தையோ. ௱௮

கச்சிக்கச்சாலைக் கடவுளடியைத்துதித்தால்
இச்சிக்கச்சாலையினாணின்பமோர்மேச்சிக்க
நித்தநித்தம்விர்த்தியுற்றந்நிட்களத்தை பெற்றமுத்தர்
பத்தியைச்சித்தத்தளிக்கும்பார். ௱௯

அன்னைவடிவம்மைபோற்றி யந்தரியைச்சிந்தித்தால்
பின்னைவடிவம்மையுற்றும்பேதுரு முன்னைவினைப்
பந்தமுந்தவிர்ந்துமேவுசந்தமுந்தவிர்ந்துஞர்ன
சிந்தையுந்தணிந்திடார்தோர். ௧௧௦

என்றுடுங்காமிசரின்பதடிவைத்துதிக்க
அன்றும்வினைவிட்டகலுமேகுன்றுமல்
தொங்கிட்டதோதறிகிடத்தோதரிகிட
தொங்கிட்டத்தாதரிகிடதா ௧௰௧

திருமுடுகுவெண்பா.

திங்கடும்பைகொன்றையுஞ் சிறந்தணிந்துகொண் டுநின்ற
அங்கியம்பகன்பயந்தவன்பகந்தா தங்கமென்னும்
தேகத்தேனேகுருவர்செய்கட்டோனேபனிரு
வாகுற்றேனேபெருமானே. ௧௰௨

கன்னிமுகநன்னிலவு கன்னிதழின்னலவு
பன்னுநகைபன்னமுற் பன்னிருகைமன்னவநின்
முன்னியிலையன்னவிழி மின்னவிடைபின்னுசடை
அன்னநடையின்னவறிவாய். ௧௰௩

உக்ரகிரியுக்ரகடலுட்கவட வெட்போடியர் .
கக்ரகிரிக்கப்பாலுந்தாண்டுமே விக்ரபனை
வென்முருகன்கந்தன் விசாகன்குகன்கரிய
மான்மருகனே றுமயில் ௧௰௪

கந்தனைந்திமிர்ந்தகொங்கை சந்ததம்பசந்ததிங்கு
வானங்கடம்மையுந்தவந்தொழுந்துலங்கைதகு
நேசபாசமோபொலாது நீநிலாவிமேலருலாவ
வாசலாமுலாசவேலவா. ௧௰௫

வாமமேவுசிதாசிவாசிராசநேயமோக
காமமாகிசோபமானகாமிவாம் தாமமேவு
கெங்கைபங்கும்பைபம்புகொண்டைகொண்டல்வண்டடங்கு
செங்கைபங்கயக்கண்வண்டுசேர் ௧௰௬

வெண்பா.

அங்கியாரூர்தியானவிருமதிக்கும்
தகுபன்றியையிரண்டுந்தந்திடவேயெங்கும்
உரைக்குங்காண்மைந்தற் கொருவடுவற்ற
துரைக்குத்துரையேநீசொல் ௧௰௭

அங்கியூர்தி ஆடு தித்திரை அரனூர்தி இடபம் வைகாசிபன்றி வராகன்.

இத்தையனையவுருவில்லான்விடும்போதே
வைத்தசுரையோதடுக்கமாட்டாதே கொத்துலவும்
அங்கமுகக்காத்துறைசையம்பலவாணன்புயத்துச்
செங்குவளைத்தாரினையேதேடு. ௧௰௮

இத்தையல்கைபோதேவு புஷ்பாணம்தகர் ஆடு.

ஆக செய்யுள் ௲௱௰௧.

(*)(*)(*)

கடிகையமுத்துப்புலவர்பாடிய

விருத்தம்.

காமடியச்சக்ரந்தொட்டெய்தவெங்கடேசரெட்டன்கமலப்பூநீ
காமடிதொட்டாளுலும்வரவழைப்பார் காணேனங்கணையார்சேவ
காமடிபட்டிடுபேரிவாரிதியாமிவளையெவர்காப்பாரோகல் (சே
காமடிவிட்டிறங்காதே பேதையின் வேற்கணைதொடுத்தார் காமே

கன்றுதொட்டுக்கனியுருக்குந் தீர்த்திவெங்கடேச ரெட்டாகமலக் கண்ணா, கன்றுதொட்டதத்தனையுங் கைநெகிழ்ந்ததறியாதேகலையுஞ் சோர்ந்த, கன்றுதொட்ட ரவிக்கையெல்லாங் காமனம்புகிழித்ததுபா ர்கருத்துந்தானே, கன்றுதொட்டுப்பட்டசிட்டுப் போனவெம்பேந்துவா வெதுங்கண்டிலாயே. உ

வளவனைநேராகவிசைவளர்த்த வெங்கடேசுரெட்டன் மருவாநா ளில், வளவனைமாரையும் வெறுத்தான் மாரனும் பூங்கணையேவ வரு ந்தியேய, வளமனையே நினைத்திருந்தாண் மடவெழு தவறியாளாய்மரு ங்கிவழுமேலது, வளவனையாளுடையுமிழுந்தாள் வண்டிறங்காள்கண்டசெ ய்துவழுத்துவீரே. ௩

பாரப்பாவருமையறியினைகைவெங்கடேசுரெட்டாபகரக்கேண்மோ
பாரப்பாமொழிவிழியாணியேறி வறுங்களிற்றை பார்த்தாளாங்கொம்
பாரப்பாமதிக்கவராவென்றுளம்மதிபதிக்கப்பயந்தேயீச
பாரப்பாவையினுகமானுளயாளின்றறெடுந்துபாவைதானே. ௪

கருக்கோட்டையாலும்வெங்க டேச்ரெட்டமேந்த்ரனென்னைக்க லந்தபோகக், கருக்கோட்டையானுமடி சகியேமுன் போலின்னுங்கா மனுந்த, கருக்கோட்டைநிகர்மீசை முறுக்கிமரக்காணிலவுஞ்சங்குன் மாவைக், கருக்கோட்டையம்பிணியும் பறிவெருந்ட்டு தலைவாசல்கடக் கத்தானே. ௫

சந்தானமேநிகர்க்குமாரமுத்துசமிசகோதர்வான்பொன்னே
சந்தானமேருவெனநிறைந்தகிமாரெட்டனெனைத்தழுவாவாயா
சந்தானமேதரிக்கக்கூடிதிலையவன்மருக்கிற்சகியேநீபோம்
சந்தானமேலேறியுபரிசெய்தாற்றீருமடிதனக்குத்தானே. ௬

திருமாலையம்புதொட்டதிலைமாரனம்புவிக்குட்டிடவான்முல்லைத்
திருமாலையம்புயஞ்சூழ்குமாரவெட்டமனைச்சேரசெய்தாலுள்ளா
திருமாலையந்தெளிந்துசுபசோபனம்பொருந்திச்சிவனைநேசித்
திருமாலையந்தொறும்போயுனைநினைத்துதெரிசிப்பேன்றிருமின்னோ.

மாதங்கக்கோடிநிலவரைக்குளொலித்தாலுமந்தவருயேகம்ப
மாதங்கக்கோடிவிடசென்றடிக்குமுயர்தரிக்குமாசிவாரா
மாதங்கக்கோடிகலுங்கடலொலிக்கெண்செய்வளினிவந்துசேர்வாய்
மாதங்கக்கோடிதமிழ்க்குதரிம்வசுவப்பமதிமந்திரிநீயே. ௮

தமிட்டராணுவம்பெருக்கிவங்லெதிர்த்தவேண்முரசுசத்தங்காது
தமிட்டராவென ்புலம்பிச்சிறுபேதைவிரதமதுத்ணியவேழுத்
தமிட்டராமதிமுகத்தின்முகவழுந்தவேயுணரச்சமயம்வணர்
தமிட்டராதரங்தெரியுமெங்களேட்டேந்திர்மகிபாதமிழரேறே. ௯

பரந்துச்த்துருத்தாயர்பாயன்மிசைப்பூவைமும்பனைப்பிலே
கரத்துவசப்பாவி மலர்தூற்றுவாஞைற்றுவனேகாட்டிலேழு
மாத்துவசத்தொருகணையாலெய்தவெங்கடேசுரெட்டன்மழிவநாளிற்
திரத்துவசக்குரங்கெனவேதனித்திருந்துமுடியாதுசாற்றினேனே. ௰

நிலமாதுகிலகனெங்களிளமைவெங்கடேசுரெட்ட. நினைப்பாத்தப
லமாதுவதனமும் பொற்பசலைகொண்டாய் மகளேபெண்மடையாமே
கங், குலமாதுரங்க மென்றகிள்ளையுன்தேன்மாரன்வருங்குறியைப்பா
ர்த்துச் சொல்மாதுகுலுங்கையிலே தொடுவளையுக்தோற்றுகின்றதணி
வுதானே. ௰௧

கலக்கடமானத்தொளிலைய முழக்கமனமலைங் தடையார் கால்சா
ய்ந்தோடப், பெல்க்கடமா நகக்களிற்றை நடந்தும் வெங்கடேசுரெட்
டன் பினையலீந்தான், சிலக்கரும் பமரக்குயிலே யொடுக்குகடற் றொ
னியகடக்குதெறற்றேரை, விலக்கடமா மதப்பயலே தலைக்கடைவாச
லைக்கவெருட்டுவேனே. ௰௨

திருக்கரங்கம்வருக்கவயில் செலுத்துபடையான் கமலச்சேக்கை
யாமா, தருக்கரங்கம்பயிற்றுதுறை யிளசை வெங்கடேசுரெட்டன் ற
ழுவாநாளும், அருக்கரங்கம்புரந்திடமம்புலியும்வெம்புலிபோலாச்சே
கண்டாம், உருக்கரங்கம் பரந்துடைக்க வுருக்காமம்பிதந்தானென்று
ருகுவாளே. ௰௩

பொரகலக்க முற்றவருக்கிரங்கும் வெங்கடேசுரெட்டன் புயங்க
ண்டாண்மேல், உரக்கலக்கமற்றகணை மதன்விடுத்தானென்னசெய்வா
ளோநோகிண்ணச், சரக்கலக்கம் மியன்கடைந்த செப்பலத்தானே இ
ரண்டதனத்தினூடே, வரக்கலக் கண்ணீருகுத்தாள் வண்டினக்காள்
கண்டசெய்தி வழுத்துவீரே. ௰௪

இத்தரமே சத்துணிவாரென் வஞ்சகிமரென்றுல்வேளம் புத்திர
மேவத்தனமேபண்படுமே யென்புகலவேன்புலவோர்க்கே யோதத்தர
மேகத்தினையாயத்தழைத்த வெங்கடேசுரெட்டன்றழுவினலே துத்த
தரமேகத்தினையாயத்தழைத்த வெங்கடேசுரெட்டன்றழுவினலே து
த்தரமேதித்தனையுமுன்னாலே விளைந்ததன்றேரெருகிலாவே. ௰௫

கொட்டமிகு மருவலர்களிட்டகச் கோட்டைகன்னைத்துங் கொ
த்திதுளா, வட்டமிடும்பநெகுலனெட்டதராசேந்திர னென்னைமருவா

நாதுட்டமதன்கலைதுளைத்ததுளைவழியே தென்றல்வந்துசுவைத்துத்
தள்ளி. விட்டவெறுங் கூட்டையினிச்சுட்டதனாலென்னபயன்வெண்
ணிலாவே. ௰௬

புவிக்காதிபதியிளசைபுரந்தவெங்கடேச ரெட்டன்புலவோர்செ
ல்லும், கவிக்காதி வள்ளலைக் கண்டாசை கொண்டாளுக்கமுதைக் க
ரைத்துப்பால்வார்த், துவிக்காதில்வளவேனும்புகட்சகியே முகத்தை
த்துடைதண்ணீரு, தவிக்காதிதேசுக்கானலும்வைத் தூதிவளராமத்
தைகைக்குத்தானே. ௰௭

பொருவாசிக்கொரு நகுலனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன் புயங்க
ண்டாயோ, இருவாசிக் கெனக்கலையையுடுத்துவணி திருத்துவளையெ
ங்கேதடி, மருவாசிக்குங்குழலைமுடியுனக்குத்தரிப்பிடந்தான் மகளே
சீக்சி, தெருவாசிக் கினதுமவன் கைம்மருந்தான்மெய்மறந்து திரிகின்
றாயே. ௰௮

பொரவிசையஞ்செலுத்த வெங்கடேசு ரெட்ட மேந்திரன்மே
ற்புதுமால்கொண்டேன், சரவிசையங்சமாரன் கருப்புவில்லை வளைத்
துவலக்கையாலெய்யும், சரவிசையக்கத்தில் வந்துதைத்துருவியப்புற
ம்போஞ்சகிக்கமாட்டேன், இரவிசையம்புகுந்தொளித் தானிளங்குயி
ல்காணீருமெனக்கிரங்குவீரோ. ௰௯

புடவிகடகடெனவுடைபடவடவைசிதறவருபொருத்தார்ச்சீறும்
கடவிகடகளிற்றுதயனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்றருவான்முல்லை
அடவிகடவுனதுகுடைவலமதகயமேகவனிலத்தேரை
நடவிகடநியிர்முடிகதொடுபரிதியுதயமீதோகான்கண்டனே. ௨௰

கற்றனமின்னுவ கென்சொன்முனியென்றுனயனம்பாற் கலங்கி
த்தாபம். உற்றனமின்னாமுதங்கசந்தனை யாராதநெஞ்சேயணங்தோ
ர்க்கங்கை, லற்றனமின்னுருகவுமிளசை வெங்கடேசுரெட்டனியலோ
க்கம். பெற்றனமின்னுமையின்றோ டொழிந்ததயன்கோதரந்த பேசார்
தாமே. ௨௧

ஆளுக்கே யழகனெங்களிள வெங்கடேசு ரெட்டனன்பை யீசன்
காடுக்கேவிருந்திட்டா ளென்னலர்கள் யெங்குருதித்தசையைக் செ
ங்கை, வாளுக்கேவிருந்திட்டாள் வாதாராராலயெல்லாமலர்க்கை வா
ளி, வேளுக்கேவிருந்திட்டான் வெண்மதிக்கேபெண்மதியை விருந்தி
ட்டானே. ௨௨

அனங்கலக்கணந்தெரியாள்சிறுபேதைவிரகமிவட்கதிகமையோ
மனங்கலங்கப்பக்கமில்லையுன்னையன்றியாதலினால்வாராதாலே
இனங்கலக்கணீருகுத்துத்தேடுகிறாள்வாடுகிறாடிரண்டகும்மத்
தனங் கலக்க வருள்புரிவா யிளசை வெங்கடேசுரெட்ட தமிழ்க்கோ
மானே. ௨௩

எனக்குடைந் தயான வெங்கடேசுரெட்டனருகி லழைத்திருத்
திவைத்துத், தனக்குடைங்கயநீரவெனைத தழுவாதமடக்குறையைச்
சகியச்சொன்னேன், உனக்குடம் பெலாங்கசக்கும்பாலனமுாங்கசக்கு
மழகுற்றகொங்கை, கனக்குடங்கரதொளிகேட்குமதன் படையும்வ
ந்தினிக்கைகலக்குந்தானே. ௨௪

மாலைமணிமுடிதரித்தமருவலர்கள்சேனைதனைமடியத்தாக்குங்
கோலமதகளிற்றிதயனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்கூடாநாளில்
பாலனந்திவலையருந்தாள்சிறியாட்கு மதிக்குமென்னபகையோமேனி
வேலைநடுக்கலத்தைவிட்டே யெழுந்தலைந்தகாக மெனமெலிகின்றாளே

ஓங்கியராமாமதியாதவன்போலவரவுமிடையுடையுந்தன்னால்
நீங்கியராமாரசத்தால்வருந்துவதற்கிரங்கநேமியாத
பாங்கியராமாவெனக்கண் பார்த்துமருவாய்சவந்தன்படக்கை யாள்வா
ள், வாங்கியராமாபூமாவிளசைவெங்கடேசுரெட்டமன்னரேறே. ௨௫

கனத்துவரைபோற்புடைத்த கொங்கைமங்கை கொண்டமையல்
கண்டுநந்தா, வனத்துவரைச் செற்றுமலர் கொய்திவனையெங்கவந்தா
ன்வந்தானப்போ, துனத்து வரைப்புனந்திதவு சொல்லாரைத்தாக்கி
யவர்த்துருவேண்டிச், சனத்துவரையாக்கும் வெஙகடேசுரெட்ட மே
ந்திரனேதளசிங்கேறே.

தரும்பலிங்குமருவலரைத்தாக்கும்வெங்கடேசுரெட்டசாமிமாலை
வரும்பலிக்குநினைத்தப்படிக்கிப்போதுதப்பாதுவலத்திருந்த
திரும்பலிக்குரலைப்பார்க்கிற் செயமடிபெண்ணேமதனன்செங்கையா
லெய்அரும்பலிக்குமென்னபயஞ் சுகமாவாள்வாயுன்னதிட்டந்தானே.

மின்னமருங்கொடியனையசின்னமரங்கொடியமுலைவிம்மாநாள்
முன்னமரும்பெடுத்துமதன்றன்னமரந்தொடுக்கவெகுமோகமாகி
அந்நமருந்தென்னினுமீதென்மருந் தென்னவின்றுதயர்கின்றாளே
சொந்த மருந்தமிழ்ப்புலவர்க்குதவும்வெங்கடேசுரெட்ட சுகுணமாலே

கடங்கலாமகட்கிளமாந்தளிரே முத்தம்பொரியற் சகிக்குமாவன்
மடங்கலானைபைப்பாயும் வாறுமேற்றிரு தென்றல்வருமா சொர்ண

சூடக்கலாமதிதனமான்னமாஞ்சேர்வால்மருவார்கூடியுத்தம், தொட
கலாம்பவுரிகொண்டதரும்வெங்கடேசுரெட்டசகுணமாலே ௬௧

திருவிருக்குமணிமார்பனிளசைவெங்கடேசுரெட்ட தீரனென்னே
மருவிருக்குமணிகணவனெனச்சேராநாண்மோசமயக்கத்தான்மேல்வி
ருவிருக்குமணிவளையுமேவலையுஞ்சேர்ந்திடுமேன் மேலுந்தேன்பால்அ
ருவிருக்குமணியலுங்காந்துந்தாளமெனஉருநகண்ணருவிதானே ௬௨

குருவடியைவணங்கும்வெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரன்முன் கூசா
மற்போய் இருவடிவெல்லாம்பாருவீணையைமீட்டனுராகமிசைத்தனே
கந்தருவடிதெள்ளமுதுநவரச மொழுகும்படிபடிசவ்வாதுபூசி-மருவடி
பெண்ணேயினிமேன்மகராசியாய்ச்சுகித்துவாழ்குவாயே. ௬௩

கன்னியுமான்றன்மேற்பிரியமையாவற்றேனாயிவள்கண்டான் மூன்
றுமன்னர்தனிலே யொருவன்பெயரையடிக்கடிவழுத்து வாளனத்தை
த்தென்னவன்தமாலைவெணாறுண் மதியையதிற்கடையெழுத்தாய்த்
தீர்த்தாளையா, நாணயகுணகரகுமாரவெட்டராஜேந்திரநளினமாலே

பொன்னிலங்கை ராவணனைவென்றிவிடையாட்களகம் புளகக்
கொங்கைதென்னனைநேரா யிருக்குஞ்சொல்வார்த்தைகண்டுபயந்தேன்
மகரவிற்பாணிவடிவூர்கணிகம்பம்பரம்பையாகு மிவட் பரிந்துசேர்வா
ய்.சொன்னமொழிதவறாக்குமரு வெட்டராஜேந்த்ரசுகுணமாலே. ௬௫

மெலக்கணக்காப்பொருந்துவோவென வேளைமணங்குறிக்கும்வே
ளைபார்த்துநிலக்கணக்காமன்னம்புகுந்துகுந்தாப்பிராய வென்மேனிரை
த்தாளெண்ணிச் சொலக்கணக்காகவழக்காநானறிந்தவளா தெரிந்தவ
ளாதுயரமெல்லாம், இலக்கணக்காரிகைதேர்ந்தகுமாரவெட்டபூபதபா
லியம்புவாயே. ௬௬

அரைத்தசந்தனம்பொருந்தா ளமளயின்மேற் கண்டுயிளாளரக்க
ன்மௌலிநிரைத்தசந்தனம்பாலே துடைத்தமருகப்பன்வரநினையள்ன்
னை இரைத்தசந்தனம்பசலைக்காற்றமென்றாளே பரவையிடத்திலேசெ
ன்றுரைத்தசந்தனம் பாருக்குள்ளிலேபோதிவாகரனு ரொளிக்கின்று-
ரே. ௬௭

அரமியஞ்சேர்க்கிளவாரைக்குருந்தைவிரித்ததிற்கிடத்த வதுவு
ஞ்சூடாகரமியங்கள்ளாறெழுந்துதரையில் விழுந்தாளதனைக்கண்டுதா

ய்மார்சரமியங்குதோவிளையோவென் னாக்கிற்கையைவைத்தார் தத்ய
வாய்மைத்திர மியங்கிளுவைமருதப்பாணுக்குச்செய்திசொல்லித்தெளி
விப்பீரே. ௫௮

திரிந்தலரிகலையடக்குங்கிளுவைமருதப்பசெயசிங்கமென்னைப்
பொருந்துலரிதாயிருந்தார்பூத்தானஞ்செய்யாரோபோர்வேளையா
வருந்தலரிகுளையலரிமாவலரிபூவலரிமாதர்கீழ்பால்
இருந்தாலரிவாராமுன்னிர விதனில மதியம்வந்தாலென் செய்வாளே

வளைதூற்றுநெடுங்காட்டு வழி புலவோ ரலைபாமல்வளர்த்ததாய்
போல்உளைத்தூற்றுமலைபுரந்துங்கமறுதபங்கமரு தப்பனொருநாளு
ஞ்சேரான்களைத்தூற்றுநறும்பாலுமன்னமும் வேண்டேன்தலைக்கண்
டலோமா, றளைத்தூற்றுமெனவிடுத்துத்தாய்க்கிழவிகூடநின்று சலஞ்
செய்தாளே. ௬௰

செருத்தாக்குமதப்புலியே திருமலைவேலப்பாநின் செவ்வாயூறல்
அருத்தாக்கு மரிக்கமுதங்ககப்பாகுமணை வேண்டாளையோவர்ழை
க், குநத்தாக்கும் கைவிரித்துக்குடத்தினுஞ் சூடென்றெழுந்துகொள்
ளாள்காமக்கருத்தாக்கு முதநாதன்கங்குலவரக்கண்டுமனைக்கண்டிலா
ளே. ௬௧

எடுத்துவரிமுறத்தினிலிட்டிழைத்தகுறி பலித்ததென வெண்ண
த்தந்த,வடித்தவரிதழுககேறுமெனக்கனிவாய் மெடுத்துருஞ்சுமாதை
ப்பாடுபடுத்துவரிம்மா தரென்றூர்சொல் பவராரர்வலத்திலங்கைப்பதி
மேற்சென்று,கடுத்துவரிதனைப்பொருந் திருமலைவேதப்பனிதைக் க
ண்டிலானே. ௬௨

பொருந்தமாங்கச்சாத்துக்கல்லாமல் புலிக்கும்புரம்போவென்ன
இருந்தமரஞ்சிதமொழியாழப்பாடு படமுறையோவெமதுகாணிகநந்த
மருமெனையனியே யென்னளியேயாச்சியர்தங் கலையைவாரிக் குருந்தம
மரக்குழைத்தோறுந்திருமலைவேலப்பளிடங்கூறுவாயே, ௬௩

திருகலைகுவாய்ப்பறந்துசிறகொடுக்கியிருந்துகடற்சோலை வாரிக்கு
ருதலகுவளையொதுக்குங் கூடலில்வாழ்திருமலைமேல் கொலுவினிபோ
ய்இருகலகுசலை மொழியாளித்தனை மாலானுளெனறி சைத்தேயன்னம்
ப கள்குவளைத்தானரயாகிலும் கேட்டாளெனச் சோபனஞ்சொன்மா
னே. ௬௪

சருக்கனையமுதுகனி தேன்கலந்ததமிழ்முனிநிகர்வான் றறியார்
பெண்டீர் சருக்கனையமுனிவிசயகிரி வேளைச்சின்னேபகனவாணைசப்

பெருக்கரையவளலவென்றலைக்கேறிமயக்கினதுபித்தமூர்ச்சைத், திரு
க்கரைவுடதமெடுகரைந்துமெல்லப்புகட்டமூதுசெலுத்தென்றாளே.

பொருவதற்குச்சிலைக்காமன்வருநாண்மே மதுரையிற்பேர்ப்பெரா
றிவணூர்கள்செருவதற்குப்புகள்விசயன் றிருமலைக்கோரந்தான் வீரச்சே
ய்வீரிங்கு,வருவதற்குத்தாமதித்தான்மாலை யொன்றுகேளந்தமாலைதா
னுக், தருவதற்குமதியானோர்மையலையாயினுந்திரும்பத் தரச்செய்வா
பே. ௪௬

தெந்தளம்பேசுங்கொழுநற்கயல்கொள்ளுஞ் சேல்விழியீர்திரண்
டமேருபந்தனம்போற்றனமுடையீ ரின்சொலுரையா னுரைக்கும் படி
நீர்கேண்மீன்எந்தனஞ்சேராதவெங்கடேசுரெட்டன் தனையழைக்கவெ
ழுந்துபோன,சந்தனஞ்சும்மா வந்தாற்பூசலாமெனக்கு மதன்றனக்கு
த்தானே. ௪௭

விருத்தப்பாகலித்துறையும் வெண்பாவுங் கொச்சகமும் விரிவா
ச்சொல்லக் கருத்தப்பாவெனதுமகள்காமனர விந்தமலர்க் கணையாலெ
ஞ்சில், இருந்தப்பாலனம்வெருந்தா ளெனையுமவள்சதிசனெய்யு மேக
ருணிவருத்தப்பாத் திரமளவேபண்ணத்திடுமால் திருமலைவேல்வரிசை
மாலை. ௪௮

வீறுதரமேவல்லவனைவென்றவெங்கடேசுரெட்டன்மேவ னேண்
டி நாறுதரமாகவண்டத்தூதுவிட்டாளனமருந்தானுந்தாள்கண்ணீர் ஆ
றுதரமேற்பாயவனங்கள் பூவாளிமுலையானையூடே, ஏறுதரமாச்செவி
யைத்துளைக்குதென்றேயோலமிட்டாளெனச்சொல்மாதே. ௪௯

இக்கோடிவளைப்பனென விருகோடியிளம்பிறைக்கீர் வெழுந்து
வானில்,முக்கோடிவளைப்பமதனுங்கோடிகணைதொடுத்தான் மூன்னிற்
பாவோ, மொக்கோடியினை யெடுக்குமிளகைநகர்செழிக்கவருங் குமு
ணுவெட்டுத்திக்கோடிபுகழ்படர்ந்த வடமலையாகடமலைமுன் சென்ற
மாலே. ௫௰

கெஞ்சுமாதங்கமுகம்பார்த்திருக்குதிருமலைவேற்கரியினானீர்
அஞ்சுமாதஞ்சுமந்துபெற்றபலனகிடைத்ததெனக்காறுமாதங்
கஞ்சுமாதந்தனைப்பெற்றிழந்தோர்போற்றிருந்தும்மழை
நெஞ்சுமாதம்பனுக்குநேர்ந்தெநிருவன்பின் றொடர்ந்துநேர்கின்றாளே.

திடக்குவடக்கடக்களிற்றான் கம்பளவல்லக்கர்குலன்றெற்குப்பூர்வ
குடக்குவடகடற்கரசன்மலைபாண்டியராசன்முல்லைகொடுவந்தனை. ம

டக்குவடக்கன செய்வண்மதப்பயலேயுனக்கினியொவ்வாதுபேரி, அட க்குவடக்கயமீநின் சடக்குநடக்காதினிமேலறிந்துபாரே. ருஉ

இலக்காரமணியாள்கண் ணிமைபொருந்தாண் மன்வதனுசெய்த பு ண்ணில்,கலக்காரம்பெய்ததெனக்கதிர்மதியுஞ் சுழன்றெறிப்பக்கனன ருளென்றே,சொலக்காரம்மியமாகவிலக்கணநாற்கவி புலமைத்தொண் ணூலோர்க்கும்,மலக்காரமருள்விசயரிவேலாஞ்சின்னுப் பதிச்செல்வே ட்கே. ருரு

இப்பளப்பாறையிற் படிக்கச்சொல்லுகிறீர் செடிமறைவோவில்லைச் சுழ, உப்பளப்பாயையுமாச்சுக்கணவனோ வெகுகோபி யும்மைக்கண் டால், கொப்பளப்பார்சகினும் பார்ப்பன்பேனைப்பார்க்கினும் பார்ப்ப ன் குணமில்லாத,தப்பளப்பாவிருக்குதையாகிளுவைமருதப்ப மன்னு தமிழ்க்கோமானே. ருச

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆரசந்திணத்துமண்டிண்டுலாளருவருத்துவிருவிருப்பாகியே
ஊரசமதாவிற்பாதிசெஙறுதேயுறங்கிலாணமகட் கென்செயுமேணயா
தீரசந்திரகாவியிடக்கயாசிங்கவுத்கண்டனேரண
வீரசந்திரகிரிநகராதிபாவெங்கடேசுரவெட்டமராசனே. ருரு

தடக்கயத்தலரெல்லாமெடுந்துவேள்சமரச்சோலையில் வந்தானென வதைஅடக்கயத்தையுந்தாயாகொன்றல்வெறியாட்டுத்தா னிவளாசை யைத்தீர்க்குமா, கடக்கயத்தடையார் புவிகைக்கொண்டுகட்டுஞ் சந்தி ரகாவிடாலெனும் இடக்கயந்தன்னிலேநாட்டுமமண்டலேசுரா வெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே. ருசு

கலக்கைவாளியையார் தடுப்பார்தென்றற் காற்றுக்காற்றுவளோமு வார்வசை, சொலக்கைவாய்பொருத்தி மெய்சோர்ந்திருக்கவுந் தோகை மோசம் தொலையாதுபாரையா. உலக்கைவாரியடிக்குங்கடாசலத் துத யனேகணையொன்றின்மராமரத், திலக்கைவாலியைப் பார்த்தெய்தமா மண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ருஎ

குரங்கிக்காய்ந்திளதென்றலுமன்று லுங்கோபங்கொண்டதனுன்மா கரேதுசெய், வரங்கிக்காபொரவாவென்றழைப்பார்மறுத்துப்பேசவும் வாயிலேமாங்குயில், அரங்கிக்காலென்றிருந்திசைபாடவு மாற்றுமோம யலாற்றுத பேறைக்கே, இரங்கக்காவிக்ரமார்க்காசெகமண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ருஅ

தர்ணவாரதணமுலையாளுக்குக் கானவாவெண்டளப்பத்தி லேமையல் ஆனவாறுமறியாளிவள்கண்ணீரானவாறுமறியார்மின்னூரன்றே.

வானவர்கண்டலாதிபாவானவர்வள்மாமதுராபுரி
மீனவாவிசையாமீனகேதனுவெங்கடேசுர வெட்டமராசனே. ௫௯

துரையத்தந்திதலைமுலைமேல்வைத்துக் கோயுநாளெந்த நாளேவிரக
த்தைத், விரையத்தந்திவளவுஞ்செய்நாலிந்த மெல்லியர்க்கென்சொல்
லியுந்தேற்றுவேன் தாயைந்நந்தி வரையேந்துமேகம் போற்றணிந்த
கொம்புபடத்தன்னுழலைப்பாய்ந் திரையந்தந்தி நடாத்தியமாமண்ட
லேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்தனே. ௬0

அந்திராதன முன்மேலென்றுற் ற்கலடக்குமோமையனுலுமையனீ,
வந்திராமனம் பேதைக்குவேம்பு வச்ராயுதம் போல்தந்துதைக்குமே.
முந்திராமனம் பசலுண்டவாரிதிமுனிக்கசே சகியாளேயிளசைவாழ்இ
ந்திராமனுவேந்தரசெகமண்டலே சுராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே.
கொடிக்கந்தத்தும்மலையுமடக்கிநெற்குறியும் பார்த்துக்குணம்பார்த்து
ப்பாத்திந்தப் படிக்கந்தத்துவனைசோரச்சேருமென் பாலனக்குன்பா
லனம்வேண்டுங்காண் அடிக்கத்தத்துகளையும் பரப்பிமுகண்டகூடமு
கடும்படிரௌ வெடிக்கத்தும்பரியா திருமலைவேலுராஜவிவேககுலே
சனே. ௬௨

பூசத்தந்திமுலையும்புண்ணாக்கினி போதும்போதும் புழுகுஞ்சவ்வாது
மா,காசத்தந்திமதியுஞ்சுடுமென்ற சுரமப்பேய்தொண்டகள்ளிக்கென்
சொல்லுவேன் மாசத்தந்திசையெல்லா வதிரவேமந்தரத்தைமவப்பி
டடிடித்தளி விசத்தந்திநடாத்துந்திருமலை வேலுராச விவேககுலே
சனே. ௬௩

ஓராராவுண்டுமிழுமதிப்பிள்ளை யூராராவுறங்காதபெண்பிள்ளைமால்கூ
ராயாவுகணைகமொட்டான் மதன்கும்பராசிகொழிப்பதுமுத்தமாம், கூ
ராராவிதுடிப்பத்துடிப்பத் திண்டுணைக்கராசலந் துண்டிக்கக்கண்டிகு
ம் வீரராகராமதிருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே- ௬௪

சங்கராவையகமும்பழிக்குமந்தாயர் தூற்றிலெனும்பேதைநேயமுடை
அங்கராவையழைக்குங்கழைக்குரலனங்கவேளையழைக்கு மென்றெங்
குமால்கங்கராவையடர்வதுபேசலெ ருகைக்கடாசலங்கால்சாயத்தாக்
கியவெங்கராவையிடறுந்திருமலை வேலுராசவிவேககுலேசனே. ௬௫
சந்தனத்தைவிடுக்குமுன்னே வில்வசந்தனத்தையளைப்பகைத்தேய்வ
ணசந்தனத்தைத் துளைக்குபாலுஞ்சந்தனத்தையு மப்படிச்செய்ததே

சந்தனத்தையணிபுயாசலத்தாருந்தே வண்டமிழ்க்கவிஞோர்தவம் சந்தனத்தைத்துசங்கட்டியீந்தருடந்தராசனமுந்தி மந்திரிநரேந்தரனே

பூரிக்குஞ்சரமாவாரமர் கொங்கைபூவைதாங்கிப் பொருதத்தொணிக்கடல் பேரிக்குஞ்சரபும்போலுந்தெ சுறற்றும் பெயருமயக்குற்றருக்கண்டாங்குவேள் பேரிழைக்குஞ்சரமுங்கொண்டுவந்து போர்நிறைந்திட்டானினுவந்துசேர்மத மாரிக்குஞ்சரமீதாகுமிந்திராறன்யராயவசுவப்பதுபனே. ௬௭

நகத்துவாரயிலாங்கண்ணனி கொங்கைக்கணையவாரத்தைத்த வழித்தென்றல் புகத்துவாரஞ்செய்காலந்தவேளம்பைப் பொருக்கவராம்புபககண்ணிகந்து சேர்சகத்துவாரஞ்செயுந்தென்னிளசைராசத்துவாரத்துக்கோர் மந்தரியாய்வந்த மகத்துவாரஞ்சிதவசலைநரவாணு நம்வசுவப்பசிரனே. ௬௮

கருத்தவாவிலையாள் கரனுய்வருன் காமனுலுடலவாடாதின்றின்பத்தைஅருந்தவாவிலையாயினிப்பேதையோ வாவிதாங்கரிதாகுமையாண்பார், திருந்தவாவிலையாத்தன்னைநல்கியசெந்தமிழ்க்குத்தியாகாகிணைப்புலால் மருந்தவாவிலையாரயில்வேற்கராவன்யராயவசுவப்பதிரனே. ()

நேற்றிருந்த நிலவுமந்நேர மென்னினைவிருந்தநினைப்புமிளந்தென்றற் காற்றிருந்த சுகமுன்னுணையேன் கருத்திருந்ததும்யாதென்றுசொல்லுவேன் சேற்றிருந்தசெந் தாமறைப்பூவின்மேற்றிருவிருந்ததுபோல்ச்சிம்மாசனம், வீற்றிருந்ததுறையே திருமலைவேலுராசவிவேககுலேசனே- ௭௰

நிருதராகவனைவந்தகங்குலிந்நேரத்தே மதநேறியவூர்திவேல் வருதராகவனந்தந்தமங்கையை மருவுதாய்மலர் மஞ்சத்தின்மீதிலே.விருதராகவனந்தந்தளஞ்செறுவேந்தன் ராவணன்சென்னி பத்தீர்ந்திடப்பொருதராக வனந்தளஞ்செய் பூவனேவெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே.

தடக்கடக்கயலோ விடமோவிழிதாமறைக்குமிழோசிமிழோதிரண்டுடக்கடக்குடமாமுலை மாமகனெய்யவாடியிருகுதல்பாறையா உடக்கடக்குகீரமாக்கும் பகன்னனையுதித்விந்திரசிந்தைச் செயங்கொண்டதிடக்கடக்கயந்தாதமனேகராசீதரா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. ()

உரைக்கத் தத்துவபொருளாகிய் வொருவன் கைவில்லுக்கொப்பா
மிவள்கொங்கை, தரைக்கத் தத்துவசக்கரன்போரிது மட்டுண்டோ
வத்து முட்டுதல்பார்க்கிலாய், நரைக்கத்துவளையுமெழுப்பி பூச்சக்
ரவாளத்தைத்தாக்கில் கடற்கடங், திரைக்கத்தத்துவ யப்பரியாமன்
டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. ௭௫

விகடத்தர்கி மதிகாயமாரவேள்விடுத்தவத்திரந்தைத்தூடுருவிஎன்,
மகடத்தந்திவலேயாருங் கடபுநல்வடித்றுத்தந் திசைவெறுப்பாவட
ளோ,சகடத்தந்திப்பரித்திரட் கூட்டியசத்துருத்திரட்டைக்குகதிடக
திரும்தடத்தந்திசகுதயாம்சய்தாபூதர வெஙகடேசரெட்டேந்திரனே.

பருதியாக வகமாகமூர்மதியினைவெக்காளம் வெடியாமரைம்பு, வி
ருதியாக மகன்வச்ரராமி னைமின்பொறுத்திடுமோ சேர்கிரு வருட்,
கொதிருயாகமகவாசகங் கற்றோறற்கூற்பனுவெங்களப்பணவேண்மைமங்
தாவருதியாகமகமேருநேர்செல்லவன்பராயவசுவப்பதூயனே. ௭௫

பண்ணப்பம்பரமன்னமுறைமேலைபாற்றுப்பம் பரஞ்சேர்ந்து மயல்
கொடுவெண்ணப்பங்கர மாங்குயமீறிமேவவிரு பம் பரக்கண்ணினட்
சேரையா, சண்ணப்பம்பாவைசூழ்பதியாசருங்கப்பம் பரந்தேகொடு
வந்தடி, விண்ணப்பம் பரமென்றேதொழுஞ் செகவீரராமகுமாரவெ
ட்டேந்தரனே. ௭௬

உன்னகாவடிப் பூம்பறியாண தியம்புகளா வடியாலேயருந் தெனஎ
ன்ன, காவடிவேண்டா மென்றேதினுலேதுக்காவடியங் காமற்சேரு
வாய், அன்னக் க வடியாற் கழுகாசலத்தாதிக் காவடியைத்திறம்பூடு
க. வின்னக் காவடிவேலா வென்றுஞ் செகவீர ராமகுமரா வெட்
டேந்தரனே. ௭௭

ஆரிச்சந்தரயம்படிப்பார் மதனுலட்சந்தனக் தனக்குண்டாகியேபி
னும். தேரிச்சந்தனமே சொலுவாயெனச் செப்பிச்சந்தனக்கைதனை
ச்சேருவாய் பூரிச்சந்தனம் விம்மியமாதரைப்புலம்பச்சந்தனதாசவுள
த்தில்லைவ; வேயுச்சந்தனமார்பகத்தாம் செகவீரராமகுமாரவெட்டே
ந்தரனே. ௭௮

சம்புதைக்குங்கருங்காலன் போற்கங்குல் சாரவேலேயொலிக்கப்ப
யந்துகோக், கம்புதைக்கு மென்பெண்பிள்ளைமேலினிக் காமராசனெ
டுத்துத்தொடுத்திடும் அம்புதைக்குமுன்னே யணைந்தமவிவளாவிதக்
குமிப்பூவிலிருக்கும்நம், பும்புதைக்துணிதி யென்வாய்த் தவெம்புண்
ணியர் வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ௭௯

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாதானைவேந்தர்க்குமேலோன்பெரியசுவாமி
மாதானைவேல்வரக்கண்டனள்கண்டுமயங்கியுஞ்சும்
மாதாநாயோவரக்கண்ணெனதுவளவுக்குளம்
மாதானைபோச்சென்றுவங்காளினிச்செலவாயில்லையே ௮௰

அச்சங்கபாணியநம்போற்றிசெந்தமிழ்க்கன்பியற்றி
அட்சங்கமேவுந்திருமலைராயனண்ணுந்திறனன்
அச்சங்கலமதிக்கொறிநந்தேனெந்தனுக்கதைநூல்
அச்சங்கமாகத்துளைத்தான்மதப்பயலம்புகொண்டே ௮௧

அத்திக்குதையன்றிருமலைவேலப்பனன்புசொல்ல
தித்திக்குதையகத்தெனமோமதிசென்றுகுணக்
குத்திக்குதையன்கதிர்காட்டுமேவிருகொங்கையின்மேல்
தத்திக்குதையமட்டேறுதுகாமண்சரங்கள்தந்தே. ௮௨

கலவளைக்குண்டிவள்கைவளைபோனதுங்காரிகையார்
சொல்வளைக்குந்தத்தாம்போலதனைநப்பதுஞ்சொல்பவரார்
நல்வளைக்குஞ்சரியாருஞ்செவிச்சாணகிநாண்பூணைய
மெல்வளைக்குஞ்சிலையானேதிருமலைவேலப்பனே. ௮௩

முடிக்குமருப்புக்குசையாபபைங்கூந்தலம்முநிமகன்
பிடிக்குவருப்புக்கில்லவேயெதிர்பேசுமொன்னார்
குடிக்குபருப்புக்கொடலேற்றுவித்துக்கொடிமதில்பாய்ந்
திடிக்குமருப்புக்களிற்றுணிளசையிலெட்டமனே ௮௪

தடத்தத்தளிச்சிதுநாண்பூட்டிமாரசாந்தனமு
கடத்தத்தளித்தனைநோற்றாட்குக்கோற்றுகடாச்சலத்தை
நடக்கத்தளிக்குட்பதைந்துக்கிடக்குமொன்னார்கண்முறை
இடத்தத்தளிக்கப்பெரும்வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ௮௫

செல்லுக்கும்ல்லுக்குநேரோதிமங்கலச்சித்தசவேல்
மல்லுக்கிணையிலைவல்லிக்கிணைசந்தமாகனஞ்சொன்
முல்லைக்குமானுக்குமாந்தளிருக்குமிட்மூன்றினுக்கும்
பல்லக்குமேல்வருமுன்னுளெட்டேந்திரபாண்டியனே. ௮௬

(முல்லை-பல்) (மான்-கண்) மாந்தளிர்-மேனி.)

கவளம்வளைக்குக்களவுசெய்தோன்வஞ்சகப்பிணைவேல்
துவளவளைக்குஞ்சிலையான்மருப்பதுங்கணவரான்ற

தவளைவளைக்குக்கடைபிடிவாரில்லைசந்துசொல்ல
அவளைவளைக்கும்பிடிபடுமோ கண்ணலிக்குலமே. 87

இந்திரச்செல்வன்றனை பூலிக்காகப்பளிங்கிவள்பால்
வந்திலனின்னும்வவள் கனையாலகண்வளர்ச்சிமு
கந்திரள்சானுவில்லைவைத்தருமகரகர்க்கடக
சந்திரயோகங்களாமடவீர்கணிகந்திடமே. 88

வெஞ்சக்கமரந்துளைக்குந்திருமலைவேலுவந்தால்
வஞ்சத்தகமரம்பலுக்குமஞ்சேனன்னைவாய்க்குமஞ்சேன்
நெஞ்சந்தாங்கசம்போகமெல்லுவனீயுமெனை
அஞ்சத்தமரஞ்செய்வாயோவலைசெறியம்பரமே. 89

வெண்பா.

புத்தியின்போர்குள்ளாய்வேள்பொற்றொடிக்கிழுன்வந்து
சத்யப்போர்மீதுசரந்தொடுத்தான்-நித்தம்.
குருபகம்பராவுமனுகூலாபொன்மாது
மருவும்வெங்கடேசுரெட்டமா. 90

புத்தி-மதி-சந்திரன்-சத்தியம்-மெய்-தேகம்.

அத்திஊர்ப்பசுப்பேராக்கிச்சினங்கடித்துச்
சித்தனைமேற்சமரஞ்செய்தானே-முத்தமிழ்க்கெங்
நாளும்பசுங்கனகநல்கிமுதல்வள்ளலென
வாழும்வெங்கடேசுரெட்டமா 91

அத்தி-சமுத்திரம் ஊர்ப்பசு-நகரா-அது முரசு.

மன்னன்வெங்கடேசுரெட்டமாநிதிபாற்றூதனுப்பித்துக்
கன்னிதார்வாங்கிமரக்காண்கிலனே-மின்னுபசுஞ்
சொன்னவடிவாயிலங்குந்தோகைரதிகணவன்
கன்னல்வில்லைத்தெய்யுங்கனை. 92

கனை-காணகிலேன்.

தண்ணமுதபாஷிகவிஸ்தாரன்வெங்கடேசுரெட்ட
புண்ணியவான்பந்துபுணராநாள் உன்னமுது
பாமனத்தையேகுமட்டவம்புவிட்டாள்பால்கொடுத்த
வீமத்தைபேரெடுத்தவண்மின். 93

வம்பு-கச்சு-அதுகசத்தல்-வீமன்-பிரமன்-அவன் - அத்தை-சத்தி அவிவாந்தி.

தண்டமிழ்தேருத்தமதயாளுநெவெங்கடேசுரெட்ட
மண்டலிகன்கூவிமருவாநாள்-செண்டு

முலைமானாட்டின்னமுதுகொடுக்கவாட்டுந்
தலையானுண்மான்மயக்கத்தால் 94

ஆட்டுத்தலை-வேண்டாமென்று-அசைக்கிறதலை.

தெள்ளுதமிழுக்கருடியாகிவெங்கடேசுரெட்ட
வள்ளனமேலாசை கொண்டமானுண்மேல்-துள்ளும்
கயவாளிவேட்குவரிகை முரசனாற்பங்
கயவாளியேவானோகாண். 95

கயவாளி-இசைச்சொல்-அதற்கு-இழிந்தோனென்னும் பொருள்.

கொங்கைகும்பகோனமாகூந்தலுமோகூடலா
தங்கும்விழியம்பாசமுத்திரமா-பைங்கனக
மேருவெங்கடேசுரெட்டமேந்தராயிவள்கசிபுற்
றூருடையானூரிடையதாம். 96

கொங்கை-கும்பவட்டம்-கூந்தல் கூடு-அம்புல்-தார்-பனை-மாலை ஊ
ர்-வஞ்சு-அது-ஓர்கொடி.

மெய்யன்வெங்கடேசுரெட்டவேந்தன்பாற்சந்துணைத்துத்
தையல்கண்ணிவாங்கித்தரவிலையே-கையதினாற்
றண்டித்தானென்றுமென்றுதப்பினான்மாரனையும்
கண்டித்தாளச்சமற்றான்காண். 97

விலை-க்ருப்புவில்லை.

பூத்தூக்கிஉண்டவனைப்போந்தேறிக்கொண்டவனை
மாத்தூக்கியைத்தாக்கிவந்தானை-நேர்த்திதரும்
பொன்னாபரணபுயசயிலாதென்னிளசை
மன்னாகுமாரவெட்டமா 98

பூத்தூக்கி-ஆதிசேடன்-உண்டவன்-அவனாலுண்ணப் பட்டகாற்று
அதையேறிக்கொண்டவன்-மனமதன்-மாத்தூக்கி-இலக்குமியைத்
தாங்குந்தாமரை.

நற்றமிழ்வாணர்க்குநிதிநல்கும்வெங்கடேசுரெட்ட
கொற்றவலாரன்றியானகோயிலின்முன-உற்றகொடிக்
காலைவிட்டப்பாலேநீங்காததுமுனாறுண்டுபட
வேலையிட்டதேதுவிடு. 99

அரன்-கொடிகால்-பரமசிவன்-துசஸ் தம்பம்-அதை-நீங்காதது இ
டபம்-அதன்முனிராசிமேடம்-அது-ஆடு.

கன்னன்வெங்கடேசுரெட்டகாண்டிபனமேனமாமோக
சன்னதங்கொண்டாட்குமுல்லைத்தாரல்லாதென்னசெய்தி

ஙகயன் முனைப்பூமுனைனட்சரமுற்றதைத்தெரியச்
செய்யும்பேரென்னசெயும். 100

ஙையலென்னுஞ்சொல்லுக்குமுன் பூமுன்-அட்சரப்பு-அது-உற்றது புனைதயல்-அணைக்கட்டுவது-மை-ஆடு.

தண்டுபெரிதூண்டுதிடசாலிவெங்கடேசுரெட்ட
பாண்டியனமேலாசைகொண்டமை ஙகொடியை வேண்டியே
ஒனறிரண்டாய்போகவொருத்தனையிங்கேனகொணர்ந்தீர்
மினறுயாங்கெனசெய்யும்விடும். (ஒரு ஆடு)101

கல்விக்கரைக் கண்டகும்பாம்பன்வெங்கடேசுரெட்ட
வில்விசயனறெனனிளசைவெற்பிடத்திற்-சொல்வதென
கட்செவியுமம்புலியுங்கங்கையுமோர்வெம்புலியிற்
பட்சமுறறவைத்தார்பதி. 102

கட்செவி-அரவு-அம்புலி-இந்த -கங்கை அம் - இவைமூன்றுஞ் சேர்ந்தினஅரிவிந்தம்-புலி - வேங்கைமரம் (வேங்கைமரத்தின்மீது - தாமரை மலரிருந்தது.

சங்கநிதியென்னத்தழைத்தவெங்கடேசுரெட்ட
சிங்கமிளசைச்செழுகிரியில்-அங்குகண்டேன்
மானிலத்தைமுற்றுமொருவள்ளநடுவாகியந்தந்
தானிருப்பதேதங்கிநிற்கத்தான் 103

மால்-மலம் முல்லை வள்ளல்-பாரி-தடு-அப்பாரியென்னும் - சொல்லினடுவில்-ஆதியெனனுஞ்சொல்லின்-அந்தம்- கடையெழுத்தாகிய- இ இருப்பது பாதிரி-பாதிரிமரத்தினமேல்-முல்லை-மலரிருந்தது.

தால்முற்றும்வாழத்துமிந்த்ர தாருவெங்கடேசுரெட்ட
வாலக்ருஷ்ணவிம்பன மணிவரையின்-மேலு
மருசகமழுநன்மாவணையிமொருசந்தி
இருக்கவதிர்கண்டுகொண்டேனின்று. 104

மாமனை-இலக்குமியின்-வீடாகியதாமரை-சந்தி- மூங்கில் - மூங்கிலின்மேல்தாமரைமலரிருந்தது.

தங்கள்குலதீபமெந்தாரணியோக்கொண்டாடும்
எங்கள்வெங்கடேசுரெட்டமேந்தரனவெற்றியில்செங்கணரி
உண்டதுடனவனினறாதினதுஞ்சேர்ந்தவனபேர்
கொண்டதினமேற்கண்டேனகுறி 105

அரியுண்டது-பூமி-அது-கு-அவனாதினது-சங்கு-அது-வளை - இவ்விரண்டுஞ்சேர்ந்தது-குவளை அவனபேர்-விண்டு அதுமூங்கில் (மூங்கிலினமேற்குவளை-மலரிருந்தது.)

அழகிசக்கதேவிக்கனந்தம் ணியால்
விழையுங்குமாரவெட்டவேந்தே-பழகுமொரு
கூந்தல்சளமல்குல்நடுசொன்னேனகனகம்
ஏந்துதனமாந்தளிர்மெய்யாம் 106

சக்கு-கண் எவு-பாணம்-இக்கு-மொழி-அல்-கூந்தல் - நந்தம் களம்-பணி-அல்குல்-ஆல் அகடு-கனகம் தனம் மாந்தளிர் மெய்.

ஏகாம்பரரிடப்பேரில்லாததாழ்வுசொல்லப்
போகாதுவேறுபுகலிலையே-பாகார்ந்த
சந்தமதுரத்தமிழ்புக்ககத்யென்ன
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. 107

ஏகாம்பரிடம்-கஞ்சி

திணைக்கலங்கித்தையலெனபமேதயிருப்பத்தேழெண
ணைக்கலக்கித்தையமேகம் உணைக் கொண்ணு
ருத்தம்பரகண்டாவாசர்சிரோரத்னமென
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. 108

திணை-கடல்-கலை-அதிற்றோன்றும்-சந்திரன்-தையலிருப்பதேழுஅவணமனைவிகள்-இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்.

தெனறலர்ந்தார்சேர்முத்திருளப்பபூபதிபான
மனறலர்ந்தார்வாங்கிவாமளவும்-குன்றாமலே
ஏழாயிரம்பண்ணையிலுடம்புவாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில். 109

ஏழாய்-பெண்ணே இரு அம்பு-அண்ணையில் - மதனபாணம் - பொருந்த வநறல்-ஏழாயிரபண்ணையூர்.

கூண்கலைநிலாவின்விளிர்ச்சிபொருக்காதுகல்வி
மாண்கலையில்லாமன்மருதுமா-தேனகலைப்
சந்தருங்காவினமக்கிதாவுமிளசைநகர்
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. 110

கொச்சகம்.

கோவிதுராநெருப்பாமிவ குவிலக்
காக விதுரா சந்த பரிவார் ன்னியர்கள்.

வரகாவிதுராம்ராமா திமர்ரவச்ர
தேகாவிதுரா திருமலைவேலேந்திரனே. 111
அங்காவிந்தாராவனைவதுகண்டி ளபமொரு
பங்காவிற்தாராபதியேயெந்றேங்குவளோ
துங்காவித்தாரா துணைமுலையாராசைகொள்ளும்
செங்காவித்தாரா திருமலைவேலேந்திரனே. 112

ஆக செய்யுள் 125.

——(*)——

நாகூர்முத்துப்புலவர் பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

——(*)——

தனதனுகடாத்தியடர்ந்தபூச்சரத்தை வாங்கித் தனத்திற்றொடுக்கம் தனதனுக நவிலாமின்போன் மெய்யசந்தகந்து சந்தேசொலென்றுணை மின்தனதனு தணத்தொம்மெனப்பையி நிர்த்தம் புரிந்தசரணசரோருகா, தனதனுகவளரும் பாதாபவுத்தாரனேவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே. 1

கனகனங்கம்பிளந்தளிர்கொத்தள கங்களந்திருக்காயமின் மேன்மற்றகன கனங்கம்பளந்தலைகண்டு கொண்டைக்கு ளேவினசேராத்தென்கொலோ, கனகனங்கம்பளகோத்திரா வருட்காதலன்றனைக் காத்தடிமை கொண்ட, கனகனந்தம்பிளந்நாசிங்ககாருத்தாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 2

கடகரிக்குழுமதனுணவர்செயுங்காயந்தேர்தனரோவளவனைமார், கடகரிக்குமரிவாழ்க வேலன்முன கட்டிறைதிலென்றைதி லென்றுமொன்று ர்க்குவி, கடகரிக்குருவிக்கன்றுகண்ணருள்சர்த்தா தாதாளிணையைத்து திரேமகா, கடகரிக்குதிருபாவிளைசவாழ்கருணைமாலிவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. 3

தந்தப்பாமிகடிர்மருங்கம்பிருகாரையா மிந்ரமகைமின்னர்கந்தந்தர் பாதுகனற்றவாம்புவேடாளெனிக்கச்சுருல்லை தாசாதந்தப்பாதுகவிட்ட பட்டமவாவினையத்தாக்கியேய வுன்றம்பிக்குத்தந்துகந்தந்தும் துகை தம்பிக்குநல்கியதாருவேவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே. 4

கனதனந்தன்நாவலிறலந்தக்கனிக்கு மாமலையாமிடையின்னிலும்சின தனந்தமர்றகூறரிதரிதென்னுமல்குற்றிருவையனகுவாய்மனதனந்தன

பாடைதமிழ்பகர்வாணர்க் கிந்துமகிழும்ப்ரதாபனேதனதனந்தனன்று
டுவோருடங்கிவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 5

இந்தக்காவனங்கற்கோர் கவிகையாவிருந்துகாந் துதியானென்ன
செய்குவேன், பந்தக்காவனமமைகண்டிப்பியெப்படி யங்கேகுவன்யா
க்கியெகருள்கலி, சிந்தைக்காவனரந்திர சோமதியாகசர்குணபாகம
ஞேகரா, சந்தக்காவனஞ்சூழிளசைப்பதித்தானமாலவெங்கடேசுரெட்
டேந்த்ரனே, 6

இருபந்தந்தமெனுபொற்பயோகா மென்னசொல்லாதிக் கெண்ம
டங்கிவா, சொருபந்தந்துசிவிகையிலவந்தனள் சொந்தமகவுவந்தனே
வாய்சுடர், தருபந்தந்தமனிவெற்புபெற்றிற் றுய்துலங்கித்தனேநம்பு
வோர்க்கெல்லாம், திருபந்தந்தமனதின்படிக்கருணேசனே வெங்கடே
சுரெட்டேந்த்ரனே, 7

தரகலாதனங்கள்சமர்க்கோலஞ்சமைத்துபாணமெய்தான் பூவலவாகர
கலா தனகும்பம் பொருத்துமாகனலியேயனைக்கண்பாரென்றுள்புர
னே வரகலாகனன்மார்க்கசிலாக்கியமாவசந் தியாகவரோகயாபிரக
லாதனன் புள்ளத்திருந்தருள் பெருக்குமாகவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர
னே. 8

மாகமந்திரணாம்போலிருந்ததைதமலேக்கொப்பாகவளர்த்தது மா
நன்கைச்சுமந்திரமோநசமாமதி சோர்ந்துதானிந்த வேந்திழைவாடு
மோ போதமந்திரசங்கினியைக்கவ்விப்பொழிலிற்றுவும் புகழ்க்கழகா
சலவோதமந்திர மெய்க்குகனைத்தொழும் வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர
னே. 9

வருதுகட்டுருட்டெல்லாக்கடந்துபூவாளி வேள்கபவாழிமுரசம்
திருதுகட்டுவசனமல்மலேகமென்றலாத கொடுந்தேலைரநடாத்தியேபொ
ருதுகட்டுவெதனத்திற்காடதுபூந்தொடுத்தனன் சந்திரகாவிடால்விரு
துகட்டு மதிபாவிசைவாழ வெங்கடேசுரெட்டேந்ரவசிரனே. 10

தந்துகந்துகந்தாகந்தனைக்கதிர்க்கடலைருங்குதனமல்தற்றை யி
லேயமுந்து, கந்துகந்தரனைப்பொழிலுள் மோகந்தாதுயொழிவனெ
ன்றேவந்தேன், வந்துரந்துகந்தாகமுகாசலவாசகாவெனவாழ்த்துமுன்
பாகட்டுங்கந்துகந்தாகபுரட்டுங் கடசலவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

அம்பாக்கரையானன்ராகிய நாதர்முன்பு நமைவேண்டிச்செல்கவென்று
அம்பாக்கரையாயனிப்பதனைதுருவிலாததன்புத்தத்துக்கென் செய்வேன்
அம்பாக்கரையாணஇற்பாளயமன்றிங்கியடர்க்திலங்காபுரி வம்பாக்கரை
யாசுகத்தால்வென்றமாதவா வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. 12

அத்தன்கண்ணுக்குத்தோற்றான்றன் மாதலாலரிபிக மாதிக்குந்
தோற்றானவன்மகா எத்தன்மாமனையென்றுக் தமையனென்றேசொல்
வோன் கண்ணையெய்யாமலெய்கிறான், கத்தன்பூவுலகேழையுமேயெரு
கவிமைநீழலிற்காத்தருளும்பரி, சுத்தன்மன்னுங்குமார வெட்டேந்த
ரன்சோதரா வெங்கடேசரெட்டேந்தரனே. 13

உபையராசிகையூரும்பிரான்வள ரோங்கநேருந்தனைத்தாளுனைம
கிழ்ந், துபையராசியமாய்க்கூட்டிவாவென்று சொல்லியென்னையுன்பா
ல்விடுத்தாள்பொன்னார், சபையராசிற்சொருபா வென்றீசரைத்தன்
கையாற்றொழுந்துந்தன்கைவிடணற், கபையராசியராயருள்வல்லவாபு
கழாகரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 14

சங்கதாதரனங்கால்கழுக்கா தன்கழுத்தினையென்றுட்குன்றுரின்று
துங்ககாதரமகஞ்செய்யிலத்தோகைதேகதசமாரன்வருத்துவான்
அங்ககாதரநீதூதுசெல்லென்றவாரியாரணவீரியப்ரதாபனே.
வெங்கதாதாவீமாசெய்தராவெங்கடேசுரவெட்டம்புயனே. 15

பூவலரைமுதலானகற்பங்கள்புரிந்துநிட்டை வசித்திருந்தாலுமென்
ஆவலாரையும்விட்டுவிடாதந்தவரிப்பிர்ம்மாதிகளாளுலுந்தானென்
மாவுலாரைமலரதிறைலெய்யின்மங்கையுள்ள மயங்காதிருக்குமா (னே
மேவலார்ரையடக்கிசெயம்பெற்றவியசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர 16

அஞ்சக்கஞ்சனக்கையாலனந்தசோகமேவவடாவிடுகுழுதஞ்
சஞ்சகனமெல்லாங்கரைத்திருதனத்தைநிலத்தடவரையாக்கமான்
முஞ்சக்கஞ்சன்தாழக்குலுக்குமெய்யு மின்னமேவிவிரகந்தணித்தி
டாய் வஞ்சக்கஞ்சனகத்தைத்துணித்தவாவாசவா வெங்கடேசுரெட்
டேந்த்ரனே. 17

கந்தரப்புயருஞ்சடையார்பகைக்கர்மன்வந்துகணையேவமேவமிருள்,
அந்தரம்புயலின்பேர்மிகுத்தனள்னையின்மீரனைவாயனைவாய்பர
தந்ரப்புயங்கப்பணிமீதுகெய்பதகெகொடுஞ்சரணம்புயாதிட
மடதரப்புப்பாரசெய்தரவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 18

அந்தராசலவன்பன்றிபோற்பகையார் பரிக்கவளர்க்கிசைந்தெய்து
மின், பந்தராசலனேபயந்தாள் வெறுப்பாயுரைக்கிற் பலரென்சொல்
லொருளை, சந்தராசலவலூரின்வாய்பறைக்கவுலைமூடியுண்டாகொண்டகா
தல்தீர்மந்தராசலவாகாசயதராவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

முன்சனங்கைமிகண் ணிறுந்துறமுற்றும் வெந்தவன்வந்திகல்செ
ய்யவே. இனசனங்கைக்குகஞ்சிதட்டுதுசேலை சேர்ந்திருகலையும்பின்ன
வே, இனசனங்கையது கொட்டிக்கொட்டிவந்தேசவே மயன்மீசுரமா
குது, வனசனங்கைமருவும் புயாசலாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்
ரனே. 20

மடங்குமாதங்கரேக்காற் சமைத்திட்டபாரக்கொங்கைக்குறியுஞ்
சபந்தான், சடங்குமாதங்கழிக்கமுன்னடுதுசமயங்கட்டித்தழுவாவிடி
லலவா, அடங்குமாதங்கள் சித்தமென்பக்கிய மணையவேண்டுமுன்ன
ண்மூலமென்னவே, தொடங்குமாதங்கமுன்வந்தமாதவாதுங்கனே வெ
ங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 21

வாசககாந்தண்மலர்க்கையினலனைவாரிப்பன்னீரொடு சந்தனம்பூ
யக்காந்தல்பொருலெயர்ந்துவாய் புலம்பத்தாமரும்வெம்பமின்னார்க
ளும், ஏசக்காந்த முரைக்கிலென்செய்குவாளெய்துவாய்குறமாதுதெ
ய்வானைக்கோர், நேசக்காந்தருள்பெற்றுவாழ்மனுநீதனேவெங்கடே
சுரெட்டேந்த்ரனே. 22

வந்துவாரணவையநடத்தி சிலைவளைத்துசித்தன் மாரன்கணையேசி
வப்புகுந்து வாரளவும்பிதிர்த்திடக்குடைந்து கொங்கைக்குடத்தையு
மேயவே கந்துவாரமதாக்கிவிட்டாலிந்தக்கன்னி யென்செய்குவாள்கா
ண்கவயினல்சிந்துவாரமதிலலைகண்டவாசிகரா வெங்கடேசுரெட்டேந்
த்ரனே. 23

அரிகிராவணக்காலடைந்துந்தொனியமருதில் லையனதமுனியுண்
ணவம்கரிசிராகவணக்கவப்பகலோன்வருங்கால மானதெக்காலமென்
றுடரும், பரிசிராமுழிளோபகுடாரிகீபாரவில் வத்துக்காதூஷண, தி
ரிசிராவிழவோர்பாணந் தொட்டவாசீதராவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ர
னே. 24

கொடுக்கவத்திரம்வேளது தாளிந்ததோகைமெய்யத் துளைத்தா
ருலவே, கடுக்கவந்திரண்மேல் விழுபீயெனக் கலங்குவாட்குன்னல
க்கலிற்றீகுவாம், இடுக்கவத்திரங்காவென்றழைக்க வந்திடக்கனா

ந்திசிரிக்கிணையிட்டவா; உடுக்கவத்திரமில் லாதவர்க்கரு ளுந்தமா
வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. 35

சீதமாரம்பனக்கன ஞெட்டான நனக்கினைத்தலைத்துக் கடாரி
க்குதந்தம்ப, குதமாரம்பம்ராமா ராமாவெனச்சொல்லுவேன சந்து
சொல்லவிம்மாதர்க்குள், நீதமாரம்பலாதி செய்பவரெந்தனேமக்கா
ந்தணிமூலமெனவே, போதமாரம்பஞ்செய்ப முன்வந்தவா போகனே
வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 26

பூசகந்தந்தனத்திற் பொரிந்ததுபொருக்கெழும்பி பிப்பூவைத்த
ன்மாலுக்கே, நீசுகந்தந் தடங்கலின்றித்ர நேமஞ்செய் திவள்காமன் த
ணித்திடாய், தேசுகந்தந்தராவணன் செய்தலைசிக்கெனக் கொண்டுவா
வென்றிலக்குமற், காசுதந்தந்தராமர் பெருப்புகழா காரவெங்கடேசு
ரெட்டேந்த்ரனே. 27

பொருப்புக்குஞ்சரியாகப் புடைத்தெழும்பூண்முலைக்கணனிமீதே
மர்செயத், துருப்புக்குஞ்சரியே ரிநமெய்யெங்கணுந் துலைக்குமாரன்
விளக்கவலனசெங்கைக், கருப்புக்குஞ்சரியாம்மறறுத் திங்கட்குடைக்
நங்குலங்குவளோமன, விருப்புக்குஞ்சரி காந்தர்குவைத்தவா வினை
னவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 28

அடிதங்கச்சியிவளென்னமோ தெரியாதுசிந்தை யயருகிறாளிந்த
டிதங்கச்சிவிகையிலிருந்து நம்பிள்ளைதான் கிளிப்பிள்ளையல்லோமய
, கொடிதங்கச்சிப் பரிபோற்சென்றேவரக் கூறெனருளிகல் கொண்
டோரமர்கண்டு, துடிதங்கச்சிமையப்புயங் கொட்டுமுத்துங்கனேவெங்
டேசுரெட்டேந்த்ரனே. 29

அரகதத்தைமதன்சிந்தைதனனில்வைத்தம்பரத்தையடித்தார் பரி
ந்துமேதுரகதத்தைநடத்தியம்பாலுமென் துவதனத்தைத்துலைத்துவி
டான்கொண்ட, விரகதத்தையெவர்தணிப்பார்மவர் மைத்தைமீதினி
வைத்தணைவ யமணி, மரகதத்தையணியும்புயாசலாவாசவா வெங்க
டேசுரெட்டேந்த்ரனே. 30

அணங்கனம்பனந்தந் தொடமெம்பசந்த சந்துவாடுவதல்லாவி
டைக்கிரு, தனங்கனம்பனந்தராணிருக்குநற் றலத்தின பேர்க் கொடிதா
காதுபெற்றதாய், மனங்கனப்பனம்பினபே மிகுத்தந்த மாதர் சொல்
லும் வனைக்கிலக்காகிய, மினங்கனம்பனஞ் சேர்குதமாயினள் வெங்க
டேசுரெட்டேந்த்ரனே. 31

மாதவாவினமட்டலர்கின்புயமாலைமாலையகற்றுவதாசாடை, மாதவாவினன்சொல்லுந் துராகதவன்னைவாயை யடக்குவதார்மலச், சீதவாவினந்தங்கத்ரமென்னுஞ் செல்விக்கோர் மொழிசொல்லியணைந்திடாய்பேர்தவாவிளங்காத்தருணமாதவா போகனேவெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே. 32

இருதனங்களுக்குச்சிலைபோற்புடைதெழுந்துவிம்பியிறுமாந்திடகயல், விருதனங்களுக்குச்சிலை வாங்கிமா விசைகொண்டுருவிப் பாபவாளியாற், பொருதனங்களிலர்க்கமுண்ணுபனமால் பூண்டிருக்கச்செய்தானன்றமிவ்வணர்க்கு, வருகனங்களிவாய்த் தருயன்னவா வாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 33

என்னிலங்குச்சலராசராகுருக் கேற்றதாமவரிங்கேவருகப்போமுன்னிலங்கு நங்காரியம்யாவது மொழியென்றுள்பைங் கிளிதான்மருவுவாய், கன்னிலங்குவளையத்திலிதென நாட்டுந்தென்கருக் கோட்டைக்கதிபனே, பொன்னிலங்கு மணிமார்பனே தினபோசனே வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. 34

அரகராசலங்கொண்டபுண்டோன் முலையானைவிம்மவத்திற்றென்றுலவே, உரகராசலவன் குளிராதனலுக்கிருனந்தமாரற்கிம்மாதரும் தரகராசலராசியகாமயராகனைபுணவர்வாய் மூலமென்றதோத்திரகராமலங்காத்தசக்ரேஸ்வராசீதரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

கஞ்சரஞ்சப் பெடைபோலுமென்ன கலத்தாளிருகண்ணனை யானதுபஞ்சரஞ்சக்கரை வட்டுமைமுலைப்பரு பதத்திலறுபதத்தான் றெட்டான், வெஞ்சரஞ்சப்பிரமஞ்சகோளகை மீதிருந்தந்தமின்னுனை மேவுவாம், வஞ்சரஞ்சப்பொருஞ்செய் தோர்த்தண்டவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 36

மாமனுக்குமகனுகவந்தகாமனுக்கும் பெற்றுவளர்த்தவட்குங்கலைச்சேமனுக்குமினத்தார்க்கு மஞ்சியெய்சோர்ந்துவாடினள் சேர்த்தணைவாயினி, தாமனுக்குமுனியகுமாரெட்ட தருமனுக்குங் குமாரமுகதேந்திர, பூமனுக்குஞ்ச கோதரனே இடபோசனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 37

என்னவாவிதுராசியமாநடையேலுமாமகள்காவெர்கொண் மிகப்பின்னவாவிதுராவணலுவவா பிரமனிப்படிசெப்பிர றென்றார்கள்வா

ய்கொன்னவாவிது ராகத்தென்றிசை குடிபுகக்கையிக்கோதண்டம்வாங்கியே, மன்னவாவிது ராபுகழாகரா வாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே 38

சொலங்கக்காகொண்ட மோகத்திறல்வருஞ் சோபதர்பந்துலைக வென்றெட்டிடுமே, விலங்ககாமசரத்தாலும்பூந்தளிக மெய்யிளைக்கன்ளைஷ்ஸாமலொப்பிலா, நலங்கக்காரிசுக் காரிமேவவிங் நாளுமேநல்ல நாளடையார்மனம், மலங்கக்கால் கொண்டடர்பரிமேல்வரும் வாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 39

சரந்தராதரங்கண்டா மதன்விடுந்தானெனதுகுழந்தை தனியேயேமால், பரந்தராதளக்கச் சிறுக்கும்பொற்பார் பயோதராபாரத்தைத்தாங்கவே, உரந்தராதரவம்போற்று வண்மறுங்கொழுள்ளம் வசியாயணைந்திடாய், புரந்தராதரணிக்கதிபாசிசய பூதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 40

பிலிக்குசாவங்களைக் கொத்திப்பிடித்துத் தாக்கப்பெருப்பகையீன்றிக்கா, லாலிக்குஞ்சாபஞ்சிங்கமீது சென்றடிப்போல் வந்தடிக்குதுதாயென்ற, நீலிக்குஞ்சரசப் பேச்சுமாச்சிவுணினைவுங்காணுங்கனவுமிங்கேயொரு, வாலிக்குஞ்சர மேவியராகவா வாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 41

ஆராவுக்கேகணையேசெவியன்பர தல்லபெற்றவனைக்கேமின்னுருவம், பராவுக்கேகணை யேகுழலாக்கிசு பண்ணுக்கேநேர்ந்த பெண்ணுக்கிரங்கியின், றிராவுக்கேகணை மேற்சென்றுருந்துநல் லின்பலீலைசெய்தன்பாய்மருவுவாய், மராவுக்கேகணை யேவியவாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 42

அல்லைமாலை மருதங்கிளியைய மின்னுரை நால்வகைத்தாளையதாக்கிவிட், டெல்லைமாலையிம்விட்டடார்ந்தேறிநானிருக்கு மாலையத்துட்புகுந்தேதன்னை, வில்லைமாலை வளைத்துவளைத்தம்பை விட்டுவேண்மட்டுமீறினன்மேவுவாய், குல்லைமாலையணிமாலைப் போற்றியகு முணனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 43

தடிக்கவில்லைமுலைதிரண்டேமகள்சடையுவில்லைமண்ந் தான்குழுகுமென், றடிக்கவில்லைபொடிபுனுகு கத்தர்சேர்ந்தணியவிமுலையதற்குமுன்மாரன்சேர், முடிக்கவில்லைவளைத்தாற்குழந்தைதான் மோசந்தானதைமுற்றுமென்றார்தடி, தடிக்கவில்லைவளைக்கும் கோரவுத்தநாகனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 44

மஞ்சலக்கணங் கன்புறமேகட்டி மருவுதற்குள வாவைத்திருக்கு நாள், அஞ்சலக்கண லார்க்கே தெரியநின்னுவலோவடங்காதிரங்காதவன், செஞ்சலக்கணம் பெற்றியில் வெண்ணெயாநிலவில்வந்துகல்விசெய்வாயையா, மஞ்சலக்கண முத்தமிழ்தரபாஷிகாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 45

சத்திக்கும்பவணிக்கை யிருன்பெற்றதனையன் போர்க்குவினையுமின்னுரைச்சு, மத்திக்கும்பணியாய்நிரைத்துச் சரமாரிபெய்யவென்பகைவிரைதானுரைக், கத்திக்கும்பணிசேர்ந்ததுகாண்கிலான் காதல்ரவிடபோதனைவாயையா?எத்திக்கும்வணிவேந் தாமகாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே- 46

கனதுமெய்க்குமலரணையாதுகழுவிறைக்குந்தனச்சுமைபாலிடைமினதுமெய்க்குந்துவளுமிம்மானந்தமென்கைக்கும்வெகுமிசநானுண்மைசொனதுமெய்க்குமாரன்பொற்பதாம்புயந் தொழுந்தொழும்பன்குமாரெட்டபாண்டியம் , மனதுமெய்க்குமுயிர்த்துணைவாபுகழ்வாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 47

இட்டஙகட்டியயாறேயல்லாது வேறில்லை சிந்தையிடுதெல்லாஞ்சுவாமிய, நிட்டஙகட்டிய பரஞ்சியாஞ்செய்து சிகரமஞ்சத்திற்சேர்வாய் இனஞ்சட்ட, வட்டஙகட்டியஙகக்குடிக்கின்ற ராவணனைவென்றன்புவைத்தவன்றம்பிக்குப், பட்டஙகட்டியராமா னவராசபாசிதம்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 48

பருதியானம்பீரமுடிபேருங கோபாக்கினிமிஞ்சிவருவதுபோன்மதி, வருதியானதற்காற்றேனை முனையோ மலைதிருந்துமிற்றேனிந்தப்பிள்ளையை, ஒருதிமானமதுகுள்சிபம்போலுதித்துமோகத்துக்குள்ளாகினேனையா, குருதியாமமறவாதவாபுகழ்க் கொற்றவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, 49

அம்பமாமுனி வாய்முலைக்கண்ணைச் சல்லடைக்கண்ணாக வணங்கவொய்யச் சொர்ன்ன, விம்மாமுனிருந்தபடிக்கில்லைமேனிமாகலைக்யானியின்னையா, கம்பமாமுனி தம்பிடவைத்துதற் காத்தவாவெகுநேர்த்தியதாந்தமிழ்க், கும்பமாமுனி போல்வந்துதித்தவா கொற்றவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 50

ஆக செய்யுள் 1273

—(*)—

இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம்

மானேஜரவர்களாகிய

பொன்னுசாமித்தேவர்பேரிற்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய

வெண்பா.

திருமடக்குத்தன்னிறமாஞ் செய்யும்புயமும்
பொருமகட்குப்பொன்னம் புயமுந்-திருபொன்னு
சாமிவள்ளன்மாலைதந்தான் றன்கமலவாணேநற்
சாமிவண்ணமாலைதரா தான், (நிறம்-மார்பு) 1

இய்யூர்தகர வெடுத்ததிருமான்மருகன்
மயூர்குமரன் மலரடிக்கு-மெய்யூர்
பனத்தைதயளித்தபொன்னு சாமிக்குமானே
அனத்தைமறந்தாளென்றறை. (இய்யூர்தகரம்-திகிரி) 2

வெறிவிலக்கல்.

ஆடிமாதம்புவணி புயத்தாரன்றியே
ஆடிமாதம்பார்கண்ணீர் மாற்றி-நீடுமயல்
போக்குமோவன்னாய் புலவர்மிடியகக்கொடையான்
நீக்குபொன்னுசாமி நிருபன். 3

பின்முடுகுவெண்பா.

பொன்னாரம்பூணும் புகழ்பொன்னுசாமிவள்ளல்
துன்னாள்ராமன துயர்புரியார்புரிவான்-மன்னளிதேன்
க்கரும்புமற்சுரும்புநறகரும்புங்கைக்கொளும்வேள்
எற்கரும்புண் ணுய்க்கவெய்வனே. 4

அளகைப்பொறித்தகொடி யண்ணலடிபோற்றும்
அளகைக்கோளும் பொன்னுசாமி துளிமதுத்தார்
தந்தான்மதனடங்கத் தண்மதியந்தானுதக
இந்தாவிந்தாமுகத்தாயிது. 5

புறங்காட்டல்-கட்டளைக்கலித்துறை.

செவ்வேரிகழ்தான் மாமலர்ச்சேவடி சிந்தைசெய்யும்
தெவ்வேரிகல்பொன்னு சாமிபூபாலன்றீ சீக்கிரிவாய்
வெவ்வேறினமணி மேவமுகக்கட நீர்மறைத்து
உவ்வேரினமத கவ்விணைக்காட்டலென் னொண்டொடியே. 6

உவ்வேறின-மதக-முதுகு.

கைக்கார்நிதிதருதேனுசிந்தாமணிகன்னன்கார்த்தி
கைக்கார்நிகாவாங்கொடையோன்பொன்னுசாமிநடக்
கைக்கார்வரையிற்பவனிவந்தான்கணைமொல்கொள்காரி
கைக்கார்துணைபுரிவாரிறவாதுகருணைசெய்தே. 7

கலிப்பா.

என்றுகண்டவிந்துவைப்போலிவன்முகஞ்சோர்ந்தாளம்மா
என்றுகண்டனம்பாலுமெனவயிலாலென்கண்ணே
என்றுகண்டங்கம்மவழைந்திடிமுரையர்க்கிளிக்கே
என்றுகண்டன்னீர்தடுப்பாயெழிற்பொன்னுசாமிமன்னு. 8
வாராக்கொங்கைமிசைமருப்பொன்னுசாமிவள்ளல்
வாராராவெல்லாமதியழலாங்தென்றலன்றில்
வாரார்கலியொலியும்வருத்தமனகொந்தனள்சொல்
வாராநீயல்லாலம்மன்னர்பெருமான்றனக்கே. 9
போதம்புடனேமதியளிநற்பூங்குயிறென்
வாதம்புரிதுயரால்வாடுமிவளைப்புரப்பாய்
போதம்புரமெரித்தோர்க்கோதும்வேள்பொற்கமல
பாதம்புனைபொன்னுசாமியெனும்பார்த்திபனே. 10

கட்டளைக்கலிப்பா.

அச்சுப்போற்புலவரைமதித்திடுமண்ணலே பொருமங்கசன்தாளி யாம், நச்சுப்போதுதுரக்கத்துரந்தனனுனும்பூணுந்துகிலுமிவடலங், கச்சுப்போனதுங்காறுன்முகவைவாழ்காவலாவளகேசவிவள்கண்டுங், கைச்சுப்போனதுமுண்டிலல்கொண்டைசேர்கண்ணியைப்புரப்பாய்ப் பொன்னுசாமியே. 11

அத்திகத்தவடுத்துக் கராவினையட்டவாழிநெடுமான்மருகனற், சத்திகத்தன்சந்தாசலச்செந்தூர் வாழ்தாருகாரிவலாரிமகணைகப்பத்தி முத்துக்குறத்திமணாளனைப்பணியுனம் பொன்னுசாமிவதிபனைத்தித்தி ககத்தகுமென்மொழிகூறநீசேரச்செய்திடு வாம்மடக்கிள்ளையே. 12

ஆரம்பூணும்வரைக்குயமீதிலே யணங்கவேடன் மலர்க்கணைதூ வவே, ஆரம்பூணுண்டுசெிலுந்துயிலுநல்லமனைசுழங்கும்மடக் கில்லையும் ஆரம்பூணுந்துறந்து மெய்சேர்ந்தன ளவளைக்காத்தலைம்மதளைவதுன் பாரமே, ஆரம்பூணுடைநற்குத்தவீரனே மண்ணலேபொன்னுசாமி குபேரனே. 13

எங்குந்தம்புகழோங்கவளித்தமேவேழு வள்ளல்களுமிதனிலைகயா
ல், தங்குந்தங்குமிலவமேகே புகழெனச்சாற்றுஞ் சற்குணனும்பொன்னு
சாமிமா, தங்கமேற்கொடு போந்தவரேனர்தினஞ் சாரும் வீதியிற்கண்
டார்மயல்கொடு, சங்குந்தங்கலையுந்தரியாதுந்தளர்ந்துநாணமுந் தாமி
ழந்தார்களே. 14

மட்டுத்தார்கணையான்மகன்மாதினைவருத்தத் தான்மனநொந்தும
யங்கிப்போற், கட்டுத்தார்புரவிக்கொருவீரனின்கருத்துத்தா னிரக்கிப்
புயமேவுபூ, மொட்டுத்தார்தரவாங்கிவரச்சொன்னாள் முத்தத்தார்நி
றையொத்தமுறுவலாள், தட்டித்தாலையாம லருளிச்சந்ரனேபொ
ன்னுசாமிநரேந்திரனே. 15

பாலனத்தை விடுத்தநின் கண்ணிவள் மாலனத்தை விடுத்தனள்
வேணிகோ, பாலனத்தை யுடையோன் மருகன்கோபாலனத்தையல்
பாகனருள்பரன், பாலனந்தையணிநாகிவள்ளிகோ பாதபற்பம்பணி
பொன்னுசாமிநீ, பாலனத்தைகட்புரிசிலைமாரனம்பால் வழுத்தப்படாம
லிப்பாவையே. 16

விருத்தம்.

மானேசரந்தொடுத்தமதனங்கம்விழித்தெரித்தோன்மான்மலர்க்கோ
மானேசாதவர்பரவும்பரனன்பன்சேதுபதிமன்னன்வாயில்
மானேசராம்பொன்னுசாமிவள்ளலெனையவர்மருவல்ல
மானேசராகும்வகைநீபுரிந்தாலிவ்வுலகில்வாழுவேனே. 17

கொச்சகக்கலிப்பா.

சுரர்க்கேர்சுவையமுதைத்துநெடுமாலீந்தனன்பூ
சுரர்க்கோராறுசுவைசேர்தூவமுதையீந்தனைநீ
மண்டலத்தின்மூன்றடிமண்வாவிரந்தான்றீணர்கள்க
மண்டலத்தில்குரவுமாநிதிசொரின்தனைநீர்.

இதுதரவு * எனவாங்குதனிச்சொல்.

சக்கரத்தாலிருதர்களைத்தான்றுணித்தானரணனஞ்
சக்கரத்தானுட்பகையைத்தான்றுணிந்தாய்நீசபையில்
எல்லார்வணக்காடையீந்தரிமானங்காத்தான்
எல்லார்க்குநீயாடையீந்தபிமானங்காத்தாய்

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

நல்லாரடிகவர்ந்தானாராயணனறிந்த
நல்லாரண்ணிங்கிணைநீநான்னிலத்தில்.

இவை மூன்றும் தாழிசை.

வான்றருவெனவேவழங்குகொடையோய்
மீன்வருகண்ணினள்விழைவெனுநறவை
உண்டுகளித்தேயொளிவளைசோரக்
கண்டுபாலனாமுறங்கொண்டிவளிணைமேற்
கண்டுயிலாதுதொண்டைதவய்த்துடிப்பக்
காவினீர்வாரவோவியம்போன்றள்
கருப்புக்கழையைக்குழைத்துத்தேன்றுளி
அருப்புக்கணையைவிடுத்தனனங்கவேள்
வெம்புலியேறெனவிண்மிசையூர்தரும்
அம்புலியோவியர்விமேற்றூவின
தோவறுதென்னலுங்காவுறுகுயிலும்
தண்ணினஞ்சிந்தும்பெண்ணைவாழன்றிலும்
சந்ததமுட்டற்றும்வேந்துயர்தணிப்பாய்
நன்னயவிராமநாதபுரம்வாழ்
பொன்னுசாமியெனும்பூபதியே.

ஆக செய்யுள் 1291.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தனிப்பாடற்றிரட்டு-செய்யுளகராதி.

(*)(*)(*)